ஸ்ரீ

நாலடியார்

மூலமும்

சங்கசிந்தாமணி ஆசிரியரும்

அகராதூறமுப பதிப்பாசிரியருமான

வே. இராஜகோபாலையங்கார்

எழுதிய உரையும்

சென்னை: மயிலாப்பூர்

கம்பர் விலாஸம்

[illegible]

ரூ. 1-8

PRINTED AT
THE "CAXTON PRESS"
MADRAS

ஸ்ரீ:

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை

1 முகவுரை

2. சோதனைப் பதிப்பு

3 இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர் முதலியனவும் அவற்றின் குறியீடுகளும்.

4 நாலடியார் ஆராய்ச்சி

5 நாலடியார் மூலம்

6. ஷை குறிப்புரை

7. ஷை குறிப்பகராதி

8. செய்யுள் முதற் குறிப்பகராதி

ஸ்ரீ:

சோதனைப் பத்திரம்

பககம	வரி	பிழை.	திருததம
29	17	இதை	சிதை
41	11	கூரைமேச	கூரைசமேச
43	4	விடை	விட
,,	14	வறு	பறு
47	7	பறமபபயி	பறயபபபயி
50	3	இறநத	சிறநத
52	20	மிலமரண	மிலமெமண
54	8	யுறம	யுறழ
58	6	கணமரபி	கணமாவி
106	22	உடமமை	உடமபை
121	10	உணடவ	உணடரவ
131	7	றளாநத	றளாத
139	2	செமம	சமம
177	15	மநத	மாநத
189	18	காணண	கணண

ஸ்ரீ:

முகவுரை

தமிழ் நன்மக்களால் மேற்கணக்கு கீழ்க்கணக்கு என்று பாகுபடுத்துக் கொள்ளப்பெற்ற பனுவல்வகையுள் நாலடியார் என்ற இந்நூல் பிறகூறிய கீழ்க்கணக்கு வகையினுள் ஒன்று. கீழ்க்கணக்கு நூல்களாவன. நாலடி, நான்மணிக்கடிகை, இனியது நாற்பது, இன்னா நாற்பது, கார் நாற்பது, களவழி நாற்பது, ஐந்திணையைம்பது, ஐந்திணை எழுபது, திணைமொழி ஐம்பது, திணைமாலை நூற்றைம்பது, திருக்குறள், திரிகடுகம், ஆசாரக்கோவை, பழமொழி, சிறுபஞ்சமூலம், முதுமொழிக்காஞ்சி, ஏலாதி, கைந்நிலை என்ற பதினெட்டுமாம் இதனை,

> "நாலடி நான்மணி நானாற்ப தைந்திணைமுப்
> பால்கடுகங் கோவை பழமொழி—மாமூல
> மிந்நிலைய காஞ்சியோ டேலாதி யென்பதூஉங்
> கைந்நிலையு மாங்கீழ்க் கணக்கு"

என்பதனால் அறிக. இதனுள் 'நானாற்பது ஐந்திணை' என்பதனை நான்கு நாற்பது நான்கு ஐந்திணை எனக் கொள்க. நான்கு நாற்பதாவன இனியது, இன்னா, கார், களவழி என்ற நாற்பதுகள். நாலைந்திணையாவன ஐந்திணையைம்பது முதலாகத் திணைமாலை நூற்றைம்பது

ஈறாகவுள்ள நான்குமாம். கீழ்க்கணக்கு எனப்படுவது, ஐம்பது முதலாக ஐந்நூறு இறுதியாக வுள்ள பாக்களை யுடையதாய், அறம் பொருள் இன்பங்களை விஷயமாக் கொண்டு வெண்பா என்ற ஒரு வகைப்பாவால் ஆக்கப் படுவது. இதனை,

"அகவலும் கலிப்பா வுப்பரி பாடலும்
பதிற்றைந் தாதி பதிற்றைம் பீறா
மிகுத்துடன் றொகுப்பது மேற்கணக் கெனவும்
வெள்ளைத் தொகையும் அவ்வகை யெண்பெற்றின்
எள்ளறு கீழ்க்கணக் கெனவுங் கொள்ளலே"

எனவும்

"அடிநிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி
அறம்பொரு ளின்பம் அடுக்கி யவ்வத்
திறம்பட வுரைப்பது கீழ்க்கணக் காகும்"

எனவும் வரும் பன்னிருபாட்டியற் சூத்திரங்களான் உணர்க. இவ்வாறு இதற்குப் பாவின் வரையறையும் எண்ணின் வரையறையும் கூறினாராயினும், சிறுபான்மை வெண்பாவினை லன்றி, அதன் இனமான வெண்செந்துறை யும் வருமெனவும், ஐம்பதிற் குறைந்து நாற்பதிலும் ஐந் நூற்றின் மிக்கு ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பதிலும் இயலு மெனவும் கொள்க.

"ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
ஓதலிற் சிறந்தன் றொழுக்க முடைமை"

என வெண் <u>செந்துறைப்பா</u> முதுமொழிக் காஞ்சி யின் வந்தது. இனியது, இன்னா, கார், களவழி என்ற நான்கும் நாற்பது நாற்பது வெண்பாக்களான வந்தன. திருக்குறள் ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது குறள்வெண் பாவான் வந்தது.

இப்பனுவல்களுள் அறத்தையே முதன்மையாகக் கொண்டு இயலுவனவும், பொருளையே தலைமையாகக் கொண்டு விளங்குவனவும், இன்பத்தையே சிறப்பாகக் கொண்டு திகழ்வனவும் உள. கார்நாற்பதும் நாலு ஐந்திணைகளும் கைந்நிலையும் இன்பம் ஒன்றனையே விஷயமாக உடையன, களவழிநாற்பது பொருள் ஒன்றையே குறித்தியலுவது; நாலடி, நான்மணி, இனியது, இன்னா, முப்பால், கடுகம், கோவை, பழமொழி, மாமூலம், காஞ்சி, ஏலாதி என்ற பதினொன்றும் அறத்தை முதன்மையாகக்கொண்டு சிறப்பன. இப்பதினொரு நூல்களுளும் ஆன்றோரால் 'நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்குறுதி' எனப் பாராட்டிப் புகழ்பெறுவன நாலடியாரும், திருக்குறளுமேயாம். இவ்விரண்டனுள்ளும் நாலடியார் வைராக்கியத்தைப் போதிப்பதிலும் உலக அனுபவத்தினைப்பொருத்தி உதாரணங் காட்டிக் கற்போர் நெஞ்சம் தீயவழியிற் செல்லாவண்ணம் கழறி நிறுத்துவதிலும் திருக்குறளினுஞ் சாலச்சிறந்ததெனக் கூசாமற் கூறலாம்.

அவையறிதல் என்னும் அதிகாரத்து, சொற்களின் பொருளினை அறிதல் மிக அரிது, அதனை அறிந்தவனே அவைக்கு நாயகமாவான் என்னும் கருத்தடங்கிய,

> 'பெறுவது கொள்பவர் தோள்போல் நெறிப்பட்டுக்
> கற்பவர்க் கெல்லாம் எளியநூல்—மற்றம்
> முறிபுரை மேனியர் உள்ளம்போன் றியார்க்கும்
> அறிதற் கரிய பொருள்'

என்னும் பாட்டினை நோக்குந்தோறும் கற்றோர் நெஞ்சம் களிக்காதிராது. பேதைமை என்னு மதிகாரத்து,

> 'கற்றனவும் கண்ணகன்ற சாயலும் இற்பிறப்பும்
> பக்கத்தார் பாராட்டப் பாடெய்தும்—தானுரைப்பின்

மைததுனா பலகி மருநதிற றணியாத
பிததனென றெளளபபடும'

எனற பாடலும அமிழதினுமினியதே யனறோ? கீழமை எனனும அதிகாரதது,

காழாய கொணடு ஈசடறறா தஞசாரற
றூழாது போவாம எனவுரைபபிற—கீழதான
உறஙகுவாம எனறெழுநது போமாமஃ தனறி
பறஙகுமா மறறொனறு சூழநது'

எனவும

'பொறகலத தூடடிப புறநதரினும நாயபிறா
பசசிற கிமையாது பாாததிருககு—மசசீா
பெருமை யுடைததாக கொளினுமகீழ செயயும
கருமஙகள வேறு படும'

எனவும்,

'மைதீா பசுமபொனமேல மாணட மணியழுததிச
செபத தெனினும செருப்புததன காறகேயாம
எபதிட செலவதத ராயினும கீழகளைச
செயதொழிலாற காணப படும'

எனவும உளள பாடலகளும கறறோா உளளததிலைக கவராதிரா இனனும கூடாநட்பு, அறிவினமை, கயமை, பொதுமகளிா, கறபுடை மகளிா எனனும அதிகாரஙகளுளளும பலபல பாடலகள நாவினை விடடு அகலாது இனிததலை இநநூல கறபோா எளிதிலுணாவா.

பிறக இநநூல மறறப பதினெண கீழககணககு நூலகளைபபோல ஓா ஆசிரியாாற பாடபபெறற தொனறனறுகும இஃது,

'எணபெருங குனறத தெணணூ யிரமிருடி'

எனறும,

'மன்னன் வழுதியர் கோன்'

என்றும் தொடங்கும் வெண்பாக்களான் உணரப்படும்.

இந்நூலில் ஐம்பத்திரண்டு பாக்களில் ஆடூஉ முன்னிலைகளும், ஆறு பாக்களில் மகடூஉ முன்னிலைகளும் பயின்றுள்ளன. அவ்வாடூஉ முன்னிலைகளுள் ஊர என மருதநிலத் தலைவனுக்கு ஓரிடத்தும், வரைநாட மலைநாட குன்றநாட சாரல்நாட கானகநாட எனக் குறிஞ்சிநிலத் தலைவனுக்கு முப்பத்திரண்டிடத்தும், கடற்சேர்ப்ப சேர்ப்ப என நெய்தல்நிலத் தலைவனுக்குப் பதினெட்டிடத்தும், 'ஐய' எனப் பொதுவாக ஓரிடத்தும் பயின்றுள்ளன. இவற்றால் இம்முன்னிலைகட்கு விஷயமாக நிற்பவன் மலைவளனும் கடல்வளனும் மிகுதியாக வுடையவன் என்றும் நெல்வளன் சிறுபான்மை யுடையான் என்றும் ஊகித்தற்கிட னாகின்றது. அம்மலைவளன் கடல்வளன்களுள்,

'மடிதிரை தந்திட்ட வான்கதிர் முத்தம்
கடுவிசை நாவாய் கரையலைக்கும் சேர்ப்ப' (224)

எனவும்,

'கனமணி
முத்தோ டிமைக்கும் முழங்குவரித் தண்சேர்ப்ப' (146)

எனவும்

'சந்தன நீள்சோலைச் சாரல் மலைநாட' (234)

எனவும் பயின்றுள்ளன ஆராயத் தக்கன. இவற்றுக்கு, முத்துக்களை அலைகள் கரையிலே கொணர்ந்து சேர்க்க, அவற்றை விசையாக வரும் கப்பல்கள் அலைத்து விடுகின்ற கடற்கரையை யுடையாய் என்பதும், மிக்க மணியோடும், முத்தோடும் விளங்கும் ஒலிக்கின்ற கடலுடுத்த குளிர்ந்த சேர்ப்ப என்பதும், சந்தனமரங்கள்

மிகவுள்ள சோலைகளையுடைய மலைநாட என்பதும் பொருளாம். ஆகவே, சந்தனம் முத்து என்ற இவ்விரு வளங்களையும் உடைய நாட்டை இந்நூலாசிரியர் முன்னிலைப் படுத்துள்ளார் என்பது புலனும். அத்தகையநாடு எஃதென்று ஆராயுமிடத்து, சீதாபிராட்டியாரைத் தேடுமாறு வானரவீரர்களைத் தென்திசையிற் செல்லப் பணித்த சுக்கிரீவன் பாண்டிநாட்டினைக் குறிக்கும்போது மணிமுத்துக்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற கவாடத்தையுடையது அந்நாடு என்று வருணிப்பதாக வால்மீகி பகவான் கூறுவதனின்றும், மிகப் பழைய காலந்தொட்டே முத்துக்கள் மலிந்த நாடு பாண்டி நாடென்பது அறியலாகும். கடைச்சங்க காலத்திலுங்கூட அந்நாடு முத்திற்கும் சந்தனத்திற்கும் பெயர்போனதென்பது,

'தென்கடற் பிறந்த முத்தின் ஆரமும்
முனைதிறை கொடுக்கும் துப்பிற் றன்மலைத்
தெறலரு மரபிற் கடவுட் பேணிக்
குறவர் தந்த சந்தின் ஆரமும்
இருபே ராரமும் எழில்பெற அணியும்
திருவீழ் மார்பிற் றென்னவன்' (அகம் 13)

எனவும்,

'நிலனும் நீரும் எல்லார்க்கும் எளிய
வரைய சாந்தமும் திரைய முத்தமும்
இமிழ்குரல் முரசம் மூன்றுடன் ஆளும்
தமிழ்கெழு கூடல் தண்கோல் வேந்தே' (புறம் 58)

எனவும் கூறப்படுதலான் அறியப்படும்.

இனி, பூங்குன்றநாட என இந்நூல் 128, 212 ஆம் பாடல்களில் முன்னிலைப் படுத்துள்ளவனும் ஈண்டு ஆராயற்பாலான். பூங்குன்றம் என்ற நாடு பண்டைச்

சங்க காலந்தொட்டே கேட்கப்படும் ஒரு நாடாகும்.
கணியன் பூங்குன்றனார் என்றொரு சங்கப் புலவர்
நற்றிணையிலும் புறத்திலும் பாடிய ஆசிரியருள் ஒருவ
ராவர். இவர் ஊரைத் தலைமையாகக் கொண்ட நாடு
ஒன்றினுக்கு அரசனை இந்நூலாசிரியர் முன்னிலைப்
படுத்துப் பாடியுள்ளார். இப்பூங்குன்றம் இப்போது
மதுரை ஜில்லாவில் உள்ளதெனத் தெரிதலால் பூங்
குன்ற நாடன் ஆவன் பாண்டியனே எனத் துணியப்
படும். பெருமுத்தரையர் என்ற ஒருவர் இந்நூல் 200,
296 ஆம் பாடல்களிற் புகழப் பெறுகின்றார். இவரைப்
பலரும் பலபடியாகக் கூறுவாராயினும், இவரும் பூங்குன்ற
நாடன் என்றும் 'முத்தோடிமைக்கும் முழங்குவரித் தண்
சேர்ப்ப' என்றும் 'முத்தம், நாவாய் கரையலைக்கும்
சேர்ப்ப' என்றும் முன்னிலைப்படுத்துக் கூறப்படுகின்ற
வரும் ஒருவரே எனத் துணிதற்கு இடனாகின்றது

இனி இந்நூலின் காலத்தினைப் பற்றி நவீன
நூலுணர்ச்சியாளர்கள் பலவாறு கூறுவாராயினும், இது
சங்க மருவிய மேற்கணக்கினோடு ஒரு காலத்தது என்று
தமிழ் நன்மக்களாற் கொள்ளப்பட்டதாதலின் அதற்கு
முரணான எந்தக்கோட்பாட்டினையும் நல்லறிவாளர் செவி
யில் ஏற்றுக்கொள்ளாரென்பதே துணிபு. தொல்காப்பி
யத்திற்கு உரையிட்ட இளம்பூரண அடிகள், பேராசிரியர்,
கல்லாடர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர் முதலிய
உரையாசிரியர்கள் தம் உரையகத்தே எட்டுத்தொகை
நூல்களினின்றும் மேற்கோள்கள் காட்டுவது போல
இந்நாலடியாரினின்றும் மேற்கோள்கள் காட்டிச்
செல்வதனை, அன்னார் இதனைப் பிரமாணங்காட்டத்
தக்கதொன்னூலுள் ஒன்று என்று கொண்டாரென்
பது வெளிப்படை. 'நாத்தொடுத்தே நீக்கிலென்',

‘குடரும கொழுவும’, ‘மாணட குணததொடு’, ‘கடியெ னககேட்டும’ எனறு தொடஙகும பாடலகளை நோககும போது, பௌதத ஜைனமதக கொளகைகள தமிழ்நாட்டில ஊனறிப பரவிய காலததே அஃதாவது மணிமேகலை சரிதைதோன்றிய காலததே இநநூல ஆககபபட்டிருககலாம என ஊகிததறகிடனுகினறது.

மறறும, இநநூலின ‘மேனமககள’ எனனும அதிகாரததுக காணபபடும,

> ‘உடைய, பிலநதலைப பட்டது போலாதே நலல
> குலநதலைப பட்ட விடதது’

எனற அடிகளையும ஆராய்வோம இவறறின பொருள ‘ஸகல ஐசுவரியமும உடைய குகையை ஒருவன பெற்றதுபோல அலலவா நலலகுலததுப பிறநத மேனமககளை ஒருவன நடபுககொணடானுயின’ எனபதாம இவவுவமையைக்கவி வாளாதே கூறிபபோநதார என்று கருதியொழியாது, ஏதோ ஒருபழஞ செய்தியை உட்கொணடே இவவாறு கூறியிருததல வேண்டும எனக கொளளின, மாஙகுடி மருதனுர மதுரைக் காஞ்சியுளளே கூறிய,

> ‘தெனபுல மருஙகின விணடு நிறைய
> வாணனன வைதத விழுநிதி’

எனற அடிகளிற காணபபடும ஒரு பழஞ்செயதி நம ஞாபகததுககு வருகினறது. இவவடிகளுககு ஆசிரியா நசசினுக்கினியா, ‘தெனதிசை நிலததின் மலைகளெலலாம நிறையுமபடிவாணனன என்னும சூரனவைதத சீரிய பொருட்டிரள’என்று உரை கூறிபபோநதார். மாஙகுடி மருதனுர காலததுப பெருநிதி மலைககுகைகளில சேமிக்கபபெறறிருநத இததகைய செயதி ஒன்று தமிழ் நாட்

டிற் பெருவழக்காக இருந்தது போலவே இந்நூலிற் செய்யுள் செய்த புலவர் காலத்தும் இச்செய்தி பெருவழக்காக இருந்ததெனக் கொள்வதற்குத் தடையில்லை. மற்றும், 'வலம்படு முரசிற் சேர லாதன்.........நன்னகர் மாந்தை முற்றத் தொன்னார், பணிதிறை தந்த பாடுசா னன்கலம், பொன்செய் பாவை வயிரமொ டாம்பல், ஒன்றுவாய் நிறையக் குவைஇ யின்றவண், நிலந்தினத் துறந்த நிதியம்' என்றும், 'நன்னனுதியனருங்கடிப் பாழித், தொன்முதிர்வேளிர் ஓம்பினர் வைத்த, பொன்' என்றும், 'அணங்குடை வரைப்பிற் பாழி யாங்கண், வேண்முதிர் மாக்கள் வியன்கர்க் கரந்த, அருங்கல வெறுக்கை' என்றும், 'பலபுகழ் நிறைந்த வெல்போர் நந்தர், சீர்மிகு பாடலிக் குழீஇக் கங்கை, நீர்முதற் கரந்த நிதியம்' என்றும் (அகம் 127, 258, 265, 372) சங்க நூல்களிற் பெருநிதி நகரங்களிலும், யாற்றின் அடியிலும் சேமிக்கப் பெற்றிருந்த வரலாறு பேசப்படுதல்போல, இந்நூலிலும் பேசப்படுதலால், இது சங்ககாலத்து நூலென்றாதல், அதை ஒட்டிய நூலென்றாதல் கொள்ள யாதோரிழுக்கு மில்லை எனக்.

இந்திரனை இறப்பச் சிறந்த தெய்வமாகக் கொள்ளும் ஜைன பௌத்த மத வழக்குப் பற்றி இந்நூலிலும்,

'சக்கரச் செல்வம் பெறினும் விழுமியோர்
எக்காலும் சொல்லார் மிகுதிச்சொல்—எக்காலும்
முந்திரிமேற் காணி மிகுவதேற் கீழ்தன்னை
இந்திரனா வெண்ணி விடும்'

என்றும்

'அங்கண் விசும்பின் அமரர் தொழப்படும்
செங்கண்மா லாயினும் ஆகமன்—தங்கைக்க

கொடுப்பதொன் றில்லாமைக் கொய்தளி ரன்னார்
விடுப்பாதம் கையாற் றொழுது'

என்றும் இந்திரன் உவமை கூறப்படுகிறான். இந்திரனே யன்றி அவன்தேவியான இந்திராணியும் இறப்பச்சிறந்த தலைவிக்கு உவமையாக

அரும்பெற்ற கற்பின் அயிராணி யன்ன
பெரும்பெயாப் பெண்டி ரெனினும்—விரும்பிப்
பெறுநசையாற் பின்னிற்பா ரின்மையே பேணும்
நறுநுதலாள் நன்மைத் துணை'

என்று பாடப் பெற்றனள். நச்சினார்க்கினியரும் சிந்தாமணியுரையில் இந்நூலிலுள்ள 'சிறுகா பெருகா முறை பிறழ்ந்து வாரா' என்ற பாடலைக் காட்டி, இதன் ஆசிரியர் ஜைன சமயத்தார் என்று கூறினர். இந்நூலினுக்குப் பால் இயல்கள் வகுத்த பதுமனாரும் "எட்டுமலைச் சாரலில் சமண முனிவர்கள் எண்ணாயிரவர் வசித்து வந்தார்கள் அவர்கள் தனித்தனி ஒவ்வொரு வெண்பாப் பாட, ... அவற்றுள் ஓரே விஷயத்தினை ஒவ்வொரு கருத்தால் தனித்தனி கூறும் நானூறு பாடல்களைப் பொறுக்கிச் சேர்த்து .. .முடித்தாம்" எனக் கூறினர் ஆகவே சமண முனிவர் பலரால் இந்நூல் பாடப் பெற்றதென்னும் கொள்கை வலியுறுகின்றது

இந்நூலினை யான் ஓரிருபது வருடங்கட்குமுன் நற்றிணை யுரையாசிரியரும் என் மனத்தே யாண்டு முறைந்து என்னை அநுக்ரஹித்து வருபவருமான காலஞ் சென்ற பின்னத்தூர் அ. நாராயணஸ்வாமி ஐயரவர்கள் பால் பாடங்கேட்டு வந்த காலத்து, அப்பெரியாரிடத் திருந்த இந்நூலின் இரண்டு ஏட்டுப் பிரதிகளுள் பல பல அரிய பாடபேதங்களும் உரை நயங்களும்

காணப்பட, அவற்றினை அவர்கள் ஆணையின்படி நான் என் புத்தகத்திற் குறித்துக் கொண்டிருந்தேன். அவ் விரண்டு ஏட்டுப் பிரதிகளுள் ஒன்றில் மாத்திரம் பதும னார் விருத்தி என்று வரையப்பெற்றிருந்தது. மற்றொன்றி லுள்ள உரைப்பகுதியோ சிற்சில பாடல்களுக்கு முன் னைய ஏட்டிலுள்ள உரைக்குச் சிறிது மாறுபட்டிருந்தது. இவ்வுரையினை 'என்பது ஒரு பழைய உரை' என்று இந் நூற் பதிப்பிற் காட்டியிருக்கிறேன். இப் பிறகூறிய உரையோடு பெரும்பாலும் ஒத்திருந்தது சென்னை அடையாற்றுக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலையிலுள்ள ஒரு பிரதி. இப்பிரதி அவ்வடையாற்றுக் கலாசாலைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் ஸ்ரீமான் அ. கோபாலையரவர்கள் முயற்சியாற் பெற்றது. இப்பெரு நன்றி செய்த அவர் களை யான் என்றும் மறவேன்.

இவ்விருவகை யுரைகளையும் நோக்கி மகிழ்ந்த என் நண்பரிற் சிலர் இந்நூலை இவ்வுரைகளுடன் அச்சிற் பதிப்பித்தல் நலமெனப் பலகாலும் தூண்டி வந்ததோடு, அச்சிடற்கு வேண்டிய உதவிகளும் செய்வதாக வாக் களித்தமையால் துணிவுகொண்டு இதனை அச்சிட ஆரம் பித்தேன். இதனிடையில் சென்னை இராஜாங்கக் கை யெழுத்துப் புத்தகசாலைப் பிரதி ஒன்று கிடைக்கப் பெற்று, என் சிற்றறிவிற்கு எட்டியமட்டும் மூலத்தையும் உரையையும் ஒருவாறு சோதித்துச் சுருக்கமான உரைக் குறிப்புக்களோடும், நூலாராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாத அரும்பத அகராதி முதலியவற்றோடும் அச்சிட்டு நிறை வேற்றினேன். இவ்வுரைகளின் சிறப்பினை இப்புத்தகத் தில் ஆங்காங்கு நோக்கி மகிழ்க.

இந்நூல் அச்சாகுங் காலத்து எனக்கு நேர்ந்த பல ஐயங்களைத் தெளிவித்தும் அப்போதைக்கப்போது எவ

வளவு ஆயிற்று என்று அன்புடன் உசாவியும் எனனை ஊக்கியருளிய சென்னைப் பிரஸிடென்ஸி காலேஜ தமிழப பண்டிதா பரஹ்ம ஸ்ரீ இ வை. அநநதராமைய ரவாகள திருவடிகளேயும், யான் வேணடியவண்ணம உரிய பல திருததங்களைச செய்தும அசசுப பிரதியிற் பிழைகள மலியாவண்ணம ஊககததுடன சோதிததும அருள புரிநத சென்னை லெகஸிகன ஆபீஸ் தலைமைத தமிழப பண்டிதா ஸ்ரீ உ. வே. மு இராகவையஙகார திருவடிகளேயும எனறும மறவாத கடப்பாடுடையேன.

இநநூற பதிப்பினகண் என அறியாமையாலும நோய்காரணமாக எழுநத அயாசசியாலும மனுஷ்ய ஸகாயமினமையாலும பல பிழைகள காணபபடலாம. அறிஞாகள அவறறினைப பொறுததுக கொளவாாக ளென்று நமபுகிறேன.

மற்றுமிவவாறே திரிகடுகம முதலிய நீதி நூலகளை யும பழைய உரையோடும குறிப்புகளோடும பதிப்பிகக விருககிறேன். இததுறையிற பிரவாததிககுமாறு என னைத தூணடிவரும ஸாவேசவரன அநநூலகளையும முறறுவிததருளவன என அவன திருவடித தாமரை களை அநவரதம உபாஸிககின்றேன.

கயபாவிலாஸம
மயிலாபபூா
ரக்தாக்ஷி ௵ பஙகுனி ௴

இஙஙனம,
வே இராஜகோபாலையங்காா

ஸ்ரீ:

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூலின்பெயர் முதலியனவும் அவைகளின் குறியீடுகளும்

அகநானூற்று உரைகாரர் (அகம் உரை)
அகநானூறு (அகம்)
அதிகாரம் (அதி)
ஆசாரக்கோவை (ஆசார)
ஆசிரியர் நல்லந்துவனார் (அந்துவன்
இளம்பூரணர் (இளம்)
இறையனார் களவியல் (இறை களவு)
இனியது நாற்பது (இனியது)
ஏலாதி (ஏலா)
கம்பராமாயணம் (கம்ப)
  ஆற்றுப்படலம் (ஆற்று)
  நகரப்படலம் (நகர)
கலித்தொகை (கலி)
சாரங்கதரன் கரிதை (சாரங்க)
சிலப்பதிகாரம் (சிலப்)
  மங்கலவாழ்த்துப்பாட்டு (மங்கல)
  மனையறம் படுத்தகாதை (மனையறம்)
  அரங்கேற்றுகாதை (அரங்கு)
  இந்திரவிழவூரெடுத்த காதை (இந்திர)
  கடலாடுகாதை (கடலா)
  கானல்வரி (கானல்)
  கனாத்திற முரைத்தகாதை (கனா)
  நாடுகாண்காதை (நாடு)
  ஊர்காண்காதை (ஊர்காண்)
  கொலைக் களக்காதை (கொலை)
  துன்பமாலை (துன்ப)
  ஊர்சூழ்வரி (ஊர்சூழ்)
  அரும்பதவுரைகாரர் (அரும்பத)
  அடியார்க்குநல்லார் (அடியார்
சீவகசிந்தாமணி (சிந்)
சூத்திரம் (சூ)
சேனாவரையர் (சேனா)
திரிகடுகம் (திரி, திரிக)
திருக்குறள் (குறள்)
திருக்கோவையார் (திருக், கோவை
திருவாய்மொழி ஈட்டுரை (திருவாய் ஈடு)
தொல்காப்பியம் (தொல்)
  எழுத்ததிகாரம் (எழுத்து)
  சொல்லதிகாரம் (சொல்)
  பொருளதிகாரம் (பொருள்)
  செய்யுளியல் (செய்யுள்)
நச்சினார்க்கினியர் (நச்)

நனனூல (நன)
உயிரீ ற றுபபுணரியல (உயிா)
நானமணிககடிகை (நானமணி)
பதிறறுபபதது (பதிற)
பதுமனா (பதுமன)
பரிபபெருமாள (பரிப)
பரிபாடல (பரி)
பரிமேலழகா (பரிமே)
பழமொழி (பழ)
பழைய உரை (ப உரை, ப உ)
பாடபேதம (பா)
பாயிரம (பாயி)
பிஙகலநிகணடு (பிஙகல)
வானவாதொகுதி (வானவா)
புறநானூறு (புறம)
புறபபொருள வெணபாமாலை (வெண மா)
பெருமபாணாறறுபபடை (பெருமபாண)
பேராசிரியா (பேரா)
மணிமேகலை (மணி)
மதுரைககாஞசி(மது, மதுரை)
மயிலைநாதா (மயிலை)
மோகவதைபபரணி (மோக)
வீரசோழியம (வீர)
அலஙகாரபபடலம (அலங)

ஸ்ரீ:

நாலடியார் ஆராய்ச்சி

1 ஊர்வன விலங்கு முதலியன

அரவு, 241
அரிமா, 141
அலவன், 123
அன்றில், 376
ஆ, 101
ஆமா, 377
ஆமை, 331
ஆன்கன்று 101
ஈ, 41
எருவை, 351
கடமா, 300
கயல், 44
கலை, 399
கழுகு, 48
களிறு, 192
காக்கை, 41
கிளி, 283
குண்டை, 350
குதிரை, 398
குறும்பூழ், 122
கோழி, 341
சிதலை, 147
சிரல், 395
சிவல், 122
சேமா, 377
தகர், 376
தேரை, 193
தேனீ, 10
நரை 186
நாய், 70
பரிமா 149
பன்றி, 257
நாகம், 240
பாம்பு, 126
புலவாய், 140
புலி, 193
மந்தி, 237
மலங்கு, 375
மறி, 16
மான், 378
முயல், 176
யானை, 3
வண்டு, 291
வாவல், 260
விரியன், 330
வேங்கை, 240

2 மரம்புதல் முதலியன

அடம்பு, 107
ஆம்பல், 286
ஆலமரம், 197
கண்டல், 194
கமுகு, 219
கருணை, 200
கரும்பு, 34
கள்ளி, 262
களங்கனி, 103
காஞ்சிரம், 217

காந்தள், 283
கிடை, 360
குவளை, 44
கோங்கு, 223
சந்தனம், 180
சாய், 389
சுரை, 315
தெங்கு, 216
நீலம், 374
பனை, 96
பாதிரி, 139
பெண்ணை, 216
பேய்ச்சுரை, 149
மரையிலை, 354
முல்லை, 45
விளவு, 261
வடு, 264
வழுதுணை, 264
வேங்கை, 180
வேம்பு, 112

4 ஒலிக்கருவி தொழிற்கருவிகள்

தண்ணுமை 6
துடி 388
நெய்தற்பறை 392
பிணப்பறை 23
மணப்பறை 23
முரசு 100
உளி 355
குறடு 208
சுடுக்கோல் 208
முட்டிகை 208
மூழை 321

5 சில விலங்குகளின் இயற்கை

அன்றில் துணைபிரியா தென்பது
ஆமா நக்கிக் கொல்லுமென்பது
கடமா தொலைச்சிய வேங்கை இடம்படினுண்ணா தென்பது
தகர் போர் செய்யுமென்பது
மலங்கு ஒரு தலையை மீனுக்கும் ஒரு தலையைப் பாம்புக்கும் காட்டிப் பிழைத்து ஓடிப் போகுமென்பது
அரவு இடிக்கு அஞ்சுமென்பது
கோழி குப்பையைக் கிளறுமென்பது
நாகம் விரியன் பெடையோடு கூடின அற்ப ஆயுளுள்ள நாகத்தினைப் பெறுமென்பது
நாய் புறந்தரப் பெறினும் எச்சிற்கு அவாவுமென்பது

6 பண்டை மக்களின் வழக்குகள்

அலவனைக்கால் முரித்துண்டல்
பன்றிக்குக் கூழ்வார்த்தல்
வெறியாட்டு எடுத்தல்
பிணத்தை நாரிற் பிணித்து ஈர்த்தல், பார்த்தவிடத்திற் போகடல்
யாமையை உலையிலிட்டு அடுதல்
யானையைக்கொண்டு போர்க்கெழல்
யானைமீதேறி உலாப்போதல்
புலவர்க்குப் பருமம் அமைத்து வையமூர்தல்

ஸ்ரீ:

நாலடியார்

மூலம்

கடவுள் வாழ்த்து

வானிடு வில்லின் வரவறியா வாய்மையாற்
கானிலந் தோயாக் கடவுளை — யாநிலஞ்
சென்னி யுறவணங்கிச் சேர்துமெம் முள்ளத்து
முன்னி யவைமுடிக வென்று.

முதலாவது

அறத்துப்பால்

1 துறவறவியல்

(1) செல்வ நிலையாமை

அறுசுவை யுண்டி யமர்ந்தில்லா ளூட்ட
மறுசிகை நீக்கியுண் டாரும் — வறிஞராய்ச்
சென்றிரப்ப ரோரிடத்துக் கூழெனிற் செல்வமொன்
றுண்டாக வைக்கற்பாற் றன்று 1

துகடீர் பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக்காற் றொட்டுப்
பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோ டுண்க
வகடுற யார்மாட்டு நில்லாது செல்வஞ்
சகடக்கால் போல வரும் 2

யானை யெருத்தம் பொலியக் குடைநிழற்கீழ்ச்
சேனைத் தலைவராய்ச் சென்றோரு — மேனை
வினையுலப்ப வேறாகி வீழ்வர்தாங் கொண்ட
மனையாளை மாற்றார் கொள 3

நின்றன நின்றன நில்லா வெனவுணர்ந்
தொன்றின வொன்றின வல்லே செயிற்செய்க
சென்றன சென்றன வாழ்நாள் செறுத்துடன்
வந்தது வந்தது கூற்று 4

என்னானு மொன்றுதங் கையுறப் பெற்றக்காற்
பின்னாவ தென்று பிடித்திரா — முன்னே
கொடுத்தா ருயப்போவார் கோடிறீக் கூற்றந்
தொடுத்தாறு செல்லுஞ் சுரம். 5

இழைத்தநா ளெல்லை யிகவா பிழைத்தொரீஇக்
கூற்றங் குதித்துய்ந்தா ரீங்கில்லை — யாற்றப்
பெரும்பொருள் வைத்தீர் வழங்குமி னாளைத்
தழீஇந் தழீஇந் தண்ணம் படும். 6

தோற்றஞ்சால் ஞாயிறு நாழியா வைகலுங்
கூற்ற மளந்துநுந் நாளுண்ணும் — மாற்ற
வறஞ்செய் தருளுடையீ ராகுமின் யாரும்
பிறந்தும் பிறவாதா ரில் 7

செல்வர்யா மென்றுதாஞ் செல்வுழி யெண்ணாத
புல்லறி வாளர் பெருஞ்செல்வ — மெல்லிற்
கருங்கொண்மூ வாய்திறந்த மின்னுப்போற் றோன்றி
மருங்கறக் கெட்டு விடும் 8

உண்ணா னொளிநிறா னோங்குபுகழ் செய்யான
துன்னருங் கேளிர் துயர்களையான் — கொன்னே
வழங்கான் பொருள்காத் திருப்பானேல் அஆ
விழந்தானென் றெண்ணப் படும் 9

உடாஅது முண்ணாதுந் தம்முடம்பு செற்றுங்
கெடாஅத நல்லறமுஞ் செய்யார் — கொடாஅது
வைத்தீட்டி னாரிழப்பர் வான்றோய் மலைநாட
வுய்த்தீட்டுந் தேனீக் கரி 10

(2) இளமை நிலையாமை

நரைவரு மென்றெண்ணி நல்லறி வாளர்
குழவி யிடத்தே துறந்தார் — புரைதீரா
மன்னா விளமை மகிழ்ந்தாரே கோலூன்றி
யின்னாங் கெழுந்திருப் பார் 11

நட்புநா ரற்றன நல்லாரு மஃகினா
ரற்புத் தளையு மவிழ்ந்தன — வுட்காணா
யாழ்தலி னூதிய மென்னுண்டாம் வந்ததே
யாழ்கலத் தன்ன கலி 12

சொற்றளர்ந்து கோலூன்றிச் சோர்ந்த நடையினராய்ப்
பற்கழன்று பண்டம் பழிகாறு — மிற்செறிந்து
காம நெறிபடருங் கண்ணினார்க் கில்லையே
யேம நெறிபடரு மாறு 13

தாழாத் தளராத் தலைநடுங்காத் தண்டூன்றா
வீழா விறக்கு மிவண்மாட்டுங் — காழிலா
மம்மர்கொண் மாந்தர்க் கணங்காகுந் தன்கைக்கோ
லம்மனைக்கோ லாகிய ஞான்று 14

எனக்குத்தா யாகியா ளென்னையீங் கிட்டுத்
தனக்குத்தாய் நாடியே சென்றாள் — டனக்குத்தா
யாகி யவளு மதுவானாற் றாய்த்தாய்க்கொண்
டேகு மளித்திவ் வுலகு 15

வெறியயர் வெங்களத்து வேன்மகன் பாணி
முறியார் நறுங்கண்ணி முன்னர்த் தயங்க
மறிகுள குண்டன்ன மன்னா மகிழ்ச்சி
யறிவுடை யாளர்க ணில். 16

பனிபடு சோலைப் பயன்மர மெல்லாம்
கனியுதிர்ந்து வீழ்ந்தற் றிளமை — நனிபெரிதும்
வேற்கண்ண ளென்றிவளை வெஃகன்மின் மற்றிவளுங்
கோற்கண்ண ளாகுங் குனிந்து 17

பருவ மெனைத்துள பல்லின்பா லேனை
யிருசிகையு முண்டீரோ வென்று — வரிசையா
லுண்ணாட்டங் கொள்ளப் படுதலால் யாக்கைக்கோ
ளெண்ணா ரறிவுடை யார். 18

மற்றறிவா நல்வினை யாமிளைய மென்னாது
கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்ம்மின
முற்றி யிருந்த கனியொழியத் தீவளியா
னற்கா யுதிர்தலு முண்டு 19

ஆட்பார்த் துழலு மருளில்கூற் றுண்மையாற்
றோட்கோப்புக் காலத்தாற் கொண்டுய்ம்மின — பீட்பிதுக்கிப்
பிள்ளையைத் தாயலறக் கோடலான் மற்றதன்
கள்ளங் கடைப்பிடித்த னன்று 20

(3) யாக்கை நிலையாமை

மலைமிசைத் தோன்று மதியம்போல் யானைத்
தலைமிசைக் கொண்ட குடையார் — நிலமிசைத்
துஞ்சினா ரென்றெடுத்துத் தூற்றப்பட் டாரல்லா
லெஞ்சினா ரிவ்வுலகத் தில் 21

வாழ்நாட் கலகா வயங்கொளி மண்டிலம்
வீழ்நாள் படாஅ தெழுதலால் — வாழ்நா
ளுலவாமு னொப்புர வாற்றுமின் யாரும்
நிலவார் நிலமிசை மேல். 22

மனறந கறக்க மண்பபறை யாயின
வனறவற் காநகே பிண்பபறையாப — பின்றை
யொலிததது முண்டாமெண் றுயநதுபோ மாறே
வலிக்குமா மாணடார மனம. 23

செனறே யெறிப வொருகால சிறுவரை
நினறே யெறிப பறையினை — நனறேகாண
முககாலைக கொட்டினுண் மூடிததீக கொணடெழுவா
செததாரைச் சாவார சுமநது. 24

கணநகொணடு சுறறத்தார கலலெண் றலறப
பிணநகொணடு காடடியபபாக கணடு — மணநகொண்டீண
டுணடுணடுண டெனனு முணாவினற சாறறுமே
டொண்டொணடொ டெனனும பறை. 25

நாறதொடுத தீககிலெ னனறுயந தடககிலென
பாறதுழிப பெயயிலென பலலோா பழிககிலென
றேறறைபபு ணினறு தொழிலறச செயதூடடுங
கூததன புறபபட்டக கால 26

படுமழை மொககுளிற பலகாலுந தோனறிக
கெடுமிதோா யாககையென றெணணித — தடுமாறு
திரபபேமயா மெனறுணருந திணணறி வாளரை
நோபபாராயா நீணிலததின மேல. 27

யாககையை யாபபுடைததாப பெறறவா தாமபெறற
யாககையா லாய பயனகொளக — யாககை
மலையாடு மஞசுபோற றோனறிமற றாங்கே
நிலையாது நீதது விடும 28

புனனுனிமே னீர்போ னிலையாமை யெனறெண்ணி
யினனினியே செய்க வறவினை — யினனினியே
நின்று னிருநதான் கிடநதான்றன கேளலறச
சென்று னெனபபடுத லான். 29

கேளாதே வந்து கிளைகளா யிற்றோன்றி
வாளாதே போவரால் மாந்தர்கள் — வாளாதே
சேக்கை மரனொழியச் சேணீங்கு புட்போல
யாக்கை தமர்க்கொழிய நீத்து. 30

(4) அறன்வலி யுறுத்தல்

அகத்தாரே வாழ்வாரென் றண்ணாந்து நோக்கிப்
புகத்தாம் பெறாஅர் புறங்கடை பற்றி
மிகத்தாம் வருந்தி யிருப்பரே மேலைத்
தவத்தாற் றவஞ்செய்யா தார். 31

ஆவாநா மாக்க நசைஇ யறமறந்து
போவாநா மென்னும் புலைநெஞ்சே — யோவாது
நின்றுஞற்றி வாழ்தி யெனினுநின் வாழ்நாள்கள்
சென்றன செய்வ துரை. 32

வினைப்பயன் வந்தக்கால் வெய்ய வுயிரா
மனத்தி னழியுமாம் பேதை — நினைத்ததனைத்
தொல்லைய தென்றுணர் வாரே தடுமாற்றத்
தெல்லை யிகந்தொருவு வார். 33

அரும்பெறல் யாக்கையைப் பெற்ற பயத்தாற்
பெரும்பயனு மாற்றவே கொள்க — கரும்பூர்ந்த
சாறுபோற் சாலவும் பின்னுதவி மற்றதன்
கோதுபோற் போகு முடம்பு. 34

கரும்பாட்டிக் கட்டி சிறுகாலைக் கொண்டார்
துரும்பெழுந்து வேங்காற் றுயராண் டுழவார்
வருந்தி யுடம்பின் பயன்கொண்டார் கூற்றம்
வருங்காற் பரிவ திலர். 35

இனறுகொ லனறுகொ லெனறுகொ லென்னாது
பினறையே நினறது கூற்றமென றெண்ணி
யொருவுமின தீயவை யொலலும வகையான
மருவுமின மாண்டா ரறம 36

மககளா லாய பெருமபயனு மாயுஙகா
லெததுணையு மாறறப பலவாகு — றொகக
வுடமபிறகே யொபபுரவு செயதொழுகா துமபாக
கிடநதுணணப பணணப படும 37

உறககுந துணையதோ ராலமவித தீண்டி
யிறபப நிழறபயந தாஅங — கறபபயனுந
தானசிறி தாயினுந தககாரகைப பட்டககால
வானசிறிதாப போரத்து விடும 38

வைகலும் வைகல வரககணடு மஃதுணரா
வைகலும வைகலை வைகுமென றினபுறுவா
வைகலும வைகறறம வாழநாணமேல வைகுதல
வைகலை வைததுணரா தார 39

மான வருஙகல நீககி யிரவெனனு
மீன விளிவினால வாழவேனமன — னீனததா
லூட்டியக கணணு முறுதிசேரந திவவுடமபு
நீட்டித்து நிறகு மெனின 40

(5) தூயதன்மை

மாககேழ் மடநலலா யென்றரற்றுஞ் சான்றவா
நோககாரகொ லொய்யதோா புககிலலை — யாககைககோா
ரீசசிறகு அன்னதோர் தோலறினும வேணடுமே
காககை கடிவதோர் கோல. 41

தோற்போர்வை மேலுந் துளைபலவாய்ப் பொய்ம்மறைக்கு
மீப்போர்வை மாட்சித் துடம்பானால் — மீப்போர்வை
பொய்ம்மறையாக் காமம் புகலாது மற்றதனைப்
பைம்மறியாப் பார்க்கப் படும். 42

தக்கோலந் தின்று தலைநிறையப் பூச்சூடிப்
பொய்க்கோலஞ் செய்ய வொழியுமே — யெக்காலு
முண்டி வினையு ளுறைக்கு மெனப்பெரியோர்
கண்டுகை விட்ட மயல். 43

தெண்ணீர்க் குவளை பொருகயல் வேலென்று
கண்ணில்புன் மாக்கள் கவற்ற விடுவேனோ
வுண்ணீர் களைந்தக்கா னுங்குசூன் றிட்டன்ன
கண்ணீர்மை கண்டொழுகு வேன் 44

முல்லை முகைமுறுவல் முத்தென் றிவைபிதற்றுங்
கல்லாப்புன் மாக்கள் கவற்ற விடுவேனோ
வெல்லாருங் காணப் புறங்காட் டுதிர்ந்துக்க
பல்லென்பு கண்டொழுகு வேன். 45

குடருங் கொழுவுங் குருதியு மென்புந்
தொடரு நரம்பொடு தோலு — மிடையிடையே
வைத்த தடியும் வழும்புமா மற்றிவற்று
ளெத்திறத்தா ளீர்ங்கோதை யாள் 46

ஊறி யுவர்த்தக்க வொன்பது வாய்ப்புலனுங்
கோதிக் குழம்பலைக்குங் கும்பத்தைப் — பேதை
பெருந்தோளி பெய்வளா யென்னுமீப் போர்த்த
கருந்தோலாற் கண்விளக்கப் பட்டு 47

பண்ட மறியார் படுசாந்துங் கோதையுங்
கொண்டுபா ராட்டுவார் கண்டிலர்கொன் — மண்டிப்
பெடைச்சேவல் வன்கழுகு போத்திட்டுக் குத்தன்
முடைச்சாகா டச்சிற் றுழி. 48

கழிநதா ரிடுதலை கண்டாரெஞ் சுட்கக
குழிநதாழநத கண்ணவாயத தோனறி — யொழிநதாரைப
போறறி நெறிநின்மி னிறறிதன் பண்பெனறு
சாறறுஙகொல சாலச சிரிதது. 49

உயிரபோயார வெண்டலை யுட்கச் சிரிததுச
செயிரதீரக்குஞ செமமாப பவரைச — செயிரதீரநதார
கணடிற றிதன்வணண மெனபதனுற றமமையோர
பணடததுள வைபப திலா 50

(6) துறவு

விளககுப புகவிருண் மாயநதாங கொருவன
றவததினமுன னிலலாதாம பாவம — விளககுநெய
தேயவிடததுச சென்றிருள பாயநதாஙகு நலவினை
தீாவிடதது நிறகுமாந தீது 51

நிலையாமை நோயமூப்புச சாககாடென றெண்ணித
தலையாயார தங்கருமஞ செய்வார — தொலைவிலலாச
சததமுஞ சோதிடமு மென்றாங கிவைபிதற்றும
பிததாிற பேதையா ரில 52

இலல மிளமை யெழிலவனப்பு மீக்கூறறஞ
செலவம வலியென றிவையெலலா — மெலல
நிலையாமை கண்டு நெடியார் துறப்பா
தலையாயார் தாமுய்யக் கொண்டு. 53

துனபம பலநா ளுழந்து மொருநாளை
யினபமே காமுறுவ ரேழையா — ரினப
மிடைதெரிந தினனாமை நோககி மனையா
றடைவொழிநதா ரானறமைந தாா 54

கொனனே கழிநதன றிளமையு மினனே
பிணியொடு மூபபும வருமால — றுணிவொனறி
யெனனொடு சூழா தெழுநெஞசே போதியோ
நனனெறி சேர நமககு 55

மாணட குணததொடு மககடபே றிலலெனினும
பூணடான கழிததற கருமையால — பூணட
மிடியெனனுங காரணததின மேனமுறைக கணணே
கடியெனறா கறறறிந தார 56

ஊககித தாங கொணட விரதங க ளுளளுடையக
தாககருந துனபங்க டாநதலை வநதககா
னீககி நிறூஉ முரவோரே நலலொழுக்கங
காககுந திருவத தவா 57

தமமை யிகழநதமை தாமபொறுபப தனறிமற
றெமமை யிகழநத வினைப்பயததா — லுமமை
யெரிவாய நிரயதது வீழவாகொ லெனறு
பரிவதூஉஞ சானறோர கடன 58

மெயவாய்கண மூககுச செவியெனப பேரபெறற
வைவாய வேடகை யவாவினைக — கைவாயக
கலஙகாமற காததுயககு மாறற லுடையான
விலஙகாமை வீடு பெறும 59

துனபமே மீதூரக கண்டுந துறவுளளா
ரினபமே காமுறுவ ரேழையா — ரினப
மிசைதொறு மறறத னினனாமை நோககிப
பசைதல பரியாதா மேல 60

48 ஆம பாடடு 'கணடுபோரா' எனறும பாடம

(7) சினமின்மை

மதிததிறப பாரு மிறகக மதியார
மிதிததிறப பாரு மிறகக — மிதிததேறி
யீயுந தலைமே லிருததலா லஃதறிவார
காயுந கதமினமை நனறு 61

தணடாச சிறபபிறறம மினனுயிரோத தாஙகாது
கணடுழி யெலலாந துறப்பவோ — மணடி
யடிபெயரா தாறற விளிவநத போழதின
முடிகிறகு முளளாத தவா 62

காவா தொருவனறன வாய்திறநது சொலலுஞ்சொ
லோவாதே தமமைச சுடுதலா — லோவாதே
யாயநதமைநத கேளவி யறிவுடையா ரெஞஞான்றுங
காயநதமைநத சொலலார கறுதது 63

நோதது நிகரலலார நீரலல சொலலியககால
வோதது வெகுளார விழுமியோ — ரோராததனை
யுளளததா னுளளி யுரைததுரா யூரகேடபத
துளளித தூண முடடுமாங கீழ 64

இளையா னடகக மடககங கிளைபொரு
ளிலலான கொடையே கொடைபபய — னெலலா
மொறுககு மதுகை யுரனுடை யாளன
பொறுககும பொறையே பொறை 65

கலலெறிந தனன கயவாவா யினனுசசொ
லெலலாருங காணப பொறுததுயபப — ரொலலை
யிடுநீ றுற பையவிநத நாகமபோற றததங
குடிமையான வாதிககப படடு. 66

மாற்றாராய் நின்றுதம் மாறேற்பார்க் கேலாமை
யாற்றாமை யென்னா ரறிவுடையா — ராற்றாமை
நேர்த்தின்னா மற்றவர் செய்தக்காற் றாமவரைப்
பேர்த்தின்னா செய்யாமை நன்று. 67

நெடுங்கால மோடினு நீசர் வெகுளி
கெடுங்கால மின்றிப் பரக்கு — மடுங்காலை
நீர்கொண்ட வெப்பம்போற் றானே தணியுமே
சீர்கொண்ட சான்றோர் சினம். 68

உபகாரஞ் செய்ததனை யோராதே தங்க
ணபகார மாற்றச் செயினு — முபகாரந்
தாஞ்செய்வ தல்லாற் றவற்றினாற் றீங்கூக்கல்
வான்றோய் குடிப்பிறந் தார்க்கில். 69

கூர்த்துநாய் கௌவிக் கொளக்கண்டுந் தம்வாயாற்
பேர்த்துநாய் கௌவினா ரீங்கில்லை — நீர்த்தன்றிக்
கீழ்மக்கள் கீழாய சொல்லியக்காற் சொல்பவோ
மேன்மக்கள் தம்வாயான் மீட்டு. 70

(8) பொறையுடைமை

கோதை யருவிக் குளிர்வரை நன்னாட
பேதையோ டியாது முரையற்க — பேதை
யுரைக்கிற் சிதைந்துரைக்கு மொல்லும் வகையால்
வழுக்கிக் கழிதலே நன்று. 71

நேரல்லா ரீரல்ல சொல்லியக்கான் மறுத்துத்
தாரித் திருத்தல் தகுதிமற் — றோரும்
புகழ்மையாக் கொள்ளாது பொங்குநீர் ஞாலஞ்
சமழ்மையாக் கொண்டு விடும். 72

காதலார் சொல்லுங் கடுஞ்சொ லுவந்துரைக்கு
மேதிலா ரின்சொலிற் றீதாமோ — போதெல்லா
மாதர்வண் டார்க்கு மலிகடற் றண்சேர்ப்ப
வாய்வ தறிவார்ப் பெறின். 73

அறிவ தறிந்தடங்கி யஞ்சுவ தஞ்சி
யுறுவ துலகுவப்பச் செய்து — பெறுவதனா
லின்புற்று வாழு மியல்புடையா ரெஞ்ஞான்றுந்
துன்புற்று வாழ்த லரிது. 74

வேற்றுமை யின்றிக் கலந்திருவர் நட்டக்காற்
றேற்றா வொழுக்க மொருவன்க ணுண்டாயி
னாற்றுந் துணையும் பொறுக்க பொறானாயிற்
றூற்றாதே தூர விடல் 75

இன்னா செயினு மினிய வொழிகென்று
தன்னையே தானோவி னல்லது — துன்னிக்
கலந்தாரைக் கைவிடுதல் கானக நாட
விலங்கிற்கும் விள்ள லரிது 76

பெரியார் பெருநட்புக் கோடறாஞ் செய்த
வரிய பொறுப்பவென் றன்றோ — வரியரோ
வொல்லெ னருவி யுயர்வரை நன்னாட
நல்லசெய் வார்க்குத் தமர் 77

வற்றிமற் றாற்றப் பசிப்பினும் பண்பிலார்க்
கற்ற மறிய வுரையற்க — வற்றம்
மறைக்குந் துணையார்க் குரைப்பவே தம்மைத்
துறக்குந் துணிவிலா தார். 78

இன்பம் பயந்தாங் கிளிவு தலைவரினு
மின்பத்தின் பக்க மிருந்தைக்க — வின்ப
மொழியாமை கண்டாலு மோங்கருவி நாட
பழியாகா வாறே தலை. 79

தானகெடினுங தககாரகே டெண்ணறக தனனுடமபி
னூனகெடினு முணணாாகைத துணணறக — வானகவிநத
வையக மெலலாம பெறினு முரையறக
பொயயோ டிடைமிடைநத சொல 80

(9) பிறாமனை நயவாமை

அசசம பெரிதா லதறகினபஞ சிறறளவா
னிசச னினையுஙகாற கோககொலையா — னிசசலுங
குமபிககே கூாதத வினையாற பிறனறாா
நமபறக நாணுடை யாா 81

அறமபுகழ கேணமை பெருமையிந நானகும
பிறனறாா நசசுவாாச சேரா — பிறனறாா
நசசுவாாச சேருமா பகைபழி பாவமென
றசசததோ டிநநாற பொருள. 82

புகக விடததசசம போதருமு போதசசந
துயககு மிடததசசந தோனறுமைக காபபசச
மெககாலு மசசந தருமா லெவன்கொலோ
வுடகான பிறனில புகல 83

காணிற குடிபபழியாங கையுறிற காலகுறையு
மாணினமை செயயுமா லசசமா — நீணிரயத
துனபம பயககுமாற றுசசாரி நீகணட
வினப மெனககெனைததாற கூறு. 84

செமமையொன றினறிச சிறியா ரினததாராயக
கொமமை வாிமுலையாள் டோண்மாீஇ — யுமமை
வலியாற பிறாமனைமேற சென்றாரே யிமமை
யலியாகி யாடியுண் பாா. 85

பலலா ரறியப பறையறைநது நாட்கேடடுக
கலயாணஞ செயது கடிபுகக — மெலலியற
காதன மனையாளு மிலலாளா வெனனொருவ
னேதின மனையாளை நோககு 86

அமப லயலெடுபப வஞசித தமாபரீஇ
வமபலன பெணமரீஇ மைநதுறறு — நமபு
நிலைமையி னெஞசததான றுயபபரவு பாமபின
றலைநககி யனன துடைத்து. 87

பரவா வெளிபபடா பலலோாகட டஙகா
வுரவோாகட காமநோ யோஒ கொடிதே
விரவாரு ளுறுப படலஞசி யாது
முரையாதுள ளாறி விடும 88

அமபு மழலு மவிாகதிா ஞாயிறும
வெமபிச சுடினும புறஞசுடும — வெமபிக
கவறறி மனததைச சுடுதலாற காம
மவறறினு மஞசப படும. 89

ஊரு ளெழுநத வுருகெழு செநதீககு
நீருட குளிதது முயலாகு — நீருட்
குளிபபினுங காமஞ சுடுமேகுன றேறி
யொளிபபினுங காமஞ சுடும. 90

(10) ஈகை

இலலா விடததது மியைநத வளவினா
லுளள விடமபோற பெரிதுவநது — மெலலக
கொடையொடு படட குணனுடை மாநதாக
கடையாவா மாணடைக கதவு. 91

முன்னரே சாநாண் முனிதகக மூபபுள
பினனரும பீடழிககு நோயுள — கொனனே
பரவனமின பறறனமின பாததுணமின யாதுங
கரவனமின கைததுண்டாம போழுது. 92

நடுககுறறுத தற்சோநதார துனபந துடையார
கொடுததுததான றுய்பபினு மீணடுஙகா வீணடு
மிடுககுறறுப பறறினு நிலலாது செலவம
விடுககும வினையுலநதக கால 93

இமமி யரிசித துணையானும வைகலு
நுமமி னியைவ கொடுததுண்மி — னுமமைக
கொடாஅ தவரெனபா குண்டுநீா வையத
தடாஅ வடிபபி னவா. 94

மறுமையு மிமமையு நோக்கி யொருவற
குறுமா றியைவ கொடுததல — வறுமையா
லீதல விசையா தெனினு மிரவாமை
யீத லிரட்டி யுறும. 95

நடுவூருள வேதிகை சுற்றுககோட் புக்க
படுபனை யனனா பலாநசச வாழவார
குடிகொழுததக கணணுங கொடுததுண்ணு மாகக
ளிடுகாட்டு ளேறறைப பனை. 96

பெயறபால மழைபெய்யாக கண்ணு முலகஞ
செயறபால செயயா விடினுங — கயபபுலால
புனனை கடியும பொருகடற றண்சேரப
வெனனை யுலகுயயு மாறு 97

ஏறறகை மாறறாமை யெனனானுந தாமவரையா
தாறறுதாாக கீவதா மாண்கட — னாறறின
மலிகடற றணசேரப மாறீவாாக கீதல
பொலிகட னெனனும பெயாததது. 98

இறபபச சிறிதெனனு திலலெனனு தெனறு
மறபபயன் யாமாட்டுஞ செயக முறைபபுதவி
ஐயம புகூஉந தவசி கடிஞைபோற
பைய நிறைதது விடும. 99

கடிபபிடு கண்முரசங காதததோர கேடப
ரிடிதது முழஙகியதோர யோசனையோர கேட்ப
ரடுககிய மூவுலகுங கேடகுமே சானறோர
கொடுததா ரெனபபடுஞ சொல 100

(11) பழவினை

பலலாவு ளுயதது விடினுங குழககனறு
வலலதாந தாயநாடிக கோடலைத — தொலலைப
பழவினையு மனன தகைததேதற செயத
கிழவனை நாடிக கொளறகு. 101

உருவு மிளமையு மொணபொருளு முட்கு
மொருவழி நிலலாமை கணடு — மொருவழி
யொனறேயு மிலலாதான வாழககை யுடமபிட்டு
நினறுவீழந தகக துடைதது 102

வளமபட வேணடாதார யாயாரு மிலலை
யளநதன போக மவரவ ராறறுன
விளஙகாய திரட்டினா ரிலலைக களஙகனியைக
காரெனச செயதாரு மில 103

உறறபால நீகக லுறுவாககு மாகா
பெறறபா லனையவு மனனவா மாரி
வறபபிற றருவாரு மிலலை யதனைச
சிறபபிற றணிபபாரு மில 104

இனைததுணைய ராகிததந தேசுள் ளடககிப
பனைததுணையார வைகலும பாடழிந்து வாழ்வா
நினைபபக கிடநத தெவனுண்டா மேலை
வினைபபய னலலாற பிற 105

பலலானற கேள்விப பயனுணாவார வீயவுங
கலலாதார வாழ்வ தறிதிரேற — கலலாதார
சேதன மெனனுமச சேறகத தின்மையாற
கோதெனறு கொளளாதாங கூறறு. 106

இடுமபைகூா நெஞசததா ரெலலாருங காண
நெடுஙகடை நினறுழலவ தெலலா — மடமபமபூ
வனனங கிழிககு மலைகடற றணசேரபப
முனனை வினையாய விடும 107

அறியாரு மலல ரறிவ தறிநதும
பழியோடு பட்டவை செயதல — வளியோடி
நெயத னறவுயிாககு நீளகடற றணசேரபப
செயத வினையான வரும 108

ஈணடுநீா வையதது ளெலலாரு மெததுணையும
வேண்டாா மறறிய விழைபபய னலலவை
வேணடினும வேண்டா விடினு முறறபால
தீணடா விடுத லரிது 109

சிறுகா பெருகா முறைபிறழ்நது வாரா
வுறுகாலத தூறறுகா வாமிடததே யாகுஞ
சிறுகாலைப பட்ட பொறியு மதனால
விறுகாலத தெனனை பாிவு 110

---

92 ஆம பாடடு 'முனனா பினனா' இடமுணாததின மது 41.

(12) மெய்ம்மை

இசையா வொருபொரு ளிலலென்றல யாாககும
வசையனறு வையத தியறகை — நசையழுஙக
நினறோடிப பொயதத னிரைதொடீஇ செயநநனறி
கொனறாரிற் குறற முடைதது 111

தககாருந தககவ ரலலாருந தநநீரமை
யெககாலுங குனற விலராவ — ரககாம
யாவரே தின்னினுங கையாதாங கைககுமாந
தேவரே தின்னினும வேமபு 112

காலாடு போழதிற கழிகிளைஞா வானததது
மேலாடு மீனிற பலராவ — ரேலா
விடரொருவ ருறறககா லீரஙகுனற நாட
தொடாபுடையே மெனபாா சிலா. 113

வடுவிலா வையததது மனனிய மூனறி
னடுவண தெயத விருதலையு மெய்தது
நடுவண தெயதாதா னெயது முலைபபெய்
தடுவது போலுந துயா 114

நலலாவின கனறாயி னாகுமம விலைபெறுஉங
கலலாரே யாயினுஞ செலவா வாயச சொற்செலலும
புலலீரப் போழதி னுழவேபோன மீதாடிச
செலலாவா நலகூாநதாா சொல. 115

இடமபட மெயஞஞானங கறபினு மெனறு
மடஙகாதா ரெனறு மடஙகா — தடஙகண்ணு
யுபபொடு கெப்பா றயிரகாயம பெய்தடினுங்
கைப்பறு பேய்சசுரையின காய். 116

தமமை யிகழ்வாரைத தாமவரின முனனிகழ்க
வெனனை யவரோடு பட்டது — புனனை
விறறபூங கமழ்கானல வீங்குநீச் சோப்ப
வுறறபால யாாககு முறும 117

ஆவே றுருவின வாயினு மாபயநத
பாலவே றுருவின வலலவாம — பாலபோ
லொருதனமைத தாகு மறநெறி யாபோ
லுருவு பலகொள லீஙகு 118

யாஅ ருலகததோா சொலலிலலாா தேருஙகால
யாஅ ருபாயததின வாழாதாா — யாஅ
ரிடையாக வினனாத செயதாதாா யாஅா
கடைபோகச செலவமுயத தாா 119

தாஞசெய வினையலலாற றமமொடு செலவதுமற
றியாஙகணுந தேரிற பிறிதிலலை — யாஙகுததாம
போறறிப புனைநத வுடமபும பயனினறே
கூறறஙகொண டோடும பொழுது 120

(13) தீவினையச்சம்

துககததுட டூஙகித துறவினகட சோகலா
மககட பிணதத சுடுகாடு — தொக்க
விலஙகிற்கும புளளிறகுங காடே புலஙகெட்ட
புலலறி வாளா வயிறு. 121

இருமபாாககுங காலரா யேதிலாாக காளாயக
கருமபாா கழனியுட சோவா — சுருமபாாக்குங
காட்டுளாய் வாழுஞ சிவலுங குறுமபூழுங
கூட்டுளாயக கொணடுவைப பாா. 122

அககேபோ லஙகை யொழிய விரலமுக்கித
துககத தொழுநோ யெழுபவே — யககா
லலவினைக காதலித்துக கானமுரித்துத தினற
பழவினை வநதடைநதக கால. 123

நெருபபழற சோநதககா னெயபோல வதூஉ
மெரிபபசசுட் டெவவநோ யாககும — பரபபக
கொடுவினைய ராகுவா கோடாருங கோடிக
கடுவினைய ராகியாாச சாாநது. 124

பெரியவா கேண்மை பிறைபோல நாளும
வரிசை வரிசையா நநதும — வரிசையால
வானூா மதியமபோல வைகலுந தேயுமே
தானே சிறியாா தொடாபு. 125

சானறோ ரெனமதித்துச சாாநதாய்மற சாாநதாயககுச
சானறாண்மை சாாநதாாக ணிலலாயிற — சாாநதோயகேள
சாநதகத துண்டெனறு செபபுத திறநதொருவன
பாமபகத்துக கணட துடைத்து 126

யாஅ ரொருவ ரொருவாதம முளளத்தைத
தேருந துணைமை யுடையவா — சாரற
கனமணி நின்றிமைககு நாடகேண் மககண
மனமவேறு செயகையும வேறு 127

---

113 ஆம பாடடு 'கணணுடியனன' எனனும சிநதாமணிச செயயுளில 'கணணுடி வெனறு' எனனுமிடத்து 'கண எலலா ரிடத்தும உலாவி வெனறு' எனறு உரை கூறி, 'காலாடுபோழ தின' எனருறபோல எனறூா நச சிநதாமணி 2327 காலாடு போழ்தின - செலவாககுச சென றுகொண டிருககும காலத்தில் 116 'பெயதடினும' உயாவு சிறபபுமமை தொல சொல 257 நச

உள்ளத்தா னள்ளா துறுதித் தொழிலராய்க்
கள்ளத்தா னட்டார் கழிகேண்மை — தெள்ளிப்
புனற்செதும்பு நின்றலைக்கும் பூங்குன்ற நாட
மனத்துக்கண் மாசாய் விடும். 128

ஒக்கிய வொள்வாடன் னொன்னார்கைப் பட்டக்கா
லூக்க மழிப்பதூஉ மெய்யாகு — மாக்க
மிருமையுஞ் சென்று சுடுதலா னல்ல
கருமமே கல்லார்கட் டோவு. 129

மனைப்பாசங் கைவிடாய் மக்கட்கென் றேங்கி
யெனைத்துழி வாழ்தியோ நெஞ்சே — யெனைத்துஞ்
சிறுவரையே யாயினுஞ் செய்தநன் றல்லா
லுறுபயனோ வில்லை யுயிர்க்கு. 130

குறிப்பு: 'பொறையுடைமை' என்னும் அதிகாரம் முதல் 'தீவினையச்சம்' என்னும் அதிகாரம் ஈறாக இல்லற வியலாகக் கொள்க (130 ஆம் பாட்டு பாசம் - பிசாசு)

இரண்டாவது

பொருட்பால்

1 அரசியல்

(14) கல்வி

குஞ்சி யழகுங் கொடுந்தானைக் கோட்டழகு
மஞ்ச ளழகு மழகல்ல — நெஞ்சத்து
நல்லம்யா மென்னு நடுவு நிலைமையாற்
கல்வி யழகே யழகு 131

இம்மை பயக்குமா லீயக் குறைவின்றாற்
றம்மை விளக்குமாற் றாமுளராக் கேடின்றா
லெம்மை யுலகத்தும் யாங்காணேங் கல்விபோன்
மம்ம ரறுக்கு மருந்து 132

களர்நிலத்துப் பிறந்த வுப்பினைச் சான்றோர்
விளைநிலத்து நெல்லின் விழுமிதாகக் கொள்வர்
கடைநிலத்தோ ராயினுங் கற்றறிந்தோரைத்
தலைநிலத்து வைக்கப் படும். 133

வைப்புழிக் கோட்படா வாயத்தீயிற கேடிலலை
மிககச் சிறபபி னரசா செறினவவவா
ரெசச மெனவொருவன மககட்குச செய்வன
விசசைமற றலல பிற. 134

கலவி கரையில கறபவா நாளசில
மெலல நினைககிற பிணிபல — தெளளிதி
னாராயந தமைவுடைய கறபவே நீரொழியப
பாலுண குருகிற றெரிநது 135

தோணி யியககுவான றொழலை வருணநதுக
காணிற கடைபபட்டா னெனறிகழா — காணு
யவனறுணையா வாறுபோ யறறேநூல கறற
மகனறுணையா நலல கொளல. 136

தவலருந தொலகேளவித தனமை யுடையா
ரிகலில ரெஃகுடையார தமமுட் குழீஇ
நகலி னினிதாயிற காணபா மகலவானத
தும்ப ருறைவார பதி. 137

கனைகடற றண்சோபப கறறறிநதார கேண்மை
நுனியிற கருமபுதின றறறே — நுனிநீககித
தூரிறறின றனன தகைததரோ பண்பிலா
வீர மிலாளா தொடாபு 138

கலலாரே யாயினுங கறறாரைச சோநதொழுகி
னலலறிவு நாளுந தலைபபடுவா — தொலசிறபபி
னொணணிறப பாதிரிபபூச சோதலாற புததோடு
தணணீாககுதத தானபயந தாஙகு. 139

அலகுசால கறபி னறிவுநூல கல்லா
துலகநூ லோதுவ தெலலாங — கலகல
கூஉந துணையலலாற கொணடு தடுமாற்றம
போஒந துணையறிவா ரில. 140

(15) குடிப்பிறப்பு

உடுககை யுலறி யுடமபழிநதக கண்ணுங
குடிபபிறப பாளாதங கொளகையிற குனறா
ரிடுககண் டலைவநதக கண்ணு மரிமா
கொடிபபுற கறிககுமோ மறறு. 141

சானறாண்மை சாய லொழுக்க மிவைமூனறும
வானறோய் குடிபபிறநதாாக கலலது — வானறோயு
மைதவழ வெறப படாஅ பெருஞசெலவ
மெயதியக கணணும பிறாககு 142

இருககை யெழலு மெதிாசெலவு மேனை
விடுபப வொழிதலோ டினன — குடிபபிறநதாா
குனறா வொழுககமாக கொணடாா கயவரோ
டொனறா வுணாறபாற றனறு 143

கலலவை செயயி னியலபாகுந தீயவை
பலலவா தூறறும பழியாகு — மெலலா
முணருங குடிபபிறபபி னூதிய மென்னோ
புணாரு மொருவாக கெனின. 144

கலலாமை யசசங கயவா தொழிலசசஞ
சொலலாமை யுளளுமோா சோாவசச — மெலலா
மிரபபாாககொன றீயாமை யசச மரததாாிம
மாணுக குடிபபிறந தாா. 145

இனநன்மை யினசொலொன் றீதனமற றேனை
மனநனமை யெனறிவை யெலலாங — கனமணி
முததோ டிமைககு முழஙகுவாித தண்சேபப
விறபிறநதாா கணணே யுள. 146

செய்கை யழிநது சிதனமண்டிற றாயினும
பெய்யா வொருசிறை பேரி லுடைததாகு
மெவவ முழுநதக கடைததுங குடிபபிறநதார
செயவா செயறபா லவை 147

ஒருபுடை பாமபு கொளினு மொருபுடை
யஙகணமா ஞாலம விளககுறூஉந — திஙகளபோற
செலலாமை செவவனோ நிறபினு மொபபுரவிற
கொலகா குடிபபிறந தார. 148

செலலா விடததுங குடிபபிறநதார செய்வன
செலவிடததுஞ செய்யார சிறியவா — புலவாய்
பருமம பொறுபபினும பாயபரி மாபோற
பொருமுர ணாறறுத லினறு. 149

எறறெனறு மிலலா விடததுங குடிபபிறநதா
ரறறுததற சோநதாரக கசைவிடத தூறறுவ
ரறறக கடைதது மகலயா றகழநதககாற
றெறறெனத தெணணீர படும. 150

(16) மேன்மககள்

அஙகண விசுமபி னகனிலாப பாரிககுந
திஙகளுஞ சானறோரு மொபபபாமற — றிஙகண
மறுவாறறுஞ சானறோரஃ தாறறா தெருமநது
தேய்வ ரொருமா சுறின. 151

இசையு மெனினு மிசையா தெனினும
வசைதீர வெணணுவா சானறோர — விசையி
னரிமா வுளஙகிழிதத வமபினிற றீதோ
வரிமாப பிழைபபெய்த கோல. 152

நரம்பெழுந்து நல்கூர்ந்தா ராயினுஞ் சான்றோர்
குரம்பெழுந்து குற்றங்கொண் டேறார் — உரங்கவறா
வுள்ளமெனு நாரினாற் கட்டி யுளவரையாற்
செய்வர் செயற்பா லவை. 153

செல்வழிக் கண்ணொருநாட் காணினுஞ் சான்றவர்
தொல்வழிக் கேண்மையிற் றோன்றப் புரிந்தியாப்பர்
நல்வரை நாடா சிலநா ளடிப்படிற்
கல்வரையு முண்டா நெறி. 154

புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி
கல்லா வொருவ னுரைப்பவுங் கண்ணோடி
நல்லார் வருந்தியுங் கேட்பரே மற்றவன்
பல்லாரு ணாணல் பரிந்து. 155

கடித்துக் கரும்பினைக் கண்டகர நூறி
யிடித்துநீர் கொள்ளினு மின்சுவைத்தே யாகும்
வடுப்பட வைதிறந்தக் கண்ணுங் குடிப்பிறந்தார்
கூறார்தம் வாயிற் சிதைந்து. 156

கள்ளார்கள் ளுண்ணார் கடிவ கடிந்தொரீஇ
யெள்ளிப் பிறரை யிகழ்ந்துரையார் — தள்ளியும்
வாயிற்பொய் கூறார் வடுவறு காட்சியார்
சாயிற் பரிவ திலர். 157

பிறர்மறை யின்கட் செவிடாய்த் திறனறிந்
தேதிலா ரிற்கட் குருடனாய்த் தீய
புறங்கூற்றின் மூகையாய் நிற்பானேல் யாது
மறங்கூற வேண்டா வவற்கு. 158

பன்னாளுஞ் சென்றக்காற் பண்பிலார் தம்முழை
யென்னானும் வேண்டுப வென்றிகழ்ப — வென்னானும்
வேண்டினு நன்றுமற் றென்று விழுமியோர்
காண்டொறுஞ் செய்வர் சிறப்பு. 159

உடையா ரிவரென ஞெருதலையாப பறறிக
கடையாயாா பினசெனறு வாழ்வ — ருடைய
பிலநதலைப பட்டது போலாதே நலல
குலநதலைப பட்ட விடதது 160

(17) பெரியாரைப் பிழையாமை

பொறுபபரென றெணணிப புரைதீரநதாா மாட்டும
வெறுபபன செயயாமை வேணடும — வெறுததபி
ஞாககு மருவி யணிமலை நனனாட
போாககுதல யாாககு மரிது 161

பொனனே கொடுததும புணாதற கரியாரைக
கொனனே தலைககூடப பெறறிருநது — மனனே
பயனில பொழுதாக கழிபபரே நலல
நயமி லறிவி னவா 162

அவமதிபபு மானற மதிபபு மிரணடு
மிகைமகக ளானமதிககற பால — நயமுணாாக
கையறியா மாகக ளிழிபபு மெடுததேததும
வையாா வடிததநூ லாா . 163

விரிநிற நாகம விடருள தேனும
முருமின கடுஞசினஞ சேணினறு முடகு
மருமை யுடைய வாணசோநது முயயாா
பெருமை யுடையாா செறின 164

எமமை யறிநதிலி ரெமபோலவா ரிலலெனறு
தமமைததாங கொளவது கோளனறு — தமமை
யரியரா நோககி யறனறியுஞ சானறோா
பெரியாரக கொளவது கோள. 165

நளிகடற றணசோபப நாணிழற போல
விளியுஞ சிறியவா கேண்மை — விளிவினறி
யலகு நிழறபோ லகனறகன றேடுமே
தொலபுக ழாளா தொடாபு. 166

மனனா திருவு மகளி ரெழினலமுந
துனனியா துயபபா தகலவேணடா — துனனிக
குழைகொண்டு தாழநத குளிாமர மெலலா
முழைதநகட செனறாக கொருநகு. 167

தெரியத தெரியுந தெரிவிலாா கண்ணும
பிரியப பெருமபடாநோய செயயும — பெரிய
வுலவா விருநகழிச சோபபயாா மாடடுந
கலவாமை கோடி யுறும 168

கலலாது போகிய நாளும பெரியவாகட
செலலாது வைகிய வைகலு — மொலவ
கொடாஅ தொழிநத பகலு முரைபபிற
படாஅவாம பண்புடையாா கண 169

பெரியாா பெருமை சிறுதகைமை யொனறிற
குரியா ருரிமை யடககந — தெரியுஙகாற
செலவ முடையாருஞ செலவரே தறசோநதா
ரலலல களைப வெனின 170

(18) நல்லினஞ் சோதல்

அறியாப பருவத தடஙகாரோ டொன்றி
நெறியலல செய்தொழுகி யவவு — நெறியறிநத
நறசாாவு சாரக கெடுமே வெயினமுறுகட
புறபணிப் பறறுவிட டாஙகு 171

அறிமி னறநெறி யஞ்சுமின் கூற்றம்
பொறுமின் பிறாகடுஞ்சொற போறறுமின் வஞ்சம
வெறுமின வினைதீயாா கேண்மையெஞ் ஞான்றும
பெறுமின பெரியாாவாய்ச சொல 172

அடைநதாாப பிரிவு மருமபிணியுங கேடு
முடஙகுடமபு கொணடாாக குறலாற — றொடஙகிப
பிறபபினனு தெனறுணருமப் பேரறிவி னாரை
யுறபபுணாக வமமாவென னெஞசு 173

இறபப நினைபுஙகா லினனு தெனினும
பிறபபினை யாரு முனியாா — பிறபபினுட
பணபாறறு நெஞசத தவாகளோ டெஞஞானறு
நணபாறறி நடகப பெறின 174

[illegible]ரங கணநீ ருரவுநீாச சோநதககாற
பேருமப பிறிதாகித தீாததமா — மோருங
குலமாடசி யிலலாருங குனறுபோ னிறபா
நலமாடசி நலலாரைச சாாநது 175

ஒணகதிா வாணமதியஞ சோதலா லோஙகிய
வஙகண் விசுமபின முயலுந தொழபபடூஉங
குனறிய சீாமைய ராயினுஞ சீாபெறுவா
குனறனனாா கேணமை கொளின 176

பாலோ டளாயநீா பாலாகு மலலது
நீராய் நிறநதெரிநது தோனறுதாந — தேரிற
சிறியாா சிறுமையுந தோனறுதா நலல
பெரியாா பெருமையைச சாாநது 177

கொல்லை யிருமபுனததுக குறறி யடைநதபு
லொலகாவே யாகு முழுவ ருழுபடைககு
மெலலியரே யாயினு நறசாாவு சாாநதாாமேற
செலலாவாஞ செறறா ரினம. 178

நிலநலத்தா னந்திய நெல்லேபோற் றத்தங்
குலநலத்தா லாகுவர் சான்றோர் — கலநலத்தைத்
தீவளி சென்று சிதைத்தாங்குச் சான்றாண்மை
தீயினஞ் சேரக் கெடும் 179

மனத்தான் மறுவில ரேனுந்தாஞ் சேர்ந்த
வினத்தா லிகழப் படுவர் — புனத்து
வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமே
யெறிபுனந் தீப்பட்டக் கால் 180

(19) பெருமை

ஈதல் விசையா திளமைசே ணீங்குதலாற்
காத லவர்கள் கருத்தல்லர் — காதலித்
தாதுநா மென்னு மவாவினைக் கைவிட்டுப்
போவதே போலும் பொருள் 181

இற்சார்வி னேமாந்தே மீங்கமைந்தே மென்றெண்ணிப்
பொச்சாந் தொழுகுவர் பேதையார் — ரச்சார்வு
நின்றன போன்று நிலையா வெனவுணர்ந்தா
ரொன்றும் பரிவ திலர் 182

மறுமைக்கு வித்து மயலின்றிச் செய்து
சிறுமைப் படாதேநீர் வாழ்மின் — னறிஞராய்
நின்றுழி நின்றே நிறம்வேறாங் காரண
மின்றிப் பலவு முள 183

உறைப்பருங் காலத்து மூற்றுநீர்க் கேணி
யிறைத்துணினு மூராற்று மென்பர் — கொடைக்கடனுஞ்
சாஅயக் கண்ணும் பெரியார்போன் மற்றையா
ராஅயக் கண்ணு மரிது. 184

உறுபுன றநதுல கூடடி யறுமிடததுங
கலலூற றுழியூறு மாறேபோற் — செலவம
பலரககாறறிக கெட்டுலநதக கண்ணுஞ சிலரககாறறிச
செயவர செயறபா லவை. 185

பெருவரை நாட பெரியரகட டீமை
கருநரைமேற சூடேபோற றோனறுங — கருநரையைக
கொனறனன வின்னா செயினுஞ சிறியாரமே
லொன்றானுந தோனறா கெடும. 186

இசைநத சிறுமை யியலபிலா தாரகட
பசைநத துணையும பரிவா — மசைநத
நகையேயும வேண்டாத நலலறிவி னாரகட
பகையேயும பாடு பெறும. 187

மெலலிய நலலாருண் மென்மை யதுவிறந
தொனனாருட கூறறுடகு முட்குடைமை — யெலலாஞ
சலவருட் சாலச சலமே நலவரு
ணனமை வரமபாய் விடல. 188

கடுககி யொருவன் கடுஙகுறளை பேசி
மயககி விடினு மனபபிரிபபொன் றின்றித
துளகக மிலாதவர தூய மனததார
விளககினு ளொண்சுடரே போனறு. 189

முறறுறறுந துற்றினை நாளு மறஞசெய்து
பிறறுறறுத துறறுவா சானறவ — ரததுற்று
முககுறற நீககி முடியு மளவெல்லாந
துககதது ணீககி விடும. 190

191 ஆம பாடடு 'துஞசுக', துஞசுவா' என்றும பாடம

(20) தாளாண்மை

கோளாற்றக் கொள்ளாக் குளத்தின்கீழ்ப் பைங்கூழ்போற்
கேளீவ துண்டு கிளைகளோ துஞ்சுப
வாளாடு கூத்தியர் கண்போற் றடுமாறுந்
தாளாளர்க் குண்டோ தவறு 191

ஆடுகோ டாகி யதரிடை நின்றதூஉங்
காழ்கொண்ட கண்ணே களிறணைக்குங் கந்தாகும்
வாழ்தலு மன்ன தகைத்தே யொருவன்றான்
றாழ்வின்றித் தன்னைச் செயின் 192

உறுபுலி யூனிரை யின்றி யொருநாட்
சிறுதேரை பற்றியுந் தின்னு — மறிவினாற்
காற்றொழி லென்று கருதற்க கையினான்
மேற்றொழிலு மாங்கே மிகும் 193

இசையா தெனினு மியற்றியோ ராற்றா
லசையாது நிற்பதா மாண்மை — யிசையுங்காற்
கண்ட றிரையலைக்குங் கானலந் தண்சேர்ப்ப
பெண்டிரும் வாழாரோ மற்று 194

நல்ல குலமென்றுந் தீய குலமென்றுஞ்
சொல்லள வல்லாற் பொருளில்லை — தொல்சிறப்பி
னொண்பொரு ளொன்றோ தவங்கல்வி யாள்வினை
யென்றிவற்றா னாகுங் குலம் 195

ஆற்றுந் துணையு மறிவினை யுள்ளடக்கி
யூக்க முரையா ருணர்வுடையா — ரூக்க
முறுப்பினா லாராயு மொண்மை யுடையார்
குறிப்பின்கீழ்ப் பட்ட துலகு 196

சிதலை தினபபட்ட வால மரததை
மதலையாய மறறதன வீழூனறி யாஙகுக
குதலைமை தநதைகட டோனறிறறான் பெறற
புதலவன மறைபபக கெடும 197

ஈனமா யிலலிருந தினறி விளியினு
மானந தலைவருவ செய்பவோ — யானை
வரிமுகம புணபடுககும வளளுகிா நோனறு
ளரிமா மதுகை யவா 198

தீஙகரும பீனற திரளகா லுளையலரி
தேஙகமழ நாறற மிழநதாஙகு — கோஙகு
முயாகுடி யுடபிறபபி னெனனும பெயாபொறிககும
போராணமை யிலலாக கடை 199

பெருமுத தரையா பெரிதுவந தீயுங
கருனைசசோ றாவா கயவா — கருனையைப
பேரு மறியா நனிவிருமபு தாளாணமை
நீரு மமிழதாய விடும 200

2. நட்பியல்

(21) சுற்றந்தழால்

வயாவும வருததமு மீனறகா னோவுங
கவாஅன மகறகணடு தாயமறந தாஅங
கசாஅததா னுறற வருதத முசாஅததன
கேளிரைக காணக கெடும. 201

அழனமணடு போழதி னடைநதவாகட கெலலா
நிழனமரமபோ னேரொபபத தாஙகிப — பழுமரமபோற
பலலா பயனறுயபபத தானவருநதி வாழ்வதே
நலலாண மகறகுக கடன. 202

துடுககன மலைகாட தறசோந தவரை
யெடுககல மென்னா பெரியோ — ரடுததடுதது
வனகாய் பலபல காய்பபினு மிலலையே
தன்காய பொறுககலாக கொமபு 203

உலகறியத தீரக கலபபினு நிலலா
சிலபகலாஞ சிறறினததார் கேண்மை — நிலைதிரியா
நிறகும பெரியோா நெறியுடைய நினறனைததா
லொறகமி லாளா தொடாபு 204

இனன ரினைய ரெமாபிற ரெனனுஞ்சொ
லெனனு மிலரா மியலபினறா — றுனனித
தொலைமகக டுனபநதீாப பாரோயாா மாடடுந
தலைமகக ளாகறபா லாா. 205

பொறகலததுப பெயத புலியுகிா வானபுழுகக
லசுநாறம பாலோ டமராாகைத துணடலி
னுபபிலிப புறகை யுயிாபோற கிளைஞாமாட்
டெககலத தானு மினிது 206

நாளவாயப பெறினுநதந நளளாதா ரிலலதது
வேளாணமை வெலகருனை வேமபாகுந — கேளா
யபராணப போழுதி னடகிடுவ ரேனுந
தமராயாா மாட்டே யினிது 207

முடடிகை போல முனியாது வைகலுங
கொட்டி யுணபாருங குறடுபோற கைவிடுவா
சுடடுககோல போல வெரியும புகுவரே
நடடா ரெனபபடு வாா 208

நறுமலாத தண்கோதாய் நட்டாாககு நடடாா
மறுமையுஞ செய்வதொன றுண்டோ — விறுமளவு
மினபுறுவ வினபுற் றெழீஇ யவரோடு
தின்புறுவ துனபுறுக கால 209

விருபபிலா ரிலலதது வேறிருந துண்ணும
வெருககுககண் வெஙகருனை வேமபாம — விருபபுடைத
தனபோலவா ரிலலுட் டயஙகுநீாத தண்புற்கை
யெனபோ டியைநத வமிழது. 210

(22) நட்பாராய்தல்

கருததுணாநது கறறறிநதாா கேண்மையெஞ ஞானறுங
குருததிற கருமபுதின றறறே — குருததிற
கெதிாசெலததின றனன தகைததரோ வென்று
மதுர மிலாளா தொடாபு 211

இறபிறப பெணணி யிடைதிரியா ரெனபதோா
நறபுடை கொண்டமை யலலது — பொறகேழ
புனலொழுகப புளளிரியும பூஙகுனற நாட
மனமறியப பட்டதொன றன்று. 212

யானை யனையவா நண்பொாீஇ நாயனையாா
கேண்மை தழீஇக கொளலவேணடும — யானை
யறிநதறிநதும பாகனையே கொலலு மெறிநதவேன்
மெயயதா வாலகுழைககு நாய. 213

பலநாளும பககததா ராயினு நெஞசிற
சிலநாளு மொட்டாரோ டொட்டாா — பலநாளு
நீததா ரெனககை விடலுண்டோ தநநெஞ்சத
தியாததாரோ டியாதத தொடாபு 214

கோட்டுபபூப போல மலாநதுபிற கூமபாது
வேட்டதே வேட்டதா நட்பாட்சி — தோட்ட
கயபபூப்போன் முனமலாநது பிறகூமபு வாரை
நயபபாரு நட்பாரு மில. 215

கடையாயார நட்பிற கமுகனைய ரேனை
யிடையாயார தெங்கி னனையா — தலையாயா
ரெண்ணரும பெண்ணைபோன றிட்டஞான றிட்டதே
தொன்மை யுடையார தொடாபு. 216

கழுநீருட் காரட கேனு மொருவன
விழுமிதாக கொளளி னமிழ்தாம — விழுமிய
குயததுவையாா வெண்சோறே யாயினு மேவாதாா
கைததுணடல காஞசிரங காய். 217

நாயககாற சிறுவிரலபோ னனகணிய ராயினு
மீககாற றுணையு முதவாதாா நடடெனனுஞ
சேய்ததாளுஞ சென்று கொளலவேணடுஞ செயவிளைககும
வாயககா லனையாா தொடாபு 218

தெளிவிலாா நடபிற பகைநனறு சாதல
விளியா வருநோயி னனறு — லளிய
விகழுதலிற கோற லினிதேமற றிலல
புகழுதலின வைதலே நனறு. 219

மரீஇப பலரோடு பனனாண் முயஙகிப
பொரீஇப பொருட்டககாக கோடலே வேண்டும
பரீஇ யுயிாசெகுககும பாம்பொடு மினனு
மரீஇஇப பினனைப பிரிவு 220

(23) நட்பிற் பிழைபொறுத்தல்

நலலா ரெனததா நனிவிரும்பிக கொண்டாரை
யலலா ரெனினு மடககிக கொளலவேண்டும
நெலலுக குமியுண்டு நீாக்கு நுரையுண்டு
புலலிதழ் பூவிறகு முணடு 221

MARAIMALAI ADIGAL LIBRARY MADRAS-1
4486a

செறுததோ றுடைபபினுஞ செமபுனலோ டோா
மறுததுஞ சிறைசெய்வா ரீர்கைசூ வாழநா
வெறுபப வெறுபபச செயினும பொறுபபரே
தாமவேண்டிக கொண்டார் தொடாபு. 222

இறபபவே தீய செயினுநதன னட்டாா
பொறுதத றகுவதொன் றனறோ — நிறககோங
குருவவண் டாரகு முயாவரை நாட
வொருவா பொறையிருவா நடபு. 223

மடிதிரை தநதிட்ட வான்கதிா முததங
கடுவிசை நாவாய கரையலைககுஞ சோபப
விடுதற கரியா ரியலபிலரே னெஞசஞ
சுடுதறகு மூட்டிய தீ 224

இனனா செயினும விடறபால ரலலாரைப
பொனனாகப போறறிக கொளலவேணடும — பொனனொடு
நலலிற சிதைததகீ நாடொறு நாடிதத
மிலலதகி லாககுத லால 225

இனனா செயினும விடுதற கரியாரைத
துனனாத துறதத றகுவதோ — துனனருஞசீா
விண்குததுநீளவரை வெறப கனபவோ
கண்குததிற றெனறுதங கை 226

இலஙகுநீாத தண்சோபப வின்னா செயினுங
கலநது பழிகாணா சான்றோா — கலநதபிற
றீமை யெடுததுரைககுந திணணறி விலலாதாா
தாமு மவரிற கடை. 227

ஏதிலாா செயத திறபபவே தீதெனினு
நோதகக தென்னுண்டா நோககுஙகாற — காதல
கழுமியாா செய்த கறஙகருவி நாட
விழுமிதா நெஞசதது ணினறு. 228

தமரெனறு தாங்கொளளப பட்டவா தமமைத
தமரன்மை தாமறிநதா ராயி — னவரைத்
தமரினு நன்கு மதித்துத் தமரனமை
தமமு ளடககிக் கொளல 229

குறறமு மேனைக குணமு மொருவனை
நடடபி னாடித் திரிவேனே — னடடான
மறைகாவா விட்டவன செலவுழிச செலக
வறைகடலசூழ வையு நக 230

(24) கூடாநட்பு

செறிபபில பழஙகூரை சேறணை யாக
விறைததுநீ ரேறறுங கிடபபா — கறைககுனறம
பொஙகருவி தாழும புனலவரை நனறே
தஙகரும முறறுந துணை 231

சீரியார கேணமை சிறநத சிறபபிறறுய
மாரிபோன மாணட பயததா — மாரி
வறநதககாற போலுமே வாலருவி நாட
சிறநதககாற சீரிலா நடபு 232

நுணணுணாவி னாரொடு கூடி நுகாவுடைமை
விண்ணுலகே யொககும விழைவிறறு — நுண்ணூ
லுணாவில ராகிய வூதிய மிலலாாப
புணாத னிரயதது ளொனறு 233

பெருகு வதுபோலத தோனறிவைத தீபபோ
லொருபொழுதுஞ செலலாதே நநது — மருகெலலாஞ
சநதன நீளசோலைச சாரன மலைநாட
பநதமி லாளர் தொடாபு. 234

செய்யாத செய்துநா மென்றலுஞ் செய்வனவை
செய்யாது தாழ்த்துக்கொண் டோட்டலு — மெய்யாக
இன்புறூஉம் பெற்றி யிகழ்ந்தார்க்கு மந்நிலையே
துன்புறூஉம் பெற்றி தரும். 235

ஒருநீர்ப் பிறந்தொருங்கு நீண்டக் கடைத்தும்
விரிநீர்க் குவளையை யாம்பலொக் கல்லா
பெருநீரார் கேண்மை கொளினுநீ ரல்லார்
கருமங்கள் வேறு படும். 236

முற்றற் சிறுமந்தி முற்பட்ட தந்தையை
நெற்றுக்கண் டன்ன விரலான் ஞெமிர்த்திடுக்
குற்றிப் பறிக்கு மலைநாட வின்னாதே
யொற்றுமை கொள்ளாதார் நட்பு. 237

முட்டுற்ற போழ்தின் முடுகியென் னாருயிரை
நட்டா னொருவனைக் கேட்டேனே — நட்டான
கடிமனை கட்டழித்தான் செல்வுழிச் செல்க
நெடுமொழி வையம் நக. 238

ஆன்படு நெய்பெய் கலனு ளதுகளைந்து
வேம்படு நெய்பெய்த தனைத்தரோ — தேம்படு
நல்வரை நாட நயமுணர்வார் நண்பொரீஇப்
புல்லறிவி னாரொடு நட்பு 239

உருவிற் கமைந்தான்க ணூராண்மை யின்மை
பருகற் கமைந்தபா னீரளா யற்றே
தெரிவுடையார் தீயினத்த ராகுத னாகம்
விரிபெடையோ டாடிவிட் டற்று 240

212 ஆம் பாட்டு 'நற்புடைக் கொண்டமை' என்றும் பாடம்

3. இன்பவியல்

(25) அறிவுடைமை

பகைவா பணிவிடை நோக்கித தகவுடையாா
தாமேயு நாணித தலைச்செலலாா — காணு
யிளமபிறை யாயககாற றிங்களைச சேரா
தணஙகருந துப்பி னரா. 241

நளிகடற றண்சோபப நலகூாநத மககட
கணிகல மாவ தடககம — பணிவிலசீா
மாததிரை யினறி நடககுமேல வாழூமூா
கோததிரங கூறப படும 242

எநநிலதது விததிடினுங காஞசிரஙகாழ தெஙகாகா
தெனனாட டவருஞ சுவாககம புகுதலாற
றனனாறறா னாகும மறுமை வடதிசையுங
கொனனாளா சாலப பலா 243

வேமபி னிலையுட கனியினும வாழைதன
றீஞசுவை யாதுந திரியாதா — மாஙகே
யினநதீ தெனினு மியலபுடையாா கேணமை
மனநதீதாம பகக மரிது 244

கடலசாாநது மினனீா பிறககு மலைசாாநது
முபபீண டுவரி பிறததலாற றதத
மினததனைய ரலல ரெறிகடற றண சோபப
மனததனையா மககளென பாா 245

பராஅரைப புனனை படுகடற றணசோபப
வொராஅலு மொடடலுஞ செய்பவோ நலல
மரூஉசசெய யாாமாட டுறஙகு மனததாா
விராஅஅய்ச செய்யாமை நனறு. 246

உணர வுணரு முணாவுடை யாரைப
புணரப புணருமா மினபம — புணரிற
றெரியத தெரியுந தெரிவிலா தாரைப
பிரியப பிரியுமா நோய. 247

நன்னிலைககட் டன்னை நிறுபபானுந தன்னை
நிலைகலககிக கீழிடு வானு — நிலையினு
மேனமே லுயாதது நிறுபபானுந தன்னைத
தலையாகச செய்வானுந தான். 248

கருமம வரிசையாற கலலாதாா பினனும
பெருமை யுடையாருஞ சேற — லருமரபி
னோதம மரறறு மொலிகடற றண்சேபப
பேதைமை யனற தறிவு. 249

கருமமு முளபடாப போகமுந துவவாத
தருமமுந தக்காாககே செயயா — வொருநிலையே
முடடினறி மூனறு முடியுமே லஃதெனப
படடினம பெறற கலம 250

(26) அறிவின்மை

நுண்ணுணா வினமை வறுமை யஃதுடைமை
பணணப பணைதத பெருஞசெலவ — மெண்ணுஙகால
பெணணவா யாணிழநத பேடி யணியாளோ
கணணவாத தககக கலம 251

பலலானற கேளவிப பயனுணாவாா பாடழிந
தலல லுழபப தறிதிரேற — றொலசிறபபி
னாவின கிழததி யுறைதலாற சேராளே
பூவின கிழததி புலநது. 252

கலலென்று தகைகை கழற வதனையோா
சொலலென்று கொளளா திகழநதவன — மெலல
வெழுததோலை பலலாமுன னீடட விளியா
வழுககோலைக கொணடு விடும 253

கலலாது நீண்ட வொருவ னுலகதது
நலலறி வாள ரிடைபபுககு — மெலல
விருபபினு நாயிருந தறறே யிராஅ
துரைபபினு நாயகுரைத தறறு 254

புலலாபபுன கோட்டிப புலவ ரிடைபபுககுக
கலலாத சொலலுங கடையெலாங கறற
கடாஅயினுஞ சானறவா சொலலா பொருணமேற
படாஅ விடுபாக கறிநது 255

கறறறிநத நாவினா சொலலாதஞ் சோாவஞசி
மறறையா ராவாா பகாவா பனையினமேல
வறறிய வோலை நலநலககு மெஞஞானறும
பசசோலைக கிலலை யொலி 256

பனறிககூழப பததரிற றேமா வடிததறறு
னனறறியா மாநதாக கறததா றுலைககுஙகாற
குனறினமேற கொட்டுந தறிபோற றலைதகாநது
சென்றிசையா வாகுஞ செவிககு 257

பாலாற கழீஇப பலநா ளுணககினும
வாலிதாம பகக மிருநதைக கிருநதனறு
கோலாற கடாஅயக குறினும புகலொலலா
நோலா வுடமபிற கறிவு 258

பொழிநதினிது நாறினும பூமிசைதல செலலா
திழிநதவை காமுறூஉ மீபபோ — விழிநதவை
தாஙகலநத நெஞசினாக கெனனுரைக ககாாவாயத
தேனகலநத தேறறச சொற றோவு. 259

கறறா ருரைக்கும கசடறு நுண்கேளவி
பறறாது தனனெஞ சுதைததலான — மறறுமோா
தனபோ லொருவன முகநோககித தானுமோா
புனகோட்டி கொளளுமாம கீழ். 260

(27) நன்றியில் செல்வம்

அருகல தாகிய பலபழுததக கண்ணும
பொரிதாள விளவினை வாவல குறுகா
பெரிதணிய ராயினும பீடிலா செலவம
கருதும கடப்பாடட தனறு 261

அளளிககொள வனன குறுமுகிழ வாயினும
களளிமேற கைநீட்டாா சூடும்பூ வனமையாற
செலவம பெரிதுடைய ராயினும கீழகளை
நளளா ரறிவுடை யாா 262

மலகு திரைய கடறகோட் டிருபபினும
வலலூற றுவரில கிணறறினகட செனறுணபா
செலவம பெரிதுடைய ராயினுஞ சேடசெனறு
நலகுவாா கட்டே நசை. 263

புணாகடலசூழ வையததுப புணணியமோ வேறே
யுணாவ துடையா ரிருபப — வுணாவிலா
வட்டும வழுதுணையும போலவாரும வாழவரே
படடும துகிலு முடுதது. 264

நலலாா நயவ ரிருபப நயமிலாக
கலலாாககொன ருகிய காரணந — தொலலை
வினைபபய னலலது வேனெடுங கண்ணாய்
நினைபப வருவதொன றில. 265

நாறுந தகடேபோ னனமலாமேற பொறபாவாய
நீறுய நிலதது விளியரோ — வேறுய
புனமககள பககம புகுவாய்நீ பொனபோலு
நனமககா பககந துறநது 266

நயவாக ணலகுரவு நாணினறு கொலலோ
பயவாகட் செலவம பறமப பயினகொல
வியவாய்காண் வேறகண்ணு யிவவிரண்டு மாஙகே
நயவாது நிறகு நிலே. 267

வலவைக ளலலாதாா காலாறு சென று
கலவைக ளுண்டு கழிபபா — வலவைகள
காலாறுஞ செலலாா கருணையாற றுயபபவே
மேலாறு பாய விருநது 268

பொனனிறச செநநெற பொதியொடு பீளவாட
மினனொளிா வானங கடலுளளுங காணறுககும
வெணமை யுடையாா விழுசசெலவ மெயதியககால
வணமையு மனன தகைதது 269

ஓதியு மோதா ருணாவிலா ரோதாது
மோதி யனையா ருணாவுடையாா — தூயதாக
நலகூாநதுஞ செலவ ரிரவாதாா செலவரு
நலகூாநதா ரீயா ரெனின 270

4. துன்பவியல்

(28) ஈயாமை

நட்டாாககு நளளா தவாககு முளவரையா
லடடது பாததுண்ட லடடுண்ட — லட்ட
தடைததிருந துண்டொழுகு மாவதின் மாககட
கடைககுமா மாண்டைக கதவு. 271

எததுணை யானு மிலையநத வளவிறுற
சிறறறஞ செயதார தலைபபடுவா — மறறைய
பெருஞசெலவ மெயதியககாற பினனறிது மெனபா
ரழிநதார பழிகடலத துள. 272

துயததுக கழியான றுறவோாககொன றீகலான
வைததுக கழியு மடவோனை — வைதத
பொருளு மவனை நகுமே யுலகத
தருளு மவனை நகும 273

கொடுததலுந துயநதலுந தேறறு விடுககுடை
யுளளததான பெறற பெருஞசெலவ மிலலத
துருவுடைக கனனியரைப போலப பருவததா
லேதிலான றுயககப படும 274

எறிநீாப பெருஙகட லெயதி யிருநது
மறுநீாச சிறுகிணற றூறலபாாத துணபா
மறுமை யறியாதா ராககததிற சானறோா
கழிநல குரவே தலை 275

எனனெனன தெனறிருககு மேழை பொருளை
யெனனெனன தெனறிருபபன யானுந — தனதாயிற
றுனு மதனை வழஙகான பயனறுவவான
யானு மதனை யது 276

வழங்காத செலவா னலகூாநதா ருயநதா
ரிழநதா ரெனபபடுத லுயநதா — குழநததனைக
காபபுயநதாா கலலுதலு முயநதாாதங கைகநோவ
யாபபுய்நதா ருயநத பல 277

தனதாகத தானகொடடான றுயத தவருந
தமதாய போழ்தே கொடாஅா — தனதாக
முனனே கொடுபபி னவாகடியாா தானகடியான்
பின்னே யவாகொடுககும போழ்து. 278

இரவலா கனறுக வீவாரா வாக
விரகிற சுரபபதாம வணமை — விரகினறி
வலலவ ரூனற வடியாபோல வாயவைததுக
கொலலச சுரபபதாங கீழ. 279

ஈடடலுந துனபமற றீடடிய வொணபொருளைக
காததலு மாஙகே கடுநதுனபங — காதத
குறைபடிற றுனபங கெடிறறுனபந துனபுக
குறைபதி மறறைப பொருள 280

(29) இன்மை

அததிட்ட கூறை யரைச்சுறறி வாழினும
பததெட டுடைமை பலருளளும பாடெயது
மொதத குடிபபிறநதக கணணுமொன றிலலாதான
செதத பிணததிற கடை 281

நீரினு நுணணிது நெயயெனபா ரெயயினும
யாரு மறிவா புகைநுடபந — தேரின
னிரபபிடுமபை யாளன புகுமே புகையும
புகறகரிய பூழை நுழைநது 282

கலலோங குயாவரைமேற காநதண மலராககாற
செலலாவாரு செமபொறி வணடினங — கொலலைக
கலாஅற கிளிகடியுங கானக நாட
விலாஅஅர கிலலைத தமா 283

உணடாய போழதி னுடைநதுழிக காகமபோற
றுணடா யிரவா தொகுபவே — வணடாயத
திரிதரு காலததுந தீதிலீரோ வெனபா
ரொருவரு மிவவுலகத தில 284

பிறநத குலமாயும பேராண்மை மாயுங
கிறநததங கலவியு மாயுங — கறஙகருவி
கனமேற் கழூஉங கணமலை நன்னாட
வின்மை தழுவபபட் டாரக்கு. 285

உளகூா பசியா லுழைநசைஇச சென்றாகட
குள்ளூ ரிருநதுமொன ருற்றுதா — னுளளூ
ரிருநதுயிா கொன்னே கழியாது தானபோய
விருநதின னாதலே நன்று. 286

நீரமையே யனறி நிரமப வெழுநததங
கூரமையு மெலலா மொருஙகிழுபபா — கூரமையின
முலலை யலைககு மெயிறறுய நிரபபெனனு
மலல லடையபபட டாா. 287

இட்டாறறுப பட்டொன றிரநதவாக காறறாது
முட்டாறறுப பட்டு முயனறுளளூா வாழதலி
னெட்டாறறுச சென்று நிரைமனையிற கைநீட்டுங
கெட்டாறறு வாழககையே நனறு. 288

கடகஞ செறிநததங கைகளால வாஙகி
யடகு பறிததுககொண டடுக — குடைகலனு
வுபபிலி வெநதைதின றுளளறறு வாழ்பவே
துபபுரவு சென்றுலநதக கால. 289

ஆரதத பொறிய வணிகிளா வண்டினம
பூததொழி கொமபினமேற செலலாவா — நீரததருவி
தாழா வுயாசிறபபிற றண்குன்ற நனனாட
வாழாதாரக கிலலைத தமா. 290

319 ஆம பாடடு 'சோககும்' என்றும பாடம

(30) மானம்

திருமதுகை யாகத திறனிலா செயயும
பெருமிதங கணடக கடைகது — மெரிமண்டிக
கானந தலைபபடட தீபபோற கனலுமே
மான முடையார மனம 291

எனபா யுகினு மியலபிலா பினசெனறு
தமபா லிரைபபரோ தமமுடையார — தமபா
லிரையாமை முனனுணரு மொணமை யுடையாக
குரையாரோ தாமுறற நோய 292

யாமாயி னெமமிலலங காடடுதுந தாமாயிற
காணவே கறபழியு மெனபாரபோ — ணிப
புறஙகடை வைததீவா சோறு மதனை
மறநதிடுக செலவா தொடாபு 293

இமமையு நன்றா மியனெறியுங கைவிடா
துமமையு நலல பயததலாற — செமமையி
னானங கமழுங கதுபபினாய நனறேகாண
மான முடையார மதிபபு 294

பாவமு மேனைப பழியும படவருவ
சாயினுஞ் சானறவா செயகலா சாத
லொருநா ளொருபொழுதைதத துனப மவைபோ
லருநவை யாறறுத லினறு 295

மலலன்மா ஞாலதது வாழப வருளெல்லாஞ
செலவ ரெனினுங் கொடாதவா — நலகூரநதா
நலகூரநதக கண்ணும பெருமுத தமையரே
செலவரைச சென்றிரவா தாா. 296

கடையெலாங காயபசி யஞசுமற றேனை
யிடையெலா மினனாமை யஞசும் — புடைபரநத
விறபுருவ வேனெடுங கணணாய் தலையெலாஞ
சொறபழி யஞசி விடும 297

நலலா பெரிதளியா நலகூாநதா ரெனறெளளிச
செலவா சிறுநோககு நோககுஙகாற — கொலல
னுலையூதுந தீயேபோ லுளகனலுங கொலலோ
தலையாய சானறோா மனம 298

நசசியாாக கீயாமை நாணனறு நாணு
மசசததா ஞணுக ஞணனறு — மெசசததின
மெலலிய ராகிததம மேலாயாா செயதது
சொலலா திருபபது நாண. 299

கடமா தொலைசசிய கானுறை வேஙகை
யிடமவீழநத துணணா திறககு — மிடமுடைய
வானகங கையுறினும வேணடாா விழுமியோா
மான மழுஙக வரின 300

(31) இரவசசம்

நமமாலே யாவரிந நலகூாநதா ரெனறொனறுந
தமமாலா மாகக மிலரெனறு — தமமை
மருணட மனததாாபின செலபவோ தாமுந
தெருணட வறிவி னவா 301

இழிததகக செய்தொருவ ஞா வுணலிற
பழிததகக செயயான பசிதத றவறோ
விழிததிமைககு மாததிரை யனறோ வொருவ
னழிததுப பிறககும பிறபபு 302

இலலாமை கநதா விரவு துணிநதொருவா
செலலாரு மலலா சிறுநெறி — புலலா
வகமபுகுமி னுண்ணுமி னெனபவாமாட் டல்லான
முகமபுகுத லாறறுமோ மேல. 303

திருததனனை நீபபினுந தெய்வஞ் செறினு
முருதத மனததோ டியாவுளளி னலலா
லருததஞ செறிககு மறிவிலாா பினசென
றெருததிறைறஞசி நிலலாதா மேல 304

கா்வாத திணணனபிற கணணனனா கணனு
மிரவாது வாழ்வதாம வாழககை — யிரவினை
யுளளுஙகா லுளள முருகுமா லெனகொலோ
கொளளுஙகாற கொளவாா குறிபபு 305

இனனா வியைக வினிய வொழிகென று
தனனையே தானிரபபத தீாவதற — கெனனைகொல
காதல கவறறு மனததினைற கணபாழுபட
டேதி லவரை யிரவு 306

எனறும புதியாா பிறபபினு மிவவுலகத
தெனறு மவனே பிறககலான — குனறின்
பரபபெலாம பொனனொழுகும பாயருவி நாட
விரபபாரை யெளளா மகன 307

புறததுததன னினமை நலிய வகததுததன
னனஞான நீககி நிறீஇ யொருவனை
யீயா யெனக்கென றிரபபானே லநநிலையே
மாயாதோ மாறறி விடின 308

ஒருவ ரொருவரைச சாாநதொழுக லாறறி
வழிபடுதல வலலுத லலலாற — பரிசழிநது
செயயீரோ வெனனானு மெனனுஞசொறற கினனாதே
பையததான செலலு நெறி. 309

பழமைகந் தாகப் பசைந்த வழியே
கிழமைதான் யாதானுஞ் செய்க — கிழமை
பொறாஅ தவரென்னிற் பொத்தித்தந் நெஞ்சத்
தறாஅச் சுடுவதோர் தீ. 310

5. பொதுவியல்

(32) அவையறிதல்

மெய்ஞ்ஞானக் கோட்டி யுறழ்வழி விட்டாங்கோ
ரஞ்ஞானந் தந்திட் டதுவாங் கறத்துழாய்க்
கைஞ்ஞானங் கொண்டொழுகுங் காரறி வாளர்முன்
சொன்ஞானஞ் சோர விடல். 311

நாப்பாடஞ் சொல்லி நயமுணர்வார் போற்செறிக்குந்
தீப்புலவற் சேரார் செறிவுடையார் — தீப்புலவன்
கோட்டியுட் குன்றக் குடிப்பழிக்கு மல்லாக்காற்
றோட்டுப் புடைக்கொள்ளா வெழும். 312

சொற்றாற்றுக் கொண்டு சுனைத்தெழுதல் காமுறுவர்
கற்றாற்றல் வன்மையுந் தாந்தேறார் — கற்ற
செலவுரைக்கு மாற்றறியார் தோற்பத் தறியார்
பலவுரைக்கு மாந்தர் பலர். 313

கற்றதூஉ மின்றிக் கணக்காயர் பாடத்தாற்
பெற்றதாம் பேதையோர் சூத்திரம் — மற்றதனை
நல்லா ரிடைப்புக்கு நாணாது சொல்லித்தன்
புல்லறிவு காட்டி விடும். 314

வென்றிப் பொருட்டால் விலங்கொத்து மெய்கொள்ளார்
கன்றிக் கறுத்தெழுந்து காய்வாரோ — டொன்றி
யுரைவித் தகமெழுவார் காண்பவே கையுட்
சுரைவித்துப் போலுந்தம் பல். 315

பாடமே யோதிப் பயன்றெரிதல் தேற்றாத
மூடர் முனிதக்க சொல்லுங்கால் — கேடருஞ்சீர்ச்
சான்றோர் சமழ்த்தனராய் நிற்பவே மற்றவரை
யீன்றாட் கிறப்பப் பரிந்து. 316

பெறுவது கொள்பவர் தோள்போ னெறிபட்டுக்
கற்பவர்க் கெல்லா மெளியநூன் — மற்றம்
முறிபுரை மேனிய ருள்ளம்போன் றியார்க்கு
மறிதற் கரிய பொருள். 317

புத்தகமே சாலத் தொகுத்தும் பொருடெரியா
ருய்த்தக மெல்லா நிறைப்பினும் — மற்றவற்றைப்
போற்றும் புலவரும் வேறே பொருடெரிந்து
தேற்றும் புலவரும் வேறு. 318

பொழிப்பகல நுட்பநூ லெச்சமிந் நான்கிற்
கொழித்தகலங் காட்டாதார் சொற்கள் — பழிப்பி
னிரையாமா சேக்கு நெடுங்குன்ற நாட
வுரையாமா நூலிற்கு நன்கு. 319

இற்பிறப் பில்லா ரெனைத்துநூல் கற்பினுஞ்
சொற்பிறரைக் காக்குங் கருவியரோ — விற்பிறந்த
நல்லறி வாளர் நவின்றநூற் றேற்றாதார்
புல்லறிவு தாமறிவ தில 320

6. பகையியல்

(33) புல்லறிவாண்மை

அருளி னறமுரைக்கு மன்புடையார் வாய்ச்சொற்
பொருளாகக் கொள்வர் புலவர் — பொருளல்லா
வேழை யதனை யிகழ்ந்துரைக்கும் பாற்கூழை
மூழை சுவையுணரா தாங்கு. 321

அவவிய மிலலா ரறததா ருரைககுஙகாற
செவவிய ரலலார செவிகொடுததுங கேடகலார
கவவிததோ ரின்னுங குணுஙகாநாய் பாறசோற்றின்
செவவி கொளறேறறு தாஙகு. 322

இமைககு மளவிறறம மினனுயிரபோ மாககை
மெனைததானுந தாஙகண டிருநதும — தினைததுணையு
நனறி புரிகலலா ராணின மடமாககள
பொனறிலென் பொனறுககா லென 323

உளநாள் சிலவா லுயிரககேம மினறுற
பலாமனனுந தூறறும பழியாற — பலருள்ளுங
கணடாரோ டெலலா நகாது தெவவொருவன
றணடித தணிபபகை கோள. 324

எயதி யிருநத வவைமுன்னாச சென்றெளளி
வைதா னொருவ னொருவனை — வைய
வயபபடடான வாளா விருபபானேல வைதான்
வியததககான வாழு மெனின 325

மூபபுமேல வாராமை முனனே யறவினையை
யூககி யதன்கண் முயலாதா — னூககிப
புறததிரு போகெனனு மினனுசசொ லிலலுட
டொழுததையாற கூறப படும். 326

தாமேயு மினபுறா தககாரககு நனறுறறு
ரேமஞ்சார நனனெறியுஞ சேகலார — தாமயஙகி
யாககததுட் டுஙகி யவததமே வாழநாளைப
போக்குவார புலலறிவி னார். 327

சிறுகாலை யேதமககுச செல்வுழி வலசி
யிறுகிறுகத தோட்கோபபுக கொளளார — றிறுகிறுகிப
பினனறிவா மெனறிருககும பேதையார கைகாட்டும
பொனனும புளிவிளஙகா யாம். 328

வெறுமை யிடததும விழுபபிணிப போழது
மறுமை மனததாரே யாகி — மறுமையை
யைநதை யனைததானு மாறறிய காலததுச
சிநதியார சிறறறிவி னார. 329

என்னேமற றிவவுடமபு பெறறு மறநினையார
கொன்னே கழிபபாதம வாழநாளை — யனனோ
வளவிறநத காதறறம மாருயி ரனனாரக
கொளவிழைக்குங் கூறறமுங கணடு. 330

(34) பேதைமை

கொலைஞ ருலையேறறித தீமடுபப வாமை
நிலையறியா தநநீர படிநதாடி யறறே
கொலைவல பெருஙகூறறங கோடபாரபப வீணடை
வலையகததுச செமமாபபார மாணபு. 331

பெருங்கட லாடிய சென்றா ரொருங்குட
னோசை யவிநதபின னாடுது மெனறறறால
இறசெய குறைவினை நீககி யறவினை
மறறறிவா மெனறிருபபார மாணபு 332

குலநதவங கலவி குடிமைமூப பைநதும
விலஙகாம லெயதியக கண்ணு — நலஞசானற
மையறு தொலசீ ருலக மறியாமை
நெய்யிலாப பாறசோறறி னேர 333

கன்னனி நலல கடையாய மாககளிற
சொனனனி தாமுணரா வாயினு — மினனினியே
நிறற லிருததல கிடதத லியஙகுதலென
றுறறவாககுத தாமுதவ லான். 334

பெறுவதொன் றின்றியும் பெற்றானே போலக்
கறுவுகொண் டேலாதார் மாட்டும் — கறுவினாற்
கோத்தின்னா கூறி யுரையாக்காற் பேதைக்கு
நாத்தின்னு நல்ல சுனைத்து. 335

தங்கண் மரபில்லார் பின்சென்று தாமவரை
யெங்கண் வணக்குது மென்பவர் — புன்கேண்மை
நற்றளிர்ப் புன்னை மலருங் கடற்சேர்ப்ப
கற்கிள்ளிக் கையிழந் தற்று. 336

ஆகா தெனினு மகத்துநெய் யுண்டாகிற்
போகா தெறும்பு புறஞ்சுற்றும் — யாதுங்
கொடாஅ ரெனினு முடையாரைப் பற்றி
விடாஅ ருலகத் தவர். 337

நல்லவை நாடொறு மெய்தா ரறஞ்செய்யா
ரில்லாதார்க் கியாதொன்று மீகலா — ரெல்லா
மினியார்தோ ளோ சேரா ரிசைபட வாழார்
முனியார்கொ றாம்வாழு நாள். 338

விழைந்தொருவர் தம்மை வியப்ப வொருவர்
விழைந்திலே மென்றிருக்குங் கேண்மை — தழுங்குரற்
பாய்திரைசூழ் வையம் பயப்பினு மின்னாதே
யாய்நல மில்லாதார் மாட்டு. 339

கற்றனவுங் கண்ணகன்ற சாயலு மிற்பிறப்பும்
பக்கத்தார் பாராட்டப் பாடெய்துந் தானுரைப்பின்
மைத்துனர் பல்கி மருந்திற் றணியாத
பித்தனென் றெள்ளப் படும். 340

---

339 ஆம் பாட்டு ‘தழங்குரல்’ என்றும் பாடம்

(35) கீழ்மை

கபபி கடலவதாக காலைததன வாயபபெயினுங
குபபை கிளைபபோவாக கோழிபோன — மிகக
கனமபொதிநத நூலவிரிததுக காட்டினுங கீழதன
மனமபுரிநத வாறே மிகும். 341

காழாய கொண்டு கசடறறா தஞசாரற
றாழாது போவா மெனவுரைபபிற — கீழ்தா
னுறஙகுவா மெனறெழுநது போமாமஃ தனறி
மறஙகுமா மறறொன் றுரைதது. 342

பெருநடை தாமபெறினும பெறறி பிழையா
தொருநடைய ராகுவா சானறோ — பெருநடை
பெறறக கடைததும பிறஙகருவி நனறுட
வறறு மொருநடை கீழ. 343

தினையனைததே யாயினுஞ செயதநன றுண்டாற
பனையனைததா வுளளுவா சானறோ — பனையனைத
தெனறுஞ செயினு மிலஙகருவி நனறுட
நனறில நனறறியா மாட்டு 344

பொறகலத தூட்டிப புறநதரினு நாயபிற
ரெசசிற கிமையாது பாரததிருககு — மசசீர
பெருமை யுடைததாக கொளினுங்கீழ செயயுங
கருமஙகள வேறு படும 345

சககரச செலவம பெறினும விழுமியோர
ரெககாலுஞ சொலலார மிகுதிசசொ — லெககாலு
முநதிரிமேற காணி மிகுவதேற கீழதனை
யிந்திரனா வெண்ணி விடும. 346

மைதீர பசுமபொனமேன் மாண்ட மணியழுததிச
செயத தெனினுஞ செருபபுததன காறகேயா
மெயதிய செலவதத ராயினுங கீழ்களைச
செயதொழிலாற காணப படும. 347

கடுககெனச சொலவறறுங கணணோட்ட மின்றா
மிடுககண் பிறாமாட் டுலககு — மடுததடுதது
வேக முடைததாம விறனமலை நனாட
வேருமா மெளளுமாங கீழ. 348

பழைய ரிவரெனறு பன்னாட்பின னிற்பி
னுழையினிய ராகுவா சான்றோா — விழையாதே
களளுயிாககு நெய்தற கனைகடற் றண்சோபப
வெளளுவா கீழா யவா. 349

கொய்புற் கொடுததுக் குறைததெனறுங தீறறினும
வையமபூண் கலலா சிறுகுணடை — யையகே
ளெயதிய செலவதத ராயினுங கீழகளைச
செய்தொழிலாற காணப படும. 350

(36) கயமை

ஆாதத வறிவின ராண்டிளைய ராயினுங
காதறோமபித தமமை யடககுப — மூததொறாஉங
தீததொழிலே கனறித திரிதங தெருவைபோற
போததறா புல்லறிவி னாா 351

செழுமபெரும பொய்கையுள் வாழினு மெனறும
வழுமபறுகக கிலலாவாங தேரை — வழுமபிலசீா
நூலகற்றக கண்ணு நுணுககமொன் றிலலாதாா
தோகிறகும பெறறி யரிது. 352

கணமலை நன்னாட கண்ணின் றொருவர்
குணனேயுங் கூறற் கரிதால் — குணனழுங்கக்
குற்ற முழைநின்று கூறுஞ் சிறியவர்கட்
கெற்றா லியன்றதோ நா. 353

கோடேந் தகலல்குற் பெண்டிர்தம் பெண்ணீர்மை
சேடியர் போலச் செயற்பாற்றா — கூடிப்
புதுப்பெருக்கம் போலத்தம் பெண்ணீர்மை காட்டி
மதித்திறப்பர் மற்றை யவர். 354

தளிர்மேலே நிற்பினுந் தட்டாமற் செல்லா
வுளிநீரர் மாதோ கயவ — ரளிநீரார்க்
கென்னானுஞ் செய்யா ரெனைத்தானுஞ் செய்பவே
யின்னாங்குச் செய்வார்ப் பெறின் 355

மலைநல முள்ளுங் குறவன் பயந்த
விளைநில முள்ளு முழவன் சிறந்தொருவர்
செய்தநன் றுள்ளுவர் சான்றோர் கயந்தன்னை
வைததை யுள்ளி விடும் 356

ஒருநன்றி செய்தவர்க் கொன்றி யெழுந்த
பிழைநூறுஞ் சான்றோர் பொறுப்பர் — கயவர்க்
கெழுநூறு நன்றிசெய் தொன்றுதீ தாயி
னெழுநூறுந் தீதாய் விடும் 357

எட்டைப் பருவத்து மிறப்பிறந்தார் செய்வன
மோட்டிடத்துஞ் செய்யார் முழுமக்கள் — கோட்டை
வயிரஞ் செறிப்பினும் வாட்கண்ணாய் பன்றி
செயிர்வேழ மாகுத லின்று 358

இன்றாது மிந்நிலையே யாது மினிச்சிறிது
நின்றாது மென்று நினைத்திருந் — தொன்றி
யுரையின் மகிழ்ந்துதம் முள்ளம்வே றாகி
மரையிலையின் மாய்ந்தார் பலர் 359

நீருட் பிறந்து நிறம்பசிய தாயினும்
ஈரங் கிடையகத் தில்லாகும் — ஓரும்
நிறைப்பெருஞ் செல்வத்து நின்றக் கடைத்தும்
அறைப்பெருங்கல் லன்னா ருடைத்து. 360

7. பன்னெறியியல்

(37) பன்னெறி

மழைதிளைக்கு மாடமாய் மாண்பமைந்த காப்பாய்
இழைவிளக்கு நின்றிமைப்பி னென்னாம் — விழைதக்க
மாண்ட மனையாளை யில்லாதா னில்லகம்
காண்டற் கரியதோர் காடு. 361

வழுக்கெனைத்து மில்லாத வாள்வாய்க் கிடந்து
மிழுக்கினைத் தாம்பெறுவ ராயி — னிழுக்கெனைத்துஞ்
செய்குறாப் பாணி சிறிதேயச் சின்மொழியார்
கையுறாப் பாணி பெரிது. 362

எறியென் றெதிர்நிற்பாள் கூற்றஞ் சிறுகாலை
யட்டில் புகாதா ளரும்பிணி — யட்டதனை
யுண்டி யுதவாதா ளில்வாழ்பேய் யிம்மூவர்
கொண்டானைக் கொல்லும் படை. 363

கடியெனக் கேட்டுங் கடியான் வெடிபட
வார்ப்பது கேட்டு மதுதெளியான் — பேர்த்துமோ
ரிற்கொண் டினிதிரூஉ மேமுறுத லென்பவே
கற்கொண் டெறியுந் தவறு. 364

தலையே தவமுயன்று வாழ்த லொருவற்கு
இடையே யினியார்கட் டங்கல் — கடையே
புணராதென் றெண்ணிப் பொருணசையாற் றம்மைப்
புணரார்பின் சென்று நிலை. 365

கலலாக் கழிபபா தலையாயா நலலவை
துவவாக கழிபப ரிடைகள கடைக
ளினிதுண்ணே மாரப பெறேமயா மென்னு
முனிவினாற கணபா டிலா. 366

செஙநெலலா லாய செழுமுளை மறறுமச
செஙநெலலே யாகி விளைதலா — லஙநெல
வயனிறையக காயககும வளவய லூா
மகனறிவு தநதை யறிவு 367

உடைபபெருஞ் செலவருஞ சான்றோருங கெட்டுப
புடைபபெணடிா மககளுங கீழும பெருகிக
கடைககா றலைககண்ண தாகிக குடைககாலபோற
கீழமேலாய நிறகு முலகு 368

இனியாாதந நெஞசதது நோயுரைபப வநநோய
தணியாத வுளள முடையாா — மணிவரனறி
வீழு மருவி விறனமலை நனனாட
வாழவின வரைபாயத னனறு. 369

புதுபபுனலும பூஙகுழையாா நட்பு மிரணடும
விதுபபற நாடின்வே றலல — புதுபபுனலு
மாரி யறவே யறுமே யவரனபும
வாரி யறவே யறும. 370

(38) பொதுமகளிா

விளககொளியும வேசையா நட்பு மிரணடுந
துளககற நாடின வேறலல — விளககொளியு
நெயயறற கணணே யறுமே யவரனபுங
கையறற கண்ணே யறும. 371

அங்கோட் டகலல்கு லாயிழையா ணம்மொடு
செங்கோடு பாய்துமே யென்றாண்மன் — செங்கோட்டின்
மேற்காண மின்மையான் மேவா தொழிந்தாளே
காற்கானேய் காட்டிக் கலுழ்ந்து. 372

அங்கண் விசும்பி னமரா தொழப்படுஞ்
செங்கண்மா லாயினு மாகமன் — றங்கைக்க
கொடுப்பதொன் றில்லாரைக் கொய்தளி ரன்னா
விடுப்பர்தங் கையாற் றொழுது. 373

ஆணமி னெஞ்சத் தணிநீலக் கண்ணார்க்குக்
காணமி லாதார் கடுவனையா — காணவே
செக்கூர்ந்து கொண்டாருஞ் செய்த பொருளுடையா
ரக்கார மன்னா ரவர்க்கு. 374

பாம்பிற் கொருதலை காட்டி யொருதலை
தேம்படு தெண்கயத்து மீன்காட்டு — மாங்கு
மலங்கன்ன செய்கை மகளிர்தோள் சேர்வார்
விலங்கன்ன வெள்ளறி வினார். 375

பொத்தநூற் கல்லும் புணர்பிரியா வன்றிலும்போ
னித்தலு நம்மைப் பிரியல மென்றுரைத்த
பொற்றொடியும் போர்த்தகர்க்கோ டாயினா ணன்னெஞ்சே
நிற்றியோ போதியோ நீ. 376

ஆமாபோ னக்கி யவர்கைப் பொருள்கொண்டு
சேமாபோற் குப்புறூஉஞ் சில்லைக்க ணன்பினை
யேமாந் தெமதென் றிருந்தார் பெறுபவே
தாமாம் பலரா னகை. 377

ஏமாந்த போழ்தி னினியார்போன் றின்னாராய்த்
தாமார்ந்த போதே தகர்க்கோடா — மான்னோக்கிற்
றந்நெறிப் பெண்டிர் தடமுலை சேராரே
செந்நெறிச் சேர்து மென்பார். 378

ஊறுசெய் நெஞ்சந்தம் முள்ளடக்கி யொண்ணுதலார்
தேற மொழிந்த மொழிகேட்டுத் — தேறி
யெமரென்று கொள்வாருங் கொள்பவே யார்க்குந்
தமரல்லர் தம்முடம்பி னார். 379

உள்ள மொருவ னுழையதா வொண்ணுதலார்
கள்ளத்தாற் செய்யுங் கருத்தெல்லாந் — தெள்ளி
யறிந்த விடத்து மறியாராம் பாவஞ்
செறிந்த வுடம்பி னவர். 380

(39) கற்புடைமகளிர்

அரும்பெறற் கற்பி னயிராணி யன்ன
பெரும்பெயர்ப் பெண்டி ரெனினும் — விரும்பிப்
பெறுநசையாற் பின்னிற்பா ரின்மையே பேணு
நறுநுதலா ணன்மைத் துணை. 381

குடநீரட் டுண்ணு மிடுக்கட் பொழுதுங்
கடனீ ரறவுண்ணுங் கேளிர் வரினுங்
கடனீர்மை கையாறாக் கொள்ளு மடமொழி
மாதர் மனைமாட்சி யாள். 382

நாலாறு மாறாய் நனிசிறிதா யெப்புறனு
மேலாறு மேலுறை சோரினு — மேலாய
வல்லாளாய் வாழுமூர்த் தற்புகழு மாண்கற்பி
னில்லா ளமர்ந்ததே யில். 383

கட்கினியாள் காதலன் காதல் வகைபுனைவா
ளுட்குடையா ளூரா ணியல்பினா — ளுட்கி
யிடனறிந் தூடி யினிதி னுணரு
மடமொழி மாதராள் பெண். 384

5

எஞ்ஞானறு மெங்கணவ ரெநதோண்மேற சோநதெழினு
மஞ்ஞான்று கண்டேம்போ ஞணுதுமா — லெஞ்ஞானறு
மென்னை கெழீஇயினா கொலலோ பொருணசையாற்
பன்மாரபு சோநதொழுகு வார. 385

உள்ளத துணாவுடையா ளோதிய நூலறறால
வளளன்மை பூண்டானக ணொண்பொரு — டெள்ளிய
வாண்மகன கையி லயிலவா ளனைததரோ
நாணுடையாள பெறற நலம. 386

கருஙகொளளுஞ செஙகொளளுந தூணிப பதககென்
றொருங்கொபபக கொண்டாரு மூா — ளொருஙகோவவா
நனனுதலாாத தோய்நத வரைமாாப னீராடா
தெனனையுந தோய வரும 387

கொடியவை கூறுதி பாணநீ கூறி
னடிபைய விட்டொதுஙகிச சென்று — துடியி
னிடககண் ணனையமயா மூாற கதனால
வலககண் ணனையாாக குரை. 388

சாய்பபறிகக நீாதிகழுந தண்வய லூரனமீ
தீபபறகக நொநதேனும யானேமற் — றீபபறககத்
தாககி முலைபொருத தண்சாந தணியகல
நோககி யிருநதேனும யான். 389

அருமபவிழ் தாரினு னெமமருளு மென்று
பெருமபொய் யுரையாதி பாண — கருமபின
கடைக்கண் ணனையநா மூாற கதனு
விடைககண் ணனையாாக குரை. 390

384 ஆம பாடடு “லோா நாண்” எனறும பாடம

மூன்றாவது

காமத்துப்பால்

(40) காமநுதலியல்

முயஙகாககாற பாயும பசலைமற றூடி
யுயஙகாககா லுபபினறாங காமம — வயஙகோத
நிலலாத திரையலைககு நீளகழித தணசேரபப
புலலாப புலபபதோ றாறு. 391

தமமமா காதலா தாரசூ ழணியகலம
விமம முயஙகுந துணையிலலாக — கிமமெனப
பெய்ய வெழிலி முழஙகுந திசையெல்லா
நெய்த லறைநதனன நீாதது 392

கமமஞசெய மாககள கருவி யொடுககிய
மமமாகொண மாலை மலராயநது பூததொடுபபாள
கைமமாலை யிடடுக் கலுழநதா டுணையிலலாக
கிமமாலை யென்செய்வ தென்று. 393

செலசுடா நோககிச சிதரரிககண கொணடநீா
மெலவிர லூழதெறியா விமமிததன — மெலவிரலி
னாளவைதது நஙகுறற மெண்ணுஙகொ லநதோதன
றோளவைத தணைமேற கிடநது 394

கணகய லென்னுங கருததினற் காதலி
பினசென்ற தமம சிறுசிரல — பின்சென்று
மூககி யெழுநது மெறிகலலா வொண்புருவங
கோட்டிய விலவாக கறிநது 395

அரககாமப னாறுமவா யமமருஙகிற கன்னோ
பரற்கான மாறறின கொலலோ — வரககாரநத
பஞசிகொண டூட்டினும பையெனப பையெனவென
றஞசிபபின் வாங்கு மடி 396

ஓலைக கணக்க ரொலியடஙகு புனசெககா
மாலைப பொழுதின மணநதார பிரிவுளளி
மாலை பரிநதிட டழுதாள வனமுலைமேற
கோலஞசெய சாநதந திமிரநது 397

கடககருங கானததுங காளைபின் னாளை
நடககவும வலலையோ வென்றி — சுடரததொடீஇ
பெறறா ளொருவன பெருஙகுதிரை யநிலையே
கறறா னஃதூரு மாறு 398

முலைககண்ணு முதது முழுமெயயும புலலு
மிலககணம யாது மறியேன — கலைககணம
வேஙகை வெரூஉ நெறிசெலிய போலுமென
பூமபாவை செய்த குறி 399

கணமூன றுடையானுங காககையும பையரவு
மென்னினற யாயும பிழைததெதன — பொன்னினற
கோஙகருமப னன முலையாய் பொருளவயிற
பாஙகனார சென்ற நெறி. 400

நாலடியார் மூலம்
நிறைவேறியது

ஸ்ரீ:

குறிப்புரை

நாலடியார் என்னும் இந்நூல் கடைச்சங்கத்தாரால் தொகுக்கப்பட்ட நானூறு வெண்பாக்களாலாகிய ஒரு நூல் நூல்களை அச்சங்கத்தார் மேற்கணக்கென்றும் கீழ்க்கணக்கென்றும் இரு வகையாகப் பாகுபடுத்து, பத்துப்பாட்டு எட்டுத்தொகை என்ற பதினெட்டு நூல்களையும் மேற்கணக்கென்றும், நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை, இனியவை நாற்பது, இன்னா நாற்பது, கார் நாற்பது, களவழி நாற்பது, ஐந்திணை ஐம்பது, ஐந்திணை எழுபது, திணைமொழி ஐம்பது, திணைமாலை நூற்றைம்பது, திருக்குறள், திரிகடுகம், ஆசாரக்கோவை, பழமொழி, சிறுபஞ்சமூலம், முதுமொழிக்காஞ்சி, ஏலாதி, கைந்நிலை என்ற பதினெட்டு நூல்களையும் கீழ்க்கணக்கென்றும் வழங்கினர் ஆகவே இந்நூல் கீழ்க்கணக்கினைப் பாற்படும் கீழ்க்கணக்காவது அறம் பொருள் இன்பங்களைப் பற்றிக் குறைந்த அடிகளையுடைய ஒருவகைப் பாவால் வருவது

கடைச்சங்கம் ஸ்தாபித்தற்கு முன்பு ஒரு காலத்தில் *"எட்டு மலைச்சாரலில் சமணமுனிவர்கள் † எண்ணாயிரவர்கள் வசித்து வந்தார்கள் அவர்கள் தனித்தனி ஒவ்வொரு வெண்பாப் பாட அவை பற்பலவாயின அவற்றைச் சோதித்துப் பார்க்கும்பொழுது

சமணமுனிவர்கள் வசித்த மலைகளெட்டாவன நீலகிரி, கிரௌஞ்சம், கோவர்த்தனம், திரிகூடம், காஞ்சி, யானைமலை, ஏமகூடம், விந்தம் என்பன

† எண்ணாயிரவரென்று கூட்டத்தார், தில்லை மூவாயிரத்தா ரென்பதுபோலக் கொள்க இது எண்ணால் வந்த பெயரன்று, மிகுதிபற்றி வந்தது

அவைகளில் ஒரே விஷயத்தை ஒரே கருத்தால் விரித்துக் காட்டுகின்ற பல பாடல்கள் காணப்பட்டன; அவற்றுள் ஒரே விஷயத்தினை ஒவ்வொரு கருத்தால் தனித்தனி கூறும் நானூறு பாடல்களைப் பொறுக்கிச் சேர்த்து நாற்பது அதிகாரமாக முடித்ததாம்" என்பது பதுமனார் கடவுள் வாழ்த்து உரையிற் கண்டது. இதனால் இந்நூல் வரலாற்றினை அறிக.

பதுமனார் என்பபெயரிய புலவரொருவர் குறுந்தொகையுள் ஆறும் பாடலைப் பாடியவராகக் காணப்படுகின்றார். இப்பதுமனார் அப்பதுமனார் தாமோ அன்றி வேறானவரோ தெரிந்திலது. இந்நூல் இளம்பூரணர் முதலாக எல்லா உரையாசிரியர்களாலும் எடுத்துக் காட்டும் பிரமாண நூல்களுள் ஒன்றாதலால், இதன் தொன்மையும் சிறப்பும் நன்கறியற்பாலன. இரண்டடி வெண்பாக்களாலாகிய ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பஃது பாக்களுக்குக் 'குறள்' என்று பெயர் வழங்கப்பெறுவதுபோல நாலடி வெண்பாக்களாலாகிய இந்நூற்கு 'நாலடி' என்று பெயர் வழங்கப் பெறுவதாயிற்று. 'நாலடி நாற்பது' என்று வேறொரு நூலுண்மையின் இதற்கு 'நாலடி நானூறு' என்று வேறு பெயர் கொடுத்து வழங்குவர். திருக்கோவையார், திருவுந்தியார் என்பனவற்றில் 'ஆர்' சிறப்பினை புணர்த்துவதுபோல ஈண்டும் 'ஆர்' சிறப்பினை புணர்த்தும். இந்நூல் செய்தார் ஜைனமதக் கொள்கையுடையாரென்பர் நச்சினார்க்கினியர் (சிந் 1089 உரை).

இனிப் பதுமனார் கல்வித்திறம்

"ஞாலத் துழிதரு நற்பாட்டே கொண்டடக்கி
நாலடி நானூ றெனப்பெயரால் — வாலிதின்
ஈட்டித் தொகுத்தா னிசைசால் பதுமனே
கூட்டமைந்த மூன்றுபாற் கொண்டு"

"நல்லோ ரருள்செய்த நாலடி நானூற்றின்
சொல்லோர் பொருளினைத்துந் தோன்றியதே — கல்வி
வரும்பதநூல் கொண்ட மதிவாணன் வாக்கா
லரும்பத மிட்ட வழக்கு" என்ற பாடல்களாலறியப்படும்.

இனி நூலின சிறபபினை

"ஆலி னரசி னசோகி னணியிருளின
மேலை மறையின விரிநதபொருள — நாலடியாம
வெளளா அண வேதததி னினனுரையைக கணடககாற
கொளளாரோ நலலோர குறிதது" எனறும

"நாலூறும வேதமாம நாலூறு நனனூலாம
நாலூறுங கறறறகு நறறுணையாம" எனறும

"வெளளாண மரபுககு வேதமெனச சானறோாக
ளெலலாருங கூடி யெடுததுரைதத — சொலலாாநத
நாலடி நாலூறு நனகினிதா வெனமனததே
சீலமுட னிறக தெரிநது" எனபதனலறிக மறறும,

"எணபெருங குனறத தெணணா யிரமிருடி
பணபொருநதப பாடியபா நாலூறுந — திணபொருநதி
நீரெதிாகொண டோடுதலால நேரிசைபபா வெனறதனைப
பாரெதிாகொணடாாபயனைப பாாதது"

"மனனன வழுதியாகோன வையைபபே ராறறினிடை
யெணணி யிருநானகோ டாயிரவா — நணணி
யெழுதியிடு மேடுககு ளேடெதிரி லேறும
பழுதிலலா நாலடியைப பாா'

எனனும பாடலகளோடு வேறுபல பாடலகளையும ஆதாரம காடடி இந நாலூறு பாககளுமெழுதிய ஏடுகளைப பாணடியன வையை யாறறு நீரில விடடபோது அவை நீாககு எதிரோடிச சென்றன வெனறும மறற ஏழாயிரதது அறுநூறு பாடலகளும நீாவழியே ஓடிக கடலடைநதனவெனறும கூறுவா

கடவுள வாழதது உரை வான - மேகததில, இடு - தோனறுகினற, விலலின வரவு இநதிர தனுசு போலும (திரு மேனி கொணடு அவன) வருதலை, (இநதிரவில தோனனவாறு தோனறுமெனறு அது தோனறு முறைமையை நூலகள கூறு

வாதலின), அறியா - (ஞானத்தால்) அறிந்து, கால் - சீர்பாதங்கள், நிலம தோயா - பூமியிற பொருநதப பெறாத, கடவுளை - அநத இறைவனை, எம உள்ளது - எமது மனத்தில், முன்னியவை - கருதியன வெலலாம, முடிக என்று - இடையூறின்றி இனிது முடிவனவாக என்று, நிலம சென்னி உற - தரையில் தலைபடு மாறு, வாயமையால் - மெயம்மையாக, வணங்கி - தொழுது, யாம —, சோதும - இடைவிடாது நினைபபோம எனறவாறு.

அவன வரவறிநது, நாம நினைநதவை முடிகவெனறு, நிலத திறறோயாத பாதஙகளையுடைய அககடவுளை நிலததிறறோயவிதத நம தலையாலே வணஙகுவோம எனறவாறு

'வாழததியல் வகையே நாறபாககு முரிததே" எனறதனுல வெணபா வானியனற இவ வாழதது, தனககும உலகிறகும பயனபட வாழததியது எனறுணாக (தொல பொருள நச 421)

சோதல - இடைவிடாது நினைததல (குறள 3 பரிமே)

பொது வியலபாகிய காணிலநதோயாமை எலலாத தேவாக குமஅமைநது கிடககத தனனோடு ஒபபாரு மிககாரு மிலலாத இறைவனை 'காணிலந தோயாக கடவுள்' எனறு வேணடாது கூறினா, அருகதேவனுககுப 'பூமேல நடநதான்' எனனும பெயரை உடகொணடெனக வான, ஆகுபெயரால மேகம

இனி, வான இடுவிலலின வரவு வாயமையால அறியா - மேகததிலுணடாகின்ற இநதிர தனுசின வரவு போனற பிறப பியலபை மெயயாக அறிநது, நிலம கால தோயாக கடவுளை உளளதது முனனியவை முடிக எனறு யாம நிலம சென்னியுற வணஙகிச சோதும - பூமியினமீது கால பொருநதாத கடவுளை மனததது எணணியவை முடிவதாக எனறு யாம் நிலததே தலை உற வணஙகி யடைவோம எனறு பொருள் கூறுவாரு முளா அது நசசினாககினியா கருததன்மை 'மற்றவன தேவனுகி வானிடு சிலையிறறோனறி' எனனும சிநதாமணிச் (951) செயயுட்கு அவா உரைதத உரையால விளஙகும்

முதலாவது 'அறத்துப்பால்' என்பது அறத்தினது பகுதியாம். அறமாவது தானம், தருமம், விரதம் பூசை என நால் வகைப்படும், தவமும் விரதமும் துறந்தாராற் செய்யப்படும் அறமாதலானும், தானமும் பூசையும் இல்வாழ்வாரால் செய்யப்படும் அறமாதலானும் அவை துறவறம் இல்லறம் என இரண்டு பகுதியாகக் அறத்துப்பால் கூறப்பட்டது அவற்றுள்,

1 'துறவறமாவது' தவம் மேற்கொண்டு ஞானத்தோடு ஒழுகுதல் அது வினை மாசு தீர்ந்து அந்தக் காணங்கள் தூய வாதற் பொருட்டு விரதம் முதலியன காத்தலாம் அஃது ஏழு அதிகாரத்தாற் கூறப்படும் அவற்றுள்,

(1) 'செல்வ நிலையாமை'யாவது இன்பமனுபவித்தற்குக் காரணமாகிய பொருளினிலைத்தலிலலாமை இளமை முதலிய வற்றின் நிலையாமையைக் கூறாது இதனையே முதலிற் கூறியது, அறஞ் செய்தற்கு முக்கியமாக வேண்டுவது பொருளாகலின், அதன் நிலையாமை உணர்ந்தாலல்லது அப்பொருளைக்கொண்டு விரைவில் அறஞ் செய்ய மனம் ஒருப்படாதாகையால், இம்மை, மறுமை, வீடுகளைத்தரும் அறத்தை விரைந்து செய்தற் பொருட்டேயாம்

1 அறுசுவை - தித்திப்பு, புளிப்பு, காரப்பு முதலியன

சிகை - குடுமி, உவமை யாகுபெயராயப் பிசைந்தெடுக்கும் சோற்றுக் கவளத்திற்காயிற்று அன்றி, கழிக்கப்பட்ட மயிர்களிலே எஞ்சி நிற்கும் குடுமியைக் குறிக்கும் சிகை என்பது, ஈண்டு உண்டெஞ்சிய உணவை உணர்த்திற்றென்றலுமாம்; தண்டாமல் ஆண்டிறுதியில் எஞ்சி நிற்கும் குடியிறையை 'ஆடைச்சிகை' என வழங்கியிருத்தலுங் காண்க (திருவாய்மொழி ஈட்டுரை) ஓரிடத்து, தான் சிறப்போடு வாழ்ந்த அவ்விடத்தே என்றுமாம் அறுசுவை யுண்டியை மனைவி விரும்பி யுண்பிக்கவும் முற்கவளம் வெறுத்து பிற்கவளம் உண்டு வாழ்ந்த பெரும்பதமுடையாரும், பின் வறியராய்த் தாம் சிறப்போடு வாழ்ந்த அவ்விடத்தே கூழுக்கு இரந்து செல்வதைக் காணுதலினால், செல்வம் என்கின்ற ஒன்று நிலையுடையதாக மதித்தவைக்குந் தன்மையுடையதன்று

2 அகடு உற - நடுவு நிலைமையாக, சகடம் கால் போல - வண்டியினது சக்கரம்போல, வரும் - உயர்ந்தும் தாழ்ந்தும் வரும், (ஆதலால்), துகள் தீர - குற்றம் அற்ற, பகடு நடந்த கூழ் - (நன்முயற்சியாகச் சொல்லப்பட்ட) உழவுத் தொழிலால் வந்த உணவை. தோன்றிய காலந்தொட்டு .. . ...உண்க

பகடு - ஏர் (புறம் 35) பகடு நடந்த கூழ் - ஏர்த்தொழி லான் வந்த உணவு இவ் வுணவைச் சிறப்பித்துக் கூறினார், 'சுழன்றுமேர்ப் பின்னது உலகம்' (குறள் 1031) என்பவாகலின். அகடு, நடுவு , வயிறுமாம்

3 யானை எருத்தம் - யானையின் பிடரி பொலிய - விளங்க, ஏனைவினை - மற்றைத் தீவினை, உலப்ப - (அச்செல்வத் தைக்) கெடுப்ப, வேறு ஆகி - முன்புள்ள நிலையில் நின்று மாறு பட்டு, மாற்றார் - பகைவர்

எருத்து - கழுத்தின் மேற்புறம், உலத்தல் - கெடுத்தல், ஏனைவினை யென்றதில் 'ஏனை' யென்பதனை அசை நிலையாக்கி, வினையுலப்ப - நல்வினைகெட என்று உரைப்பினும் அமையும். மனையாளையும் என்ற சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது

4 கூற்று - எமதூதன், செறுத்து - கோபித்து, உடன் - விரைவில், ஒன்றின் ஒன்றின் - இயைந்தன இயைந்தனவாகிய தருமங்களை, வல்லே செய்க - விரைவிற் செய்க

'நின்றன நின்றன' என்பன துணிபு பற்றிய அடுக்கு (தொல் சொல் நச 411) 'வந்தது வந்தது' என்பன விரைவு பற்றி வந்த அடுக்கு 'வந்தது'—விரைவுபற்றி எதிர்காலம் இறந்த காலமாகக் கூறப்பட்டது ஐவகைக் குற்றத்தால் வரும் இருவினை களும் உள்ள வரையினும் உயிர் உடம்போடு கூடி நின்று அவ் வினைகளின் இருவகைப் பயன்களையும் நுகருமாதலால், அந்நாள் முழுவதும் வாழ்நாளெனப்பட்டது கூற்று - எமனுக்கு ஏவல் செய்யும் மடங்கல் (பரி 3-8)

5 உற பெற்றக்கால் - பொருந்தக் கிடைக்கப் பெற்றால், பின் ஆவது என்று - பிறாக்கிடல் பின்னொரு காலத்தாவ தென்று நினைத்து, பிடித்து இரா - உலோபத்தால் இறுகப்

பிடித்திராமல், முன்னே - சரீரமும் பொருளும் அழிவதற்கு முன்னே, கொடுத்தார் - கொடுத்தவர், கோடு இல் தீ கூற்றம் - தன் செய்கையிற் கோணுதலில்லாத கொடிய எமதூதன், தொடுத்து - பாசத்தாற் கட்டி, செலலும் - கொண்டு போகின்ற, ஆறு - வழியிலுள்ள, சுரம் - பாலை நிலத்தை, உய போவர் - தப்பப்போவார்

கூற்றிற்குக் கொடுமையாவது, தன் தலைவனான எமன ஆணையைக் கண்ணோட்டமின்றிச் செய்தலாம்.

6 இழைத்த நாள் - (உடலோடு கூடி வாழ்வதற்கு) வரையறுத்த நாட்கள், இகவா - கடக்க மாட்டாவாம், கூற்றம் - (ஆயுள் முடிவில் வரும்) எமதூதனை, பிழைத்து ஒரீஇ - தப்பி நீக்கி, குதித்து உய்ந்தார் - கடந்துபோய உயிர் வாழ்ந்திருந்தவர் தண்ணம் - சாப்பறை, தழீஇம் தழீஇம் படும - தழீஇம் தழீஇம் என முழங்கும், ஆற்ற - மிகவும், வழுங்குமின் - அறத்தினை பொருட்டு இன்றே கொடுங்கள்

ஒருவி - ஒரீஇ என அளபெடுத்தது தழீஇம் தழீஇம் - ஒலிக்குறிப்பு. தண்ணம் - பிணப்பறை, தண்ணுமை - தண்ணம் என விகாரப்பட்ட தென்பது பதுமனார் விருத்தி.

7 கூற்றம் - எமதூதன், தோற்றம் சால - தோற்றுத லமைந்த, ஞாயிறு - சூரியன், நாழியா - அளவு கருவியாகக் கொண்டு, வைகலும் - நாள்தோறும் (அறஞ் செய்யாதார்), பிறந்தும் பிறவாதாரில - பிறந்தும் பிறவாதவர்களில் (வைத்து எண்ணப்படுவார்), ஆற்ற - மிகவும்

தோற்றம் - விளக்கமும் ஆம் ஞாயிற்றை நாழி என்றதற் கேற்ப நாட்களைத் தானியமென்று கூறாமையால், இஃது ஏகதேச வுருவகம், நாழி - ஒரு முகத்தலளவுக் கருவி, பிறவாதாரில - பிற வாதவரை ஒப்ப ஆவர் என்று ஐந்தாம வேற்றுமை யொப்புப் பொருள் கோடலுமொன்று

8 செலவுழி - இனித் தாம் மறுமையிற் செல்லுதற்குரிய கதியை, எல்லில - இரவில, கருமகொண்மூ - கரியமேகம், மருங்கு அற - இருந்த இடமுந்தெரியாமல்

செலவா, தனமையிற படாககை வநத இடவழுவமைதி செல உழி - செல்லுழி, 'மெயயீற றுடமபடுமெய' என்பா நச. உடமபடு மெய்யலலாத மெய (நன உயிா 13 உரை)

9 ஒளி நிறுன - தனனிடததுப பிறாகருளள மதிபபை நிலைககச செய்யாமலும தன அரும கேளிா - பெறுதறகரிய சுறறததாா, கொனனே - வீணுக

ஒளியாவது ஒருவன 'தான உளளுய காலததது மிககுத தோனறுதலுடைமை' (குறள 971 உரை) புகழாவது இலலறத்தின வழுவா தாாககு இமமைபபயனுகி, இவவுலகினகண நிகழநது இறவா துநிறகுங.கீாததி அஆ', அருளினகட குறிபபு, இது விடடிசைததுத தளைககியைய முதறகண் தனிககுறில நேர சையாக வநதது இழநதான - துணிவுபறறி எதிாகாலம இறநத காலமாக வநதது துனனியகேளிா, அருஙகேளிா என்க

10 வான - மேகஙகள, தோய - தவழுபபெறற, செறறும - வருததியும, வைதது ஈடடினுா - பொருளை வைததுக குவிததவா, உயதது - பறபல மலாகளினினறுங தேனை எடுததுக கொண்டு வநது, ஈடடும - பினபு இழககினறதறகுச சோககும, கரி - சாடசியாகும

'வானதோய மலைநாட' எனவே, அமமழை தான ஓரிடததிலும நிலைததிராது காறறுச செலுததும வழிச செல்லுதலபோற செலவமும ஊழினுல அலைககப பெறறு அது செலுததும வழிச செலலும எனறு தொனிததல காணக

(2) 'இளமை நிலையாமை'யாவது இளமைபபருவதது நிலையாமை யுணாததுவதாம இஙகே இளமை எனறது பதினுறு வயது தொடஙகி முபபததிரணடு வரையு முளளதாய விடயஙகளில மயஙகுதறகேறற யௌவனததை எனக செலவ மனுபவிததறகுரிய காலம இளமையாகலின இது செலவ நிலையாமையின பின வைககபபட்டது

11 குழவி இடததே - இனபநுகாதறகுரிய இளமைப பருவததிலேயே, புரைதீரா - குறறம நீங்காத, மன்னு - நிலை பெறுத லில்லாத, இனனுஙகு - துனபததோடு

இனனுஙகு ஒரு சொனனீரமைததது பதினுறளவும கலை நிரமபாவாதலின குழவி என்று பெயா என்பது பதுமனா விருததி என்று, வினைபபொருணமை குறிதது வநதது எனரா நசசினாககினியா (தொல சொல 261) நரை எனபது ஈணடு முதுமைப பருவததை உணாததிற்று

12 நட்பு நாா - நடபினாவைதத பாசம், நலலாரும அஃகினா - மகளிரும அனபு குறைநதாாகள், அறபு தளையும அவிழநதன - புததிரா முதலாயினோா உனபால வைதத அன பாகிய கடடும தளாநது போயின, ஆழ்கலதது அனன கலி - கடலில மூழகா நிறகும மாககலததிலுளளாா கதறும பேரொலி போலும கூககுரால, உளகாணய - இவை யனைததையும உன் ளுளளே ஆராயநது பாா ஊதியம - பயன

வாழதலின - இன ஐநதனுருபு எதுப பொருடடு 'ஆழகலத தனன கலுழ' எனறும பாடம கலுழ - துனபம

13 சோாநத - தமமை யறியாமல சரீரததிருநது வடி கினற, நடையினராய - சலமலஙகளை யுடையாராய, பண்டம - இச சரீரமாகிய பொருள, பழிகாறும - பிறராற பழிககபபடு மளவும, இல செறிநது - இலவாழககையிற பொருநதி, படரும கணணினாககு - ஒழுகும கருததுடையாாககு, எமநெறி - தமககு அரணகிய தவநெறியில, படரும ஆறு - துறநது செலலும வகை, இலலை எனபதாம

நடை - சலமலஙகள எனபது ஒா பழையவுரை, அவறறுககு, இயககம எனறும பெயா வழஙகுதல ஒபபிடததககது "இயககம இரணடு" எனரா ஆசாரக கோவையினும (7) தளாநத நடை யினராய எனனவுமாம பழிகாறும - செயபபாடடு வினைப பொருளில வநத செயவினை, ஏ - தேறறம

14 மமமா கொள - காம மயககஙகொணட அயமனை - தாய, அணஙகு ஆகும - காம நோயுணடாககுகினற தெயவப பெணணய இருபபளகாண

இப பாடல, கையில ஊன்றுகோற் கொணடு நடககினற கூனற கிழவி ஒருததியைக காட்டி, 'இவள இபபோது பிடித

திருக்கிற கோல் இவன் தாயின கையிலிருநத காலதது இவள எல்லாரையும காமநெறியால் உயிா வாட்டும தெயவப் பெணணு யிருந திருபபள' என்று கூறியதாக அமைநதுளளது அன்றியும, 'இவள் தாயினகோல இவள கைககோலாகுங காலதது, இவள தாழா, தளரா, தலை நடுஙகா, தணடூனறு, வீழா இறககும, இவள மாட்டும காழிலா மமமாகொள மாநதாககு அணஙகாகும' எனறு மூதிய ஒரு கிழவி பககல் நின்ற அவளது அழகிய மகளை நோககிக கூறியதாக உரைத்தலும ஒன்று. காழ - வயிரம, ஈணடு - மனவுறுதி, மமமா - மயககம

15 அது ஆனால - அவவாறு தாயை நாடிச சென்றால, உலகு - மககள, தாயகொணடு - தாயையே தேடிககொணடு, ஏகும - செலலும, அளிதது - எளிமையை யுடையது நாடிச சென்றாள - தேடிச சென்றனள, (இறநதாளென்றபடி)

காலவசததால இறநதுபோன ஒருததியைத தனககுத தாய நாடிச சென்றவளாகக குறிததலின தற்குறிப்பேற்ற வணி

16 வெறி அயா - தெயவ மேறியாடலை விருமபிச செயகிற, வெமகளதது - கொடிய களதது வேல் மகன - வேலையேநதிய பூசாரியினது, பாணி - கையிலுள்ள, முறி ஆா - தளிா நிறைநத, நறும கணணி - மணஙகமழும மாலை, தயஙக - அசைநது தோன்ற, மறி - (வெட்டுமாறு கொண்டுவநது நிறுததபபட்ட) ஆட்டுக குட்டியானது குளகு - இலையுணவு, மனமகிழ்ச்சி - நிலையாத இளமையால வருஙகளிபபு

வெறியாடலாவது - குறிஞ்சி நிலதது மாககள தம நிலதது தெயவமாகிய முருகனை வழிபாடு செயய, ஒரு பூசைககளததை நிருமிதது, கடமபு முதலிய முருகனுககுரிய பூககள தொடுதத கணணி சூடி, செநதினையை வாரியிறைதது, யாட்டுக குட்டியை வெட்டிப பலியிட்டு, ஆவேசஙகொணடு ஆடுவதாம முருகன கோயிற பூசாரி ஆடுவதே சிறப்புடையது அவன முருகனது வேலைத தாஙகி ஆடுவான 'செவவேள் வேலைத தான ஏநதி நிற்றலின வேலன் என்றா' எனபா நச (தொல பொருள சூ 60) களததிறகு வெமமை கூறியது உயிாககொலை கூறலின. ஷை ஷை. குளகு - இலையுணவும விலஙகின உணவு.

17. வீழ்ந்தற்று - கழிந்தாற் போலும் நிலையற்றது; வேல் கண்ணள் என்று - வேலொத்த கண்ணினை யுடையளென்று கருதி, நனி பெரிதும் - மிகவும் அதிகமாக, வெஃகன்மின் - விரும்பா தொழியும், கோல் கண்ணள் ஆகும் - ஊன்றுகோல் ஆகிய கண்ணையுடையளாவள்.

18 பருவம் எனைத்து உள - வயது எத்தனை ஆகியுள்ளன? பல்லின்பால் ஏனை - பல்லின் பகுதி எத்தன்மைய? இரு சிகையும் உண்டோ என்று - ஒரு கவளமேயன்றி இரு கவளமும் உண்டோ என்று, வரிசையால் - முறைமையாக, உள் நாட்டம் கொள்ளப்படுதலால் - உள்ளத்தின்கண் ஆராய்ச்சி செய்யப்படுதலால், யாக்கை கோள் - உடலைப் பற்றிய விசாரத்தை, அறிவுடையார் எண்ணார்

எனைத்து - எத்தனை என்பதன் மரூஉ, ஏனையவென்றபாலது ஏனை என நீட்டல் விகாரமுந் தொகுத்தல் விகாரமும் பெற்று வந்தது இருசிகை - இருபோதுணவு என்றும், மெல்லுணவும் வல்லுணவுமாகிய வுணவுகளென்றும், இரண்டு கவளமாயினு மென்றும் கூறலுமாம்

19 முற்றி இருந்த கனி ஒழிய - முதிர்ந்துள்ள பழங்கள் மாத்திரமே யல்லாமல், தீவளியால் - கடுங்காற்றினால், நல்ல காய் உதிர்தலும் உண்டு, (ஆதலால்), 'யாம் இளையம் - நாம் இப்பொழுது இளமைப் பருவமுடையோம், நல்வினை - அறத்தை, மற்று அறிவாம் - பின்னர் ஆராய்ந்து செய்வோம், என்னாது - என்கருதாது, கைத்து உண்டாம் போழ்தே - பொருள் கிடைத்த காலத்திலேயே, கரவாது - ஒளிக்காமல் அறம் செய்ம்மின்

அறஞ்செய்தல் பின்னறிவாம் என அக்காலத்து வினைமாற்று தலான் மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது (சேனா. 262)

20 தோள்கோப்பு - செல்லும் வழிக்கு ஆற்றுணவாகிய அறத்தை, காலத்தால் - இளமைப் பருவத்திலேயே, கொண்டு உய்ம்மின் - தேடிக்கொண்டு பிழையுங்கள், பீள் பிதுக்கி - முற்றாத கருவினின்றும் வெளிப்படுத்தி, கள்ளம் கடைப்பிடித்தல் - வஞ்சத்தை மறவாதொழுகுதல்

தோட்கோப்பு - தோளிற்கோக்கப்படுவது என்வே வழி நடப்பாருக்கு வேண்டிய கட்டமுது மூட்டையை யுணர்த்திய ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகைப் பெயர், தோட்பதன் என்றும் வழங்கும் (அகம் 79). இஃது உவமையாகுபெயராய் மறுமை வழிக்கு உணவுபோல்வ தாகிய அறத்தை யுணர்த்திற்று காலத்தால் என்பதன்கண் ஆலுருபு இடப்பொருள் தந்து நிற்றலின் வேற்றுமை மயக்கம். சுமந்ததாயும் அறியாவகை, கருவைப் பிதுக்கிப் பிள்ளையைக் கோடலாகிய அச்செய்கை கள்ளம் எனப்பட்டது

(3) 'யாக்கை நிலையாமை'யாவது உடலினிலையுற்ற தன்மையை உணர்த்துவது புறத்ததாகிய செல்வ நிலையாமையை யும் அகத்ததாகிய இளமை நிலையாமையையும் முறையே கூறி, அவ் விரண்டையும் பெற்று அனுபவித்தற்குரிய யாக்கை நிலையாமையைக் கூறுகின்றாராதலின் இஃது அவ்விளமை நிலையாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது. யாக்கை (எலும்பு, மூளை, தசை, தோல், இரத்தம், இரசம், சுவேதநீர் என்னும் ஏழு தாதுக்களால்) கட்டப்பட்டது

21 மலைமிசையே தோன்றும் பூரணசந்திரன் போல, யானையின் தலைமீதிருந்து தம்மேற் கவியக்கொண்ட வெண் கொற்றக் குடையையுடைய அரசர்களும், இப் பூமியின்கண் துஞ்சினார் என்று - இறந்தனர் என்பதாகப் பலருமறிய எடுத் துரைத்து இகழப்பட்டார்களே யன்றி, எஞ்சினார் - இறவாது தப்பி யிருந்தவர், இந்த உலகத்தில் ஒருவருமில்லை

22 அலகு ஆ - ஓரளவாக, வயங்கு - விளங்குகின்ற, மண்டிலம் - சூரியனானவன், வீழ்நாள்படாது - அது தோன்றாத நாளும் உளவாகாமல், நிலவார் - நிலைத்து வாழமாட்டார், உலவா முன் - கழிந்து ஒழிவதன் முன், ஒப்புரவு - செய்யவேண்டிய தருமத்தை, ஆற்றுமின் - செய்யுங்கள்

வயங்கொளி மண்டிலம் - சூரிய மண்டிலம் (அகம் 11) "மண்டிலம்" என்றும், "வயக்குறு மண்டிலம்", "மையறு மண் டிலம்", "உருப்பவிர் மண்டிலம்", "உருகெழு மண்டிலம்", "அலங்குகதிர் மண்டிலம்" என்றும் வழங்குவர்

23 'சபையின் கண்ணே முதற்பகலில் கலியாண வாத்தியமாக முழங்கினவைகளே அந்த தினத்திற்றானே அந்த மணப்பந்தலிலேயே அந்த மணக்கோலங் கொண்டவாகவே பிற்பகலில் பிணத்தின் பொருட்டுக் கொட்டப்படும் பறையாகி முழங்குதலுமாம்', என்று - எனக்கருதி, உய்ந்து போம் ஆறே - நற்கதி பெற்றுக் கடைத்தேறுதற்குக் காரணமாகிய துறவற நெறியையே, மாணடார் மனம் - மாட்சிமைப்பட்ட அறிவுடையாரது நெஞ்சம், வலிக்கும் - உறுதியெனத் துணியா நிற்கும்

24 பறை அடிப்போர் செத்த வீட்டிற்குப் போய், பிணப்பறையை ஒரு முறை முதலில் கொட்டுவார்கள் சிறிது நேரம் பறைகொட்டார் இருந்து, இரண்டாம் முறை கொட்டுவார்கள் மூன்றாம் முறை கொட்டத் தொடங்கின பொழுது, சாவார் - இனி இறக்க நின்றவர், செத்தாரைக் கோடித் துணியால் மூடி, நெருப்பையுங் கைக்கொண்டு, சுமந்து செல்லா நிற்பார், இவ்வுலக இயற்கை நன்றாயிருக்கின்றதே

நன்றே, ஏ - எதிர் மறை, தீது என்னுங் குறிப்புணர்த்தும் (தொல் சொல் நச 284) காண, கட்டுரைச் சுவைபட நின்ற இடைச் சொல், இதனை அசை என்பாரும் ஆராய்ந்து பார் ரென்பாருமுளர் "செத்தாரை" என்பது "படுமகன் கிடக்கை காணூஉ" (புறம் 278) என்றாற்போல நின்றது

25 உறவின் முறையார் கூட்டமாக நின்று, கலலெனனு மொலி யுண்டாமாறு வாயவிட டழாநிறபப பிணத்தைச் சுமந்துகொண்டு, சுடுகாட்டிற் செலுத்துவாரை நோகிறகண் டிருந்தும், மணம் கொண்டு - கலியாணஞ் செய்துகொண்டு, இவவுலகத்தில் யாக்கை நிலைபெற்றிருத்தலும் அதனால இன்பம் நுகர்தலும் நிச்சயமெனக் கருதும் புலைறிவாளருக்குத் தொண் தொண் தொடு என்று ஒலிக்கின்ற சாக்காட்டுப் பறை யாக்கை நிலையாமையை அறிவிக்கும்

தொண் தொண் தொடு என்பன ஒலிக்குறிப்பு

26 தோலாற செய்த பைபோலும் உடம்பினின்றும், செய்யக்கடவனவாகிய வினைகளை முற்றுப்பெறச் செய்து, பயனை

நுகாவிகரும உயிராகிய கூத்தாடி, வெளிபபட்டுச சென்று விட்டால, அவன வாழ்ந்திருந்த நடன சாலையாகிய உடலை நாரிஞறகட்டி இழுத்தாலென்ன? நன்ருக ஆடையாபரணஙகளை ஆராயந்தணிநது குழிகளில் புதைதது வைததாலென்ன ? அவவாறன்றிக கணடகண்ட இடஙகளில எறிநது விட்டாறறு னென்ன ? கண்ட பலரும பழிததாற்ருனென்ன ?

கூததாட வேண்டிய பலவகையாகிய வேடஙகளை மேற கொணடுவநது நாடகமாடி அநநாடக முடிநத பிறகு தாம மேற் கொணடிருநத வேடததை ஒழிததுச செலலுங கூததரைபபோல வினைபபயனை அனுபவிப்பது காரணமாக இருவினைககு ஈடாகிய பலவகைபபட்ட உடலகளைத தாஙகி அநத அனுபவம நீஙகிய வுடன தான மேறகொணட உடலைவிட்டுச செலலுகினற உயிர இஙகுக கூததனென்று உவமிககபபட்டமை காணக. பாரதத உழி என்பது பாரததுழி என்று தொகுததல விகாரம பெறறது பிணததை ஈததல, அடககல, பெயதல் முதலியன சிற்சில சமயததாரின் ஆசாரம மணிமேகலை, சககரவாளககோட்ட முரைத்த காதையைப பாரகக

27 மழைநீரில தோன்றி யழிகின்ற குமிழியைபபோல பலமுறையும உணடாகி அழியும தன்மையுடையது இவவுடம பென்று நினைதது, பிறவியாலுணடாகும மயககததினை, யாம தீரபபோம, என்று உணரும கலககமிலலாத நலலறிவை யுடையாரை இபபெரிய வுலகததில, ஒபபவா யாவருளா ?

28 உடமபானது மலைமேல அசைநதுகொண டிருககிற மேகததைப போலக காணபபட்டு, தோன்றிய அப்பொழுதே, நிலைபெறுதலின்றி நீஙகிவிடும, ஆதலால, உடமபை நலவினை காரணமாக உறுதிபபாடுள்ளதாக அடைநதவாகள தாம அடைந் துள்ள உடமபினுல பெறுதறகுரிய பயனுகிய அறததைச செயது கொள்ளக கடவா

உறுதிபபாடாவது தேகத்தை நோயினமை முதலிய குறைக ளின்றிப பெறறிருததல் அதனை எயதல அரிதெனபாா யாக கையை யாபபுடைததாப பெறறவரென்றா யாககையால் பயனு வது, அறம செயதல மறறு - வினைமாற்றுப பொருளில வநதது

29. இபபொழுதுதான் நினறனன், இபபொழுதுதான உட்காாநது இருநதனன, இபபொழுதுதான் படுததிருநதனன, ஆனால், தன் சுற்றததாா அலறியழும்படி இதோ இறநதனன், எனப்படுதலால், புல்லினது நுனியின் கணணுள்ள நீர்ததுளி யைபபோல, இவ் யாக்கை நிலையாமையையுடையதெனறு கருதி, இப்பொழுதே அறவினை செயக

நிலையாமை என்ற விடததது யாககை எனுஞசொல அதி காரததால வருவிககபபட்டது இனி இனி என்னும இரண டிடைச சொலலும ஒரு தனமைபபட்டு இனனினி எனறாயிறறு இனி, இபபொழுது.

30 மனிதாகள், வரலாமாவெனறு ஒருவரையுங கேளாமலே வநது, ஒரு குடுமபததில பலவகைப்பட்ட முறைமையுடையவ ராயப பிறநது, மரததிலுள்ள தம கூடுகளை தமமின நீஙக யாதும சொலலாதே நெடுந்தூரததில நீஙகும பறவைகளைபபோல, தம முடலகளை உறவினரிடததது ஒழிய நீககிவிடடு, ஒருவரோடும சொலலாமலே இறநது போவாா

(4) 'அறன்வலி யுறுததல்' ஆவது அறத்தினை வலியுறுதத லெனு றாவது அறததின் வலியை யுறுதத லெனறாவது விரியும அறமாவது எலலா உயிாகளுககும இதமானவை செயதலும சொல்லுதலுமாம, இயம நியமாதிகளும தான தருமஙகளும செபததியானஙகளும பாவனைகளும ஓதலோதுவித்தல முதலானவைகளைப பணணுதலும, சாநதியுடைமையும, நிததியா நிததியஙகள் அறிதலுமாம , இதனை வலியுறுதத லாவது இத தனமைபபட்ட அறம சுவாககததையும மோக்ஷததையும தரும எனறு உலகததாாக கறிவிததல

31 முறபிறபபினகண செயத தவஙகாரணமாகப பினபு தவததைச செயயாதவா ஓா இலலததின மேனிலை முதலியவற றைத தலை நிமிாநது பாாதது, இவ வீட்டிலுளளவரே எமமைக காபபாரெனறு கூறி, அதனுளளே இரததல கருதி நுழையத தலைபபடவே, வாயில காபபோராற றடைசெயயபபட்டுத தாம உளளே நுழையப பெறாது, தலைவாயிலைப பிடிததுககொணடு மிகவும துனபுறறு நிற்பா

தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை, யஃதிலார் மேற் கொள்வது" என்றபடி பிறப்பிறப்பில் தவஞ் செய்வதும் முற்பிறப் பில் தவஞ் செய்திலார்க்கு முடியாதென்பர், மேலைத்தவத்தாற் றவஞ்செய்யாதார் என்ரா அகத்தாரே வாழ்வார் என்ற பாடத் திற்கு 'இவ் வீட்டிலுள்ளவர்களே உயிர் வாழ்கின்றவராவர்' என்றும், 'அகத்து வாழ்வார் ஆரே!' எனக் கணணழித்து 'இவ்வகத்து வாழ்வார் எவரோ? என்ன நலவினை செய்தார் களோ?' என்று கூறலும் ஒன்று

32 உறுதிப் பொருளான அறச் செல்வத்தை விரும் பினதனால் நாம் உய்யக் கடவோம், அறத்தை மறந்ததனால் நாம் உய்யாது போவோம் என்று நினையாத இழிதகவுடைய மனமே! ஒழியாது ஒரு வழிப்பட்டு நின்று தருமத்தைச் செய்து வாழப்புகுவை என்றாலும், நினது வாழ்நாள்கள் முன்னமே பெரும்பாலும் கழிந்தன, செய்வது உரை இனி நீ யாது செய் குவை? அதனைச் சொல்லுவாய்

33 அறிவில்லான், முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையின் பயனாகிய துன்பம் வந்து நோந்தபோது வெவ்விதாகப் பெருமூச் செறிந்து மனம் வருந்துவான், அத்துன்பத்தினை ஆராய்ந்து, முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையாலாயதென்று அறியவல்லாரோ பிறவித் துன்பத்தினது எல்லையைக் கடந்து நீங்குவார்

34 பெறல் அரும் யாக்கையை - பெறுதற்கரிய மக்க ளுடம்பை ஆற்றவே கொள்க - மிகுதியாகச் செய்து கொள் வீராக கரும்பு ஊர்ந்த சாறுபோல் - கரும்பினை ஆலையின்கண் இட்டு ஆட்டி எடுத்த சாறு உதவுதல் போல, பின் சாலவும் உதவி, மறுமைக்குரிய அறப்பயனை மிகவும் தந்து

ஊர்தல் - அடாதல், 'ஊரும் உரன் சிறிதாயிற் பகை' (நான்மணி 101)

35 கட்டி - வெல்லக்கட்டி, சிறுகாலை - முற்பட்ட காலத்து, பரிவது இலர் - வருந்துதலிலர்

36 கூற்றுவன் வருதல் இன்றுகொல் அன்றுகொல் என்றுகொல் என்னாது பின்னையே நின்றது எனவெண்ணி,

தீயவை ஒருவுமின் - பாவச் செயல்களினின்றும் நீங்குங்கள், ஒல்லும் வகையால் - இயன்ற அளவினால், மாணடாா அறம் - அறிவால் மாட்சிமைப் பட்டாா விதித்த அறத்தை

37 எத்துணையும் ஆற்ற பல ஆனால் - எவ்வளவும் மிகப் பல வுளவாதலினால், தொகக உடம்பிறகே - எழுவகைத் தாதுக்களாற் செய்யப்பட்ட சரீரம் ஒன்றினுக்கே, ஒப்புரவு செய்து ஒழுகாது - செய்யத்தக்க நன்மைகளைச் செய்துகொண்டு காலங்கழியாது, உம்பா கிடந்து உணண - மேலுலகத்தில் நிலைபெற்று நிரதிசய வின்பத்தினை நுகாதற்பொருட்டு, பண்ணப்படும் - தவங்கள் செய்யத்தக்கும்

38 உறக்கும் துணையது - மிகக் கொஞ்ச அளவாக இருப்பது, ஈணடி - வளாந்து, இறப்ப - மற்றை மரங்களைக் காட டியும் மிகுதியாக, நிழல் பயந்தாங்கு - நிழலைக் கொடுத்தாற் போல, தான் சிறிதாயினும் - (அறத்தின் பொருட்டுக் கொடுக் கப்படும் பொருள்) தான் அளவிற் சிறிதாயிருப்பினும், வான் சிறிது ஆ போாத்துவிடும் - பெரிய ஆகாயமுந் தன்னளவிற் சிறிதெனனுமபடி மூடிவிடும்

உறங்கும் - உறக்கும் என்று வலித்தது, செய்யுள் விகாரம் எனபாரு முளா ஆங்கு, உவமை இடைச்சொல்

39 வைகலும் - தினந்தோறும், வைகல் - நாள் கழிந்து போவதனை, தம வாழநாள் மேல் - தமமுடைய ஆயுள் நாளிலே வைகுதல் வைத்து - கழிவதாக வைத்து, வைகலை உணராதாா - அந்த நாட்கழிவைக் கணக்கிட்டறியுந் திறமில்லாதவா, வைகலும் - ஒருநாள் கழியவும், வைகல் வரக்கண்டும் - ஒருநாள் வருவதைப் பாாத்திருந்தும், அஃ்து உணராா - அந்த விஷயத்தை யறியாத வராய், வைகலும் - தினந்தோறும், வைகலை - (தம செயலும் அறிவும் கெட்டு விழும்படி வருகின்ற) தினத்தை, வைகும் என்று - தமக்குப் பொழுது போக்குதற்குத் தகுதியாக இருக்கு மென்று, இன்புறுவா - மகிழச்சி யடைவாாகள்

இப்பாடலை ஏந்தல் வண்ணத்திற்கு உதாரணம் காட்டி, 'சீாமுழுதும் வருதலின வழிமோனைப பாற்படும்' என்றாா நச

(தொல் செய்யுள் 93. 231) இது 'சொற்பொருட் பினவரு நிலையணி' எனபா பரிமே. (குறள் 200)

40 ஈனம் - இழிதொழில், இ உடம்பு உறுதிசோநது நீட்டித்து நிறகும எனின் - இவ்வுடல் வலியுடைததாகி (முன் னமே விதிததுள்ள காலவரையறையைக் கடநது) நெடுங்காலம நிலைபெற்று நிறகுமாளுல, மானம அரும கலம நீககி இரவு எனனும ஈன இளிவிளுல் வாழ்வேன - மானமாகிய பெறுதற் கரிய ஆபரணததை விடுதது, இரததலென்று சொலலபபடும இகழ்சசி யுணடாககுகினற இழி தொழிலால உயிா வாழவேன, மன - அது மாட்டுகிலேன

(5) 'தூயதனமை'யாவது குடரும, புழுககளும, கெட்ட நாறறங களும தோனருமல் மூடியிருநத தோலின புறததைக கணடு நல்ல தெனறும பரிசுததமுடைய தெனறும மயஙகுகிறவாகளுககு அதன தூயது அலலாமையை அறியககூறும அதிகாரம.

41. யாககைககு ஈ சிறகு அனனது ஓா தோல் அறி னும - உடமபினகண் ஈயின சிறகினை ஒததுதாகிய ஒரு சிறிய தோல் அறறுபபோனலும, (அநத இடததிலுணடாகிய புண ணைக குததித தினன வருகினற) காககை கடிவது ஓா கோல வேண்டும - காககையை ஒட்டுவதற்காகிய ஒரு கொமபு வேண டப்படும, இபபடிபபட்ட நொயயது - தாழ்நத தனமையுடைய, ஓா புககிலலை - உடம்பாகிய ஒரு வீட்டினை, (மாதாகளை எனறபடி) மாகேழ் மடம நல்லாய எனறு - மாநதளிா போனற, நலல நிறத தையும இளமையுமுயுடைய நலல மாதே எனறு, அாறறும - இரஙகுகின்ற, சான்றவா - அறிவாலமைநதவா, நோககாா கொல

புககில - தனககுரியதென்று சொநதமில்லாத வீடு, சான றவர் - இகழ்சசிக குறிபபு துசசிலென்றும பாடம கெழு, கேழெனருயிற்று கெழு - நிறம (தொல சொல் 301)

42 மீபோாவை - மேலே போாதத போாவைகளால, மாட் சிதது - பெருமையை யுடையது, ஆனல - ஆதலால, பொய மறையா - அசுததததை மறைதது, காமம புகலாது - காமம் அனு பவிபபதை விருமபாமல், அதனை - அவ்வுடமபை, பைமறியா

பார்க்கப்படும் - பையை உட்பக்கம் வெளிப்பக்கம் ஆகும்படி மறித்து நோக்கல்வேண்டும்.

துளைபல என்பதனால், மயிர்த்துவாரங்களு மிடையிடையே யுண்டாகுஞ் சிரங்குத் துளைகளும் மேக முதலியவற்றாலுண் டாகும் புண்ணின் துளைகளுங் கொள்க "பைமறியா நோக்கப் படுந்தார்க்குந் தகைமைத்தே" என்று, இதனையே காட்டினா ளவியலுரையாசிரியரும் மற்று - அசைநிலை

43. உண்டி வினையுள் உறைக்கும் என - உண்ணுந் தொழி லாலே சரீரத்துள்ள துர்நாற்றம் அதிகப்படுமென்று, கைவிட்ட மயல - வெறுத்தொழித்த உடம்பாகிய சேத்தைக்கு, தக்கோலம் தின்று - வாலமிளகு முதலிய வாசனைத்திரவியங்களைத் தின் பதனால், ஒழியுமே - உள்ளே நிறைந்த கெட்டநாற்றம் நீங் குமோ? ஒரு பொழுதும் நீங்காது

தக்கோலம் என நின்ற ஒரு மொழி தனக்கு இனமான தீம்பூ, இலவங்கம், கற்பூரம், சாதி முதலானவற்றையும் உட் கொண்டு நின்றது "தக்கோலந் தீம்பூ தகைசா லிலவங்கம், கற்பூரஞ் சாதியோடைந்து" என்பதனை நோக்குக மயல - புல என்பது பதுமனார் விருத்தி பூவைச் சூடுதலால் தலைமயிர் மணக் கிறதும் இல்லாவிட்டால் சிக்குநாற்றம் நாறுகிறதும் வெளிப் படை, "முருகு புத்தப் புதுமலர்ப்பொற் புறமுடிக்கிற கமழுமே, கருகு கற்றைக் குழலொ ழிக்கிற பழைய சிக்குக் கமழுமே" என்றார் 'மோகவதைப்பரணி'யிலும் ஏ - எதிர்மறை

44 உள் நீர் களைந்தக்கால - உள்ளே யிருக்கின்ற நீரை நீக்கினால், நுங்கு சூன்றிட்ட அன்ன - நுங்கு தோண்டப்பட்ட பனங்காயின் குழிகளை யொத்திருக்கின்ற, கண்ணீர்மை - கண்களி னுடைய தன்மையை, பொருகயல - போர்செய்கின்ற இரண்டு கயல் மீன்களென்று கண் இல் புல மாக்கள் கவற்ற - அறிவில்லாத பேதைகளாயினவர் என் மனத்தின்கட் காமக் கவலையை யுண்டாக்குதலால், விடுவேனோ - அதற்குடன்பட்டு நான் கைக்கொண்ட துறவைவிட்டு நீங்குவேனோ ?

45 புறங்காட்டு - ஊர்க்குப் புறம்பேயுள்ள சுடுகாட்டில், உதிர்ந்து உக்க பல் என்பு கண்டு ஒழுகுவேன் - சிந்திக்கிடக்

இன்ற பற்களாகிய எலும்புகளைப் பார்த்து ஒழுகு மியல்புடைய
நான், முறுவல் - அந்தப் பற்கள், கவற்ற விடுவேனோ - மனத்திற்
கவலையுண்டாகக், (மயங்கித் திறவை) விடுவேனோ ?

"பல்லையென்று மென்பெறுது பவளமுட் பொதிந்தகூர்,
முல்லையென்ப முறுவலென்ப முத்தமென்ப பித்தரே" என்றார்
மோகவதைப் பரணியிலும் மாக்கள் ஐயறிவேயுடைய மனிதர்

46 கொழுவும் - மூளையும், தடியும் - தசையும், வழும்பும் -
நிணமும், ஈர் கோதையாள் - குளிர்ந்த மாலையையுடையாள்,
எ திறத்தாள் - எப்பகுதியின் பாற்படுவள்

நீ இங்கொரு மாதினைக்காட்டி இவள் குளிர்ந்த மாலையை
யுடைய அழகு வாய்ந்தவளென்றனை, ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்
தில் குடருங் மூளையும் இரத்தமும் எலும்புகளும் பின்னிய நரம்பு
களும் தோலும் இவற்றிடையிடையே வைத்துள்ள தசைக்கட்டி
களும் நிணமுமாகும் இவற்றுள் உன்னுறகாட்டிய இவள் எப்
பகுதியிலகப்பட்டவள் ? சொல்லிக்காண, என்பதாம்

"குடாவழும்பு தொடாநரம்பு குருதியென்பு குழுவுமங்,
கடலவழுங்கு மமிர்தமிந்த மகளிரென்ப கவிகளே" என்ப

47 உவாத்தக்க - வெறுக்கத்தக்க, கோதி - உள்ளே யுலாவு
கின்ற வாயுவினால் சிதறப்பட்டு, குழம்பு - மலக்குழம்பை
அலையச்செய்து வெளிப்படுத்துகின்ற, கும்பத்தை - குடமாகிய
உடம்பினை, கருமதோலால் - பெரிய தோலினாலே, கண விளக
கப்பட்டு - கண்மயக்கங்கொண்டு, பெய்வளாய - அணிந்திருக்கிற
வளைகளையுடையவளே !

பல உறுப்புகளிருந்தும் தோளைக் குறித்தது அத்தோளின்
மேற் கிடந்துறங்கு மின்பத்தை நோக்கி எனக "தாமவீழ்வார்
மென்றோட் டுயிலி னினிதுகொல், தாமரைக் கண்ணா னுலகு"
என்றார் குறளிலும் கையைக் குறித்தது அணைத்துமகிழு
மின்பத்தை நோக்கி எனக கருமை - பெருமை, கண்விளக்கப்
படுதல் - தோன்றியுந் தோன்றாமையுமாகி மயங்கல்

48 பண்டம் அறியா - உடம்பாகிய பொருளினது தன
மையை உள்ளவாறு உணராமல், அச்சு இறற உழி - அச்சாகிய

உயிர் நீங்கியவிடத்து, மணடி - நெருங்கி, போத்திட்டுகுத்தல கண்டிலாகொல - மறித்து மறித்துக் குத்துதலைக் கண்டாரில் லையோ எனக்கூட்டுக முடை சாகாடு - தீ நாற்றத்தையுடைய வண்டியாகிய உடம்பு. 'குத்தும் முடைச்சாகாடு' என்றும் பாடம்.

49 (சுடுகாட்டில்) கழிந்தார் இடுதலை - இறந்தவருடைய சிந்திக்கிடக்கின்ற தலைகள், உடக - திடுக்கிட, ஒழிந்தாரை - இறவாது நின்ற மற்றையோரை (நோக்கி), போற்றி - மனத்தை புலன்களிற் போகவிடாமற் காத்து, நெறிநின்மின், இதன பண்பு, இற்று - இத்தன்மையது, என்று சாற்றும் என முடிக்க குழிந் தாழ்ந்தகண், ஒரு பொருட் பன்மொழி (நன மயிலை சூ 397)

50 செம்மாப்பவரை - மனைவாழ்க்கையில் விருமாந்திருப்ப வரை, செயிர் தீர்க்கும் - காமமாகிய குற்றத்தினீங்கச் செய்யும், செயிர் தீர்ந்தார் - குற்றத்தில் நீங்கியவர், தம்மை ஓர் பண்டத்துள் வைப்பது இலர் - தம்மையொரு பொருளாக மதித்தலிலர் எனக.

(6) 'துற'வாவது தாம் முன்பு ஒழுகப்பட்ட உலகவொழுக்கத்தி னோடு இவ்வுடம்பின்மேலும் இவ்வுடம்பிற்குத் தொடர்ச் சியான பொருள்களின்மேலும் வைத்திருக்கின்ற பற் றினால் துன்பமும், மறுபிறப்பிற்கு ஏதுவும் உண்டா மென்றறிந்து நான் என்றும் என்னுடையவென்றும் உண்டாகின்ற செருக்கினைப் பற்றறுத்தலாம்

51 ஆங்கு, உவமை இடைச்சொல் தவமும், நல்வினையும் ஈண்டுத் துறவின்மேற்று விளக்குமுன் இருள் கெடுதல்போலத் தவத்தின்முன் பாவம் கெடும். விளக்கு நெய்யின்றி அணைந்த போது இருள் மூடினாற்போலத் தவங்குறையப் பாவம் வந்து சேரும் எனக "நீடு ராடல் நிலக்கிடை கோடல், தோலு டுத்தல் தொல்லெரி யோம்பல், ஊரடையாமை யுறுசடை புனைதல், காட்டு ளுணவு கடவுட் பூசை, ஏற்ற தவத்தி னியல பென மொழிப" என்பதனால் தவத்தினியல்பை அறிக

52. தொலைவு - முடிவு, சத்தம் - இலக்கணம், தலையாயார் பொருள் நிலையாமையையும் நோய் மூப்பு முதலியன வருதலையும் நினைத்துத் தவஞ் செய்வார் பேதையார் அதைவிட்டுச் சோதிட முதலியன கற்றுப் பிதற்றுவர் என்க

53 ஏழிலாவது, வளர்ந்தமைந்த பருவத்துடி இது வளர்ந்து மாறியதன்றி இன்னும் வளருமென்பதுபோன்று காட்டுதல் மீக்கூற்றமாவது முதன்மை நெடியார் - தாமதியார், இல்லம் - உயர் குடிப்பிறப்பு, மெல்ல - நாளடைவில், தலையாயார் இல்லம் முதலியன நிலையாமையை உணர்ந்து தாமதியாது துறப்பர் எனக

54 ஏழையர் - அறிவில்லாதவர், ஆன்று அமைந்தார் - அறிவினால் விசாலித்து அடங்கின பெரியோர், இன்பம், இடை தெரிந்து - இடையீடுபடுதலை அறிந்ததனாலே, மனை ஆறு - இல்வாழ்க்கை நெறியை, சோதலை ஒழிந்தார் எனக ஏழையர் இன்பமே விரும்புவர் எனக

55 துணிபு ஒன்றி துணிவுகொண்டு, என்னொடு சூழாது எழும் நெஞ்சே - என்னோடு ஒரு விஷயத்தையும் யோசிக்காமல் கெட்ட வழிகளிற் செல்ல எழுகின்றமனமே ! இளமையும் கொன்னே கழிந்தன்று - யௌவனமும் பயன்படாமலே நீங்கிப் போயிற்று, இன்னே பிணியொடு மூப்பு வரும் - இப்பொழுதே நோயுடனே கூடிய கிழத்தனம் வந்தடையும், ஆல் - ஆதலால், நமக்கு, நல்நெறி சேர போதியோ - நல்ல வழியை அடைவிக்க வேண்டி வருகின்றனையோ எனக

56 (தன் மனைவிக்கு) மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, மக்கட்பேறு இல்லையாயினும், பூண்டான - மணஞ்செய்துகொண்டவன், கழித்தற்கு அருமையாதலால், மேல்முறைக் கண்ணே - முற்காலத்திலேயே, கடி என்றார் - மணத்தைக் 'கடி' என்ற பெயராலே 'நீக்கு' என்னும் பொருள்தோன்றக் கூறினார் எனக. மிடி - துன்பம்

'என்' என்பது 'சொல்லுதல்' என்னுந் தொழில் குறித்துப் பெயர் வினைகட்குரிய விகுதிகளுடனே வரும்' என்று கூறுவர். (நன் மயிலை சூ 359, 420) கடி - இது பல்பொருளொருசொல் நீக்குதற்கும் கலியாணத்திற்கும் பொருளமைந்து நின்றது

57. ஊக்கி - ஒருப்பட்டு, உள் உடைய - முழுவதுங் கெடும்படி, தாக்க அரும் - தாங்குதற்கு அரிய, துன்பங்கள், தலை வந்தக்கால் - தம்மிடத்து வந்தால் (அத்துன்பங்களை) நீக்கி, நிறூஉம் - தம்மை அந்த விரதங்களிலே நிறுத்துகின்ற, உரவோரே - மன

வலியினை யுடையவரே, திருவத்தவர் - மேன்மை யுடையாரவர் உகர ஈறு வேற்றுமைக்கண் அத்துப்பெற்றது (தொல் எழு 483)

58 தம்மை - ஒரு தீங்குஞ் செய்யாத தம்மை, இகழ்ந்தமை பொறுப்பதன்றி, உம்மை - மறுமையில், எரி வாய நிரயத்து வீழ்வரென்று இரங்குவதும் சான்றோர் கடன் எனக இது "பிழைத்தோரத் தாங்கும் காவல்" என்னும் பகுதிக்கு மேற் கோள் (தொல் பொருள் சூ 76)

59 ஐ வாய - ஐந்து வழிகளையுடைய, வேட்கை - பொருள் கண்மேற்றோன்றும் பற்றுள்ளம், (தொல் பொருள் சூ 247) அவா - பேராசை, கைவாய உய்க்கும் - துறவாகிய ஒழுக்கத்தில் தன் மனத்தைச் செலுத்துகின்ற, வலியுடையான், விலங்காமை - தப்பாமல், வீடுபெறும் எனக

ஐந்து வழிகளில் வேட்கை யாவன முண்டாமோவெனில் மெய்க்குப் பரிசமும், வாய்க்குச் சுவையும், கண்களுக்கு ஒளியும், மூக்கினுக்கு நாற்றமும், செவிகளுக்கு ஓசையும் தன் மாத்திரைக ளாதலினால் அவற்றின் வழியே சென்று "கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனும், ஒண்டொடி கண்ணே யுள" என்று கொண்டு வீழ்தலினாலுண்டாவதாம்

60 துன்பம், மீது ஊர கண்டும் - தம்மேல் இடையறாமல் வரக்கண்டும், துறவு, உள்ளார் - நினையாராய், இன்பம், இசை தொறும் - வந்தடையும்போதெல்லாம், பசைதல் - அவ்வின்ப மடைதலை, பரியாது - விரும்பமாட்டார் மேல், சொல்லால் அஃறிணையாதலால் பரியாது என்னும் அஃறிணை கொண்டது

(7) 'சினமின்மை'யாவது சினத்தைக் கருதாமை, அது தம்மை யாவனொருவன் இழிவாகச் சொன்னவைகள் தம்மிடத் திருந்தனவானால் அவன் உண்மை சொன்னான் அதனை விலக்குவா மெனவும் அவைகள் இல்லாவிடிற் பொய் சொன்னான் அதனால் நமக்கு என்ன கெடுதி எனவும் கொள்வதோடு வேறெத்திறத்தாலும் வரும் இடையூறு களுக்கும் முற்கூறியவகையே ஆராய்ந்து நீக்கிச் சின மில்லாதிருத்தலைக் கூறியது

61 மதிதது - இவா நலலவரெனறு மதிதது, இறபபாரும் - போவாரும, இறகக - போக, மிதிதது - தாழமைபபடுததி, இறப பாரும - மிகை செயவாரும, போக, காயும் - கோவிககினற, கதம - சினம, இல்லாமை நனறு எனக

62 தணடா - நீஙகாத, தாஙகுதல - பிடிதது நிறறல, கணட உழி - கோபததிறகுக காரணம கணடவிடமெலலாம, அடி பெயராது - அடி பெயாககச செயயாது, ஆற்ற இளிமணடி வநத போழதில - மிகததாழ்வு மொயதது வநதடைநத காலத தினும, முடிகிறகும - தாமகொணட விரததததை விடாதபடி முடிககும, உள்ளததவா - மனச செருககையுடைய பெரியோா உயிா துறவாா எனறபடி. கணட உழி எனபது கணடுழி எனறு தொகுததல விகாரம பெறறது செயயுளாதலால

63 ஒருவன காவாது தன வாய திறநது சொலலும சொல, தூஉாதே - ஒழியாமல, தமமைச சுடுதலால, (அதறகாக) அமைநத - நிரமபிய, கேளவி - கேளவியினாலாகிய, அறிவுடையோா, கறுதது - கோபிதது, காயநதமைநத - கொடுமையுடைய சொற களைச சொலலாா எனக

64 நோதது - எதிா நின்று, நீா அலல - தகுதியலலாச சொறகளை, சமமலலாதவா சொனனால, விழுமியோா - மேலா னோா, வெகுணடு வேராா, கீழமககள், ஓதது - மனததில ஆராயநது நினைதது, ஊாகேடப உராஅய உரைதது - ஊரிலுள ளாா கேடகுமபடி அவாகளை உராயநது சொலலி, துளளி - பதறி, தூணில முட்டிககொளளுவாா நிகா உவமை இடைசசொல (நன மயிலை சூ 366)

65 இளைபொருள இலலான - வளருகிற பொருளிலலாத வறியவன, எலலாம ஒறுககும - எலலாப பகைகளையும அடகக வலல, மதுகை - முதன்மை, உரன - வலி, வலியுடையவன பொறுமையே சிறநத பொறுமை எனக

போகஙகளை அனுபவிததுச சலிதத முதியவா ஐமபொறி களை அடககுதல அருமையிலலை எனபதுதோனற இளையானடக கமே அடகக மெனறாா ஏகாரஙகள, பிரிநிலை இது எடுததுக காடடுவமையணி.

66 இமை நீற்றால் - மந்திரித்து இடுகிற விபூதியினால், ஐப அவிந்த - எடுத்த படம் அடங்கிய, நாகம் போல, தொல்லை குடிமையான வாதிக்கப்பட்டு - பழமையாயுள்ள குடிப்பிறப்பால் தடை செய்யப்பட்டு, கயவர் வாய - கீழ்மக்கள் வாயில் இயல்பா யுண்டாகிற, கல்லெறிந்தன்ன இன்னாச்சொல் - கல்லெறிந்தா லொத்த பேரொலியும் கொடுமையுமான சொற்களை, எல்லாரும் காணப் பொறுத்து, உய்ப்பார் - தம் நல்லொழுக்கத்தைச் செலுத் துவார் "உருத்தெழு குரல் குடிஞைச் சேவல் வரைய, கல்லெறி இசையின் இரட்டும்" என அகத்தினும் (19) வந்தது காண்க.

67 பகைவராய் நின்று எதிர்த்தாக்கும் தாம் எதிரா ஈா்ப்பில ஒதுங்கினால் அதனை அறிவுடையோர் இது வலியில்லாமை என்றிகழமாட்டா ராதலால், பகைவரெதிர்த்து ஆற்றுவண்ணம் துன்பஞ் செய்தாலும் அவர்க்கு மீட்டுந் துன்பஞ் செய்யா திருப்பது நல்லது.

68 கீழ்மக்கள் கொண்ட கோபம் நெடுங்காலமானாலும் அழியாமல் பரக்கும் - வளர்ந்துகொண்டே யிருக்கும் சான்றி யோர் கொண்ட கோபம் காய்ச்சிய நீர் தானே ஆறுவது போலத் தானே தணியுமெனக் அடுங்காலை - சான்றோரை அந்தச் சினம் வருத்துங்காலை எனலுமாம் ஓடுதல் - நீட்டித்தல், பரத்தல் - பரவுதல்

69 செய்த உபகாரத்தை மறந்து மிக்க அபராதஞ் செய் தாலும் அவர்க்கு, தீங்கு ஊக்கல் - தீங்கினை முயன்று செய்தல், வானதோய - ஆகாயத்தை எட்டுவது போன்ற உயர்வினையுடைய, குடிப் பிறந்தார்க்கு, தவற்றினால் - தவறியுங்கூட, இல்லை என்க "வானுயர் தோற்றம்" என்னுமிடத்து "வானளாய குடி" என்றாற்போல இலக்கணை வழக்கு என்பர் பரிமே (குறள் 272)

70 கூர்த்து - கோபம் மிகுத்து, கௌவிக் கொள - கடித் துப்பிடுங்க நாய் கவ்வப் போதத்துக் கவ்வாராதல் போல, மேன் மக்கள் கீழ்மக்களுரைத்த கீழாய சொற்களை நற்சொற்கள் பயின்ற வாயாற் கூறார் என்க

2 'இல்லறமாவது' இம்மை மறுமைப பயன்களை அடை தறகுச சாதனமான கற்புடைய இல்லாளோடு செய்யபபடும அறமாம இஃது ஆறு அதிகாரததாற் கூறபபடும்

(8) 'பொறையுடைமை'யாவது ஒருவன தான அறிவிலலாமை யினாலாவது வேறு காரணததை முனனிட்டாவது தமககு ஒரு தினபஞ் செயதால தாமும அவனுககுத தினபஞ் செயயாமல பொறுததிருபபதும ஒருவன விரோ திததால தாமும விரோதஞ்செயய இருவரும தம சோந தாருடனே கூடிக கெடுமபடி நேருமாதலால அதனை யறிநது பொறுததிருபபதுமாம

71. கோதை - மாலை, சிதைநது - வரமபு கடநது, பேதை சொலலும, (ஆதலால), ஒலலுமவகையால - கூடிய வகையி னாலே, வழுககி கழிதலே - அவனிடததினினறும தபபிப போதலே, நனறு எனக

மாலைபோல அருவியை மேறகொணடிருககும மலை எனவே தனனிடததிலுளள மணிவரனறி, மரஙகள பறிதது வரும அருவி யைப பொறுமையோடு ஏறபதனறி, அதனை மாலைபோல அலங காரமாகவும கொணடுளள மலையை ஒககும பெரியோர தனமை எனபது தொகைமொழியின பொருளாகக கொளக தொகை மொழியாவது "நெஞசினிற பொருளை நிரபப வேறொரு, சொஞசொலிற காட்டுங திறனே தொகைமொழி" எனபது அஃதாவது தான கருதிய பொருளைக கதாசநதாபபததிற கேறக நாட்டுச சிறபபின முகததாலாவது வேறு முகததாலாவது வெளியிடுவதாம

72 தாரிதது இருததல - பொறுததிருபபது, தகுதி, ஞாலம - உயாநதோா, சமழ்மையா கொணடு விடும - தாழவாகக கொளவா, தாரிததிராது வெகுடல புகழமையாக கொளளாது எனபது பொருள இது எதிரமறை கொணடு முடிதலின, எதிரமறை எசசம (நன பயிலை சூ 359) மறறு, ஒரும - அசைகள

73 போது - மலாகள, மாதா - அழகிய, மலிதல - நிரம புதல, ஆவதறிதல - தமககு நனமையாதலை அறிதல

மலரில் வண்டு ஆரவாரிப்பது அதனை மலரச் செய்தற்கே போலக் காதலார் கடுஞ்சொல்லும் ஒருவனை நல்வழிப்படுத்தவே யாம் என்பது தொகைமொழி. தீதாமோ, ஓ - எதிர்மறை

74. அறிவது - யாவராலும் அறிவதற்கரியதும் அவசியம் அறியவேண்டியதுமான ஒழுக்கநெறி நூலொடு வேதாந்த நூலும், உறுவது - மறுமைக்கு வந்தடைவனவாகிய தருமங்கள், உலகு உவப்ப - உயர்ந்தோர் உவக்கும்படி. செய்து, ஊழிஞ்றபெற்றது கொண்டுவெப்பார், துன்புற்று வாழ்தல் அரிது எனக் இதனால் உலகத்தாரிடத்துப் பொறுத்தல் கூறப்பட்டது

75 இருவர் வேற்றுமையின்றிச் சிநேகமாய் இருக்கும் பொழுது அவருள் ஒருவனிடத்தில் நம்பத்தகாத நடைப்பிசகு உண்டானால், தன்னால் தாங்கும் வரையில் பொறுக்கக் கடவன், பொறுக்க முடியாவிட்டால் அவன் நடத்தையை உலகம் பழிக்கும் அதனாலே அவன் நட்பைத் தூரவிட்டொழிக்க தேற்றா ஒழுக்கம் - பிறர்க்குத் தெளிவிக்கலாகாத ஒழுக்கம், அஃதாவது களவு, பிறர்மனை நயத்தல் முதலியன

76 தன் நண்பர் தனக்குத் தீங்கு செய்தாலும் அவை இனியனவாய்க் கழிக என்றும் இது பூர்வ ஜன்மவினை என்றும் நினைத்துத் தன்னை நொந்துகொள்ள வேண்டுமேயன்றி, அந்த நண்பரைக் கைவிடுதல் மிருகங்களுக்கு உரியதாகும் அப்படி இருக்க மக்கட்கு எளிதோ ? எனக் இஃது ஒழியிசை எச்சம் (நன் மயிலை 359) இனி அ ஒழிக - இனி அவை நம் மனத்தி னின்றும் விலகுக என்றுமாம் கானக நாடன் - குறிஞ்சிநிலத் தலைவன் திணைப்பெயர்

77 மலைநாட்டு அரசனே ! பெரியோருடன் நட்புக்கொண்டு தாம் செய்த பொறுத்தற்கரிய தவற்றைப் பொறுப்பரென் றெண்ணியன்றோ ? நன்மைகளைச் செய்பவர்க்குத் தமர்கள் கிடைக்க மாட்டாரோ ? எனக் பெருநட்பு, என்றும் இடையறாத நட்பு அரிய - கேட்கப்படாதனவும் காணப்படாதனவு மாகிய குற்றங்கள், பயனின்றியே ஒலிக்கின்ற அருவியைத் தன்னிடத்திற் கொண்டுள்ள மலைபோலக் குற்றஞ்செய்கிற நட்பி னரையும் ஏற்றுக்கொள்க என்பது தொகைமொழி

78 தாம் வறுமையால் மிகவுற்ற பசித்திருந்தாலும் பண்பிலாரிடத்துத் தம் வறுமையைச் சொல்லா தொழிக, உயிரை விடும் நிச்சயத்தை அப்போழ்து கொண்டில்லாதவா தம் வறுமையை நீக்குபவரிடத்திலே சொல்லுவ ரெனக் நிலைமை பெற்ற வீடுபேற்றிற்கு உரிய உயிரை நிலையாமையான வறுமை கருதித் துறத்தல் பாவம் என்ற அறநூற்றுணிபு பற்றிய பண்புடையாரிடத்து உரைத்து உயிரோம்புக என்றார் மற்று - அசைநிலை, மறைத்தல் - நீக்குதலென்னும் பொருளது, அற்றம் - தொழிற் பெயர், அறுதலென்று பொருள்பட்டு வறுமைக் காயிற்று "பண்பெனப்படுவது பாடறிந்தொழுகல்" (கலி 133)

79 ஒருவன் தான் இன்பத்தை யடைந்தது போலத் துன்பத்தையும் அடைந்தாலும் தன் மனத்தை இன்பத்தினிடத்தே செலுத்துக, துன்பத்தைப் பொருட்படுத்தா தொழிக, அங்ஙனம் தான் அடையு மின்பமானது நீங்காமலிருப்பினும் செருக்குற்றுப் பழியான வழியிற் செல்லாதிருத்தலே தலைமை என்பப்படும் எனக் இருந்தைக்க - இருந்தை என்னும் முன்னிலை வினைச் சொல்லானது ஈற்று வியங்கோள் விகுதிபெற்று இருந்தைக்க வென்றாயிற்று "ஆய மடமகளி ரெல்லீரும் கேட்டைக்க" என்பதனுரை விசேடக் குறிப்பையும் "எழுதெழில் மலருண்க ணிருந்தைக்க வென்பபோலும்" என்பதனுரையையும் நோக்குக (சிலப் துன்ப ஊர்சூழ்) இருக்க என்பது பொருள்

80 ஒருவன், தான் கெட்டாலும் தக்கவர்க்குக் கேடு நினையாமலும், தன் உடம்பு வற்றினாலும் உண்ணத்தகாதவரிடத்திலுண்ணாமலும், ஆகாயத்தாற் கவிக்கப்பெற்ற உலகத்தைப் பெறுவதானாலும் பொய்கலந்த வார்த்தை பேசாமலும் இருக்கக்கடவன் என்பதாம் தக்கார் - தகுதியுடையாரென்பது இங்கு பிறரைக் குறித்தது

(9) 'பிறமனை நயவாமை'யாவது இல்வாழ்க்கைக்குத் துணையாக விருந்து தன்மரபினையும் இல்லறத்தினையும் பாதுகாக்கும்படி ஒத்த குலத்திலும் மறுப்படாத குடியிலும் ஆராய்ந்து மணந்து கொள்ளப்பட்ட பிறர் மனையாளை விரும்பா திருத்தலை யுணர்த்துவது மனை - ஆகுபெயர்

81. அச்சம் மிகுதியாமாதலாலும் அவ்வச்சம் எவ்வளவு பெரிதோ அவ்வளவு சிறிதுதான் இன்பமாகலாலும், அரசன் கொலை செய்வானாதலாலும், நரகில் சோகமும் மிகக் கொடுவினையா மாதலாலும், நாணுடையவர் பிறன் மனைவியை விரும்பா தொழிக எனக. பெரிதால், அளவால், கொலையால், வினையால் எனபன வேற்றுமை எதுப்பொருள், ஆல - அதன் பொருள் படுவதோ ரிடைச்சொல், கும்பி - சேற்றின் பெயர், சேருகிற நரகத்துக்கு ஆயிற்று கோ - அரசன், நிச்சல் - தினந்தோறும், நமபு - நசை

82 அயலான் மனைவியை விரும்புபவரைத் தருமமும் புகழும் நட்பும் பெருமையுமாகிய இந் நான்கும் சாராவாய், அவற்றிற் கீடாகப் பகையும் பழியும் பாவமும் அச்சமுமாகிய இந்நாற் பொருளுஞ் சாருமென்பதாம். இப்பாடலில் நான்கு போய நான்குவரு மென்றதனால், இது பரிவர்த்தனை அணி

83 புகக இடத்து - (பிறன் மனையாளிடத்தில்) போகும் போது, அச்சம், போதரும் போது - மீண்டு வரும்போது, அச்சம், துய்க்கும் இடத்து - இன்பம் அனுபவிக்கும்போது, அச்சம், அதனையொழுக்கம் பிறர் அறியத் தோன்றுமை காப்பு அச்சம் எக்காலும் அச்சம் தரும், ஆல - ஆதலால், (ஒருவன்), உட்கான - இவற்றிற்கு அஞ்சாதவனாய், பிறன் இல் புகல் - பிறன் மனை யாளை விரும்புதல், எவன் கொல் - என்னவாமோ?

84 காணில் - ஆராயுமிடத்தில், கை உறில் - அகப்பட்டுக் கொண்டால், கால் குறையும் - கால் வெட்டப்படும், ஆண் இன்மை - பௌருஷமின்மை மாண இன்மை செய்யும் - மாட்சிமை இன்மையைச் செய்யும் என்றுமாம். மால அச்சம் ஆம் நீள நிரயத்துன்பம் பயக்கும் - பெரிய அச்சத்தைத்தரும் நீண்ட நரக துன்பத்தைத்தரும், துச்சாரி - பொல்லாத ஒழுக்க முடையாய்! நீ கண்ட இன்பம், எனைத்து எத்தன்மையது எனக.

காலைக் குறைத்தல் பண்டைய வழக்கு, "கவன்முற சிக ராங்கி காதலினப்ப பேறு, தவறினசா ரங்க தரணும் - அவனை, அறுத்தனாகை காலையென்றல்" என்பது சாரங்கதரன சாதை

85 உமமை வலியால் - முற்பிறப்பில் செய்த பாபபலத்தால், கொம்மை - இளமை, வரி - தேமல், தோள்களை, மரீஇ - சோந்து

பழகி, பிறா மனைமேல - அயலாருடைய மனைவி இடததில், சென்றுரே - சென றவா தாம, இமமை - இபபிறபபில, அலி ஆகி - நபுமசகராய, கூததாடி, அத்தலை, உண்பாா - சீவிபபாா

சிறியாா - "நலலதன நலனும தீயதன தீமையும இல்லென போரும, விடரும, தூாததரும, நடரும உள்ளிட்ட குழு" குறள் 46 ஆமஅதி அவதாரிகை பரிமே "காமுகரும, சூதாடிகளும, பெணடிரு முதலாயினா" பரிபபெரு சென்றுா - அணைநதொழுகினா அலியாயப பிறததலே யனறி, வறுமையு மடைவா ரெனபது தோனற ஆடி யுண்பாரெனறுா

86 ஒருவன், பலரறியப பறையறைநது நலல முகுததததில தான கலியாணஞ் செயதுகொணட தன மனைவி காவல மிகக தன வீட்டிலிருககையில அயலான மனைவியை விருமபிப பாாபபது என்ன நியாயமோ? எனக இது தன மனையாளைப பிறன விருமபுவதைத தானறிநத பொழுது தனககு உணடாகும மெயபபாடெலலாம நினைகக எனறது

87 அயலாா பழிதூறறச சுறறததாா அஞ்சி இரஙக ஒருவன அயன மனைவியை விருமபி அனுபவிததலானது பாமபின தலையை நககினறபோனற தனமைய தெனபதாம. அமபலாவது சிலா அறிநத பழிச்சொல எடுபப - எழுபப, மைநதுறுதல - மயககமுறுதல, துபபுரவு - சுகானுபவம, பெண - மனைவிககுபபெயா "பெணணிடா விடுபப வாழவிற் சாதலே பெரிது" என்ற சிநதாமணிச செயயுளுரையாலறிக அலகுலுககு வமைசானற பாமபின தலை அழகுடைததெனறு நககப புகுநதால துனபுறுதல வெளிபபடை நிலைமையில நெஞ்சம - சஞசலபுததி

88 உரவோாகண காமநோய பரவா - அறிவுடையாா மனததினகணணே தோனறிய காமநோய உளளே வளராவாம, பலலோாகண தஙகா - பலா இடததிலும சென்று பொருநதாவாம விரவாருள நாணு படல அஞ்சி - அககாமங கலவாத பெரியோா கோட்டியில, அனறி, காமங கலவாத ஸதிரீகளிடையில என்றுமாம, அவவுரவோா வெடகபபடுதறகுப பயநது, யாதும உரையாது - அவரைச சிறிதும தேயதது வருததாமல, அடஙகி விடும, ஒஒ கொடிது - இககாமநோய் மிகக கொடியது எனக.

89 அமபு முதலிய வெல்லாம சுடடாலும புறததிலேதான சுடும அபபடியனறிக காமம மனததைக கவலையுறச செயது சுடுதலால, அவ அமபு முதலியவறறைக காட்டிலும அககாமம அஞ்சததககத தோன்றும என்க

90 ஊாஉள எழுநத - ஊரையெலலாம தனககு உளளாக கிககொணடு எழுநத, உருகெழு - அசசம கெழுமிய, உயல - பிழைததல

"ஊாதலைக கொணடு கனலுங கடுநதீயு. நீாபெயதககாலே சினநதணியு மறறிஃதோ, - - - - - - நீருடபுகினுஞ சுடும" எனறா ஆசிரியா நலலநதுவனாரும கலி 144 அகம 278-ஆம பாடலையும நோககுக

(10) 'ஈகை'யாவது வறியவா யாரேனு மொனறை வேணடி வநதால, அவா தம வறுமையைக கூறுவதன முனனே அறிநது, தமககு இயனற அளவு உவநது கொடுபபதும அறம புகழெனபனவறறைக கருதிக கொடுபபதுமாம

91 தாம பொருளினறி வறியரானபோதும தமமை ஒருவா வநதிரநதால இலலை எனனுமல செலவமுளள காலமபோலக கூடியவளவு மகிழநது கொடுபபாரககுச சுவாககததின கதவு மூடபபடடிராது எனக ஆணடைக கதவு - சுவாகக வாயிறகதவு

92 மூனி தககமூபபு - வெறுககத தககமுதுமை, கொனனே - பயனிலலாதவைகளையே, பரவனமின - பாநது செயயா திருஙகள, பறறனமின - பொருளை இறுகப பிடியா திருஙகள, பாதது உணமின - சோறு முதலியவறறை இயல புடைய மூவாககும தெனபுலததாா முதலாய நாலவாககும பிராக கும பகுததுககொடுதது உணணுஙகள "முனனா பினனா" என பன இடமுணாததி நினறனவெனறாா நச (மதுரை அடி 41)

93 செலவம ஈணடுஙகால - செலவப சேருஙகாலதது, கொடுதது தான துயபபினும - வறியவாககுங கொடுதது தாமும அனுபவிததாலும, ஈணடும - சோநதுகொணடே இருககும விடுககும வினை உலநதககால - தீவினை வநது உதவலால நலவினை

முடிநத காலததில், மிடீக்கு உற்று பறறினும நிலலாது - வலி மையுற்றுப பிடிததுக கொணடாலும நிற்கமாட்டாது, இதனை யறியாதபலா நடுகக்கு உற்று தன் சோநதாா துன்பம துடையாா - வறுமையால் நடுகக்கமடைநது, தமமை அடைநதவரது துன்பததை நீககுகினறாாகளில்லை எனக இச்செயயுள அடி மறிமாறறுப பொருள்கொளுககு மேறகோள் (நன சூ 419)

94 குண்டு நீா ஞாலத்து - ஆழமாகிய கடலநீா சூழ்ந்த உலகததில, அடா அடுபபினவா - தமககெனறு சோறு சமைககப படாத அடுபபினையுடைய வறியவா யாரும, உமமை கொடாதவா என்பா - முற்பிறபபிற பிறருககுக கொடுததுணணுதவ ரென்று உலகததிலுளளவா சொலலுவா (ஆதலால), வைகலும - நாள தோறும, இமமி அரிசி துணையானும - இமமி அரிசியினளவா னுலும, நும இல இயைவ கொடுதது உணமின - உஙகள வீட்டில உஙகளால கொடுககக கூடியவறறைப பிறாககுக கொடுத்துப பினபு உணணுஙகள்

இமமி - ஒரெண்; மததஙகாயப புலலரிசி, புலலுநுனியுமாம

95 இமமை மறுமைப பயனகளை நோககி, வறியவாககுப பயனுறுமாறு கொடுககுங கொடையானது தாமிபபோது அடைந துளள வறுமை நிமிததம கொடுகக முடியாதாயினும, தாம பிறா பாற சென றிரவாதிருததல் கொடுபபதைக காட்டிலு மிருமடஙகு நலமாகு மெனக

96 நசச - விருமபுமபடி, வாழகினறவாகள, நடு ஊருள - ஊரின் நடுவில, வேதிகை சுறறுககோள புகக - திணணையானது சுற்றிககோடலைப பொருநதிய, படு பனை அனனா - காயததுப பயனபடுகிற பெணபனையை ஒபபாவாா கொழுததக கணணும - செலவம மிகக விடததிலும, கொடுதது உணணுமாககள, இடுகாட டுள - பிணம புதைககும மயானதது, ஏறறைப பனை - ஆண பனையை ஒபபாா எனக 'வேதிகைசசுறறு' எனறு பாடமாயின வேதிகையாற சுறறபபெற்ற எனவும கோடபுகக - காயத்த, படு பனை - ஒலிக்கின்ற பனை எனவுஙகொளக கோள் - காய (அகம 2.) இடுகாட்டைக கூறியது, புதைதத பிணததின்மேற பதுககை உயாந்து வேதிகைபோன றிருததலை உட்கொண்டென்க

97 கயம் புலால் புன்னை கடியும் - மடுக்களிலுள்ள புலால் நாற்றத்தைப் புன்னை மலர்கள் போக்கும், பெயல் பால் மழை - பெய்யுந் தன்மையுடைய மேகங்கள், பெய்யாக் கண்ணும், உலகம் செயல்பால செய்யாவிடினும் - உயர்ந்தோர் செய்யக்கூடிய உதவிகளைச் செய்யாவிட்டாலும், உலகு உய்யும் ஆறு என்னை - மனிதர்கள் பிழைக்கும் வழி எப்படி ? சேர்ப்பன - நெய்தல் நிலத்தலைவன்

கயத்திலெழுந்த புலாலைப் புன்னைமலர் கடிவதுபோல மக்களின் வறுமையைப் பெரியோர் போக்குகிறார் என்பது தொகைமொழியின் கருத்து இது மழை பெய்யாவிட்டால் எப்படி உலகு உய்யமாட்டாதோ அப்படியே பெரியோருதவா விட்டாலும் உயயாதென்று இரண்டனையும் உலகு என்றதனோடு ஒரு தன்மையின் முடித்ததனால் இறுதிநிலைத் தீவகவணி

98 மலிவு - வளம், கடற்கரையிலுள்ள தலைவனே ! மாற் றாமை - மறுக்காமல், ஆற்றுதாக்கு - வறியவர்க்கு, தாம் வரையார் - தாம் இவ்வளவென்று கணக்கிடாமல், ஏற்றகை ஈவது - இரந்த கையிற் கொடுத்தல், ஆண் கடன் ஆம் - ஆண்மக்களின் கடமையாகும் , ஆற்றின் - கொடுப்பதில், மாறு ஈவார்க்கு - கைம்மாறு கொடுப்பவர்க்கு, ஈதல், பொலி - சிறந்த, கடன் எனக்

சிலவிட்டதுக் கொடுத்த கடனொன்கை முழுகிப் போதல் போலாது, இது மாறு ஈயப்படுதலின் 'பொலிகடன்' என்னப் பட்டது கடலுக்கு வளமாவது அம்பர், சங்கு, பவழம், முத்து உப்பு எனபன உண்டாதல்

99 இறப்ப - மிகவும், புதவு - வாயில், கடிஞை - பிச்சைப் பாத்திரம் நாளதோறும் சிறிதாயினும் யார்க்கும் கொடுத்துவர், அறப்பயன் பூரணமாகு மெனக

100 சான்றோரால், "இவர் ஸத்பாத்திரத்திற் கொடுத்தா ரெனப்படுஞ் சொல் மூன்று உலகங்களிலும் கேட்கும் எனபதாம

கடிப்பு இடு - குறுந்தடிகொண்டு அடிக்கப்பெற்ற, கண் - வாத்தியத்தில் அடிக்கப்படுகின்ற இடம் காதம் - சற்றேறக் குறைய இரண்டேகால் மயில் "அணுத்தோத் துகள்பஞ்சித

துயம்மயி ரனறி, மணறகடுகு நெலவிரமென் றேற - அனுத தொடங்கி, யெட்டோடு மன்னுவிரற சாணுகி, லச்சா ணிர ணடுமுழ மாம" "முழநான்கு கோலககோ லைந்நூறு கூபபீ, டவைநான்கு காதத தளவாம" எனபதனலறிக காத மிரணடு கொண்டது யோசனை மூன்றுலகாவன . புகழாலிவவுலகமும, இவன் மரபினேரிருநதுளள பிதிருலகமும, இனி இவன பெறு வதான சுவாககமுமாம இவன கொடையைக கீழ்மககள வியத தலால புகழுபரவாமை நோககிச சானறோராற கூறபபட வேணடு மெனறதாம

(11) 'பழவினை'யாவது முறபிறபபிற் செயதவினை இபபிறபபில நுகரபபடுதலும, இபபிறபபிற செயதவினை வருபிறப பிலே நுகரபபடுதலுமாகிக கிடபபதாய மாறி வருவது*

101 ஓா இளஙகனறைப பலவாகிய பசுககளினுள்ளே, உயததுவிடினும, குழ கனறு - அநத இளஙகனறனது, தன தாயைததேடி, கோடலை - அடைநது கொளளுதலில, சாமாததிய முடையது , (அதுபோல), தொலலை பழவினையும - முன பிறபபிற் செயத கருமமும, தனனை உணடாககிய, கிழவனை - தலைவனை, தேடிககொளறகு அவவாறு சாமாததியமுடையது

102 உரு - வடிவழகு, உடகு - பலருங கூசததகக மதிபபு, இவை எலலாம நிலலாமையைப பாாததிருநதும ஒனறேயும - ஒனருனும, நலலறம இலலாதவன உடமையைப பெறறிருநதும இறநததை ஒககுமெனக

103 உலகததில செலவ முதலிய வளபபததை விருமபா தவா யாவருமிலலை , ஆனுலும தாம தாம செயத புணணியங களுக கேறறபடி அநதபபோகம அளநது வைககபபட்டுளளன , எபபடி என்றல விளஙகாயும களஙகனியும பிறா செயலினறித தாமே உருணடை வடிவமாகவும, கரிய நிறமாகவும் அமைநதுள ளனபோல என்க அளநதன - அளககபபடடன எனககொண்டு செயப்பாடடுவினை செயவினைபோல வநததென்பாருமுளா

---

* இஙகுக கூறபபடுகிற விஷயம மிக விரிவாயப பதுமனா வகுததிருததலால மூனறு நானகு பககம விரியுமெனறஞசி விடப பட்டது

104 உறல்பால நீககல உறுவாககுழ ஆகா - வநது கூடும்படி யான தீவினைகளைத தடுததுவிடுதல தேவர்களுககும முடியாவாம, பெறலபால் அனையவும அனன ஆம - பெறுமபடியான தனமை யுடைய நலவினைகளும அததனமையவாம, மாரி வறபபின அதனை தருவாரும இலலை - மழையானது வறணடால அதனைக கொடுபபவருமிலலை, சிறபபின தணிபபாரும இல - (அது), அதிகபபட்டால குறைகக வலலவாகளும இலலை எனக 'மனனுப பொருளு மனன வியறறே' என்ற சூததிர வுரையில, "உறறபால ஆகா' என இலலாபபொருளும எசசவுமமை பெறறவாறு காணக" எனறுா நச (தொல சொல 34)

105 பனை துணையா - பனையளவாக உயாநத பதவியில இருநதவா, தினை துணையா ஆகி, தஙகளுடைய பிரகாசததை உளளே அடககிககொணடு, தினநதோறும பெருமை அழிநது வாழ்வாா யோசிததால, மேலை - முன பிறபபில, செயத வினை பயன அலலால பிற, எவன உணடாம - வேறு என்ன உணடாம'

'தினை' 'பனை' எனபன சிறுமை பெருமைகடகுக காட்டு வன சில அளவை எனபா பரிமே (குறள 104) இக கருததுப பறறியே "வகுததான வகுதத வகையலலாற கோடி, தொகுத தாாககுங துயதத லரிது" எனறுா

106 பலவாக அகனற கேளவிப பயனைபபெற்ற அறிவினை யுடையாா அழிவதுப, கலலாதவாகள வாழவதும எககாரணததா லெனறு அறியவேணடிறைல, அறி வெனனும சாரம அக கலலாதாா மனதது இனமையால, இஃது அசாரமெனறு கூறறு அவரைக கொளளாது எனறு தெரிநதுகொண்மின என்க

107 அடமபு அம பூ - அடமபுகளின குளிாநத மலாகளை, அன்னம கிழிககும, அலை கடல - அலைககினற கடலின, தண சேரபப - குளிாநத துறைககுத தலைவனே! இடுமபை கூா - துனபமிகுநத, நெஞசததாா - மனததையுடைய அனேகா, எல லாரும காண, நெடு கடை நினறு - பெரிய பலா வீட்டு வாயில களிலே நினறு, உழலவது எலலாம - பிசசைககாகத துனபுறுவ தெல்லாம், முனனை வினை ஆயவிடும - முறபிறபபிற பிறருககுக கொடுதது உணணுத தீவினைபபயனாகி முடியும எனக.

அடம்பு - கொடியடம்பு, மா அடம்பு என்று இருவகைப் படும்; அன்னம் இருந்து கோதுமிடமுடைமையால் மா அடம்பு எனக, அடம்ப மாதழப் பூ, காய, தளிர் முதலிய யாவும் குளிர்ச்சியுடையன வென்பது ஆயுர்வேத முடையார் கூறறு குளிர்ந்தமலரை அன்னங்கள் கோதிக்கிழித்தல் போலச் சிறந்த ஒருவனையும் ஊழ்வினை வருத்துமென்பது தொகைமொழி

108 இயற்கையிலே சிறந்தவரென்பார், அறியாருமல்லார் என்றார், அறியக்கடவ நூல்களையும் அவற்றோடு கேள்விகளையும் கேட்டு உணர்ந்தவரெனபார அறிவதறிந்தென்றார் மக்கட்பிறப் பும அறிவும உளவாகவும அறிவிறகுப பொருந்தாத தீயவை செய் தல் முற்பிறப்பிற் செயயபபட்டு வந்தவினையே என்றார் செய தலின் வாசனையானது காற்றின் வழியோடித் தன மணத்தை வீசுதலபோல ஒருவன முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையானது அவனைத தொடர்ந்தே வந்து மறுபிறப்பிற பலித்துவிடுமெனபது தொகைமொழியின கருத்து "ஊழ்வினை யுருத்துவந் தூட்டும்" எனபதனை நோக்குக

109 ஈண்டு வையத்துள எல்லாரும் எவ்வளவானாலும், தீய - தீயவைகளே, வேண்டார், நல்லவைகளே (அவர்களால்) விழை பயன - விரும்பப்பெறும பயனாகும், வேண்டினும் வேண்டாவிடினும - நல்லவற்றை விரும்பித் தீயவற்றை விரும்பா விட்டாலும், உறல பால - வந்தடையவேண்டிய ஊழ்வினைகள், தீண்டா விடுதல அரிது - அடையாமல விட்டுவிடுதலானது இல்லை எனக

110 சிறுகாலை - முற்காலத்தில, பட்ட - உண்டாகிய, பொறியும - வினைகளும, சிறுகா - செய்த அளவிலநின்று குறையமாட்டா, பெருகா - அப்படியே பெருகவுமாட்டா, முறை பிறழ்ந்து - கிரமந்தப்பி, வாரா - வரவேமாட்டா, உறு காலத்து - தன்பம வந்த காலத்திலே, ஊற்று ஆகா - உதவியாகமாட்டா, ஆம் இடத்தே - வரவேண்டிய காலத்தில், ஆகும - வந்தே தீரும, அதனால் - அப்படி இருப்பதனால, இறுகாலத்து - (தீவினைப பயனால்) கேடுவருங் காலத்தில, பரிவு - இரங்குதலானது, என்ன காரணம் என்க

(12) 'மெயமமை'யாவது உணமைகூறுவதே தமககுரிய விரத மாக மேறகொணடு சொலலிற சோரவு பிறவாமல குறித துக கூறுதலும, இபபடித தாமசொலலும மெயமமை யாலே பிறாககுத தீஙகு வருவதாயிருநதால அஙஙனந தீஙகுவாராத திறததைநோககி இயனறமடடும பிறழாமற கூறுதலும, அவவணணம முடியாவிட்டால தம உயிரை விடடேனும அவறறைக காததலுமாம அவறறுள இஃது உலகியலின மெயமமை கூறபபடடது பழ வினையை அறிநத அளவில இபபிறபபில நனமையே செயது இனி வருபிறபபில துனபமற வாழவிருமபுத லாலும, அந நனமைககு மெயமமை இனறியமையாதா தலாலும பழவினையினபின வைககபபடடது

111 நிரைதொடீஇ! இயையாத பொருளை இலலையெனறு சொலலுதல யாவாககும குறறமாகாது இயலபுடையதேயாகும, இரபபோா ஆசைகெட இனறைககு நாளைககு எனறு திருபபி நெடுநாள் வரையில போககி, அபபால இலலையெனறு சொல லுவதானது செயநநனறி மறநதவரது குறறததைக காடடிலும குறறமுடையதாகுமெனக நிரை - வரிசை தொடி - வளை

112 தககாரும தககவா அலலாரும எனபாலும, தம நீாமை - தஙகள குணததில, குனறல இலா ஆவா - குறைதலிலலாதவ ராவாா, எபபடிபபோல வெனறால, அககாரம - சருககரை யானது யாவா தினனினும கையாது, வேமபு தேவரே தினனி னும கைககும எனக 'அககாரம யாவரா தினனினும' எனற வழி யாவா இழிவு குறிததது நினறது, தேவரே எனறவழி தேவா உயாவு குறிதது நினறது

113 குளிாநத மலை நாட! காலாய பொழுதில - ஒருவனா முயறசியோடு ஆளவினைசெயது பொருளீடடிச செலவமுடைய னாயின காலததது, கழி கிளைஞா - மிகக சுறறததாாகள், வானத்து மேல ஆடுமீனில - ஆகாயததினிடததில சஞசரிககினற நடசத திரஙகளைக காடடிலும, பலா ஆவா, எலா - தகாத, இடா ஒருவா உறறககால, தொடாபு உடையேம எனபாா சிலா - உறவுடையேம எனபவா சிலரே யாம, இலலையெனக கால - தாள - முயறசி

114 வடு - குற்றம், வையம் - உலகம், மன்னிய மூன்றுள் நடுவணது எய்த இருதலையும் எய்தும் - நிலைத்த மூன்று பொருள்களாகிய அறம் பொருள் இன்பம் என்றவற்றுள் நடுவண் உள்ளதான பொருளை அடைய, மற்றை இரண்டு பக்கங்களான அறமும் இன்பமும் ஒருவன் அடைவான், நடுவணது எய்தாதான் உலைப் பெய்து அடுவதுபோலுந் துயர் எய்தும் - அந்நடுவிலுள்ளதான பொருளையடையாதான் உலையிலிட்டு வேக வைப்பதுபோலும் துன்பத்தை அடைவான் எனக

115 நல்ல வழிப் பசுவின் கன்றாயின், நாகும் - இளங் கன்றும், அதிக விலை பெறும், அதுபோல செல்வமுடையவரானால் கல்வியில்லாவிட்டாலும் அவர் வாய்ச்சொல் ஏறும், அறப் ஈரமுள்ள காலத்தில் பூட்டிய ஏர் உட்செல்லாது மேலெழுந்தவாறு போவதுபோல, கற்றவராயினும் தரித்திரர் சொல் ஏறாது எனக

116 தடம் - விசாலம் அடங்கார், இடம் பட - விரிவாக, உண்மையான அறிவினைத்தருகிற நூல்களைக் கற்றாலும், என்றும் அடங்கார், இன் பேய்ச்சுரை காய் - கண்ணுக்கு அழகாயுள்ள பேய்ச்சுரைக்காய்கள், உப்பும் நெய்யும் பாலும், அயிர் - சருக்கரையும், காயம் - உறைப்பும், பெய்து - இட்டு, அடினும் - சமைத்துப் பார்த்தாலும், கைப்பு அறா - கசப்பு நீங்காதனவாகும் பாறயிர் (பால்+தயிர்) என்றும் பாடம் "உப்பொடு காய்" இஃது உயர்வு சிறப்பு (தொல் சொல் சூ நச 257)

117 விறல் - தன் பெருமையால் பிறவற்றை வெல்லும் வெற்றி, கமழு - மணம் வீசுகின்ற, கானல் - கழிக்கரைச் சோலைகளையுடைய, வீங்கு - மிக்க, நீர் - கடலின், சேர்ப்ப - துறையையுடைய அரசனே! தங்களை இகழ்வாரைத் தாங்கள் அவருக்கு முன்னே நிந்திப்பாராக, அவரோடுபட்டது-அவரோடுண்டாகிய தொடர்ச்சி தான் என்ன? உற்ற பால்-சம்பவிக்க வேண்டியவை, உறும் - வந்தேதீரும் எனக

புன்னைமலர் கழிக்கரையிற் புலால் நாற்றத்தைப் போக்கி மணம் வீசுதல் போலப் பிரதியிகழ்தலானது பகைவரின் நிந்தையை அடக்கி மேலெழுமென்பது தொகைமொழி

118 பசுக்கள் தம்மில் ஒவ்வாமல் பல்வேறு வகைப்பட்ட வண்ண வடிவங்களை யுடையனவானாலும், அந்தப் பசுக்களிற் கறந்த பால் வெவ்வேறு நிறங்களையுடையன வல்லாதவாறுபோல, தரும வழியானது ஒரே தன்மையுடையதாகும் பல நிறமுள்ள அப்பசுக்களைப்போல, ஈங்கு - இவ்வுலகத்தில், பல உருவுகொள்ளல் - சமயங்களும் பற்பல வேஷங்களை யுடையனவாயிருக்கும் என்க

119 தேருங்கால் - நாம் ஆராயுமிடத்து, இவ்வுலகத்தில் யார்தாம் ஒரு புகழை அடையாதவர்? முயற்சியால் செல்வம் யார்தாம் பெற்று வாழ்வடையாதவர்? யார்தாம் வாழ்நாளின் நடுவில் வசையுரையை அடையாதவர்? யார்தாம், கடைபோக - வாழ்நாளின் முடிவுவரையில், செல்வம் உய்த்தார் - செல்வத்திற் பொருந்தினவர் ஆயினார் எனக யார்தாமுலகத்திலே செத்தாரென்று சொல்லப்படாதார், யார்தாம் முற்பிறப்பில் தருமஞ்செய்த அந்த உபாயத்தால் இப்பிறப்பிலே வாழாதார் என்பது ஒரு பழையவுரை

120 தேரில் - ஆராயுமிடத்து, யமதூதனானவன் தம்முயிரைக்கொண்டு ஓடும்பொழுது, தம்மொடு செல்வது தம்மால் இப்பிறப்பிற் செய்யப்பட்ட நல்வினை தீவினைகள் அல்லால், யாங்கணும் - எவ்விடத்திலேனும், பிறிது இல்லை ஆங்கு அப்போது, தாம் தாம், போற்றி - பாதுகாத்து, புனைந்த - அலங்கரித்து வைத்திருந்த, உடம்பும் - சரீரமும் பயன் இன்று - பயனில்லை என்க

(13) 'தீவினையச்ச'மாவது தீவினைப்பயனை அனுபவிக்கின்ற உயிர்களையும், அத்தீவினையைச் செய்வாரையும் நோக்கித் தாம் தம்மை அஞ்சுதல் இது மெய்ம்மையுடையார், தாம் மெய்ம்மையின் பயனை அனுபவிப்பதற்கு இடையில் தடைவாராமற் காத்துக்கொள்ள வேண்டுதலின் அந்த மெய்ம்மையின் பின் வைக்கப்பட்டது

121 சுடு காடு - சுடுகாடுகள், துக்கத்துள் - மனைவாழ்க்கையென்கிற துன்பத்தின் கண்ணே, தூங்கி - பொருந்தியிருந்து, துறவின்கண் சேர்கலா - துறவறத்திற் சேர்ந்து பிறப்பறுக்கமாட்டாத, மக்கள் - மனிதர்களுடைய, பிணத்த உயிர்போகிய உடல்களையுடையனவாம், புலம் கெட்ட - அறியுந்திறமற்ற, புல் அறிவாளர் - அற்ப அறிவுடையாரது, வயிறு - வயிறுகள்

தொக்க - திரண்ட, விலங்கிற்கும்-மிருகங்களுக்கும், புள்ளிற்கும் - பறவைகளுக்கும், காடே - இடுகாடுகளே யாகும் எனக

முந்தின பிறப்பிலே இப்படிப் பல ஜீவன்களைக் கொன்று தின்றவர்கள் இந்தப் பிறப்பிலே ஆயுள் வரையில் துறக்க மனம் ஒருப்படாமல் மறுமைக்கு உறுதியையும் இழந்து மனைவாழ்க்கையிலே இருந்து துக்கப்படுவர் என்பது பழைய உரை

122 சுரும்பு - வண்டுகள், ஆர்க்கும் - ரீங்காரஞ்செய்கின்ற, காட்டுள் ஆய-காட்டினுள்ளிருந்து, வாழும், சிவலும் குறும் பூழும் - கவுதாரியையும் காடையையும், கூட்டுள் ஆய - கூடுகளிலிருக்கும்படி கொண்டு வைப்பார் தாம் மறுபிறப்பில், இரும்பு-விலங்குகள், ஆர்க்கும்-சப்திக்கின்ற, காலர் ஆய - கால்களையுடையவராகி, ஏதிலார்க்கு-பகைவர்க்கு, ஆளாய அடிமைகளாய, கருப்பார் கழனியுள் சேர்வர்-வலிய நிலத்தத வயல்களில் ஏவலாளராய்ச் சேர்வர் எனக

காட்டில் தம் கருத்துப்படி வாழ்தலின்றி அவற்றின் இனத்தில் நின்றும் பிரித்துக் கூட்டிலடைத்து அவற்றாலாகிய பயனைத் தாம் பெறுதல்போலத் தம்மைத் தம்மிச்சைப்படி விடாமல் விலங்கிட்டு இனத்தாரில் நின்றும் பிரித்து இவராலாகிய பயனை ஏதிலார் கொள்வரெனக இனிக் கரும்பார் கழனி - இருள் நெருங்கிய துன்பம் விளைக்கும் நிலமுமாம், அஃதாவது நரகம் எனவே, நரகத்திற்றள்ளுண்பா ரென்பதுமாயிற்று

123 அக்காலை - முற்பிறப்பில், அலவனை - நண்டுகளை, விரும்பி அதன் கால்களை முரித்துத்தின்ற பழவினைவந்து அடைந்தக்கால், அங்கை - உள்ளங்கையானது, அக்கேபோல - சங்குமணியைப்போல விரல்களெல்லாம் அழுகி, ஒழிய - துண்டித்துவிழ, துக்கம் தொழுநோய - துன்பந்தருகின்ற குட்டநோய், எழுப - உண்டாகப் பெறுவார்கள் எனக தின்ற பாவத்தால் இவரைக் குட்டநோய் வருத்துமெனவும், காலை முரித்ததனால் இவர் விரல்க ளழுகி விழுவனவெனவுங் கொள்க

124 நெய் போலவதூஉ - நெய்யைப்போலக் குளிர்ச்சியைத் தரும் பொருளும், நெய்யும் என்றபடி, எரிப்ப - உடலை எரிக்கும்படி சுட்டு, எவ்வம் நோய - துன்பந்தரு நோயை உண

டாகும், அதுபோல, கோடாரும்-ஒழுக்கத்தில் மாறுபாடில்லாத வரும், கோடி - மாறுபட்டு, கொடிய தீவினை செய்பவரைச் சார்ந்து, பாப்ப - மிகவும், கொடு வினையர் ஆகுவர் எனக் நெருப்பெழச் சோர்ந்தக்காலென்றும் நோயாக்குமென்றும் பாடம்

போலவதூஉம் என்பது உரையசை "ஒப்பில் போலியும்ப பொருட்டாகும்" என்ற சூ மேற்கோள் (தொல் சொல் 278)

125 பெரியவர் சினேகமானது பிறைச் சந்திரன்போல நாள்தோறும் முறைமுறையே, நந்தும் - வளரும் சிறியோர்கள் நட்பானது, வான் ஊர்-ஆகாயத்திற் செல்லுகின்ற, மதியம்போல- பூரண சந்திரனைப்போல, வைகலும் - தினந்தோறும், தானே தேயும் எனக், ஊர்தல் - போதல் (சிந் 286 நச உரை)

பெரியவருடனே செய்த நட்பு நல்வினை யுண்டாக்கும் சிறிய வருடனேசெய்த நட்புத் தீவினை யுண்டாக்குமென்பது கருத்து

126 சான்றோர் என மதித்து நீ சார்ந்தாய், சார்ந்தோய் க்கு அச் சார்ந்தாரிடத்தில் சான்றாண்மை இல் ஆயின், அவரைச் சார்ந்தோனே கேள், ஒருவன் செப்பு அகத்து, சாந்து சந்தன முதலான வாசனைப் பண்டம், உண்டு என்று நினைத்துத் திறக்க, அந்தச் செப்பினுள் பாம்பு ஒன்றை, கண்டன்னது - கண்டாற் போன்றதை, உடைத்து - ஒத்துள்ளது என்க "சாந்தகத் துண் டென்று ... த்திடைத்து' என்பது அசைபாகலின் அசைவுவமை (தொல் பொருள் சூ 294 பேரா)

127 சாம்பல் மலைப்பக்கங்களில், கனப் மணி நின்று இமைக் கும்-மின்னுகின்ற இரத்தினங்கள் கிடந்துமின்னுகின்ற, நாட்டனேகேள், மனிதர்களது உள்ளக்கருத்து வேறாயும் செய்யுஞ்செய்கை வேறாயு மிருத்தலால், ஒருவர் எண்ணத்தைத் தேரும் அளவினை உடைய வர் யார் ஒருவர் உளர் ' எவருமில்லை எனக்

மனத்தை வேறுபடுத்தி இப்படிச் செய்விப்பதுவும் தீவினைப் பயன் இப்படிப்பட்ட தீவினையாளரோடு சேராமல் அஞ்சியிருக்க வென்பது பழைய உரை மணி சாரலிற் கிடப்பினும் தானே பிரகாசித்துத் தானிருக்குமிடத்தைப் பிறருக்கு அறிவுறுத்துதல்

போல ஒருவரின மனமொழி மெயகளின தூயமை தாமே பிற ருககுப புலபபடுமெனபது தொகைமொழி

128 புனல தெளளி செதுமபு நினறு அலைககும - மலை அருவிகொழிதது அடிவாரததிலுளள ஊறறசினனீரில விழுநது ததுமபி யலையாநினற, அழகிய மலை நாட்டரசனே, உள்ளததான நட்புகொளளாது, தமககு நனமை பயககும காரியததையேநாடும தொழிலராகி, களளததாலே நேசம பணணினவரது மிகக நேச மானது மனததிலே குறறபபட்டு, துனபமாய முடியும எனக

புனலானது மணிகளைககொழிததுக கொணடுவநது விழுநது அலைததலபோல அவாகளின வஞசனை யொழுககமும நடபாகக கொணடவா மனததில விழுநது வருததுமெனபது தொகை மொழி இததகைய தீவினை யாளரை அஞசுக எனபது கருதது

129 ஓஙகிய ஒளிபொருநதிய வாளாயுதம பகைவா கையில, பட்டககால, ஊககம - மனவெழுசசியை, அழிபபதூஉம மெய ஆகும, ஆககம - தீயருககுசசெயயும உபகாரம, இமமை மறுமை ஆகிய இரணடினையும, சென்று சுடுதலால, கலலாரிடததினினறும தீாவு, நீஙகுதல நலலகாரியம எனக சிதைததலால எனறுமபாடம

ஆககம - இமமை மறுமை யிரணடும, தன சிவனைக கெடுககு மாதலால எனபது ஒரு பழையவுரை

130 மனை பாசம கைவிடாய - மனை வாழககையிலுளள பற றினை விட்டொழிததாயலலை, எனைதத ஊழி - எததனை ஊழிக காலம, செயத நனறு அலலால மறறைபபொருளகள சிறிது பொழுதானுலும உயிாககுப பொருநதிய பயன இலலை என

தனனுறசெயயபபட்ட நனறலலது உயிாககு உறுபயனிலலை என உருபுசசொல எஞச வநதது , இவ உருபுசசொல வினை வினைககுறிபபா யடஙகுதலின வினையெசசததின பாறபடும (நன மயிலை சூ 359) பாசம - பிசாசுமாம

முனசெயத தீவினைப பயனால தனனுடைய நெஞசு தனககு வசம ஆகாமல, மனததை வேறுபடுததும எனக

ஸ்ரீ ః

செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி

எண் - பாட்டெண

அகலேகபோல	123
அகததாரே	31
அசசட	81
அயபலய	87
அமபுமழலு	89
அருமபெறல	34
அறமபுகழ	82
அறியாரு	108
அறிவதறிந	74
அசுறுவை	1
ஆடபாாதது	20
ஆவாநா	32
ஆமெவறுருவின	118
இசையாவொரு	111
இடமபட	116
இடுமைபகூா	107
இமமியரிசி	94
இருமபாாகருங	122
இலலமிளமை	53
இலலாவிடதது	91
இழைததநா	6
இளையானட	65
இறபபசிறி	99
இனபம	79
இனறுகொ	36
இனறுசெயினு	76
ஈணடுநீா	109
உடாஅதம	10
உணணுமெனி	9
உபகாரஞ	69
உயிாபோயாா	50
உருவுமிளமையும	102
உளளததான	128
உறககுந	38
உறறபால	104
ஊககிததாங	57
ஊருமெழுநத	90
ஊறியுவாத	47
எனனுனு	5
எனககுததா	15
ஏறறகை	98
ஒககியவொள	129
கடிபபிடு	100
கணஙகொணடு	25
கருமபாடடி	35
கலலெறிந	66
கழிநதாரிடு	49
காணிற	84
காதலாாசொல	73
காலாடுபோ	113
காவாதொருவன	63
குடருங	46
கூாததுநாய	70
கேளாதேவநது	30
கொனனே	55
கோதையருவி	71

சான்றோரென 126
சிறுகாபெருகா 110
செமமை 85
செலவாயாம 8
சென்றேயெறிப 24
சொற்றளாநது 13
தககாருந 112
தககோலந 43
தணடாசசி 62
தமமையிகழநதமை 58
தமமையிகழவாரை 117
தாஞ்செய 120
தாழாததளரா 14
தானகெடினு 80
தினைததுணை 105
துககததுட 121
துகடா 2
துன்பமபல 54
துனபமே 60
தெணணீாக 44
தோற்போரவை 42
தோறறஞ்சால 7
நடபுநாா 12
நடுகுறறுச 93
நடுவுருள 96
நரைவரு 11
நலலாவின 115
நாாததொடு 26
நிலையாமை 52
நினறனநினறன 4
நெடுஙகால 68
நெருபபழற 124
நோதது 64
நேரலலாா 72
படுமழை 27
பணடமறி 48
பரவாவெளி 88
பருவமெனைதது 18
பலலாறறிய 86
பல்லாவு 101
பலலானற 106
பனிபடு 17
புககவிடத 83
புன்னுனி 29
பெயற்பான 97
பெரியவா 125
பெரியாாபெரு 77
மககளாலாய 37
மதிததிறப 61
மலைமிசைத 21
மறறறிவாம 19
மறுமைய 95
மனறஙகறங்க 23
மனைபபாசங 130
மாககேழமட 41
மாணடகுண 56
மாறறுராய 67
மானவருஙகல 40
முலைமுகை 45
முனனரே 92
மெயவாயகண 59
யாஅருலகத 119
யாஅரொருவா 127
யாககையை 28
யானையெருததம 3
வடுவிலா 114
வளமபட 103
வறறிமற 78
வாழநாடக 22
வானிடுவில (கடவுள்)
விளககுப 51
வினைபபயன 33
வெறியயா 16
வேறறுமை 75
வைகலு 39

இரண்டாவது 'பொருளியல்' என்பது முதலில் அறவியல் கூறத் தொடங்கி, அதன் கண்ணே இல்லற இயல்பு கூறிவந்த ஆசிரியர் அந்த இல்லறத்தின் வழிக்குரியனவாகிய பொருள் இன்பமென்னும் இரண்டனுள் இருமைப்பயனும் பயப்பதான பொருட் பகுதியி னியல்பைக் கூறத்தொடங்கினார் அதனுள்,

1 'அரசிய'லாவது, அரசனது இயல்பைக்கூறுதல் பொருளின் துணைக்காரணமான அவ்வரசனது இயல்பை எழுதிகாரத்தாற் கூறத்தொடங்கி, அரசனது நெறிக்கு இன்றியமையாத கல்வி ஏனையோர்க்கும் பொதுவாதலால் அதனை முதற்கட் கூறுகின்றார்

(14) 'கல்வி'யாவது தத்தங் குலத்துக்கொப்ப ஓதலும், கற்றலும் பொருள்களை விளங்கக் கேட்டறிதலும், பின்பு அவற்றைத் தான் வகுத்துக் கூற வல்லனுதலுமாம்

131 குஞ்சி - புருஷர்களின் சிகை, கொடுந் தானை - வளைந்த வஸ்திரம், கோடு அழகு - அதனிற் படுக்கரை சரிகைக்கரைகளின் அழகு, மஞ்சள் அழகு - அரிதாரத் திலகத்தின் அழகு, ஒருவர்க்கு இவை அழகு அல்ல, நடுவு நிலைமையோடு கூடிய கல்வியழகே அழகாகும் எனக

132 இம்மைப்பயக்கும் - இப்பிறப்பில் நுகரப்படும் இன்பமெல்லாம் தரும், தம்மை விளக்கும் - தம்மைப் பிரஸித்தப்படுத்தும், தாம் உளராகக் கேடு இன்று - தாம் உயிரோ டிருக்கும் வரையில் அது கெடாது, எம்மை உலகம் - எத்தன்மையான உலகம், மம்மர் - மயக்கம், கல்விபோல அஞ்ஞானம் தீர்க்கும் மருந்தினை யாம் காணவில்லை எனக இப்பாடலை ஓதற்சிறப்புக்கு உதாரணமாகக் காட்டுவர் நச (தொல பொருள் சூ 75)

133 களர் நிலத்து - உவர்நிலத்திலே, பிறந்த உப்பினைச் சான்றோர்கள் மருதநிலத்து வயலில் விளைந்த நெல்லினும் சிறப்புடையதாகக் கொள்ளுவர் அதுபோல, கடை நிலத்தோர் ஆயினும் - கீழ்க் குலத்திற் பிறந்தவராயிருந்தாலும், கற்று அறிந்தோரை, தலை நிலத்து - சான்றோரிருக்கும் உயர்ந்த நிலையிடத்திலே வைக்கப்படுவதாகும் எனக

ஐவகை நிலஙகளுள களா நிலமாகிய நெயதல் 'புலாலும் உப ணும புதைபடு சேறும, உவாநீாக குழியும கவாபுள் ளினமும்' நிரமபப பெற்று நலலோாடியிடு நெறியிலலா திருபபினும அத னிடதது உணடாகிய உபபு மககளுக கின்றியமையாதது பற்றிக களா நிலதது எனறு நிலததை இழிததும உபபினை விழுமிதாக் கொளவரென உபமைச சிறபபிததுங கூறினா

134 வைபபுழி - வைததவிடததில, கோள்படா - பிறராற கைபபறறபபட மாடடாது வாயதது - தமககுக கிடைககப பெறறு, ஈயில - பிறருககுக கொடுததால, கேடு இலலை - அழிவ திலலை அரசா, செறின் - கோபிததாலும, வெளவாா - கைபபறற மாடடாா , ஆதலால, ஒருவன தன பிளளைகளுககுத தேடி வைக கிற ஆஸதி, விசசை - கலவியேயாம , பிற அலல எனக

135 கலவி கரை இலவாம, கறபவா வாழநாடகள சிலவாம, மெலல நினைககில - பொறுததிருநது ஆலோசிததால, பிணி பல வாம, ஆதலால, நீா ஒழியப பாலையுணணுகினற, குருகில - அன னபபறவைபோல, தெளளிதின - நனறாக, ஆராயநது - ஆலோ சிதது தெளிநது - இனனது கறகவேணடுமெனறு நிசசயிதது, அமைவுடைய - பொருநதுவனவறறை, கறக எனக

136 நூல கறற மகன துணையாக நலல கொளளுதலானது, காணில - ஆராயநது பாாககுமிடதது, தோணி இயககுவான - தோணியை ஓடடுபவன, தொலலை - பழமையாகிய, வருணதது - சாதிபேதஙகளுள, கடைபபட்டான எனறு - கீழானவனெனறு, இகழாதவராய, அவன துணையாக, ஆறு - ஆறறு வெளளததை, போய அற்று - கடநதுசெனற அத தனமைதது எனக காணுய, முனனிலையசை

137 தவல அரும - கேடிலலாத, தொல - பழமையாகிய, கேளவி - கேளவிகளால வரும, தனமை உடையாா - குணஙகளை யுடையவராய, இகல இலா - தமமில மாறுபாடிலலாதவராய, எஃகு உடையாா - புததிக கூாமையுமுடையராய புலவாகள், தம முள் - தஙகளுககுள, குழீஇ - ஒனறுகூடி இருநது, நகலின - மகி மும மகிழ்சசியைக காட்டிலும, அகல வானதது - அகனற ஆகா

யத்திற்கு, உம்பா - அப்பால், உறைவார் - வசிப்பாரான தேவாக ளது, பதி - சுவர்க்கமானது, இனிது ஆயில் - இனியதானால், காண்பாம் - பின்னர் நோக்குவாம்; இனியதில்லை எனக. உறை யும்பதி என்ற பாடத்திற்கு அகல் வானத்து, உம்பர் - தேவர்கள், உறையும்பதி - வசிக்கும் சுவர்க்க உலகம் என்று பொருள் கூறுக

“செல்வம் புலனே” என்ற சூத்திரத்து அறிவு பொருளாக உவகை பிறந்ததற்கு “இகலில் ... காண்பாம்” என்ற அடி களைக் காட்டுவர் பேரா (தொல், பொருள் 259)

138 கனை - ஒலிக்கின்ற, கற்றறிந்தார் பேணமை கருமமை நுனியில் தொடங்கி, தின்றற்று - தின்றாற்போன்ற தன்மை யது பண்பு இலா ஈரம் இலாளா - நற்குணமும் இரக்கமுமில லாதவருடைய தொடர்பு நுனி நீக்கி, தூரில் - அடியிலிருந்து, தின்றன்ன - தின்றாற்போன்ற, தகைத்து - பண்பினையுடைய தாகும் எனக

139 ஒள்ளிய நிறத்தையுடைய பாதிரிப் பூச்சேர்தலால், புத் தோடு - புதிய பானையோடானது, தான் - தானே அந்த வாசனை யைத் தண்ணீர்க்கு, பயந்தாங்கு - கொடுத்தாற்போல, கல்லாரே ஆயினும் கற்றாரைச் சார்ந்து ஒழுகின், நாளும் - தினமும், நல்லறிவு தலைப்படுவர் எனக. தலைப்படுதல் அடைதல்

140 கற்பின் - கற்கப்புகின், அலகு சால - அளவுபட்டு அமைந்த, அறிவு நூல் கல்லாது - ஞான நூல்களைக் கற்காது, உலக நூல் ஓதுவது - உலகவின்பத்தினைப் பயக்கும் நூல்களை மனிதர் ஓதுவது கலகல்லென்று பயனின்றிக் கூவும் அளவேயன்றிப் பிறவித்தடுமாற்றம் ஒழிக்கக்கொண்டு செலுத்தும் அளவை அறி வாரில்லை எனக. கலகல இரட்டைக்கிளவி

அறிவுநூல் இறைவன் ஆகமநூல், அவை — அங்காமம், பூர்வாகமம், பகுசுருதியாகமம் எனப்பன. உலகநூல் — மந்திரம், கணிதம், வைத்தியம், சோதிடம், காப்பியம், புராணம், கண் மருள் சாலம், தொழில்வகை நூல்களும் பிறவுமாம். அறிவுநூல் என்ற பாடத்தினும் அறிவனூல் என்ற பாடமாயின் சேரிதாம. அறிவன் - கடவுள்

(15) 'குடிபபிறபபாவது உயாகுடியிற பிறநதாரது தனமையைக கூறுவது அருளும செலவமும குலமும ஒழுககமும இடையீடுபடாமல தொடாபு பெற்றவருவதே உயாகுடி எனபபடும, உயாகுடியிற பிறவாதவரும இவரது ஒழுகக முதலியவற்றைக கணடு, தாமும அவவணணம நடகக வேணடுமெனறு விருமபுமபடியாக ஒழுகுதலே உயா குடியிற பிறநதாரது தனமையாம நறகுடியிற பிறந தாாககே கலவிகளும கேளவிகளும பெருமபாலும அமை புமாதலால இது கலவியினபின வைககபபடடது

141 குடி பிறபபாளா - நலல குடியிற பிறநதுளளவா, உடுககை உலறி - தாம உடுககும வஸதிரமானது உருககெடடுச சிதைநது, உடமபு அழிநதககணணும தமகொளகையிற குனறா, அரிமா - சிஙகமானது, இடுக்கண தலைவநதக கணணும - துனபம நோநதாலும, கொடி புல கறிககுமே - படாகினற புலலைத் தின னுமோ ? தினனுதெனக

கொளகையாவன —அருளும, அனபும, அடககமும, வாய மையும, பொருளபடு மினசொலும, பொயயிலலாமையும, குர வரைப பேணலும மறறுமாம உடுககை - ஆடைககுத தொ ழிலாகுபெயா.

142 வான தோயும மை தவழ வெறப - ஆகாயததை அளா வும மேகஙகள தவழுகினற மலைநாடனே ! சானறாணமை - அமைதி, சாயல - மெனமை, நலலொழுககம, ஆகிய இவை மூன றும, வானதோய குடி பிறநதாாககு அலலது - வானைத தொடுவது போலுயாநத குடிபபிறநதாாககு அலலது, பெருஞசெலவம எயதி யக கணணும பிறாககு, படா - உணடாகாவாம எனக

வான தோய வெறபில் மை தவழ்தலபோல நலல குடியிற பிறநதாரே சானறாணமை முதலியன உடையவா ஆவாா எனத தொகைமொழிப பொருள கொளக

143 பெரியவாகளைப பாாததவுடன, இருககை எழுதும-தாம இருககுமிடததைவிட்டு எழுதலும, எதிா செலவும - எதிாகொ ணடு செலலுதலும, ஏனை - இனனும, விடுபப - அவாகள நிறக

வென்று சொல்லிய பிறகே, ஒழிதலொடு - நீங்கி வருதலும், இன்ன - ஆகிய இப்படிப்பட்டவைகளை, குடி பிறந்தார் குன்று ஒழுக்கம் ஆகக் கொண்டார் ஆதலால், அவர்களைக் கயவரோடு, ஒன்ற-ஒருதன்மையாக, மதிக்கத் தக்கது அன்று எனக.

"இருமூன்று மரபின் ஏனோர் பக்கமும்" என்னும் பகுதியுள் இது வழிபாடு கூறியது என்பார் நச் (தொல் பொருள் சூ 75) 'இருக்கை எழலும் எதிர் செலவும்' முதலியன பணிவின் இலக்கணமென்பார் பரிமேல் 'குலம்வேண்டின் வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு' என்னுங் குறளுரையில் (960)

144 நல்லவை செய்யின் இயல்பு ஆகும், தீயவை செய்யின் பலர் தூற்றும் பழி ஆகும், என்று உணரும் குடிப்பிறப்பு ஒருவர்க்கு, புணரும் - பூர்வ ஜன்ம சுகிருதத்தால் சம்பவிக்கும் எனில் அதனைக் காட்டிலும், ஊதியம் - இலாபமானது, என்னை ? எனக

145 கல்விகற்காதிருந்தால் அதற்கு அச்சம், கயவர் - கீழ் மக்களுடைய, செய்கைக்கு அச்சம், சொல்லாமையுள்ளும் - தாம் தவறி ஒன்றுஞ் சொல்லாதிருப்பதனுள்ளும், ஓர் சோர்வு - தப்பி ஏதேனுஞ் சொன்னேனோ வென்பதனாலுண்டாகிய சோர்வுக்கு அச்சம், கொடுக்கும் பொருளெல்லாம் இரப்பார்க்கு ஒரு பொருளேனும் ஈயாமைக்கு அச்சம், ஆகிய இந்த அச்சங்கள் நற்குடிப் பிறந்தார்க்கு உண்டாகும். மாண - மாட்சிமை யில்லாத, தாழ்ந்த குடியிற் பிறந்தவர்களோ, இம் மாத்தர் - இவ்வுலகில் மூத்துள்ள மரங்களுள் வைத்தெண்ணப் படுவார் எனக

"இன்னாதிரக்கப்படுதல்" என்னுங் குறளுரையில், "இரக்கப் படுதல் - ஈவல்லேன் என்று இருத்தல், அதனை இன்னாதென்றது 'எல்லாம் இரப்பார்க்கு ஒன்று ஈயாமை' கூடுங்கொல்லோ என்னும் அச்சம் நோக்கி" என்றார் பரிமேல் (குறள் 224)

146 கனம் மணி - மிகுதியான இரத்தினங்கள், முத்தோடு இமைக்கும், முழங்கு உவரி - ஒலிக்கின்ற கடலினது, தண் சேர்ப்ப ! இனம் நன்மை இன் சொல் ஒன்று ஈதல் மற்று முள்ள மனம் நன்மை என்ற இவை எல்லாம், இல் - நல்லகுடியில், பிறந்தார் கண்ணே உள எனக

இவற்றைச்சேர்த்த தொகைமொழிப் பொருளால் இறப்பிறந்தாரைக் கடலாகவும், அந்த இறப்பிறந்தாரிடத் தமைந்துள்ள இனனன்மை, இன்சொல், ஈதல், மனநன்மை இவைகளையெல்லாம் அக்கடலுள் அமைந்து கிடக்கு மணிகளும் முத்துக்களுமாகவும், இறப்பிறந்தாரிடத்து இன நனமை முதலியன பிரகாசித்தலை அந்த மணிகள் பிரகாசித்தலாகவும், கீர்த்திமிக்கிருத்தலை உவரி முழங்குவதாகவும் கூறினார்

147 செய்கை - நன்றாகச் செய்யப்பட்டுள்ள கட்டிடம், "இட்டிகை நெடுஞ்சுவர்விட்டம் வீழ்ந்தென" அழிந்து, சிதல் - கறையான், மண்டி நற்றியினும் - மொய்த்ததாலும், போ இல, பெய்யா - மழைபெய்து நனையாத, ஒரு சிறை - ஒரு பக்கத்தை, உடைத்தாகும், அதுபோல, குடிப்பிறந்தார், எவ்வம் - துன்பங்களை, உழந்தக்கடைத்தும், செயல் பாலவை - செய்யவேண்டியவைகளைச் செய்வர் எனக

148 ஒருபக்கத்தில் ராகுவென்னும் பாம்பு கொளினும் மற்றொருபக்கத்தில், அம் கண் - அழகிய இடமகன்ற, மா - பெரிய, ஞாலம் - பூமியை, விளக்குறூஉம் - விளங்கச்செய்கின்ற, திங்களேபோல - சந்திரனைப்போல, குடிப் பிறந்தார், செவ்வன்- செவ்வையாக, செல்லாமை - வறுமையானது, நேர் நிறபினும், நேரே நின்றாலும், ஒப்புரவிற்கு - தாம் செய்யவேண்டிய கடப்பாடுகளுக்கு, ஒல்கார் - தளர்மாட்டார் எனக

செவ்வனே நிலைபினும் என்னும் பாடத்திற்கு நன்றாக நிலைத்திருந்தாலும் எனக அன்றி, செல்லாமை நேர் நிறபினும்-வறுமை நேர்ந்து நின்றாலும், செவ்வன ஒப்புரவிற்கு ஒல்கார் - செவ்வையான ஒப்புரவிற்குத் தளரார் எனக

149 பொருளில்லாது வறுமை யுற்றிருக்கிற போதும் குடிப்பிறந்தார் செய்வன பொருளுள்ள காலத்தும் சிறியவர் செய்யார், புலவாய - மாறுனது, பருமம் - சேணத்தை, பொறுப்பினும் - முதுகில் தாங்கிக் கொண்டாலும், பாய பரிமாபோல - தாண்டிச் செல்லுகிற குதிரையைப்போல, பொரு முரண - போர்செய்தற்குரிய மாறுபாட்டை, ஆற்றுதல் இன்று - செய்ய வல்லதே

இல்லை எனக் புலவரையக் கூறியது. அச்சாதியுட் சில சேணகத் தாங்கி வண்டி இழுத்தலுக்கும் சவாரிசெய்தலுக்குமே பயன் படலை உட்கொண்டெனக் பரிமாபேல் என்றும் பாடம்

150 நல்லகுடியிற் பிறந்தவர்கள், ஏற்று ஒன்றும்-யாதொன்றும் இல்லாமல் வறுமையடைந்த காலத்திலும், பொருளின்றித் தம்மை யடைந்தவர்க்கு, அசைவு இடத்து - தளர்ந்த விடத்துப் பற்றுக்கோல் போல்வார், அகன்ற நதியானது நீர் வற்றிய காலத்தும், தோண்டினால் தெளிந்த நீர் தெற்றென - விரைவாக, உண்டவதுபோலெனக் சோர்ந்தார் அசைவிடத்து என்றும் பாடம் குடிப்பிறந்தார் தம் சோர்ந்தார் என்றபாலது, தன் சோர்ந்தார் என்று, பன்மை ஒருமை மயக்கமாய் வந்தது

(16) 'மேன்மக்க'ளாவது நல்லோரை வணங்குதலும், தீயோரை நீக்கந்தொருவுதலும், கீர்த்தியைப் பேணிக்கொள்ளுதலும், பழிக்கு அஞ்சுதலும் முதலான நற்குணங்களை யுடையாரது நன்மையைச் சொல்லுதல், நற்குடிப் பிறந்தார்க்கே மேலான குணங்கள் உளவாதலின், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது

151 அங்கண் விசும்பு - அழகிய இடமகன்ற ஆகாயம், பாரித்தல் பரப்புதல் திங்கள் தன்னிடத்துள்ள மாசினைச் சகிக்கும், சான்றோர் அம்மாசினைச் சகியாராயத் தேய்வர் எனக்

மன் - ஒழியிசைப் பொருளில் வந்தது மாசினை ஆற்றாராதலால், திங்களை ஒவ்வார் என்றபடி சிறப்பினால் அஃறிணை உயர்திணை முடிபு எய்தியதற்கு மேற்கோள் (நன். மயிலை 377)

152 ஒரு காரியம் கூடுமாயினும் கூடாதாயினும் தம்பால் பழிவாராத வகையையே எண்ணுவர் சான்றோர் நரியை நெஞ்சு கிழித்த அம்பினைக் காட்டிலும் சிங்கத்தைக் கொல்லாது அதனைப் பிழைத்தோடவிட்ட அம்புமேலாயவாறுபோல் எனக்

153 பசியினாலே உடம்பு வற்றி நரம்பு மேலெழுமாறு தரித்திர முற்றாராயினும் வரம்பு கடந்து குற்றங்களை மேற்கொண்டு இரக்கப் புறப்படார், தம் அறிவினையே துறியாகக்

கொண்டு, முயறசியெனனும நாரினல் வறுமை யாறறளாநத மனத்தைச சிககெனக கட்டிக் கொணடு, தமககுள்ள பொருளளவி ஞலே செயயத தகக காரியஙகளேச செய்வரென்க எழுவென்ற பாலது எழுநது எனத திரிநது நின்றது குரமபு - வரமபு, உரம - அறிவு, கவறு - பிளபபுளள பனைமட்டை, ஈங்குப பற்றுக கோடுககு ஆயிற்று உளளம - முயறசி

154 நல்வரைநாட - நலலமலே நாட்டனே! போகிற விடத் திலே ஒரு நாள்காணினும, சானறவா தொலவழி கேணமையின் தோனற - பழையவழியால் வநத சிநேகம போலத தோன றுமபடி, புரிநது - அன்பு செயது, யாபபா - சிநேகிதராகத தமமோடு அவரைக கட்டுவா, சிலநாள காலடி படின கலமலே யினும வழிதோனறும எனக

நலலமலே தனனை யடைநத புதியவாககும தேன பலாப பழம சுனைநீா வளளிககிழஙகு முதலியன நலகுவதுபோலச சான ரோா ஒருநாட பழகினும உதவுவரெனபது தொகைமொழி

155 கலலாத ஒருவன இலககணததோடு பொருநதாததும அருததமிலலாததுமான பூாவபகூ ஸமாதான கோடியைசசொன னனும நலலா வருநதியும கேடபா, எனெனில அககலலாதவன பலா முனனே அவமானபபடுதலுககு இரஙகி எனக எழுதது - இலககணம, எழுததிற புலலாககோட்டி, வறுஙகோட்டி என்று கூட்டுக கோடி எனபது கோடடியென இரட்டிதது நினறது

156 சோலையினினறும வரைநது கொணட கருமபினைக கணுககள தெறிகக நசுககி இடிதது நீா பிழிநதாலும, நலல சுவையுடையதே யாகும, அதுபோலக குறறமுணடாக வைது அவமதிததபோதும நறகுடியிற பிறநத மேனமககள தம வாயினல கெட்ட சொற்களைப பேசாா எனக

157 குறறமறற அறிவினையுடைய மேன்மககள வஞசிததுக களவு செய்யாா, களளுணணாா, நலலோாகள் நீககததககக தீககரு மஙகளை நீககி, விடததககனவறறை விட்டுப பிறாபால குறறங கணடவிடதது அவரை இகழ்நதுரையாா, தவறியும தம் வாயி னற பொய கூறாா, வறுமை வநது தளாநதாலும இரஙகாா

எனக் நீக்கத்தக்கன—கொலை, களவு, கள், காமம் என்பன; விடத்தக்கன அநாசாரங்கள்.

158 பிறர் இரகசியங்களைக் கேட்பதில் செவிடனாகவும், அயலார் மனைவியரை நோக்கலிற் குருடனாகவும், கொடிய புறங் கூற்றுக்கள் கூறுவதில் ஊமையாகவும் நிற்பானாகில் அவனுக்குக் கூற்றுப்பாடு அறிந்து எத் தருமோபதேசமும் செய்யவேண்டா எனக்.

'பல்லார் மறையிற் செவியிலன் தீச்சொற்கண் மூகன்' என்பதும் ஈண்டு நோக்கத்தக்கது (ஏலா 20).

159 நல்லகுண மில்லாதார் தம்மிடத்திலே ஒருவர் பல காலுஞ் சென்றால், 'இவர் எதாகிலும் ஒன்றை விரும்புவர்' என்று நினைத்து இகழ்வார்கள்; சீர்மையினை யுடையவர்களோ தம்மிடம் 'இவர் எதாயினும் ஒன்று வேண்டிலால் நல்லது' என்று நினைத்துக் கண்டபோதெல்லாம் சிறப்புச் செய்வார்கள் எனக்.

160 இவர் செல்வமுடையவரென்று அறப்பரை விடாமற் பிடித்துக்கொண்டு அவர் பின்னே சென்று அறப்பரே வாழ்வார், எல்லா ஐசுவரியமும் நிறைந்த பிலத்தை ஒருவன் பெற்றாற்போல வல்லவர், நற்குலத்துப் பிறந்த மேன்மக்களைச் சேர்ந்தால் எனக். பெரியோர்களைச் சேர்ந்தால் இம்மையில் இன்பமும் புகழும் செல்வமும் உண்டென்றபடி.

(17) 'பெரியாரைப் பிழையாமை'யாவது, அறிவும் அடக்கமும் அன்பும் ஆசாரமுமென்று சொல்லப்பட்ட நற்குணங் களையுடைய பெரியோர்கள் சொல்லுகிற வசனங்களைக் கேட்டு, சொன்னபடியே மறவாமல் நிற்றலும், அவர்க்குப் பிழை செய்யாமையுமாம். இது மேன்மக்களோடு சேர்ந்து பழகும் முறை கூறுகின்றாராதலின் இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

161 ஆரவாரிக்கும் அருவியையுடைய அழகிய மலை நாடனே! பொறுப்பர் என்று எண்ணிக் குற்றந்தீர்ந்த பெரியோ ரிடத்து அவர் வெகுளத்தக்க காரியங்களைச் செய்யாமை ஆவசியக மாகும். அவர் வெறுத்தால், பின் அவர் வெகுளியைத் தீர்த்தல் யார்க்கும் அரிது எனக். வேண்டும், விதிப்பொருட்டு.

மலையைச்சேர்ந்த அருவி தன் உயர்ந்த நிலையினின்றும் ஆற்றது விழுவதுபோலப் பெரியாரைப் பிழைத்தவர் அலறிவிழுவ ரென்பது தொகைமொழிப் பொருள்

162 பொன்னைக் கொடுத்து அழைத்தாலும், வந்து சோ ற்றற்கு அரியரான பெரியோரை ஒன்றுங் கொடாமல் அவர் தாமாகவே வந்து தம்மைச் சோறிருக்கப் பெற்றும், நீதியோடு படாத அறிவிலலாதவர் பயனின்றியே நாளைக் கழிப்பார் எனக் அன்னோ - ஐயோ! கொன - பயனின்மையை யுணர்த்திற்று

163 ஒருவரைத் தாழ்வாக மதித்தலும் உயர்வாக மதித்த லுமாகிய இரண்டும் பெரியோர்களாலே செய்யப்படத் தக்கனவே யாகும் நீதியை உணரர்தாரும் செய்யும் முறையறியாதாருமான அறப மனிதர்களாற் செய்யும் இகழ்ச்சியும் புகழ்ச்சியும் சாரமான நூலகளைக் கற்ற பெரியோர்கள் பொருளாக மதியார் எனக

164 விரிந்த நிறத்தினையுடைய நாகம் பாதாளத்திலே இருந்தாலும் ஆகாசத்திலே இருக்கிற இடியின் மிக்க சினத்திற்கு அஞ்சும் அதுபோல அரிதாகிய அரண் காவலையுடைத்தாயிருந் தாலும் பெருமைக் குணமுடைய பெரியோர்கள் கோபித்த காலத்துப் பிழைசெய்தோர் பிழைக்கமாட்டா ரெனக.

165 எம்மை நீவிர் அறிந்தீரில்லை எம்மைப்போல உயர்ந் தார் இவ்வுலகாணுமென்று தம்மைத்தாமே பெரியராகச் சொல்லி முடிவுசெய்கிறது சித்தாந்தமன்று தாமத்தை அறியுஞ் சான் றோர் தம்மை அருமையுடையராக மதித்துப் பெரியராகக் கொள் வதே சித்தாந்தமாகும் எனக அரியர்-இன்றியமையாதவர் என றபடி கோள் - விசாரம் செய்த முடிவு

166 பெருமை பொருந்திய குளிர்ந்த கடற்கரையையுடைய அரசனே! விடியற்காலத்துச் சூரியன் நிழற்போல சிறியவர் கேண்மையால் அறிவு குறைந்து கொண்டே வரும் மாலைக் காலத்துச் சூரியன் நிழற்போன்ப பழைய புகழுடையாராகிய பெரி யோர் கேண்மையால் அறிவு வளரும் எனக பெருங்கடலையுடைத்த நாடு குளிர்ச்சி பெற்றிருப்பது போலப் பெரியாரைப் பிழையா தார் நன்மை எய்துவரென்பது தொகைமொழிப் பொருள்

167 அரசர் செல்வமும் ஸ்திரீகளினுடைய யௌவன போகமும் அவரவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அநுபவிப்பார்கள், அதற்குத் தகுதி வேண்டாம் நெருங்கிய இலைகளாலே கவிந்து குளிர்ந்த நிழல் செய்யும் மரங்களெல்லாம் தம்மிடத்திலே சேர்ந்தவர்க்கு வேற்றுமை யில்லாமல் ஒருபடியாக நிழலைத் தரும், அதுபோலப் பெரியாரை அணுகினார் இன்பம் பெறுவரெனக்

168 தெளிய ஆராயும் ஆராய்ச்சியில்லாத அறிவினரைப் பிரிந்தாலும் அந்நினைவினாலாகிய துன்பம் மிக உண்டாகும் பெரியதாய் வற்றுதல் நீங்கிக் கழியையுடைய சேர்ப்பனே' யாரிடத்தும் கலந்து உறவுபண்ணுமை மிக நல்லதெனக் படர்நோய் - நினைத்தலாலுண்டாகும் துன்பம் பெரிய கடலும் தன்னைச் சார்ந்த கழியிற் பிரியாதவாறு போலப் பெரியோர் தம்மை அடுத்த சிறியோரைக் கைவிடார் என்பது தொகைமொழிப் பொருள்

169 புதியனவும் உறுதி பயப்பனவுமான நூல்களைக் கல்லாமலும் பெரியவர்கட் சென்று கேட்பனவற்றைக் கேளாமலும் கழிந்த நாளாயினும் தமக்கு ஸாத்யமானவற்றை இரப்போர்க்குக் கொடாத பகற்பொழுதாயினும் சொல்லும்படித்து நற்குணமுடைய பெரியோரிடத்து உண்டாகா எனக்

பகலென்றது ஈண்டு ஒருநாளுள் முதற் பத்து நாழிகை கழிந்த இரண்டாம் பத்து நாழிகையை "ஒருநாள் முதற் பத்து நாழிகையும் அறத்தின் வழி ஒழுகிப் பின் பத்து நாழிகையும் இறையின் முறைமை கேட்டுச் செய்த பொருளைப் பரிசிலர்க்குக் கொடுத்து மகிழ்ந்திருத்தலால் ." என்பது புறப்பாட்டுரை (புறம் 69)

170 பெரியவர்க்குப் பெருமையாவது நல்லோரிடம் வணக்கமுடைமை, ஒரு காரியத்தை முற்றுவித்தற்குத் தகுதியுடையார்க்கு உரிமையாவது தாம் வலியிலார்போல ஒடுங்கியிருத்தல், செல்வமுடையவரும் தம்மைச் சேர்ந்தவரது துன்பத்தை நீக்குவாராயின் செல்வமுடையாரே எனக் சிறுதகைமை, தலைவணக்கம் 'பெரும்பூட் சிறுதகை' என்புழிப்போல (வெண் மா)

(18) 'நல்லினஞ் சேர்த'லாவது, நல்ல இனத்தினைப் பொருந்துதல் அவ் இனமாவது நல்லதன் நலனும் தீயதன் தீமையும

உள்ளவாறு அறியுஞ் சான்றோர் குழு இவவினததின மறுதலையாவது சிறறினமாம நலவினஞ்சோநது ஒழுகி ஞாககே பெரியாரைப பிழையாமை கூடுமெனபது உணாத தற்கு இஃது அதனபின வைககபபட்டது

171. அறிவிலலாத காலததிலே அடககமிலலாதவருடனே கூடி, நெறியலலாதன செயது தீயவொழுககததில ஒழுகியன வெலலாம வெயில முறுகியபோது புலலானது பனியின சமபந ததினை விட்டாறபோல, சனமாாககததினையறிநத நலலோரைச சோநதாற கெடும எனக

172 எஞஞானறும அறநெறியை அறியுஙகோள, யமதூதன கலகி வருவானெனறு எஞஞானறும அஞசுஙகோள, பிறா சொலலுகிற கடின வசனஙகளை எஞஞான்றும பொறுஙகோள, கபடமான சொறகளைச சொலலுதலை எஞஞானறும ஒழியுங கோள தீவினையாளாகளுடைய சிநேகததை எஞஞானறும வெறுஙகோள, பெரியாா வாயச சொறகளை எஞஞானறும கேளுஙகோள எனக

இபபாடடினை "மாததிரை முதலா" எனற சூததிரததுப பல நோககா யோடியதறகு மேறகோளாகக காடடுவா இளம (தொல பொருள் 416) "நோககாவது, கேட்போா மீணடும நோககிப பயன கோடலையுடையவாகச செயயும கருவி" எனபா நச (கூ கூ) இபபாடடினுள "ஒருவழி நினற எஞஞானறு மெனறதனைப் பிரிததுப பிறவழியுங கூட்டி முடிகக வேணடுத லிற பிரிநிலை எசசமாயிறறு இதனை 'விளககு' (நடு நிலைத தீபம) எனப" எனறாா மயிலை (நன சூ 359)

173 என் நெஞ்சே! கேடபாயாக, அடைநதவாது பிரி வும, பொறுததறகரிய நோயும, சாவும முடஙகலான உடமபெடுதத வாகளுககு உடனபிறநதனவாதலால, அநேக காலமாகத தொடஙகி வருகிற பிறபபு இனனாது எனறு அறிகிற பெரிய அறிவினை யுடையாரை நனகு புணாவாயாக எனக அமமாவெனனும அசைச சொல நீட்டம விளியாகக கொளளபபடும (தொல சொல 153 சேனா நச) உடஙகு - ஒருசோ என்றலுமாம

174. நன்றாய் ஆராய்ந்து பார்க்க, பிறப்பு இன்னாததே யாயினும் அதை யாரும் வெறார்கள் எக்காலத்திலோவெனில் மக்களாய்ப் பிறந்தகாலத்தும் மக்கட் பண்பினை இடையறாமற்செலுத்தி வரும் நெஞ்சினையுடைய நல்லவர்களுடனே எந்நாளும் தாமும் அந்த நட்பினை இடையறாமற் செலுத்தி நட்புக் கொள்ளப்பெறின் அக்காலத்து என்க. இந்தப் பிறப்பு நல்லது ஆகும் இறப்ப - மிக, இறப்ப இன்னாது என்று கூட்டலுமாம். மக்கட் பண்பாவது - நன்மக்கட்கே உரிய அன்புடைமை, நல்ல குடிப்பிறப்பு முதலியன

175 ஊருக்குள்ளே முற்றத்தினீரும் ஜலதாரையினீரும் கூடிச் சமுத்திர நீருடனே சேர்ந்தால் பேரும் வேறாகிப் புண்ணிய தீர்த்தமென்னப்படும் அப்படிப்போல் நல்ல குலத்திலே பிறவாதவரும் நல்ல குலத்திலே பிறந்த பெரியோர்களைச் சேர்ந்தால், மலைபோலப் பெருந் தோற்றமுடையவராவர் என்க. பேரும் பெரிதாகி என்றும் பாடம் ஓரும், ஆராய்ந்து பார்க்கின்ற என்க, அசையும் ஆம். உரவுநீர் - மிக்கநீர், உலாவுநீருமாம் அது கடலுக்காயிற்று. குன்றுபோல நிற்றலாவது,

" அளக்க லாகாப் பெருமையு மருமையு
மருங்கக்கல் முடைமையு மேற்ற ஈருமையும் " ஆம்

176 ஓங்கிய அழகிய பரந்த ஆகாசத்தின் கண்ணே நல்ல கிரணங்களையுடைய வெள்ளிய சந்திரனைச் சேர்ந்துள்ளதனால் முயலும் தொழப்படும் அப்படிப்போல் சிறப்பில்லாதவர்களாயினும் மலையொத்த பெரியோர்களுடனே நட்புக்கொண்டால் மிக்க சிறப்பினைப் பெறுவர் என்க. குன்றுதல் - இல்லையாதல், மகளிர் பிறைச் சந்திரனைத் தொழுதல் பண்டைக்கால வழக்கு 'ஒள்ளிழை மகளிர் உயர்பிறை தொழூஉம்" (அகம் 239) என்பதும் காண்க. சந்திரனிடத்து முயலிருப்பதாகக் கூறுவது கவிமரபு 'குறுமுயன் மறுநிறம் கிளர மதிநிறைந்து . . ' என்பதுங் காண்க (அகம் 141)

177 பாலுடனே கூடின தண்ணீர் பாலாய்க் காணப்படுமேயல்லாது தண்ணீராய் நிறம் வேறாகத் தெரியத் தோன்றாது. அதுபோல ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து நல்ல பெரியோர்களது பெருமையின் சம்பந்தத்தினாலே சிறியவர்களுடைய சிறுமைக

குணமும் தோன்றுது மறையும என்க தெரிய என்றபாலது தெரிநது எனத் திரிநது நின்றது

178 உழுகின்ற கொல்லையிலே பெரிய கட்டையைச சேரநது நின்ற புல உழவா உழுகிற கலபபைககுப் பெயராது, அதுபோல வலலமையிலலாத மெலிநதவரேயாயினும அறிவு ஆறறலகளால வனமையுடையவாகளைச சோநதவாமேல பகைவருடைய கோபமானது செலலாது எனக.

'புனதது இருஙகுறறி' எனக 'செலலாவாம செறறுா சினம' எனபதற்கு 'சததுருககள படை செயய மாடடார்கள, அவாகளை வெலலபபோகாது' எனபது ஒரு பழையவுரை

179 நிலததினது நனமையினுலே வளாநத நெலலைப போலத தாம தாம சேரும குலததினது நனமையினுலே சானற வாகளாக ஆகினறுாகள நனறுய ஓடுகிற கபபலை ஒரு சுழல காறறு வநது கெடுததாற்போலத தீய சோககை யுண்டானுல நலல குணமும கெடும எனக நலல காறறினுலே நலவழியில நனறுயோடுங கபபலும தீவளியால திசை தடுமாறிச சிதைதல இயலபாதலபறறி, நலலினஞ் சோநத வழியும தீயினததின ஒருவுதல ஆவசியகமெனபதாயிறறு இதனை 'ஊதியம எனபது ஒருவாககுப பேதையாா கேணமை ஒரீஇவிடல்' எனனுங குறளால அறிக

180 மனததிலே குறறமிலலாதவரா யிருநதாலும தாம சோநத தீய இனததின கூட்டுறவாலே ஒருவா இகழபபடுவா எவவாறெனில, காடழிககபபடட கொலலையானது தீபபறறிய காலதது ஆணடுளள நலல பரிமளமுளள சநதனமும வேஙகையும சோநது வேமாறுபோல எனக 'மனததான' எனபது உருபு மயககம மனததாலும எனறு பொருள கொளளலுமாம எறிபுனம, வெட்டிச சுட்ட கொல்லை (புறம 231) குறிஞசி நிலததுக குறவா தினை விதைததறகுத தரிசாய்க கிடநத காடுகளை வெட்டிச சுடுதல மரபு. 'தொடுதோற கானவன சூடுறு வியனபுனம' எனபது அகம 368 கீழ்ப்பாடலில் மெல்லியா துணைவலி பெறறு ராயினுந தீயினஞ் சோநதாற் கெடுவரெனறுா, இபபாடலில இறபபச சிறநதாரும் அவ்வினஞ் சேரக கெடுவரெனறு கூறினா

(19) 'பெருமை'யாவது குல ஒழுக்கத்தினாலும் கல்வி யொழுக்கத்தினாலும் தயையும் தருமமும் உடைமையினாலும் தீங்கு வந்தடுத்த காலத்தும் தம் நற்குணங்களைக் கைவிடாமையினாலும் பெருமையுடையாரது இயல்பு நல்லினஞ் சேர்ந்ததாகவே இப்பெருமை சித்தித்தலின் இஃது அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

181 ஒருவர்க்கு ஒன்றைத் தானங் கொடுக்கவோ கூடவில்லை. யௌவனமும் நீங்கி நெடுங்காலம் ஆகிவிட்டது, அதனால் முன்பு ஆசையுடனிருந்த மகளிர் இப்போது நினைக்கின்றார்களில்லை. அப்படியிருக்க, ஆசை வைத்து ஸம்ஸாரத்தில் இருந்து வாழ்க்கடவோம் என்னும் ஆசையினை விட்டொழித்துத் துறந்து போவதே நமக்குச் சிறந்த பொருளாவது. போலும் - ஒப்பில் போலி (தொல் சொல் சூ 278) இப்பாடல் நெஞ்சினை நோக்கிக் கூறியதாக எழுந்தது.

182 இந்தச் சம்சார வாழ்க்கையிலே நின்று இன்பமுற்றோம் என்றும், இப்பிறப்பிலே எல்லாப் பொருளையும் போகங்களையும் பூரணமாக அடைந்தோமென்றும் நினைத்து ஐசுவரியத்தை மெய்யென்று நம்பிப் பிறகு தமக்கு வருகிற துக்கத்தை விசாரியாமல் மறந்து காலங்கழிப்பார் அறிவில்லாதவர். அந்த ஸம்ஸார வாழ்க்கை இருந்தாற்போல விருந்து கெடும் என்றறிந்த ஞானிகள் சுகதுக்கம் இரண்டற்கும் ஒருபடியாக இருந்து, துக்கம் வருங்காலத்து வருந்தார் என்க. ஏமுறுதல் - இன்புறுதல், மயங்குதலுமாம். பொச்சாத்தல் - மறத்தல்.

183 மறுமைக்கு உறுதியாகிய தாமங்களை மயக்கமில்லாமற் செய்து, நரகத்தில் விழாதவாறு நீங்கள் அறிவுடையவர்களாய் வாழுங்கோள். நீங்கள் நின்றவிடத்தில் நிற்கும்போதுதானே பொருள்கள் நிறம் மாறுகின்றன. அஃதேயன்றி ஒரு காரணமுமின்றிப் பல புதிதாகவும் உண்டாகின்றன. அதை நீங்கள் காணீராக என்க. மறுமைக்கு வித்து ஆவது அறம். அது வீட்டிலிற் சென்று முளைத்து இவனுக்குப் பயன்படுதலால் சிறுமைப்படல், சிறியோர் தன்மையைப் பொருந்தல் என்றலும், சிற்றினஞ்சேறல் என்றலும் ஆம்.

184 மழை பெய்யாத காலத்தும், நடுவே ஊறுகின்ற நீரை யுடைய மணற்கேணி தன்னிடத்திலுள்ள தண்ணீரை இறைத்துக் கொண்டுபோய் ஓர் ஊராரெல்லாரும் உண்டாலும், அவர்களுக்கு நீர் கொடுக்கவல்லதாகும் என்று பெரியோர் கூறுவர். தரித்திரம் வந்த காலத்தும் பெரியோர் ஏற்பார்க்கு இல்லை யென்னுமல் சுபாவமாகக் கொடுக்கிறவாறு போலச் செல்வமுற்ற காலத்தும் சிறியோர் மகிழ்ச்சியுடன் கொடார் என்க. ஆஅயக் கண்ணும் என்றும் பாடம்.

உறைத்தல் - மழை துளித்தல். மழையில்லாத காலத்து மணற்கேணி பல ஊற்றுக் கண்களால் நீர் சுரவாமற் போனாலும் நடுவிலுள்ள ஓர் ஊற்றுக்கண்ணால் சுரத்தல் பற்றி நடுவேயூறுகின்ற எனப்பட்டது. மற்றையார் என்பார் பெரியோரின் வேறான சிறியோர். 'பெரியோர்' என்பதில் ஓர் விகுதி அப்பெரியோரின் அருமை குறித்து ஒருமைக்கண் வந்தது, மற்றையார் என்பதில் ஆர்விகுதி அத்தகையார் பலர் என்பது குறித்துப் பன்மைக்கண் வந்தது. மணற்கேணி போலப் பெரியோர்க்கு ஈதலும் சிறியோர்க்கு ஈயாது தாழ்த்தலும் இயல்பென்பதூஉம் பெற்றும்.

185 மிக்க நீரைக் கொடுத்து உலகத்து மக்களையெல்லாம் ஊட்டின ஆறு தண்ணீரில்லாமற் போனவிடத்தும் அந்த ஆற்றிலே கல்லுகிற அவ்வூற்றிலே நீர் ஊறுவதுபோல, பெரியோர்கள் தம் ஐசுவரியத்தைப் பலருக்கும் கொடுத்து வறுமையடைந்து வாடியவிடத்தும், தங்களுக்கான மாத்திரம் செய்யத்தக்க கடமைகளைச் செய்து சில பேருக்காவது கொடுப்பரெனக். கல்லூற்று, வினைத்தொகை. கல்லூற்றுழி என்றும் பாடம்.

186 பெரிய மலையையுடைய நாடனே! பெரியவர்களிடத்திலே உண்டாகிய குற்றம் வெள்ளிய எருதின்மேல் போடப்பட்ட சூடுபோல வெளிப்படத் தெரியும். பெரிய இடத்தைக் கொன்றதோடொத்த குற்றத்தைச் சிறியோர் செய்தாராயினும் அச்சிறியோரிடத்திலே அந்தக் குற்றம் தெரியாது மறையும் என்க. நரை, இடபம். தோன்றா கெடும், ஆகாரவீற்று அஃறிணைப் பன்மை முற்றுமுன் வலிஇயல்பாயிற்று. ஒன்றானும், சிறிதும்: 'தோன்றாக்கெடும்' என்றும் பாடம்.

187 பொருந்திய சிறுமைக் குணத்தை உடையராய பண்பில்லாதாரிடத்திற் கலந்த உறவுகொண்ட நாளெல்லாம் துன்பமேயாகும். நெறியல்லாதவற்றை விளையாடுமிடத்தும் வேண்டாத நல்ல அறிவினை விரும்புமவர்களிடத்துப் பகையுண்டாயிருந்தாலும் பெருமையுண்டாகும் எனக் அசைதல், தளர்தல் ஈண்டு நெறியிறந்தொழுகுதலை உணர்த்திற்று செல்வக் கடுங்கோ ஆழியாதன் "நகையினும் பொய்யா வாய்மையான்" என்று புகழப்படுதலும் ஈண்டு நோக்கத்தக்கது (பதிற் 70)

188 மெத்தென்ற இயல்பையுடைய நல்லாரிடத்து மெத்தெனவே ஒழுகுக அது கடந்து பகைவரிடத்திலே யமதூதனும் அஞ்சத்தக்க பலத்தினைச் செய்க முழுதும் கபடமாயிருக்கிறவரிடத்துக் கபடமாகவே ஒழுகுக எல்லா நன்மைக் குணமும் உடையாரிடத்து நன்மையை விட்டு விலகாது ஒழுகுக, எனக் மென்மை, உட்குடைமை, சலம் என்ற இடங்களில் ஆயவிடல் என்னும் தொடரைத் தனித்தனியே பெய்து முடிக்க மெல்லியல் நல்லாருள் என்னும் பாடத்திற்கு மெல்லிய இயல்பும் நற்குணமுமுடைய ஸ்திரீகளிடத்தில் என்று பொருள் கூறுக சலவர் - பொய்யருமாம

189 பரிசுத்தமான மனமுடையவர் தன்னைக் கடியவனுக்குப் பண்ணி, ஒருவன் மிகவும் கொடிய கோட்களைச் சொல்லி வேறுபடுத்தி விட்டாலும், தம் மனத்திலே வேறுபாடு சிறிதுமில்லாமல், உறுதியான மனமுடையவர்களாய், அசையாமல் நின்று எரிகிற விளக்கினுள்ளே யிருக்கிற சுடர்போலே தங்கள் குணம் சலியார் எனக்

கடுக்குதல், அசகுறுத்தலுமாம் துளக்கமில்லா விளக்கின் சுடர் போலத் தூயவருடைய மனம் சலியாதென்பது கருத்து

190 முற்பட உண்ணும் உணவினை நாடோறும் தருமம் செய்து, அதனால் வருகிற பயனைப் பெரியார் உண்பர் அப்படி உண்ட பயனுனது காமம் வெகுளி மயக்கங்களாகிய மூன்று குற்றங்களையும் கெடுத்துத் தாம் பிறக்கிற பிறப்பெல்லாவற்றுள்ளும் அம்மலங்களினின்றும் தம்மை நீக்கிவிடுமெனக் பிற்றுற்றுத் துறறல், விருந்தோம்பி மிச்சில் மிசைதலுமாம

(20) 'தாளாணமை' யாவது இடைவிடாத மெய முயறசியை ஆளுந
தன்மை அதனை ஆள, பொருளும் பெருமையும உறவும
உண்டாமாதலாலும பெருமையுடையாாகவே இஃது அமையு
மாதலாலும இஃது அதன்பின வைககப்பட்டது

191 தணணீரை மிகுதியாகக கொளளாத குளததின
கீழுள்ள பயிரைபபோல, உறவினா கொடுபபதனைஉணடு இருப
போா பின்பு அநத உறவின முறையா ரிலலாதபோது இறநது
படுவா வாளைக கையிலேநதிச சுழறறிக்கொணடு கூததாடுகினற
கூததியின கணகள்போல இடைவிடாமல எநநாளும ஊககமா
யிருக்கின்றவாகளுககு ஒரு காலததிலும பொருள வருவாய
தவறுவதிலலையெனக குளதது நீா வறறியபோது பயிாகள சாத
லைக கூறின முகததால புடகள வேறறுக குளஙகளுககுச சென்று
உயிாவாழதலையும கூறி, நடடாரை நமபித தாம மடிநதிருததல
அரசாககு மிகக இழுககினைததரும என்று கூறினருமாயிறறு
'வாளமலையாடும' எனனுமிடதது "வாளை எடுதது நின்று ஆடுங
கூதது" என்று சிலப அருமபத பொருள கூறியவதனால 'வாளாடு
கூதது' எனபதற்கு வாளைக கையிலேநதிச சுழறறிககொணடு கூத
தாடுதல எனக 'மீளாது பெற்ற விறறகழலோன் வாளாடடின
வாளாடு கூததிவந தாடினாள' என்று பயின்று வருதலால, கூததி
யருள வாளாடு கூததியரெனபாா ஒரு சாராாபோலும

192 அசைநது ஆடுகிற கொயபாய வழியருகே நின்றது
கூடப பெரிதாய வைரம முறறியவுடனே யானையைக கட்டுகிற
தறகு உதவும ஒரு தறியாகும ஒருவன முயறசியினாலே தன
னைக குறைவிலலாமற செயது கொளவானானால அவன செலவ
முடையவனாதலும அவவாறேதான என்க

193 வலிமிகக புலி தனககு இரையாகிய மாமிசம கிட
டாதபோது ஒருநாளைககுச சிறிய தேரையைப பிடிததும தின்று
கிடககும அறிவினாலே செயத உததியோகம பலிககவிலலை
யென்று மனம சலிகக வேணடாம இடைவிடாமல முயலுகின்ற
ஒழுககததினாலே மேலான தொழிலகளும கைகூடும் என்க காற்
றொழில - உததியோகம சிறு தொழிலும ஆம கை, ஒழுககம

194 தன்னுடைய முயற்சி ஒருகாலத்துப் பலித்ததில்லையாயினும் அதனை ஒருவழியாக முயன்று முடித்துத் தளராமல் நிற்பது ஒருவனுக்குச் சாமார்த்தியமாகும். முயன்ற காரியமெல்லாம் பலிக்குமாயின், மகளிர்களுங்கூடச் செல்வமுடையவர்கள் ஆவாரன்றோ எனக.

கண்டல், முள்ளி, முள்ளியைக் கடலலைகள் சிதைக்கின்ற குளிர்ந்த கழிக்கரையையுடைய நாடனே என்றது வலிமையில்லாத 'முள்ளிச்செடியை மோதி அழிப்பது வலிய அலைக்குப் பெருமையில்லாதவாறு போல எளிய காரியங்களைச் செய்து முடித்தல் வலியோர்க்கழகன்று என்பது தொகைமொழியின் பொருள். புருஷர் வாழ்வது ஆண்மையில்லை என்று பொருள்பட்டு நின்றமையால், தொழில்பற்றி, மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. ஓகாரம், எதிர்மறை. கண்டல், தாழையுமாம்.

195 இவர் நல்ல குலத்தாரென்றும் இவர் தீயகுலம் என்றும் சொல்வதுமாத்திரமேயல்லாமல், அதில் ஒரு பயனுமில்லை. பழைய சிறப்பினையுடைய சுத்தமான பொருளால் மாத்திரமே அல்ல, தவம் கல்வி முயற்சி என்ற இவற்றாலும் ஒருவருக்குக் குலம் மேலாகக் கூறப்படும் எனக. பொருட்குத் தொல் சிறப்பாவது, நடுவணது எய்த இருதலையும் எய்தலாய் ஒண்பொருளாவது அறத்தினால் ஈட்டப்பெற்ற நம் தக்கார்க்கு ஈயப்படுவதுமாகியது ஒன்றோ, என்பதனை எண்ணிடைச் சொல்லாக்கி, பொருளும், தவமும், கல்வியும், முயற்சியும் ஒன்றுசேரக் குலனும் என்றுமாம். எல்லாவற்றிற்கும் முயற்சி வேண்டும் என்பது ஒரு பழைய உரை.

196 தாங்கள் கருதின காரியம் முடியும்வரையும் தங்கள் அறிவினை வெளிப்படாமல் அடக்கிக்கொண்டு, அந்நினைத்த காரியத்தைப் பிறர் அறிய வெளியிடார் அறிவுடையவர்கள். பிறர் நினைத்த நினைவை அவர்களுடைய காரியங்களைப் பார்த்தே ஆராய்ந்து அறியும் நுட்ப புத்தியுடையார் குறிப்பிலே உலகம் தங்குகிறது எனக. அறிவு, ஊக்கம், உறுப்பு என்பன அவ்வவற்றால் செய்யப்படும் காரியங்களை உணர்த்தின. ஊக்கமுரையார் என்பதற்குத் தம் வலிமிகுதியை எடுத்துச் சொல்லார் என்றலுமாம். ஊக்கம் உறுப்பினால் ஆராய்தல் என்பதற்கு வலிமிகுதியைக் கண் தோள் மார்பு

முதலிய உறுபபுககளால ஆராயதல எனறு உரைபபினும அமை யும. ஊககம வலிமிகுதியெனறு பொருள்படலை "ஊககமுடை யான ஒடுககம" எனனும குறள உரையிற் காணக

அமைசசரின இலககணங கூறுமிடதது அவா "பகைவா சூழ்வனவற்றைத தாமறிநது அழிதது, அவா அறிநது அழியாதன தாம சூழவா" எனற பரிமேலழகா விசேடவுரை நினைககததககது

197 கறையானால தினனபபடட ஆலமரததை அதிலே பிறநத அதன வீழ ஊனறு கோலாகத தாஙகினறபோல, தனனு டைய பிதாவுககு ஒரு குறறம தோனறினவிடதது மைநதனனை வன பாதுகாகக அது கெடும எனக குதலைமை, தளாசசி

198 யானையினுடைய புகாமுகததைபபிளநது புணபடுககும கூரிய நகஙகளையும வலிய முயறசியினையுமுடைய சிஙகததை ஒதத வலிமையுடையவாகள தாம செயகினற உததியோகததிறகு அழிவு வநது வீடடிலே யிருககததகக கேடுவநதாலும, டானங கெடததகக காரியஙகளைச செயவாரோ? செயயாா எனக இல இருககு எனறபாலது இலவிருநது எனக திரிநது நினறது. தலை வருதல. முடிவடைதல 'தலைபபோகனமையின' எனபது புறம (223) நோனமுன, வலிய காலுமாம "ஆளி, யுயாநுதல யானைப புகாமுகதது ஒறறி, வெணகோடு புயககும" எனறு பயிலுதல உணமையால, அரிமா யானையை அடிததலை அறிக (அகம 252)

199. இனிய கருமபிலே பிறநது, திரணட அடியையுடைய குதிரையின் பிடரிமயிா போலும அதன பூவானது தேனனொடு கூடிய வாசனையை இழநதாறபோல மிக உயாநத குலததிற பிறந ததனால என்ன பயனுணடாம? தனனுடைய பெயரை நிலை நிறுததும மிகக ஆணமையிலலாவிடடால எனக பெயா பொறிக கும பேராணமையாவது நடுகலிடததுப பெயரும பீடும எழுதி, பீலி சூட்டிப பூசிககப பெறுதல இமயததில புலியுங கயலும, விலலும பொறிததல போனறதுமாம பெயா பொறிததறகு ஏது வான ஆண்மை எனக

200 பெரிய செலவததையுடைய முததரையா எனபாா மிகவும சநதோஷததுடனே கொடுககிற கறியோடு கூடிய

சோற்றை முயற்சியில்லாத கயவர்கள் விரும்பிப் புசிப்பர்; தாம் மிக விரும்பிச் செய்யும் உத்தியோகத்தினாலே வந்த புலவரிசிக் கூழும் மேலோருக்கு அமிர்தமாக இருக்கும்; அவர்கள் கருணைச் சோறு என்ற பெயரையும் கேட்டறியார் என்க.

முத்தரையர் என்ற பெயருடையார் இந்நூல் செய்தார்; காலத்து விளங்கிய சிற்றரசர் வகுப்பினரென்ப. "தம்மில் இருந்து தமது பாத்து உண்டற்றால் அம்மா அரிவை முயக்கு" என்னும் குறளோடு இப்பாடலை ஒப்பிடுக.

2. 'நட்பியல்' லாவது அரசர்க்கு அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் மூன்றற்கும் துணையாகிய நட்பினரது திறன் கூறும் இயலாம். அரசர்க்கு இன்றியமையாதனவான அங்கம் ஆறனுள் நட்பு ஒன்றாதலாலும் அஃதில்வழி அரசன் நீதி செல்லாதாதலாலும், இவ்வியல் வேண்டப்பட்டது. அரசனது அங்கம் ஆறாவன "படைகுடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் ஆறும்." இவ்வியலுள் உறவினரைத் தழுவுதலும், நட்பினரைச் சோதித்தறிந்து நட்டலும், நட்டபின் ஒருகாலத்து அறியாமையால் அவர் செய்த பிழையைப் பொறுத்துக் கோடலும், தீயநட்பினரை ஒருவுதலுமாகிய உபாயங்கள் கூறப்படும். அவற்றுள்,

(21) 'சுற்றந்தழா' லாவது, அரசன் தன் கிளைஞரைத் தன்னின் நீங்காமல் அணைத்தல். மந்திரச்சுற்றமும் அடங்குதற்குப் பொதுப்படச் சுற்றமென்றார். 'திரியாச் சுற்றமொடு முழுது சேண்விளங்கி நடுக்கின்றி நிலியர்' (புறம் 2) என்று அரசர் ஓம்படுத்துக் கூறப்படுதலின், இச்சுற்றமும் ஒருதலையாகத் தழுவற்பாலதாம். தாளாண்மையுடைய அரசர்க்கே இது கூடுமாதலின் இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

"பகைவர் கையா லடிபட்டுவந்தடைந்தவர்களையும், கருப்புக் காலங்களிலே உண்ண உடுக்க இல்லாமல் வந்தடைந்தவர்களையும் கைவிடாது, அவர்கள் துக்கத்தைப் பரிகரித்தலும் தம்முடைய உறவின் முறையார்களும், கிளையிலுள்ளார்களும் தீங்குற்ற காலத்து, அத்தீங்கு தமக்கு வந்ததுபோல எண்ணிப் பரிகரித்து வருதலும் ஆம்" என்பது ஒரு பழைய உரை.

201 கருப்ப முற்பத்தியான காலத்திலே மசக்கை என்ற நோவும் பிறகு கருப்பத்தைச் சுமந்திருக்கிற வருத்தமும் பிள்ளையைப் பெறுகிறபோதுள்ள நோவும் இவை முதலான துக்கங்களும் மடியிலே கிடக்கிற பிள்ளையைக் கண்டவுடனே தாய் மறந்ததுபோலத் தான் தனியளாயிருந்து தளர்ந்த துக்கமெல்லாம் க்ஷேமம் விசாரிக்கிற தன்னுடைய சுற்றத்தாரைக் காணவே கெட்டுப்போமெனக்.

வயா, வேட்கைப் பெருக்கம், அஃதாவது "கருப்பந்தாங்கி வருத்தமுற்று, நுகரப்படும் பொருண்மேற் செல்லும் வேட்கை" என்பார் நச் (தொல் சொல் சூ, 371) கவான் - பக்கமுமாம் அசைதல் - தங்கியிருத்தல், தளர்தலுமாம் ஈன்ற அக்காலை என்பது ஈன்றக்கால் என அகரம் தொகுத்தது செய்யுள் விகாரம்

202 வெயில் மிகவும் கடுமையாய்க் காய்கிறபோது மரமானது அந்த வெயிலையெல்லாம் தான் மேலே பொறுத்துக்கொண்டு, தன்னண்டையிலே வந்தவர்களுக்கெல்லாம் ஒருபடியாக நிழலைக் கொடுத்து அவர்களுடைய தாபத்தைப் போக்கியும், பழுத்த மரம் பலருக்கும் அநுபவமாவதுபோலத் தன்னுடைய திரவியங்களைப் பலரும் அநுபவிக்கப் பண்ணி, அவர்கள் வருத்தத்தை நீக்கித் தான் வருந்தி வாழ்கின்றதே நல்ல முயற்சியையுடைய புருஷனுக்கு லக்ஷணமாவது எனக் அழல், சூரியவுஷ்ணம் 'அழன்மேய்ந் துண்ட நிழன்மா யியவு' என்பது அகம் 395 நேரொத்தல் - ஒருபடியாக எல்லார்க்கு மொத்தல்

203 ஒன்றன்மேலொன்றாக அடுக்கிய பக்கமலையையுடைய நாடனே! தம்மைச் சேர்ந்தவரைப் பெரியோர் தாங்கமாட்டோம் என்னார்கள் அஃதென்போலவெனில் மேன்மேலும் கனத்த காய்களைப் பலவாகக் காய்த்தாலும் தன் காயைப் பொறுக்கமாட்டாத கொம்பில்லாதவாறு போல எனக் எடுத்தல், நிலையினின்றும் உயர்த்துதல் எடுக்கலம் என்பது எடு என்ற பகுதியும் கு என்ற சாரியையும் பெற்று எடுக்கு என்றாகி, பின்பு எதிர்மறை இடைநிலை அல்லும், தன்மைப் பன்மை விகுதி அம்மும் பெற்று உகரங்கெட்டு அகரமேறி முடிந்தது யாம் எடுக்கமாட்டோம் என்பது பொருள் வன்காய் என்பதில், வன்மை பெருமையையும்

கனத்தையும உணாததிறறு தமசோநதா எனற் பாலது தன் சோநதா எனறு ஒருமைப பனமை மயககமாய வநதது. பெருமலையானது அடுககிய பல மலைக கறகளைத தன சிகரதது ஏறறி வைததுக கொணடிருததல் போலத தன சுறறததை உயாததுதல பெரியோாககு அழகெனபது தொகைமொழி "தொகைமொழி எனினும சுருககமெனினும ஒககும" (வீர அலங 11)

204 உலகததாா அறிய முடிய நடபுககொணடாலும, சிறியவாகளுடைய நடபுச சிலநாளொழிய நிலலா, தளாசசியிலலாதாருடனே கொணட நடபானது தாம கொணட தவமாகிய நெறிககோரிடையூறு வருஙகாலததும அதறகுத தளராமல நிறகிற பெரியோா நிலைபோல நிலைகெடாமல நிறகும எனக ஒலகுதல - தளாதல நட்பு நிலலாவாயச சிலகாலமே நிறகும எனலுமாம இது தழுவககூடாத நடபினரை விலகக வேணடுமென்றும தழுவககூடிய நட்பினரை அணைததல வேணடுமெனறும கூறிய முகததால பெரியோருடன கொணட நடபு நனனெறியில உயககுமெனறு குறிபபிததாராயிறறு

205 இவா நலலவா இவா பொலலாதவா, இவா எமமைச சோநதவா இவா அனனியா எனறு சொலலபபடட பேசசே சிறிதும இலலாதவராகும இயலபுடைமையினாலே, தளாநதா துனபஙகளை ஆராயநது, அவரைச சென்று கிட்டி அநதத துனபஙகளை நீககுவாா யாவாசில ருணடோ, அவா எலலாாககும பெரியவா ஆதறகு உரியாாஎன்க நலலோா தீயோா எனற வேறறுமைஇனறி இடா உறறுழி உதவுக எனபதாயிறறு சிறறினததாா கேணமை தீபபயன தருமெனறு கீழபபாடலகளிலெலலாங கூறிவநத ஆசிரியா இபபோது நலலாா பொலலாா யாவரையும ஒருபடியாகக கருதி இடா தீாகக எனறது எனனையோவெனின, இறபபச சிறநதானை ஓா இறைவன தீயினததாலே தீஙகுறலும நலலினததாலே நலனுறலும இலனுயத தன பெருவலியின முனனே மறறையாா பெருமையை, விளககுமுன இருளபோல மாயவிகக வலலன எனபதைத உணாததறகெனக அஃது இலஙகையாா வேநதனை இராவணன போரிலே தன சேனை முழுவதுமபடத தனியனாய அகபபட்டகாலததது, அவனது நிலைமையை நோககிய இராமன அவனை

வதைபபதைவிட்டு 'நீ இனறுபோய நாளை நின சேனையோடு வா' என விடுதது உதவியதுபோலும ஊராணமையாகும துனபந துடைபபார யார எனபதூஉம பாடம இனனா எனபது இனி மையெனனும பணபடியாகப பிறநத குறிபபுமுறறு இதக்கை யா எனறு பொருளபடும இனையா எனபது ஈணடு இனனரின வேறாய தீயா எனறு பொருளபட்டு நினறது

206 பொனனின கலததிலே புலிநகததைப போலே வெள ளையான சோறறை மிகவிட்டு, சாககரையும போகட்டுப பாலும வாரதது அனனியா உணபிகக அவா கையிலே மனங கைதது உணடலினும, உபபிலலாத புலவரிசிக கூழைத தன உயிர்போலு மிருககிற சுறறததார பககலிலே எநதக கலததில வாரததுச சிறிதளவு குடிததாலும மனம திருபதியடையும எனக

அமரார தம மனததே கைககத தாம உணடலினும என றும, அமரார கைததாகிய புழுககலை உணடலினும எனறும கூறலு மாம முனனையதில கைதது எனபது எச்சத திரிபு பெயதல - மிகச சொரிதல பொறகலததிறகு மறுதலையாய எககலததானும எனற துணையால, கலம யாதுமினறிக கையே கலமாகக கூழை உறிஞசிக குடிததாலும எனறும கொளக புழுககல - புழுககிய உணவு புலியுகிர போனற புழுககல ஆவது - பிடிததால அடஙகி, விட்டால வெவவாறாகும அனனம எனபது ஒரு பழைய உரை இததகைய அனனததைச சாககரையும பாலுங கூட்டி யுணணும உணவின சிறபபினையும, மிகக நீரை யூறறித தளரக காயசசிய கூழை உபபும இனறி உணணும உணவின இழிவையும விளக கினார புறகைககு 'தயஙகுநீரத தணபுறகை' 'நெடுநீரபபுற்கை' என னும அடைகள கொடுககபபடுதல காணக (நால 210, புறம 64)

207. காலததாலே உபசாரததோடு, இட்டாலும, பகைவர வீட்டிலே இட்ட இனிய கறிசசோறு வேமபுபோலவிருககும அநதி வேளையிலே உறவின முறையார ருசியறற இலைககறியை இட்டாலும அவரிடததிலே அது ருசியாயிருககுமெனக நாள வாய, விடியற்காலையில வெஙகருனை - சூடான கறியுணவு எனலுமாம வேளாண்மை வெஙகருனை, ஒபபுரவு செய்து இட்ட விருமபததகக கறிச்சோறு எனலுமாம

208 கருமானுடைய செம்மட்டியைப் போல வெறுப்பில்லாமல் தினந்தோறும் நன்மை போலவும் ஹிதம்போலவும் சொல்லிப் பதம்பண்ணி உண்கின்ற சில உறவினர் நெருப்பிலே இரும்பைப் போகட்டுத் தான்மாத்திரம் திரும்பி வருகிற குறடு போலக் கைவிட்டுப் போவார்கள், அக்கருமானுடைய உலையாணிக் கோலைப்போலத் தம் உறவின்முறையார் எரிகிற நெருப்பிலேயும் முழுகுமவரே நட்பினர் என்று சொல்லத் தக்கார் எனக்

கொட்டியுண்டலாவது தானம் போட்டு உண்டல், அஃது பிரபுக்களுக்கு இச்சகம் பேசி வயிறு வளர்த்தல் "இச்சை பல சொல்லி இடித்து உணக்கை" என்றார் பிறரும் கொட்டுதல் - தானம் போடல் என்னும் பொருட்டாதலைக் 'கொட்டி அளந்தறியாப் பாடலும்' (திரிக 57) என்பதனால் அறிக பதம் பண்ணும் தொழிலையுடைய செம்மட்டிக்கு வஞ்சகர் உவமை கூறப்பட்டார். சுற்றத்தார் துன்புறும்போது தாமும் துன்புறுதலே சுற்றந்தழுவுதலினிலக்கண மென்றுராயிற்று தம் உயிர்த்தோழனை வேள்பாரி மூவேந்தர்களாலும் வஞ்சித்துக் கொல்லப் பெற்றபோது கபிலர் பிரிவாற்றாது வடக்கிருந்து உயிர்துறந்த புறப்பாட்டு வரலாறு ஈண்டு சிந்திக்கத்தக்கது.

209 நல்ல வாசனையையுடைத்தா யிருக்கிற பூவினாலே கட்டப்பட்ட குளிர்ந்த மாலையையுடைய பெண்ணே! ஒரு நட்பினருக்கு ஒரு நட்பினர் இறக்குமளவும் இம்மையில் அவர்களுடனே இன்புறுவன வற்றிலே இன்புற்றெழுந்து அவர் துன்புறுவன வற்றிலே தாமும் துன்புற்று போனால் அவருக்கு மறுமையிலே செய்யும் உதவிதான் யாதொன்றுண்டு எனக்

அரசர்க்கு 'துணைநலம் ஆக்கந்தரூஉம்' என்றபடி நட்பினரால் எய்தற்பாலன அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் மூன்றுமே யாதலாலும், அவை இம்மையிலேயே எய்துவன வாதலாலும் நட்டார்க்கு ஒரு நட்டார் மறுமையிற் செய்வது ஒன்றுமில்லை என்றார்

210. தம்பால் விருப்பில்லாதார் மனையிலே வேறுயிருந்து உண்ணுகின்ற காட்டுப் பூனைக் கண்போன்ற ஒளியும் ஸாகோக்ஷ

ணமுமான கறியுணவும வேமபுபோலே கைககும தன்னைத் தான் விரும்புவது போன்ற விருப்பமுடைய சுற்றததா மனை யில் தளுமபத தளுமப நீா கூட்டி அட்ட பழைய குளிாநத கூழும எனுயபு அளவும் சென்று இனிககும அமிாதமாகும எனக வேறு இருநது உண்டலாவது "வாயாா பெருநகை வைகலும" நகாது மனம வேறுபட்டு உண்டல். வெருககுககண ஒளியுடைத தென்பது "வெருகிரு ளேககி யனன கதிாவிடு ." என னும அகப்பாட்டானுணாக (73) புற்கை, மிகக நீா கூட்டி யடப பட்ட கூழ் எனபது கீழ் 206 ஆம பாடலினும கூறபபட்டது காணக தயஙகுதல, அசைதல எனறும எனபோடு இடைதறகுக காரணமாகிய அமிழ்தம எனறுமாம என்பு, உடமபு (குறள 72)

(22) "நடபாராயதலாவது ஒருவருடைய பல குணஙகளையும ஆராயாமல விரைநது நட்புக கொணடவா பினபு அவா பால ஒரு குற்றங கண்டவிடததது நடபுவிடுதல, "விலங கிற்கும விளளல அரிது" எனறபடி இழிவாதலால நட்புக கொள்ளுமிடததுக குடிபபிறபபும ஒழுககமும குணமும நனமையும வாயமையும பழுதுசெயயாத தன மையுமாகிய இவைகளை நனறுக ஆராயநது நடபுச செய தலாம கீழதிகாரததிற கூறிய சுற்றததாாபோல நலல நட்பினரும அரசாககு அறம பொருள இனபஙகளுககுத துணையாக இருததலின, இது சுற்றநதழாலின் பின வைக கபபடடது

211 நட்புக கோடலின கருததினை உணாநதும, கலவி கற்றும அறிநதவாகளுடைய நடபு, கருமபின குருததிலிருநது அடிவரையில் தினறுறபோல நாளுககு நாள ருசி யதிகரிததுக கொணடேவரும இனிமைக குணமில்லாதவருடைய நட் பானது அககருமபின அடியிலிருநது குருததிற்கு நேரே தினறு கொணடு போனதுபோல நாளுககு நாள ரஸம குறைநது கொண்டே வரும எனக

நடபுக கோடலின கருததினை யுணரலாவது, 'நகுதற பொருடடனறு நட்டல் மிகுதிககண் மேற்சென றிடித்தற்

'பொருட்டு' என்று உணர்தல் கற்றறிந்தாரின் கருத்தினை அறிந்து அவரோடு கொண்ட கேண்மை யெனினும் பொருந்தும்.

212 பொன்னைக் கொழித்து அருவி விழுவதனாலே பக்ஷிகளெல்லாம் பறந்தோடுகின்ற பூக்களையுடைய மலைநாடனே! நல்ல குடிப்பிறப்பைக் கருதி, 'இவர் நடுவே வேறாகாதவர்' என்று ஒரு பக்ஷமாக நட்புக் கொண்டதேயல்லாது மற்றொரு பக்ஷமாகிய மனத்தினை நன்கு ஆராய்ந்தறிந்து நட்புக் கொள்ளப்பட்டதொன்று அன்று எனக.

நல்லிற்பிறப்பு என்று கூட்டுக. மனத்தால் குடிப்பிறப்பு மனந்தூய்மை என்ற இருபக்கமும் ஆராய்ந்து அறிந்து நட்புக் கொள்ளப்பட்ட தொன்றல்லாததாய், நல்லிற் பிறப்பொன்றே எண்ணி, இவர் இடையில் திரியார் என்று கொண்ட நட்பு நன்மை அல்லாதது ஆகும் என உரைப்பினும் அமையும். கெழு கேழ் என்றாய்ப் பொருந்துதலை உணர்த்திற்று (தொல். சொல். சூ. 303 நச். உரையை நோக்குக) பொன்னோடு பொருந்தி என்பது பொருள். மலையிடத்துப் பிறந்த அருவியானது நீரைக் கொழித்தலை விட்டு ஒரு காலத்துப் பொன்னைக் கொழித்து விழுந்து, பக்ஷிகள் அஞ்சி இரிதற்கிடனாதல் போல நற்குடியிற் பிறந்தோரும் ஒரு காலத்து வெருவத் தக்கன செய்தல் கூடுமென்பது தொகைமொழிப் பொருள். "குடிப்பிறப்பு ஒன்றனையுங் கொண்டு நட்புக் கொள்ளாமல் அவர் மனத்தினையுந் தீர ஆராய்ந்து நட்புக் கொள்ள வேண்டும்" என்பது ஒரு பழையவுரை. அதற்கு உதாரணம் அடுத்த பாட்டிற் கூறுவர். மனமறிய, மனம் அறிந்ததனாலே என்று காரணப் பொருட்டாய் வந்தது.

213 யானையைப் போலே இருக்கிறவர்களுடனே கொள்கிற நட்பை விட்டு நாயைப் போலே யிருக்கிறவர்களுடைய நட்பினைக் கொள்ளக்கடவன். யானை தனக்குக் கவளம் இட்டு வளர்க்கிறவனையே ஒருகாலத்தில் கொல்லும்; நாய் தன்னை வளர்க்கிறவன் எறிந்த வேல் தன் உடம்பிலே பட்டு உருவாநிற்கவும், தன் வாலைக் குழைத்து அன்பு பாராட்டும் எனக.

இது ஒருவரை நட்புக்கொள்ளுமிடத்து அவருடைய உயர் குடிப்பிறப்பினையும் மனந்தூய்மையையும் நோக்கவேண்டுமென

தாம், குடியும் குலமும் உணடென்று நட்புக் கொள்ளாமல் அவர் மனத்தினை நன்றாய் ஆராய்ந்து மனந் தூயரா யிருப்பின் குடியும் குலமும் இல்லையாகிலும் நட்புக்கொள்க என்றுமவிதித்தாராயிற்று

"பெருமையும் சிறுமையும்" என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்து (285) கழியச் சிறிதாக உவமித்ததற்கு 'யானை யனையவர் ... வேண்டும்' என்பதனைக் காட்டினார் பேரா 'நட்புரீஇ' என்றும் பாடம் அறிந்தறிந்தும், நன்றாய் அறிந்தும்

214 மனத்தினாலே ஒருநாளும் நட்புக்கொள்ளாதவர் எந்நாளும் தம்மருகில் இருந்தாராகிலும், நட்பினராகார் தம் நெஞ்சிலே எந்நாளும் சினேக பந்தம் உடையார் தாம் கொண்ட நட்பினைத் தந்நட்டோர் தம்மை விட்டு அகன்று பலநாளும் தூரத்திலுள்ளார் ஆயினும் கைவிடுதலில்லை எனக

நட்புக்குப் "புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா, உணர்ச்சிதான் நட்பாம் கிழமை தரும்", (குறள் 785) " தூரத்தொழுகிக் கண்ணுந் துணைகள் துணைகளே, சாரத்தொழுகிக் கண்ணுஞ் சலவர் சலவரே" (திரிக 51) என்பன ஈண்டு சிந்திக்கத்தக்கன

215 கொம்பிற் பூத்த பூப்போல மலர்ந்து பின் குவியாது தலை நாளிலே நட்புக்கொண்ட சந்தோஷம் போல இருக்கிறதே நட்பாகும் தோண்டிய குளத்திலே யிருக்கிற தாமரை அல்லி ஆம்பல் முதலிய பூக்களைப்போல முன்னம் மலர்ந்து பின்பு முகுளிதமாவதுபோலக் கண்டபோது சந்தோஷமாக நட்புக்காட்டிக் காணுதபொழுது இகழ்ந்து பேசுகிறவர்களைப் பெரியோர் விரும்புவதுமில்லை நட்புக்கொள்ளுவதுமில்லை எனக

கோடு, கிளை கூம்புதல், குவிதல் வேட்டல், நட்புக் கோடல் தொடுதல், தோண்டுதல் தொட்ட என்பது தோட்ட என நீண்டது பின்னையதான கூம்புதல், இகழ்தல் என்று பொருள் பட்டது 'உலகந் தழீஇயது ஒட்பம் மலர்தலும் கூம்பலு மில்லது அறிவு' என்னுங் குறளுரையில் இப்பாடலின் கருத்தினை உரைநடையில் மடுத்தனர் பரிமே

216 கடையான அதமருடனே கொண்ட சினேகம் பாக்கு மரத்துக்குத் தினம் நீருற்றுவது போல எந்நாளும் பிரியஞு

சொல்லி ஆகவேண்டும்; மத்திமருடனே கொண்ட சிநேகம் தென்னைமரத்தைப் போலச் சிலநாள் பின்னே திரிந்து ஆக வேண்டும், உத்தமருடனே கொண்ட சிநேகம் பனைமரத்தைப் போல ஒரு நாள் கண்டு பேசியபோதே அமையும் எனக.

தொன்மையுடையாராவார் நற்குடியிலராயினும் மனம் தூய்மையாகிய சிறப்பினை உடையார். எண்ணரும் பெண்ணை என்றது, ஏனைக் கமுகு தெங்குகளைப் போல மக்களால் மதிக்கப்படாதிருத்தல். எண்ணுதல் - மதித்தல் அருமை, ஈண்டு இன்மைமேற்று. பனங்கிழங்கினை நட்டவர் பின்பு அதற்கு நீரூற்றி வளர்க்க வேண்டுவதில்லை தென்னைக்குச் சில வருஷங்கள் நீர் ஊற்றியே வளர்க்கவேண்டும் பாக்கினுக்குத் தினம் நீரூற்றவேண்டும்.

217 கமழ் நீரிலே வெந்த பசுமை இலைக்கறியானாலும் நட்பினர் கையிலே ஒருவன் பெற்றால் அது சிறந்ததான அமிர்தம் போல இருக்கும் சிறந்த தாளிப்போடும், துவையலோடும் பொருந்திய வெள்ளைச் சம்பாச்சோறே யாயினும் விரும்பாதவர் கையகத்து உண்டல் எட்டிக்காய்போலாகும் எனக் கருத்து. [illegible] இலைக்கறியினும் இழிந்த கறியை உணர்த்திற்று. துய், தாளிப்பு, "துய்கொள் கொழுந்துவை" என்றார் புறத்தினும் 160

218 நாயின் கால்விரலைப்போல மிகவும் சேர்ந்திருந்தாலும் ஈயின் காலளவுச் சிறுமையும் உதவி செய்யாதவர்களிடம் நட்பு என்ன பயனும்? வயலால் தனக்கு ஒரு பயனும் இல்லாவிட்டாலும் தூரத்திலே யிருக்கிற தண்ணீரைக்கொண்டுபோய் அந்த வயலுக்குப் பாய்ச்சி, அதனை விளைவிக்கும் வாய்க்கால் போன்றவர் நட்பினை அவர் தூரத்தே யிருந்தாலும் சென்று கொள்ளவேண்டும் எனக. ஈக்கால், ஈச்சிறகு என்பன மிகச் சிறுமைக்கு ஓர் அளவு

219 மனம் சுத்தமில்லாதாரிடத்துக் கொண்ட நட்பினும் பகை நல்லது மருந்திலே தீராத வியாதியை அனுபவித்தலினும் சாதல் நல்லது ஒருவனை நெஞ்சுநோவ வைவதினும் கொல்லுதல் நல்லது இல்லாத குணத்தைப் புனைந்து சொல்லிப் புகழ்தலினும் வைதலே நல்லதெனக

220 பலருடனே மருவிப் பலநாளும் கலந்து நடந்து ஆராய்ந்த பின்னர் பொருளாகத் தக்கவரை நட்புக் கொள்கிறது

ஒருவனுக்கு உறுதியாகும் பல்லினாலே கடித்துப் பிராணனைப் போக்கும் பாம்புடனேயும் நட்புக்கொண்டபிறகு அதை விடுகிறது மனத்திற்குத் துன்பமாயிருக்குமாதலால் என்க

தன்னோடு நட்ட நாகராஜனை தக்ஷகனை இந்திரன் ஜனமேஜயன் யாகத்தீயில் விட்டுவிட அஞ்சி அவ்வரவரசனுடன் தானும் அத்தீயில் விழுந்தழியத் தீர்மானித்து விண்ணுலகினின்றும் இழிந்தனனென்னும் புராண கதை ஈண்டு நினைக்கத்தக்கது பரிதல் - அறுத்தல். ஈண்டுக் கடித்தல் மருவி, பொருவி, பரிந்து, மருவி, என்பன நான்கு மாத்திரை அளபெடுத்தன (தொல் எழுத்து. 6 நச உரை)

(23) 'நட்பிற்பிழை பொறுத்தலாவது, தாம் நட்புக்கொண்டவர் பொல்லாத காரியங்களைச் செய்தாராயினும், அவர் அறியாமையாற் செய்தாரென்றுதல், தம்மிடத்திலே விசுவாசத்தினாலே செய்தாரென்றுதல் கொண்டு அவர் செய்த குற்றங்களைப் பொறுத்தல்

221 ஒருவர் நல்லவரென்று, தாம் மிகவும் விரும்பி நட்புக் கொள்ளப்பட்டவரிடத்து ஒரு நட்புமில்லையாயினும் அதனைப் பிறரறியாமல் அடக்கிக்கொண்டு போகக் கடவர் அஃது என் போல எனனின் நெல்லுக்கும் உமியை அடக்கிக் கோடல் உண்டு, நீருக்கும் நுரையை அடக்கிக் கோடலுண்டு; பூவிற்கும் புறவிதழை அடக்கிக் கோடலுண்டாயவாறு போல என்க

'உயிரை ஆக்கும் நெல்லும் நீரும்' என்றும் 'நெல்லுயிர் மாந்தர்க் கெல்லாம் நீருயிர்' (புறம் 186 உரை சிந 2908) என்றும் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் நெல், நீர் என்ற இரண்டும் மங்கலமாதலோடு நாற்றமுடைமையும் காலத்தின் மலர்தலும் வண்டிற்கு நெகிழ்தலும் கண்டோருவத்தலும் விழையப்படுதலு முடையதாய சிறந்த பூவும் சிறப்பில்லாத உமி, நுரை, புறவிதழ் என்ற தம் அங்கங்களை அடக்கிக்கொண்டிருத்தல்போல அரசனும் சிறப்பில்லாதவராயினும் தன் நட்பினரைத் தழுவிக்கோடல் வேண்டுமென்றுராயிற்று. உமியுண்டு, நுரையுண்டு, புறவிதழுண்டு எனபனவற்றிற்கு உமியை அடக்கிக் கோடலுண்டு, நுரையை அடக்கிக் கோடலுண்டு, புறவிதழை அடக்கிக் கோடலுண்டு என்றுபொருள்

தந்து உரைக்கப்பட்டது நெல்லிற்கு என்னுமிடத்துச் சிறப் பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது

222 கட்டுகிற கரையைத் திரும்பத் திரும்ப உடைத்துக் கொண்டுபோகும் தண்ணீரை நச்சிப் பிழைக்கின்றவர் அந்த நீரு டனே பிணங்கிக் கொண்டிரார்; பின்னை யந்த நீரைப் போக வொட்டாமல் அணைபோட்டுக் கட்டுவார்கள் அப்படிப்போல் தாம் வெறுக்க வெறுக்கத் தீயன செய்தாராயினும் தாம் வேண்டி ஆக்கிக்கொண்ட நட்பினார்களைப் பொறுத்துக் கொள்வார்கள் எனக் செறுதோறு என்பது செறுந்தோறென்று வலிமிக்கு நின்றது. செறுதல், தடுத்தல் வயல்தோறும் எனினும் அமையும், செறு, வயல் உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கதெனக செம்புனல் என்றார் உழவர்க்கு மிகவும் ஆவசியகமான புதுப்புனலை புதுப்புனலைக் கண்டு உழவர் களி சிறந்து ஆர்த்தலும், அரசர் விழவு அயர்தலும் தமிழ்நாட்டு வழக்கு இதனை, 'உழவர் ஓதை மதகோதை உடை நீரோதை தண்பதங்கொள் விழவர் ஓதை சிறந்தார்ப்ப' என்னும் சிலப் கானல்வரிப் பாட்டானும், 'மலிபுனல் பொருத மருதோங்கு படப்பை ஒலிகதிர்க் கழனிக் கழாஅர் முன்றுறைக் கலிகொள் சுற்றமொடு கரிகால் காணத் தண்பதங்கொண்டு' என்னும் 276 ஆம் அகப்பாட்டானும் (தண்பதங் கொள்ளல் - புதுப்புனலாடல்) வையையைப் பற்றிய பரிபாடற் பாட்டுக்களானும் பிறவற்றானும் அறிக முன்னையதான வெறுப்ப - வெறுக்கத்தக்கன, பின்னைய தான வெறுப்ப - மிக எனலுமாம்

223 பொன்னைப்போல நிறத்தையுடைய கோங்கமலரிலே அழகிய வண்டுகள் ஆரவாரிக்கும் உயர்ந்த மலைநாடனே! மிகவும் பொல்லாத காரியத்தைத் தன்னுடனே நட்புக் கொண்டவர் செய் தாராயினும் பொறுக்கத் தகுவதொன்று அன்றோ? ஏனெனில் ஒருவர் பொறுக்கவே இருவர்க்கும் நட்பு உண்டாகுமாதலால் எனக.

உயர்வரை வினைத்தொகை உரு, வடிவழகு, உருவ என ஈறு திரிந்தது (அகம் 1 உரை தொல் சொல் 302. நச) தன்னிடத் துள்ள தேனையெல்லாம் நுகர்ந்து தன்னை யிறுதியிற் றுறக்கும் வண்டினுக்கு நெகிழ்ந்து, பின்னையும் பல புதுமலர்களை ஊழ்த்து அதனை நுகர்விக்கும் கோங்குபோல அரசனும் தன் நட்டார் செய

யும் மிகைகளைப் பொறுத்துக் காலங்களில் உள்ளம் நெகிழ்ந்து, உதவி செய்தல் கடனென்பது தொகை மொழியின்பொருள். தன் வடிவழகாலே கோங்கினை மயக்குறுத்திய வண்டென்பார் உருவவண்டென்றார் நிறக் கோங்கென்றது நல்ல ஜாதியைக் குறிப்பித்தது அதனை உபமேயத்தினும் பொருத்திக் கொள்க. கோங்கின் நிறம் பொன்னை ஒக்குமென்பதனை 'கோங்கின், காலுறக் கழன்ற கணகமழ் பனிமலர், கைவிடு சுடரிற்றோன்றும்' (அகம் 153) என்பதனால் அறிக

224 மடிகின்ற அலைகள் கொணர்ந்து ஒதுக்கிய தூய வெள்ளிய கிரணங்களையுடைய முத்துக்களைத் தீவிரமாக வருகின்ற கப்பல் கரைகளிலே சிதறச்செய்யும் கடற்கரையை யுடையவனே! தம்மால் நட்பு விட்டுவிடுதற் கரியவர் நற்குணங்களை யுடையவரல்லாதவராயின், அவர் தம் நெஞ்சினைச் சுடுகிறதற்கு மூட்டிய தீயாவர் என்க கப்பல் விரைந்து கரையை நோக்கி வருதலால் அலை பலமாய்மோதி, கரையிலே ஒதுங்கிக் கிடந்த முத்துக்களைப் பாத்மாக்கள் வாரிக்கொள்ள ஒட்டாமல் சிதற அடித்தும், மீண்டும் கடலிலேயே மடித்தும் விடுகின்றன என்றாராயிற்று கப்பல் இவ்வாறு மனம் நோவத் தீங்கிழைத்தாலும், அது விடுதற்கரிய தொன்று தல் போல நட்டாரும் இயல்பிலரேனும் விடற்கரியர் என்பது தொகை மொழிப்பொருள்

225 பொன்னையும் தானியத்தையும் நல்ல வீட்டையும் சுட்டுப்போட்ட நெருப்பினைத் தினந்தினம் இருக்கிற விடந்தேடிக் கொண்டு வந்து வீட்டுக்குள்ளே வைத்து ஆக்கிக்கொள்ளுதலால் பொல்லாத காரியங்களைச் செய்தாராயினும் விடப்போகாதவர்களைப் பொன்னைப்போலே தக்கவிடத்து வைத்துச் சோர்வு படாமற் காத்து அடக்கிக்கொள்ள வேணும் என்க

'அலகுபத மிகுத்த கடியுடைவியன்கர்' என்றும், 'கூழுடைத் தந்தை இடனுடை வரைப்பு' என்றும் (அகம் 49, 145) 'நெல்லுடைமை கூறியவதனால்', இல்லிற்கு அஃதுடைமையே நன்மையாவது பொன்னொடு கூடிய நல்லில் என்றமையால் தன் தானியங்களும் பிற சம்பத்துக்களும் நிறைந்த இல்லினைக் கூறினாராயிற்று. பொன்னும் நல்லிலும் சிதைந்தமைக்கு இல்லவர் சோர்வே

காரணமன்றித் தீயின குற்றமன்றென்று கொண்டு, அத்தீயினைத் தொழுதலும் வேண்டுமென்க

226 தம்மை விட்டுப்போகாதவர்கள் பொல்லாத காரியங்களைச் செய்தாராயினும் அவர்களை விட்டுவிடப்போமோ? அணுகுதற்கரிய தன்மையினையுடைய ஆகாசத்தைத் தன் முகடுகளாற் குத்துகின்ற நீண்ட மலையை யுடையவனே! தன் கண்ணைக் குத்திற்றென்று தன்கையைத் தறிக்கப்போமோ எனக

ஓராதாரமுமின்றி நிற்கின்ற ஆகாயமானது தன்னைக் குத்தியிடிக்கின்றதென்று மலையைக் குறைத்து விடுதலில்லையாதல் போல, இன்னா செய்த நட்பினரைவிட்டுப் போகாதென்பதாம். ஆகாயம் நிராதாரமாக நிற்கின்றதென்பதனை 'வறிது நிலைஇய காயம்' (புறம் 30) என்பதனால் அறிக. சிறுபாடலில் தீய இயல்புடையார் தம் தீய இயல்பினாலே தீங்கிழைத்தாராயினும் அணைக்கவென்றார்; இப்பாடலில் வலியிலராய் உபகார குணமுமுடையாரும் அறியாமையால் ஒரு கால் தீங்கிழைத்தாராயினும், அவரையும் அணைக்க என்றார். பிற்று விண்குத்து நீள்வரை வெற்ப என்பதாக விண்ணைக் குத்தும் நீண்ட மூங்கில்களையுடைய மலைநாடனே என்றலுமாம்; வரை, மூங்கில், கணுவுடைமையால்

227 விட்டு விளங்குகின்ற கரையுடைய குளிர்ந்த கடற்கரையையுடையவனே! நட்புக்கொண்டபின் அந்நட்பினர் பொல்லாத காரியஞ் செய்தாராயினும் அதனைக் குற்றமாக எண்ணாதார்களே சான்றோர்கள். நட்பினராய் ஒன்றுகூடியபின் அவர் செய்த குற்றங்களை அடக்கிக்கொள்ளாமல் பிறரறியச் சொலலும் உறுதியற்ற அறிவினர், அக்குற்றஞ் செய்தவரைப்பார்க்கிலும் கடையர் எனக.

இலங்குதல், விட்டு விளங்குதல் 'இலங்கிழை' என்புழிப்போல வெண்மை விழுந்தெழுந்து ஒளிவிடுதலுமாம். 'முலைமுகஞ் செய்தன முள்ளெயிறிலங்கின'* என்புழிப்போல (அகம் 7) நண்ணியார் குற்றமுந் தூற்றுமரபினார், என்னைகொல் ஏதிலார் மாட்டு?' என்று பலராலும் இகழப்படுதல் நோக்கி 'இணரறிவிலாதார் தாமும் அவரிற்கடை' யென்றார். கடலநீர் தன்னோடு கலந்த உப

பின் உவாபபிஙகை குறறமாக எண்ணுது விழுநதெழுநது ஒளிவிடு தலபோல அரசனும தன நட்பினா குறறததைத தானுந் தழுவிக கோடலவேணடுமென்பது தொகைமொழிப்பொருள்.

228 ஒலிக்கின்ற அருவியையுடைய நாடனே ! அனனியர் செயத தீஙகுகள பிராணவாதை தருவதொன்றாயினும, ஆராயு மிடதது 'உறறபால தீணடா விடுதலரிது' என்று, 'தன்னையே தான நோவின அலலது' அவ்வனனியரை நொநது கொள்ளற் குத தக்க காரணம யாதுளது ? ஒன்றுமிலலை அவ்வாறிருக குமபோது காதல பொருநதியவா செயத தீஙகுகள நெஞ்சத துளளே கிடநது சீரியவாகும எனக

செயத விழுமியவாம என்றபாலது விழுமிதாம என்று பன மைககண ஒருமை மயஙகி வநதது. சீதாபிராட்டியாரைக கணடு திருமபி வநத வானரவீராகள மதுவனததை அழிததாராயினும, அககுறறம சுககிரீவனுககுப போகயமாயிருநததெனனும இராமா யண வரலாறு எணடு சிநதிககத தககது. மலையினினறு வருபுனல ஓயாது ஒலிக்கின்றதாயினும, மககள அதனை ஓா அழகாகக கருது வது போலக காதலாா குறறஞசெயவாரேனும அதுவும ஓா சுவையேயாம 'பணணிய யாழொககும நடடாா கழறுஞ் சொல' (நானமணி 100) என்றாா பிறரும

229 தமா என்று தமமால நட்புககொளளப படடவரிடத திலே தமாலலாமையைபத தாம காணில, அவரைப பணடை நடபினாருளளும அதிபாககனகு மதிதது, அவா செயத குறறங களைத தம மனததில அடககிககொளக எனக 'தமமை' என புழி இரணடனுருபிறகு எழனுருபின பொருள கொடுததுரைக கபபடடது கீழபபாடலில தமா குறறஙகளைப போகயமாகக கொளள வேணடுமென்றாா இபபாடலில அது கூடாவிடில, 'முகாடடு அகநடபு ஓரீஇ விடல' என்றாா

230 ஒருவனுடைய குறறததினையும நலலகுணததினையும அவனை நடபுககொணடபின இது குறறம இது குணம என்று சோதிததுககொணடு திரிவேனலலை, நடபினன கூறிய இரகசியத தை வெளியிட்டவன செல்லும தீககதியை நான அடைக, அக

தேயன்றி ஒலிக்கின்ற கடல்சூழ்ந்த வையகத்தார் என்னை இகழ்க என்க 'என்மகன் இராமன் நாடிழந்ததற்கும் காட்டிற்கேகியதற்கும் நீயே காரணம் என்ற கோசலைமுன் பரதன் செய்யும் சபதங்களுள் 'மறைகாவா விட்டவன் செல்லுங்கதியை நான் அடைக' என்று கூறி, அதன்பின் 'செய்ந்நன்றி கொன்றவன் செல்கதியை நான் அடைக' என்று கூறலான் செய்ந்நன்றி மறத்தலோடொப்ப இதுவும் பெரும்பாவமென்று கொள்ளப்படும் 'ஊழி பெயருங் காலத்து யாவருஞ் செய்த இருவினையும் நீங்குதலின், அக்காலத்தும் செய்தி (செய்ந்நன்றி) கொன்றோர்க்கு உய்தியில்' (புறம் 34 உரை) என்று கூறுவது நோக்கி, செய்ந்நன்றி மறத்தலின் பாவத்தை உணர்க 'அருமறை காவாத நட்பும் ஒற்றுளென்பபடுவார்' (திரி. 55) என்றார் பிறரும் இப்பாட்டை நட்பின் ருசியறிந்த ஒருவன் கூறிய வஞ்சினமொழி எனக்கொள்க

(24) 'கூடா நட்'பாவது குடியாலும் குணத்தாலும் ஆசாரத்தாலும் தம்மனத்திற்கு ஒவ்வாதவரும் மனத்தாற் கூடாதிருந்தே, தம் காரியம் முடியுமளவும் புறத்தாற் கூடியொழுகுநருமாயுள்ளவர்களது நட்பு இத்தகைய நட்பினை அஞ்சி ஒழுகல் வேண்டுதலின் இது நட்பிற் பிழை பொறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது

231 கரிய குன்றத்தினின்றும் மிக்க அருவிகள் விழுகின்ற நீரொலிலையையுடைய நல்ல நாடனே! தீய நட்பினார் தம் காரியம் முடியுமளவும் கட்டுகள் எல்லாம் அற்றுப் பிரிந்த பழைய கூரையையுடைய வீட்டிலே மழைபெய்யும்போது ஒழுகுகிற தண்ணீருக்குச் சேற்றை அணையாகக் கோலிக்கொண்டும், அந்த அணைக்குள்ளே விழுகிற தண்ணீரைத் தம்மேல் ஏற்றும், அதிகமான போது இறைத்தும் இடப்பார் என்க செறித்தல் - பொருத்துதல். அஃதில்லாத கூரை, கட்டுப்பிரிந்த கூரை கரை - கற்புச் சுனையாய மலையில் தங்கியிருந்த நீர் மிகுதியான வழி அம்மலையைத் திறந்து அருவியாய் விழுந்துபோய் விடுவதுபோலப் புறத்தாற் கூடிய நட்பினரும் தம் காரியம் முற்றியவழிப் பிரிவர் என்க

232 வெள்ளிய அருவியையுடைய நாடனே! சீரியவருடனே கொண்ட நட்பு மிக்க சிறப்பினையுடையதாய் மழையினுமேல

விளையுளகள் மிக வுண்டாளுற்போல நனமையைததரும சீரியவா அல்லாருடனே கொணட மிகக நட்பானது மழை பெயயாக காலமபோல வறுமையாகவிருககும எனக

மாரியால் எனனும மூன்றனுருபு தொககது மாணட பயத தது என்பது பயம மாணடது எனறு மாறறியுரைககபபட்டது

233 நுணணிதான அறிவினையுடையாரோடு உறவு செய ததிலுணடான பயனை அனுபவிததல விருபபததிற றேவருல கததை ஒககும, நுணணிதான நூலை அறியமாட்டாதாராகிய பய னிலலாருடனே உறவுகொணட பயன் நரகததிலே அனுபவிககி றதுபோல விருககும எனக

நுகாதல - அனுபவிததல விழைவிறறு - விருபபததையுடை யது- ஊதியம - இலாபம அது மககடபிறபபாளுகிய இலாபம ஒனறு - ஒபபு நுணணிதான அறிவினையுடையாராவா புலவா, ‘தேவரனையா புலவா’’ (ஞானமணி 75) எனபா ஆதலால, அவ ரோடு கூடி நுகாவுடைமை சுவாககபோகததை ஒககுமெனறா ‘ஒருமைச செயலாறறும பேதை எழுமையும தான புககு அழுந தும அளறு’ எனபவாதலால, நூலுணாசசியிலலாத மாககளோடு கூடுறவு நரகானுபவம போலும எனறா

234 அருகுதோறுஞ் சநதனமரஙகள நிறைநத சோலையை யுடைய மலைநாடனே! மனததிலே நடபுக குணமிலலாதாருடனே கொணட உறவு வளருவதுபோலத தோனறி வைககோல நெருப் புபபோல ஒருபொழுதும நிலலாமற கெடடுபபோம எனக

நநதுதல - ஆதலும, கெடலுமாகிய பொருளபடுவதோா சொல ஈணடுக கெடல எனறு பொருளபடடது, சாரல - பகக மலை, பநதம, கட்டு, சிநேகக கட்டின ருசி எனக

235 செயயததகாத காரியததைச செயவதாகத துணிதலும செயயததகக காரியததைச செயயாமல நெடுகாள் விடடுவைதத லும நிசசயமாக இனபம வாததகக காரியததை யிகழதலும ஒரு வாககு அபபொழுதே துககததைககொடுககும எனக

'செயதககவல்ல செயககெடும செயதககசெயயாமை யானும கெடும்' எனபதும, 'துனபம உறவரினும செயக துணிவாற்றி இனபம பயககும வினை' எனபதும காணக

236 ஒரு குளததிலே தோனறி ஒருவழிபபட வளாநத இடததும விரிநத நனமையையுடைய குவளையை ஆமபல சரி ஒவவாததைபபோலப பெரியாருடனே உறவுகொணடாலும, நலல குணமிலலாதாா காரியஙகள வேருயிருககும எனக

குவளை - செஙகழுநீாபபூ ஆமபல - வெளளாமபல யாமை வாளை கருமபிறகொணட தேன இவற்றினேடு கூட்டிக குவளை யானது மருதநிலதது மககளாற குறிஞசி முலலைகளாகிய வன புலசதுத தம சுற்றததாாககுப பெறுதறகரிய உணவாகவிருநதிடும சிறப்புடைததாகலானும, ஆமபலரிசியுணவு தலைமழிதத கழிகல மகளிரும அடைமதிறபடடோரும அபராணததில வருநதியுண ணும இழிவுடைததாகலானும, குவளையை ஆமபலொக ஙலவா எனபபடடது இவறறினை 'கீழமடைககொணட வாளையும... . யாமையும கருமபிறகொணட தேனும பெருநதுறை குவ ளையும வனபுலக கேளிாககு வருவிருநதயரும' (புறம 42) என றும, 'அளியததாமே சிறு வெளளாமபல பெருவளக கொழுநன மாயநதெனபபொழுது மறுதது, இனறு வைகலுணணும அலலிப பதௌம புலலாயினவே' (ஷ 248) எனறும, 'சிறு வெளளாமப லலலி யுணணும கழிகல மகளிா போல' (ஷ 280) எனறும, 'செழுஞசெய நெலலின விளைகதிா கொணடு, தடநதாளாமபன மலரொடு கூட்டி இடுஉ கடநது வாளமருழுஙகி வேநத ரோட்டிய பாரி' (அகம 78) எனறும வநதுளளவறருன அறிக

237 இளைய சிறுகுரஙகு முநதிபபோயத தனதகபபன கொணடுவநத கனியைப பயறற நெறறைபபோலும விரலாலே கெரிததுககுறறிப பறிககிற மலைநாடனே! ஒருமை யிலலாதாரு டனே சொணட வுறவு பொலலாதெனக

முறறல - முறறிய கனி நெறறு - ஈண்டுப பயறறம நெற றினை உணாததிறறு இது மநதியின விரலபோன றிருததலால

ஞெமிர்த்திடுதல் - தழும்பாக்குதல், நெரித்தல், ஞெமுக்கிட்டு என்றும் முற்பட்டத்தாதைஞய என்றும் பாடங்கள்

238 என்னால் நட்புச் செய்யப்பட்டவன் தனக்கு ஒரு துன்பம் வருங்காலத்து என்னுடைய உயிரை அந்நட்புச் செய்தவன் கையிலே கொடேனாகில், நட்புச்செய்தவனது காதன் மனையாளைக் காவலழித்தவன் புக்க நரகத்திலே புக்கக்கடவேன் பெரிய புகழை யுடைய பூமியிலுள்ளவர்கள் என்னைச் சிரிப்பாராக என்க.

239 பசுவின் நெய்வார்த்திருக்கிற கலசத்திலே அந்த நெய்யைக் கொட்டிப் போட்டு வேப்பெண்ணெயை வார்த்து வைத்தத்தோடொக்கும் தேன்படுகின்ற மலைநாடனே! நல்ல அறிவினை யுடையவர் உறவைவிட்டுப் புல்லறிவாளருடனே நட்புக்கொள்ளுகிறதென்க

வேம்பு அடு நெய் - வேப்பங்கொட்டையைக் காய்ச்சிய நெய்

240 வடிவினால் நல்ல அழகையுடையவனிடத்து ஒப்புரவில்லாதது காயந்து பருகுவதற்கு அமைந்த பாலிலே நீரைக் கலந்ததனோடொக்கும் அறிவுடையவர் பொல்லாதவர்களைச் சேர்ந்து தீயராகுதல் நாகப்பாட்பு விரியன் பெடையோடே கூடினதோடொக்குமென்க

'நாகம் விரியன்பெடையுடனே புணர்ந்தால், அதின் வயிற்றிலே கருப்பமுற்பவித்த அந்த நாகத்திற்கு ஆயுசு குறைந்துபோமாறுபோலப் பொல்லாதவனைச் சேர்ந்தால் நல்லவனும் கெட்டுப் போவான்' என்பது ஒரு பழைய உரை

3 'இன்பவியல்' லாவது இன்பம் எய்துதற்குரிய ஒழுக்கங்களைக் கூறும் இயலாம் அவை அறிவுடையாராதலும், அறிவின்மையின் நீங்கியாராதலும், நன்றியைப் பயக்கும் செல்வமுடையாராதலுமென மூன்றுமாம் நட்பினரை உடையாரே இன்பம் எய்துதற்குரியாராதலால், இது நட்பியலின்பின் வைக்கப்பட்டது

(25) 'அறிவுடைமை'யாவது "இயற்கையறிவினானும், அறம் பொருளின்பம் வீடென்னும் நான்கினையும் நூல்சொன்ன முறைமையாலே அறிந்து அறிவுக்குத் தக்கதாக இம்மைக்

கண் நடந்து மறுமைக்கு உறுதியாகிய காரியங்களைத் துணிந்தறிதலும், உலகவியற்கை யறிந்து உலகத்துக்குத் தக்கதாக ஒழுகுதலுமாம்."

241 பகைவர் இளைத்தவிடம் பார்த்துப் பெருமைக் குணமுடையார் தாமாகவே தலையிறங்கிக் கொள்வார்கள் (அந்தப் பகைவரைக் கொல்லப் படையெடுத்துப் போகார்) ஆராயுங் காலத்து, சந்திரனை மறைக்கும் இராகு அந்தச் சந்திரன் பிறையாயிருந்த காலத்து மறையாது பூரண சந்திரனான போது, மறைக்கும் எனக்.

வீரரல்லாதார் மேலும், முதுகிட்டார் மேலும், புண்பட்டார் மேலும், மூத்தார் இளையார் மேலும் போர்க்குச் செல்லுதல் படைமடமாதலின் (புறம் 142 உரை), தகவுடையார் அது செய்யார் எனக். தகவு - பெருமை. தலைச்செல்லல் - மேற்செல்லல். அணங்குதல் வருத்துதல், அணுகுதல்.

242 குளிர்ந்த கடற்கரையையுடையவனே! தரித்திரரான மனுஷியருக்கு, அணிகலமாவது அடக்கமுடைமை. ஒருகால் வரம்பு கடந்து அடக்கமின்றி நடந்தாராகில் தாம் வாழ்கின்ற ஊராராலே தாம் குடி பழிக்கப்படுவார் எனக்.

சீர் உயர்வு மாத்திரை அளவு 'சிறிய சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு' என்பவாதலும், அவ்வுயர்ச்சிதான் அளவிறத்தலாகாது என்று விதித்தாராயிற்று.

243 எந்நிலத்திலே விதைத்தாலும் எட்டிவிதை தென்னை மரமாகாது. தென்னாடாகிய நரகத்திலே பிறந்தவரும் பூமியிலே பிறந்து தருமத்தைச்செய்து சுவர்க்கத்திற்குப் போவார்கள். தன்னுடைய அறிவினது நன்மையே மறுமைக்கு உறுதி ஆவது. வடக்காகிய சுவர்க்கத்திலே பிறந்தவரும் மறுமைக்கு உறுதியாகிய பயனைச் செய்துகொள்ளாமல் நரகத்திலே விழுகின்றவர் பலர் உளர் எனக்.

தென்னன் நாடு தென்னாடு. தென்னவன் - கூற்றுவன், இதனைத் 'தென்னவற்பெயரிய துன்னருந் துப்பின்' என்னும் மதுரைக் காஞ்சியடிக்கு நச்சினார்க்கினியர் உரைத்த விசேடவுரையால்

அறிக கூற்றுவன் நாடு நரகமாயிற்று "தேவரெலலாரும, யாம் சேரவிருததலின், மேருததாழ்நது தெனதிசை உயாநதது" (தொல் எழுத்து. பாயி நச உரை) என்னும தொடாநோககி, வட திசை சுவாககமாதலறி

244 வேமபினிலையிலே வாழைபபழம பழுததாலும தன் னுடைய இயலபான சீஞ்சுவை சற்றுங கெடாது. அதுபோலத தான சோநத இனம பொலலாதாயினும பெரியோாகள அக கூட்டுறவாலே மனம பொலலாதாகிறதில்லை பணடையினும குணசிறப்புறுவாா எனக

245 கடறகரையிலும நலல நீருணடாம மலைசசாரலிலே யும உபபுநீா தோனறும ஆதலால தாஙகள இணஙகின இணககத தின வழியே யாகாா ரைகளை மோதுகினற அலைகளையுடைய குளிாநத கடற்கரையையுடையவனே' அறிவுடைய மனிதாாகளா தமமறிவினவழியிலே ஒழுகுவாா எனக

246 பருதத அரையையுடைய புனனைமரததாற் சிறபபுப பெற்று, மிகக குளிர்நத கடறகரையையுடையவனே ' ஒருகால விட்டு நீஙகுதலும ஒருகால கூடுதலும செயயககடவதொனறலல மருவிய செயகையை எலலாவிடததுமுடையவா யாவா ஒருவருட னேயம நடபுககொளளாமல இருககிறது நலலது எனக

247 ஒருவா அறிவிகக அறியும அறிவுடையாரை நட்புச செயயவே இனபஙகள பொருநதும, அறிவை அறிவிககவும அறி யமாட்டாதாரை விட்டு நீஙகவே, பல துனபஙகளும நீஙகும எனக

'பிணிபயிலும புலலனனா புலலறிவினுடைவா' (நானமணி 33) எனபவாதலால, அவரைப பிரியப் பிரியுமாம நோய எனறுா

24- நலல நிலையிலே தன்னை நிறுததிககொள்ளுவானும, தனனை முனனினற நிலையினினறும கெடுததுக கீழாககிக கொள் வானும, முன்னினறநிலையினும தனனை மேனமேலும உயாசசி பணணிக கொளளுவானும, தனனைத தலைமையடையுமபடிசெய்து கொளளுவானும தானே எனக.

'பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம், கருமமே கட்டளைக் கல்' (குறள் 505) என்பதுங் காண்க.

249 தமக்கு ஒரு கருமஞ் செய்துகொள்ளுகை காரணமாக அறிவில்லாதாரபின்னையும் பெருமைக் குணமுடையார் செல்லுகின்றது, பெறுதற்கரிய மரபினை யுடைய திரைகள் ஆரவாரிக்கும் பேரொலியையுடைய கடற்கரையை உடையவனே! அது அறியாமையல்ல அறிவுடைமையேயாம் எனக.

கருமவரிசை, கருமத்தின் தகுதி வரிசை தகுதி என்று பொருள் படலைத் 'தத்தம் வரிசையான் இன்புறூஉம் மேல்' என் பதனால் அறிக. ஒதம் - அலை 'நிலைஇய பண்பிலா நேரலார் என் றென்று, உள்ளிய உரையாது உறுதியே கொள்க' (பழ 253) என்பது ஆன்றோர் ஆணை எனக.

250 'பொருள் வரவானுகிய காரியங்களை உட்படுதலும் போக போகயங்களை அனுபவித்தலும், தாமதத்தினைத் தகுதியுடைய பெரியவர்களுக்குச் செய்தலும் ஆகிய இவை மூன்றுகாரியமும் ஒரு பிறப்பிலே முட்டுப்படாமல் ஒருவருக்கு வந்து எய்துமாகில அதுவல்லவோ சிறந்த யாத்திரையாகப் போய்,தான் கருதின தீவிலே பலிப்புண்டாக வியாபாரம் பண்ணி, இடையூறின்றியே வந்து தன் பட்டினத்தைச் சேரவிட்டிருந்த கப்பலையுடையவன் மனம்போலே அமைதியுடையது' என்பது ஒரு பழைய உரை.

(26) 'அறிவின்மை'யாவது தன்னுடைய அறிவில்லாமையைக் கண்டு மாதா பிதா குரு முதலானவர்கள் தனக்கு அறிவு வரத்தக்கதாகச் சொன்ன வசனங்களையும் உட்கொள்ளாமல் அவர்களை உதாசீனம் பண்ணி, நூல் கூறுவனவற்றையுமிகழ்ந்து, உலகத்தியற்கையான முறைகளை விட்டு, தன்னறியாமைக்கேற்ற வொழுக்கங்களை ஒழுகி, எல்லாராலும் இகழப்படுதலும், மறுமைக்கு உறுதியல்லாதன செய்தலுமாம். இஃது அறிவுடைமையின் மறுதலையாகலின் அதன்பின் இது வைக்கப்பட்டது.

251 கூரமையான அறிவில்லாமையே ஒருவர்க்கு வறுமையாவது, கூரமையான அறிவுடைமையே பெரிய செல்வமாவது;

விசாரிககுஙகாலததுப பெணணிலககணஙகளும சில நிறைவுறு மையால் அவறறினை விருமபி, ஆணமையைமுற்றும இழநத பேடியுய பூணுளோ கணணுககினிதான ஆபரணஙகளை என்க

'தனககுப பாழ கற்ற்றிவிலலா உடமபு' எனபவாகலான, நுணணுணா வினமையை வறுமை எனறூா 'அறிவுடையாா எலலாமுடையாா' எனபவாதலால நுணணுணா வுடைமையைப பெருஞ செலவமெனறூா செலவம அறிவைபபோல சொாகக மோக்ஷஙகளைக கொடாதெனபது ஒரு பழைய உரை

252 பல நூலகளையுங கறறறிநது கேளவியாலவரும பயனை உணாவாா பெருமை அழிநது தூககபபடுகிறகாரணம அறிநதீரில லையோ? பழைய சிறபபினையுடைய சரஸவதி அவாகளிடம வசித தலினுலே மகாலக்ஷமி பிணஙகி அவாகளிடம சோாமாற போவா ளெனக முநதின ஜனமததிலே இவா கலவிககுத தவசுபணணிச செலவததுககுத தவசு பணணுமையால இநத ஜன்மததில வறிய ராய்த துனபுறுகினறூாகள, கலவிககும செல்வததுககும தவசு பண்ணத தகக அறிவு வேணும எனபது ஒரு பழைய உரை

253 பிதா படி எனறு தனககுச சொலல இதூ உறுதியாகிய சொலலலலவோ எனறு அதனை உடகொளளாமல இகழநதவனை ஒருவா அறிவுகொளுதத எழுதிய ஒலை ஒனறனைப பலாகூடிய அவையின முனனே மெலலகக கொடுகக, அ:றகு அவன கோபித துககொணடு எலலாரும பாாததறியத தன கலவியிலலாமையை யறிவிதது, அவரைப புடைகக ஒரு கோலை எடுததுககொளளு வான எனக கழறுதல வைதல, 'கழறப வெனபவவனபெணடிா' (அகம 76) எனபுழியும இபபொருடடாதல காணக

254 கலவியிலலாமல் வளாநதாெனுருவன உலகததிலே நலல அறிவாளரிடம புகுநது மௌள (மௌனமாக) விருநதாலும அது நாய் இருநததனேடு ஒககும, ஒரு வசனததைச சொன னலும அது நாய குரைததததனேடு ஒககும எனக

255 இலககணததோடு பொருநதாத பூாவபக்ஷ ஸமாதான கோடியையுடைய கடையானவன அறிவுடையோாகள நடுவே புகுநது தான் கல்லாததைச் சொலலுவன பெரியோாகளை

தாம் கற்றவற்றையும் அறிவில்லாதாரிடம் அவர் கேட்பினும் சொல்லார், அஃதேனெனில் தாம் சொல்லுகிற விடத்திலே அந்தச் சொல் மதிக்கப்படாமல் விடப்படுமென்று எண்ணி எனக. கோட்டி என்பதற்குக் கீழ் 155 ஆம் பாடலிலும் இப்பொருளே கொள்ளப் பட்டது, கடாவுதல் - கேள்வி கேட்டல்

256 கற்றறிந்த நாவினையுடையவர் தாம் சொல்லுகிற வசனங்களிலே தப்பு வரப்போகிறதே என்று அஞ்சி ஒன்றையும் சொல்லார் கல்லாதார் அந்தத் தப்பு வசனங்களுக்குப் பயப்படாதே சொல்லுவார்கள் அஃதெனப்போலவென்னில் பனைமரத்தின் மேலே உலர்ந்த ஓலை சலசலவென்று சத்தமாயிருக்கும், எப்பொழுதும் பச்சோலை சத்தமில்லாமலிருக்கும் எனக

257 நன்மையறியாத மனிதர்க்கு அறத்தினது வழியைச் சொல்லுங் காலத்து மலைமேலே அடிக்கிற முளைபோலத் தலைமுறிந்து செவியிலே சென்று ஏறுவாகும், ஆதலால், அவ்வுபதேசம் பன்றிக்குக் கூழ்வார்க்கிற தொட்டியிலே தேமாங்கனியைப் பிழிந்ததனோடொக்கும் எனக

பத்தர்க்குப் பன்றிப் பத்தர் என்ற பெயருண்மையால், (சிலப் நாடு 110 அடியார் உரை மதுரை அடி 91 நச் உரை) கூழ் வடித்தற்குரிய பன்றிப் பத்தரிற் றேறா வடித்தற்றொழிலனவுமாம் பன்றிப் பத்தராவது, நீர் இறைக்கும் ஒரு வகைக் கருவியாம், இதனை ஆம்பி என்ப

258 பால்வார்த்துக் கழுவிப் பல்நாள் உலர்த்தினாலும் கரிக்கு வெள்ளிதாகிய நிறமுண்டாகாது அதுபோலக் கோல்கொண்டு அதட்டிக் குத்திச் சொன்னாலும் புண்ணியமில்லாதவனுக்கு அறிவு புலப்படாதெனக வால் - வெண்மை திருந்தை - -

259 தேனொழிந்து நாறிய மணத்தாலும், பூவிற்றேனைக் குடிக்கச் செல்லாது இழிந்த மல முதலியவற்றையே விரும்பும் ஈயைப்போல நெஞ்சிலே கலந்த இழிகுணங்களுடையவர்க்குத் தகுதியை யுடையார் வாயினின்றும் வரும் தேன்போலும் மணிய தெளிந்த சொல்லின் சாரம் என்ன பயனுண்டாம் எனக

பூ மிசைதல் என்று மேல் வருதலநோக்கிப பொழிந்து என் பதற்குத தேன் பொழிநது என்று பொருள் கூறபபட்டது மிசை தல் - உணடல் தோவு ரசம

260 கறறுணாநதவாகளள சொல்லும குறறமற்ற நுணணிய கேளவியினையுடைய உறுதிச சொலலைக கீழாயினுன் தன மனத தில் தரிததுககொளளாமல தளளிவிடுதலால, தனனைபபோலும பிறிதொரு கீழாயினன முகததைப பாா ததுத தானுமொருகூட்டங கூடிககொணடு அதிலே பிரியமாயப பேசுவான எனக

(27) 'நனறியில செலவ'மாவது தாம ஈட்டிய செலவததா லுளள அனுபவததைத தாமே அறியாதாரிடததுந தமமுற வினருககு உதவாத பேதையாரிடததும ஒனறினை வேண டிவநதாாககுக கொடாதே தாமுகரா யிருபபாரிடததும நிறகும செலவமாம எனபது ஒரு பழைய உரை அறி வினமை காரணமாகவே செலவம நனறி பயவாதொழி தலின, இஃது அதனபின வைககபபட்டது

261 குறைத விலலாததாகிப பழஙகள மிகப பழுததிருநதா லும பொரிநத அரையினையுடைய விளாமரததில வௌவால செலலாததுபோலக குணமிலாதாா மிகக அணுமைககண மெதத ஐசுவரியமுடையாாயிருநதாலும அவா செலவம பெரியோாகளால விருமபப படுவதொன றனறு எனக அருகுதல - குறைதல

262 அளளிககொளளத தககதாய குறிய மொட்டுககளா யுடையதாயினும, சூடுமபூவை விருமபுவோா கள்ளியின மேலே கைகளை நீட்டாா அது சூடுதறகுரிய பூவலலாமையாலே, அது போலச செலவம மெதத உணடாயிருநதாலும கீழமககளை அறி வுடையாா குறுகாா எனக

263 அனேகமான அலைகளையுடைய கடற்கரையிலே தாமி ருநதாலும வலிதாகத தணணீா ஊறுவதும உவரிலலாததுமான கிணறறு நீரிடததுபபோய்ச சாபபிடுவாாகள், அபபடிபபோலக கொடாதவாகள் ஐசுவரியவானகளாயச சமீபததிலேயிருநதாலும அவாகளை ஈததாமல் தூரததிலே போயாகிலும கொடுககிறவ ளிடததிலே அறிவுடையவா பொருளை வேண்டுவர் எனக

264. அறிவுடையார் மிடிததிருகக அறிவிலலாமல் வடடுப போலவும வழுதுணஙகாய போலவும இருககிறவர்கள் பட்டுப புடவையும நலலபுடவையும உடுதது வாழ்நதிருககிறபடியி ஞலே பொருந்தின கடல்சூழ்நத பூமியிலே புண்ணியம வேறுபட் டிருககும என்க வட்டுகறி முளளி, வழுதுணஙகாய-கததரிககாய

265 நலலவரும நயததினை உணரத தககவருமாய இருபப வா வறியராயிருகக, நயமிலலாரும கலலாதவருமாயிருபபாாககுச் செலவம வருகைககுக காரணம முனசெயத வினைபபயன அலலா மல வேலபோலும நீணட கணகளையுடையவளே ! இபபோது நினைதது வருகினறதொனறு அனறு எனக

266 நலல செநதாமரை மலாமேல உறையும பாவை போனற மகாலக்ஷ்மியே ! நீ பொனபோனற நலல மககளைத துறநது அவரின வேறான மணவாத புறவிதழ போனற அறப மககளிடம புகுவாய அதறகுததொலலை வினைபபயனே காரண மாதலால, அநநனமககளும புனமககளும இஙஙனதததுச சாமபராய நசிககககடவா எனக

நனமககளையும சேர நசிகக எனறூா, தாம காமஙகளை ஆககிக கோடறகு ஆவசியகமான அாததம அவரிட மினமையால இனி, செலவததிறகு முறபிறபபிலே தவம செயயாத பாபி ஒருவன் வறுமையுறறு வருநதிக கூறும கூறறாக இபபாடல செயயபபட் டுள்ளதாகக கொணடு, வேறு பொருள கூறி அபசாரபபடுவாரு முளா கலவிககுபபோலச செலவததிறகும தவஞ செயயவேணடு மெனறு கீழ 252 ஆம பாடலிற கூறபபட்டிருததலின யாம கூறிய பொருளே பொருததமாதல உணாக தகடு தனனுளளே மணஙகம ழும பூவை வைததிருநதும மணததை அடையாததுபோல, தாம காமஙகளுககுரிய அாததததை வைததிருநதும புன்மககள அவற் றினை அடைவதிலலை எனபது கருதது இனி, பாவைககுத தகட் டினை அடையாககின, அது தன காபபததிற பூவினை வைததுக காத்து வெளிபபடுததிருபபதுபோலப பலவுயிரையும காததீன்ற ஜகன்மாதாவான மகாலக்ஷ்மியே' எனக நாறு எனபது குருகிக் கோடுகெ குஞசரஙகாம எனபுழிபபோல நினறது விளியா, வை தற்பொருளில் வநத வியஙகோள்

267. வறுமையுடையாரிடத்திலே யிருக்கிற வறுமைக்கு நாண மில்லையோ? ஒருவர்க்கும் பிரயோசனமில்லாதாரிடத்துள்ள செல்வமானது கல்லொடு கூட்டிய அவ்வரக்குப்போலப் பிரியாதிருக்கின்றதே! வேல்போலுங் கண்ணையுடைய மகாலக்ஷ்மியே! இந்த இரண்டும் நயந்தாராதே நீங்காமல் நிற்கின்ற இந்த அதிசயங் காணாயோ நீ என்க.

கொடாத லோபியிடத்திலே ஏற்று நிற்கிறபோய் படுகிற துக்கங்களைப் பாராமலிருக்கிறாயே என்றவாறு. 'திருக்குழாம் ஒண் செய்யாள் பார்த்துறின் உண்டாகும்' என்பவாதலால், மகாலக்ஷ்மியைக் கடாக்ஷிக்குமாறு பிரார்த்தித்தது இப்பாடல் என்க. ஒருவர்க்கும் பிரயோசனமில்லாதாரிடத்து நிறகுஞ் செல்வம் ஏற்கிறவர்கள் பசி நோயைத் தணிக்கவில்லை என்பது ஒரு பழைய உரை.

பறம்பு - மலை, ஈண்டு, கல்லுக்கு ஆயிற்று. பயின் - அரக்கு. அரக்குங் கல்லுங் கூட்டிற் பிரியாது என்பதனை 'பயினொடு சேர்த்திய கற்போற் பிரியலம்' (அகம் 1) என்பதனால் அறிக.

268. நாணிலிகள் அல்லாதார் கால்நடையாய் வழிநடந்து தூரதேசங்களுக்குச் சென்று இழிந்த கலவையுணவுகளை உண்டு வருந்திக் காலங்கழிக்க, நாணிலிகளோ அப்படி வழிநடவாமல் தம் வீட்டிலே சுகமாக இருந்து, நெய்யும் பாலும் மேலே ஆறுபோல ஒழுகும்படி நல்ல உணவைக் கருனை முதலிய பொரிக்கறியோடு உண்டு மகிழ்வர் என்க.

வலவைகள் - நாணிலிகள், வலவைகளிடத்தே பெருஞ் செல்வந் தங்கியிருத்தலும் மாண்புடையாரிடத்தே வறுமை தங்கியிருத்தலும் பிரத்தியக்ஷமாம்.

வலவைகள் அல்லார் 'இட்டாற்றுப் பட்டு ஒன்று இரந்தவர்க்கு ஆற்றாது, முட்டாற்றுப்பட்டு முயன்று உள்ளூர் வாழ்தலின் நெட்டாற்றுச் சென்று நிரைமனையிற் கைநீட்டும் கெட்டாற்று வாழ்க்கையே நன்று' என்று கொண்டு, காலாறு சென்று கலவைகள் உண்டு கழிப்பர் என்றார்.

நாணமில்லாதவர்கள் தூரதேசங்களிலே போய்க் கிடைத்த விடத்திலே சோறாகிலும் கூழாகிலும் உண்டு நாளைக்கழிப்பர்,

ஞானமுடையவர்கள் தூரதேசங்களுக்குச் செல்லாராய் தம்முள்ளே அடங்கியிருந்து கிடைத்திருந்த மாத்திரஞ் சாப்பிட்டுத் தங்களுடம்பிலே வேர்வை வடிய வீட்டிலேயிருந்து வயிற்றை வளர்த்துக்கொண்டிருப்பர் என்பது ஒரு பழைய உரை.

269 பொன்னிறத்தினை யுடைய செந்நெல் கதிருடனே கருவும் வாட மின்னலுடனே விளங்குகின்ற மேகமானது கடலுக்குள்ளேயும் பெய்யும், அதுபோலக் கொஞ்சமான அறிவுடையவர் பெரிய செல்வத்தைப் பெற்றால், தரித்திரருக்குக் கொடாமல் வலிமையினால் பறித்துக்கொண்டுபோகிற பேருக்கும் தன்னைப் போலே செல்வத்தைப் பெற்றவர்களுக்கும் கொடுப்பரெனக்.

காற்றால் அலைப்புண்ட மேகம் தான் விரும்பாத விடத்திற் பெய்தலை நலிவார்க்குக் கயவர் ஈதற்கு உவமையாகக் கொள்க. "ஈர்ங் கைவிதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்குங் கூன்கையரல்லாதவர்க்கு" என்றார் வள்ளுவனாரும்.

270 ஓதினாராயினும் ஓதாதவரோ டொப்பர் அறிவில்லாதார், ஓதாதாராயினும் ஓதினவரோடு ஒப்பர் அறிவுடையவர். மிகுந்த தரித்திரவான்களாயினும் ஒருவரைச்சென்று இரவாராகில் பரிசுத்தரான செல்வரோடொப்பர், செல்வருங் கொடாராகில் தரித்திரரோடொப்பர் எனக்.

'செல்வரெனினும் கொடாதவர் நல்கூர்ந்தார், நல்கூர்ந்தக்கண்ணும் பெருமுத்தரையரே செல்வரைச்சென்றிரவாதார்' என்மேல் 294 ஆம் பாடலில் வந்துள்ளமையும் நோக்குக.

4 'துன்பவியல்' லாவது, இன்ன இன்ன ஒழுக்கங்களால் துன்பமெய்தற்பால தெனக்கூறும் இயலாம். அஃது ஈயாமை, இன்மை, மானம், இரவச்சம் என்னும் நான்கு அதிகாரங்களாற் கூறப்படும், அவற்றுள்,

(28) "'ஈயாமை'யாவது ஒரு பொருளைக் கண்டவிடத்து அதன் மேல் ஆசை செல்லுதலும், பொருள் கொடுக்கிற காரணமாகக் கோபமுண்டாதலும், பொருள் தனக்கு மெத்த வந்தவிடத்தும் ஆசையடங்காமையும், ஒருவர்க்கு ஒன்

றைகொடுத்தால் அதிலகுறையுமெனறு லோபததால்ஒரு வாககு ஒனறைக கொடாமையுமாம" இது நன்றியில் செலவமபோலப பிறாககுப பயனபடாத தொன்றுதலால், அதனபின இது வைககபபட்டது

271 தமமுடன சினேகம் பணணின பேருககும பணனுத பேருக்கும தமககுள்ள மாததிரம் சமைதத அமுதை அவாகளுக குக கொடுததுததாமும உணடாராகில, அஃது இல்லறதாமததிற்கு அழகு அஃதனறிச சமைததலதை வைததுககொண்டு ஒருவரையும வரவொடடாமல் கதவை அடைததுககொணடு தாம மாததிரம உணடு உயிா வாழும மறுமைககு உறுதியைச செயது கொள் ளாதவாககுச சொாககததின கதவு அடைததிருககும எனக

அடுதல - சமைததல , பிரமசாரி வானபபிரசதன, சநநியாசி எனற மூவரும அட்டு உணணுதவராகையால, அட்டுணடு வாழ் தல இலலறததாா தாமமாயிறறு அவாககு விருநதினா, பணடை யறிவுணமையிற் குறிதது வநதாரும அஃதினமையிற குறியாது வநதாருமென இருவகையினராதலின அவவிருவரும ஈணடுக கூறபபட்டாா ஆவது - சொாகக மோக்ஷஙகளுககாவது 'இலலா விடததும இயைநத வளவினுல் உளள விடமபோற பெரிது உவநது - மெலலக கொடையொடு பட்டகுணனுடை மாநதாககு அடையாவாம ஆணடைக கதவு' எனபதும நினைககததககது

272 எவவளவானுலும பொருநதியவளவினுல கொஞசமாத திரம தாமததைப பணணினவா தலைவராவா, பெரிய செலவங்கள வந்தவிடததும அறததைச செயயாது பினனைச செயவோமெனறு இருககிறபோ கடுக இறநதொழிநது கடலசூழநத உலகததிலே பழி யாகிய கடலின் முழுகினுா எனக

273 தான தேடின பொருளை நனருக உணடு கழியாமலும், துறநதபேருககுக கொடுககாமலும அபபொருளைச சுமமாவைதது இறநதுபோன அறிவிலலாதவனை அவன தேடிவைததுபபோன பொருளும அவனைச சிரிககும, உலகததிலே அருளுடையாரும அவனைச சிரிபபாாகள் என்க.

பொருள் அவனைச் சிரித்தலாவது, கள்வர் முதலாயினோரால் அது கவரப்பட்டு ஒழிய, உலகம் அவனைச் சிரித்தலாம்

274 ஒருவர்க்கு ஒன்றைக் கொடுத்தலும் தானுண்டலும் தெளியாத குறுகிய நெஞ்சினையுடையவன் பெற்ற பெரியசெல்வம் தன் குடியிலே பிறந்த அழகிய கன்னியரைப் பக்குவ காலத்திலே பிறன் வந்து மணஞ்செய்து அனுபவிக்கிறது போல, கொடாதவன் செல்வமும் பிறனால் அனுபவிக்கப்படும் எனக்

275 அலை யெறிகிற பெருங் கடலைச்சேர்ந் திருந்தும் உலகத்தார் நீர்வற்றுகிற சிறிய கிணற்றினூறுகிற ஊற்றைத்தேடி உண்பார், அதுபோல, மறுமைக்கு உறுதி யறியாதவர் ஐசுவரியத்திலும் அறிவுடையோரிடத்திலுள்ள மிக்க தரித்திரமே நல்லது எனக் மறுமைக்கு உறுதி அறியாதார் ஆக்கமாவது, பழிமலைந்து எய்திய ஆக்கம் சான்றோர்க்கு அவ்வாக்கத்தினும் நல்குரவே சிறந்ததென்றார், நிலையாத செல்வத்தின்பொருட்டு நிலையுள்ள பழியை மேற்கோடல் அவர் சால்போடு இசையாமையின்

276 என்னுடையது என்னுடைய தென்று இருக்கிற அறிவில்லாதவன் தேடிவைத்த பொருளை யானும் என்னுடையது என்னுடையதென்றிருப்பேன், தன் தாயின் தான் ஒருவனுக்கும் ஒன்றையுங் கொடுக்கிலன், தானு மநுபவிக்கிலன் இவையிரண்டையும் யானும் செய்கின்றிலேன் அந்தப்பொருளை எனக்

277 ஒருவருக்கு ஒன்றைக்கொடாத செல்வரினும் தரித்திரர் பிழைத்தார், அஃதெப்படி எனில், பொருளைப் புதைத்து வைத்தவிடத்தில் ஒருவன் எடுத்துப்போக அதனை இழந்தாயென்ற சொல்லினையுந் தப்பினார் வருத்தப்பட்டு வந்தபொருளைக் காக்கிற கவலையுந் தப்பினார் புதைத்தற்குத் தோண்டுகிறதையும் தப்பினார், இவர் பொருளுடையவரென்று பலவான்களாலே நோவக் கைபிணித்துக் கட்டியடிக்கப்படுகின்றதனையும் தப்பினார், இப்படிப் பல்வகையாலும் வருகிற துக்கங்களைத் தப்பினார் செல்வமில்லாதார் எனக்

278 தான் தேடியபொருளைத்தான் உள்ளபொழுதே கொடுத்திலன் தன் தாயத்தார்களுக்கும் சுற்றத்தார்களுக்கும் அப்பொருள் உரித்தாயிருக்கின்றதாயினும், அவர் கொடுக்க வலியிலர், தான்

இறபபதன முனனரே தானே கொடுபபானாயின் அநதச சுறறத தார வேணடாமெனறு சொல்லார், தானிறநதுபோனபினபு அவா அதனைச செலவழிககிறபோது தான வநது வேணடாமெனச சொல்லான், ஆதலால, கொடாமலிருககிற காரணம யாது எனக

279 இரககினறவா கனறைபபோலவும கொடுககிறவா பசுவைபபோலவும உபாயததால கொடுககிறதே ஒருவாககு வணமை யாவது அநத உபாயததைத ஒழிததுப பசுககறககவலலவாகள் அழுததிவருததக கறககுமபோது சுரககும பசுவைபபோலஆயுதங கொணடு உடமபிலே நோவப பணணுகிற பேருககுககொடுக கிறது கீழமககள இயலபாம எனக

இரவலரிடததது வளளலகளுககு இயலபாயுணடாகிய வாத ஸலலியததைத விளககஅவரைக கனறுகவும பசுவாகவும உவமித தார 'கனைததிளங கறறெருமை கனறுக கிரஙகி நினைதது முலை வழியே நினறு பாலசோர நனைததிலலஞ் சேறாககும்' எனறும, 'காலுணட சேறறு மேதி கனறுளளிக கனைபபச சோாநத பால' எனறும பயினறுளளமை கொணடு, கனறுககு மனம நெகிழநது சுரககும இயலபு எருமைககும உணடு எனபாருளராயின, அதற குப பசுவைபபோல கனறிறகு விரகிற சுறககும ஆற்றலிலலை எனக விரகிற சுரததலாவது, கறககிறவாககு வேணடிய வளவு பாலகொடுததுஅவா இனிபபாலிலலை எனனுமபடி வஞசனையால மடியை வறறவைதது அவா விடடபிறகு தன கனறுககுத தான ஒளிததுவைத்திருநத பாலைக்கொடுத்தல வளளல்கள தெய்வததால தாழவுறறு ஒனறு மிலராயவிடததும வறியவாககுச சிறிதாயினும கொடுப்பர் எனபது கருதது இது, தன தமபியால நாடுகொளளப பட்டுககாடுபற்றியிருநத குமணன பெருநதலைசசாததனாககு வாள கொடுததததுபோன்ற பெருவணமையாய கீழ்களோ, "கருமபு போல கொல்லப் பயனபடும" என்க

280. பொருளைத தேடுதலுந துனபம அஙஙனம தககபபட டுத தேடின பொருளைக களவுபோகாமற காககிறது மிகவுந துன பம, காதத பொருள் சிறிது குறையுமாயினுந துனபம, அநதப பொ ருள கெட்டுப்போனாலுந துனபம, ஆதலால் துனபததுககெல்லாம இருபபிடமாயிருககும இநதப்பொருள் என்க

இப்படித் துன்பத்திற்குக் காரணமாயிருக்கிற பொருளைப் புதைத்து வையாமற் கொடுக்கவேணு மென்பது கருத்து

(29) 'இன்மை' யாவது உலகத்துள்ள மனுஷ்யரால் எண்ணப் படாமற் செய்வதும், பசிபிணிகளுண்டாக்குகிறதும், இன்பங்களை அனுபவியாமற்புரிவது,பிறராலிகழப்படுவது மான வறுமையாம் இது முற்பிறப்பிற் பிறர்க்கு ஈயா தார்க்கே வந்து எய்துவது ஒன்றாதலின் ஈயாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது 'உம்மைக் கொடாஅ தவரென்பார் குண்டுநீர் வையத் தடாஅ அடுப்பினவர்' என்பதனால் முற்பிறப்பிற் கொடாதவரே இப்பிறப்பில் வறியராயப் பிறப்ப ரென்பதனை அறிக

281 துவா ஊட்டிய புடைவைகளை யுடுத்துக்கொண்டு திரிந் தாராயினும் பத்தாக எட்டாக ஒரு சிறு பொருளுடையராயிருந் தால், எல்லாருடனேயும் சரியாக வைத்தெண்ணப்படுவார்கள் தங்களுக்கு எல்லா வழியாலும் ஒத்திருக்கும் நல்ல குடியிலே பிறந்தாராயினும் தரித்திரராயிருந்தால் அவர்கள் செத்த பிணத் திலும் கடையாக வைத்து எண்ணப்படுவார்கள் என்க

பொன் வெள்ளி முதலிய உலோகங்களைச் சந்நியாசிகள் ஸ்பரிசித்தலுங் கூடாதென்ன அறநூல் விதியுண்டேனும், அவ் விதியைக் கடந்து பொருள் வைத்திருந்தாரோ மதிக்கப்படுவார் என்றமையால் உம்மை இழிவு சிறப்பு மற்ற மூன்று ஆசிரமத் தினரும் கண்டமாத்திரத்திற் றொழுதற்கு இறப்பச் சிறந்த சந்நி யாசிகட்கும் இன்மை தீதெனக் கூறிய முகத்தானே அதன் இழி வைப் புலப்படுத்தினாராயிற்று அத்து - சிவப்பு பத்து எட்டு என் பன அப்பொருளுக்கு ஆகு பெயர் பாடு பெருமை

282 நீரைப் பார்க்கிலும் இலேசானது நெய்யென்று சொல்லுவார்கள் நெய்யைப்பார்க்கிலும் புகை இலேசென்பது எல்லாரும் அறிந்தது ஆராயுங்காலத்து இருப்பெனினும் துன்ப முடையவன் சென்று புகும் புகையும் புகுதற்கரிய வாயிலை நுழைந்து என்க. இரப்பவன் மிகவும் அற்பமென்பது கருத்து நிரப்பிடும்பை என்று கண்ணழித்து, பொருள் தேடுகிற துன்பம்

எனனுமாம நிரபபு இபபொருடடு ஆதலெ 'நிரப்பிடுமைப பல பெண்டிராளனறியும்' எனபுழியுங காணக (நானமணி 96)

283. கொல்லைபபுனததிலே இளிகளாக கலலினைககொணடு ஓடும காடடையுடைய நாடனே! ஓஙகியகலலையுடைய மலையின மேலே காநதடபூ மலராககாலதது, சிவநத காலகளையுடைய வண டினஙகள போகாவாகும அதுபோல வறுமை யுறறபேருககு உற வின முறையா ரிலலெ எனக பொறி, ஈணடுப பாதததினை உணாததிறறு

284 சரீரததைவிடடுச சீவனுடைநது போயினவிடதது அபபிணததைக காககைகள கொததவநது கூடினறபோல ஒரு வாககுச செலவமுள காலதது அனேகமபோ அடிமையாய வரு வாாகள பிறகு அநதச செலவங கெடடுபபோயத தரிததிரம வநது, வணடுகளபோலப பல திககுகளிலும சென்று, பெறற உணவுகளை உணடு அவாகள திரியுங்காலதது அவரைககணடு மிடி யாலே துனபமறறீரோவெனறு வினவுவா இவவுலகததிலிலலெ எனக தொணடாயிரவா - ஒனபதினாயிரமபோ எனனுமாம, தொணடு-ஒனபது(மலைபடு 21) உடைநதுழீஇ எனறும பாடம

285 ஓசையையுடைய அருவி கலலின மேறபுறததைக கழுவுகிற கூடடமான மலைகளையுடைய நாடனே! வறுமையுடை யவாககுப பிறநத குலங கெடும, பெரிதாகிய ஆணமைததனமும கெடும சிறபபுடைததான கலவியுங கெடும எனக

286 உளளே மிகுகினற பசியினாலே தமமிடததில ஒன றை விருமபிவநதவாகளுககு உளளூரிலேயிருநதும ஒனறை உதவ மாட்டாதவன உளளூரிலேயிருநது ஒரு பயனுமிலலாமல தன வாழநாளைக கழியாமல, தான தூர தேசஙகளிலேபோய ஊா தோறும புதியனாயத திரிநது உயிா வாழதலே நனறு எனக

287 தமமுடைய நயமான ஒழுககததையே யலலாமல நிரமபி எழுநத அறிவையுஞ் சேர இழநதுவிடுவா, கூாமைடா யிருககிற முலலையருமபைத தமககுச சரியிலலையெனறு வருத்து கினற பறகளையுடையவளே! நாடோறுந தமமுடைய குடுமபத துககு வேணடுவதை அனறனறு தேடிககொணடுவநது சோக கினற துககததையுடையவா என்க

288 இல்லிலேயிருந்து வாழ்கிறவிடத்துப் பொருள்குறுகி இரக்கிறவர்களுக்கு ஒன்றைக் கொடுக்க இயலாமல் முட்டியவழித் தன்னுடைய முயற்சி யுற்சாகங்களினாலேயும் ஒன்றுமாகாமல் உள்ளூரிலேயிருந்து வாழ்கிறதிலும் தூரதேசங்களிலே போய்வீடுகடோறும்புகுந்து கையேற்கிற கெடுவழி வாழ்க்கையே நன்று என்க.

இட்டாறு - குறுகியவழி கீழ் 286 ஆம் பாட்டில் இல்லறத்தானாகஇருந்தே வேற்றூர்சென்று இரத்தல் நல்லது என்றார் இப்பாட்டில் துறவியாகி இரத்தல் நன்று என்றார்

289 முன்பு தாம் செல்வத்துக்குப் பண்ணின தவம் மாண்டகாலத்து வறியராய் வருந்தி, கடகங்களை இட்டிருந்த கைகளினாலே இலைக்கறி பறித்தற்குத் தூற்றினைப்பிடித்து வளைத்து, அத்த இலைக்கறியைப் பறித்துவந்து வேக வைத்து, பனங் குடலையே கலமாகக் கொண்டு உப்பில்லாமல் வெந்த இலைக்கறியைத்தின்று மனங்குறைந்து வாழ்வார் என்க

290 நல்ல நீர்மையினையுடைய அருவிகள் ஒருகாலத்தும் அறுமல் மிகுகிற சிறப்பினையுடைய குளிர்ந்தமலைநாடனே! புள்ளிகளையுடைய அழகிய வண்டுகள் ஒருகாலத்துப் பூத்துத் தம்மிடத்துள்ள தேனை அருந்தச்செய்து இப்போது மாறிப்போன கொம்பின்மேற் போகாது அதுபோல ஐசுவரியம் குறைந்தார்க்கு உறவின் முறையார் இல்லை என்க

ஆர்த்த - நுகர்வித்த, 'வருநிதி பிறர்க்கார்த்தும் மாசாத்துவான்' என்புழிப் போல (சிலப் மங்கல 33) இதற்குக் 'கால் கை சிறகுகளை விரித்துக்கொண்டு திரிகிற' என்பது ஒரு பழையவுரை

(30) 'மானம்'ஆவது எவ்விடத்திலும் தன் குடிக்கேற்ற ஒழுக்கஞ் சிதையாமற் காத்தொழுகுதலும், அவ்வொழுக்கத்துக்கு அழிவுவரின் தன் பிராணனைவிட்டு அதை ரக்ஷித்தலுமாம் 'சிறிய சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு' என்ப ஆகலின், இஃது இன்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது

291 தமது செல்வ பலத்தால் திறமையில்லாதார் செய்கின்ற பெரிய ஆரவாரத்தினைக் கண்டவிடத்தும், எரிந்து மண்டிக் காடு தீப்பட்டாற்போல வேகாநிற்கும் மானமுடையார் மனம் என்க.

292 தமமுடைய வறுமையைச சொல்லுவதன் முன்னரே அறிநது அவவறுமையைத தீாககவலல இயல்புடையாாகளுந தாம் பட்ட வறுமையைச சொலலாத தம நெஞ்சததைத தமககு உரித தாகப பெறற மானமுடையவா பசிநோயால எலுமபு தோன்ற வான கெடினும பணபிலாதாா பினசென்று, தமது வறுமை தோனறச சொலவரோ எனக

முனனையதான ஒகாரம எதிாமறை பினனையது இரககக குறிபபு தம வறுமையை ஒருவருககுஞ சொலலாா எனபது ஒரு பழைய உரை

293 ஐசுவரியவானகள வநதால நமமுடைய மனையிற கொணடு புகுநது, நமமாலேயான உபசாரஙகளைச செயவோம, அநதச செலவமுடையாரிடததிலே நாம போனால, நமமைத தம முடைய மனையினுட் கொணடு புகுநதால தமமுடைய மனையாள் காணில அவள கறபழியும எனபாா போல நாணிச சோறறைப புறஙகடையில வைதது இடுவாாதலால செலவருடைய உறவை மறநதிடுக எனக

294. இபபிறபபினையும நனறாககும, இறநதுபோன பிறகு பூமியிலே தன கீாததியையும அழியவிடாது, மறுமைககு நன மையினையும விளைபபிககும வெறுபபிலலாமல புழுகுமணவா நினற மயிரினையுடையாய' மானமுடையோாால பதிககபபடட நடககை ஒருவாககு மிகவும நனறு எனக

இயலுதல - உலாவுதல எணடிப புகழுடமப உலாவுதல, இயலநெறி - இயலுதறகான வழி எனக மதிபபு, மதிப புககு ஏதுவாகிய நடககையை உணாததினமையால ஆகுபெயா. அது, பெருஞ்சித்திரனாா தமககு வெளிமான தமபி சிறிது ஈய வா, அதனைக கொளளாது வெறுததுப போயக குமணனைப பாடிக குமணன பகடுகள் கொடுபபக கொணாநதுநினறு, வெளி மானூாக கடிமாததுயாதது, நின்னூாக கடிமரம வருநதத தநது யாம பிணிதத நெடுநல யானை எமபரிசில' (புறம 162) எனறதும, தம மனைவியை நோககி, 'நினனயநதுறைநாககும நீ நயநதுறை நாக்கும, பண்மாண கறபினின கிளைமுத லோாககும, கடுமபின

கடும்பசி தீர யாழ நின் நெடுங்குறியெதிர்ப்பை நல்கியோர்க்கும், இன்னோர்க்கு என்னாது என்னொடுஞ் சூழாது, வல்லாங்கு வாழ்தும் என்னாது நீயும் எல்லோர்க்கும் கொடுமதி மனைகிழவோயே' (புறம். 163) என்றதும் போல்வது.

295 பாவமேயன்றிப் பழிப்பு வசனங்களு முண்டாகத் தக்க காரியங்களைத் தாங்கள் சாகவரினும் சான்றவர் செய்யார்; சாவுதான் ஒருவர்க்கு ஒருநாளில் கணப்பொழுதைத் துன்பமே யல்லாமல் அந்தப் பாவமும் பழியும்போல எப்பொழுதும் உள்ளதாய குற்றங்களைச் செய்யமாட்டாது என்க.

'பிராணனைவிட்டாலும் மானத்தைக் காக்கவேண்டும்' என்பது ஒரு பழைய உரை. அருநவை - தீராத குற்றம்.

296 வளப்பத்தையுடைய பெரிய பூமியில் உயிர் வாழ்பவரெல்லாருள்ளும் செல்வராயினும் ஒருவர்க்கு ஒன்றைக் கொடாதவர் தரித்திரரேயாவர், வறுமை வந்தவிடத்தும் பெரிய முத்தரையர்போன்ற செல்வரோடொப்பர் செல்வரை யடைந்து இரந்து உயிர்வாழாதார் என்க.

ஒருவர்க்கு ஒன்றனைக் கொடாமைக்குக் காரணம் ஆசையாதலாலும், அவ்வாசை 'நல்குரவு என்னும் நசை' (குறள் 1043) என்றபடி நல்குரவாதலாலும், கொடாதவரை நல்கூர்ந்தாரென்றார். 'வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டில்லை' என்பது பொய்யாமொழியாதலால், ஒருவரிடத்து ஒன்றினை வேண்டாதவரைச் செல்வரென்றார். கீழ் 270 ஆம் பாட்டிலும் நல்கூர்ந்தும் செல்வர் இரவாதார், செல்வரும் நல்கூர்ச்சார் ஈயாரெனின் என்று கூறப்பட்டது நோக்குக.

297 கடையானவரெல்லாரும் மானத்திலும் காய்ப் பசிக் கஞ்சுவர், இடையானவரெல்லாரும் அதனினும் சாவுக்கஞ்சுவர், விற்போலும் வளைந்த புருவத்தின்கீழ் வேல்போலும் நீண்ட கண்களையுடையவளே! தலையானவரெல்லாம் உலகம் சொல்லும் பழிப்புரைக்கே அஞ்சி விடுவர் என்க.

'சாதலின் இன்னாததில்லை' என்பவாகலின், எண்ணும் இன்னாமையைச் சாதலென்றார். மானங் கெடவருங் காலத்து. அத

னிலும் பரியை அதிகாரகக் கொள்ளுவர் கடையாயினர், அதனைப்பொறுத்தாராயினும் பிராணனை அதிகமாக நினைப்பர் இடையாயினர் மானத்தையே முதன்மையாக நினைத்து உயிரைவிடுவோர் தலையாயினர் என்பது கருத்து. 'தனக்கு ஒவ்வாச சொற்பட்டாற் சாவதாம் சால்பு' என்றார் பிறரும் (நான்மணி 4)

298 'இவர் நல்லவர், மிகவும் இரங்கத்தக்கவர், இப்பொழுது தரித்திரராயினர்' என்று இகழ்ந்து செல்வராயினர் கொஞ்சமாகப் பார்க்கிற காலத்திலே கருமானுடைய உலை ஊதுகிற தீயைப் போல உள்ளே வேகாநிற்கும் தலைமையுடைய சான்றோர் மனம் என்க. சிறுநோக்காவது, சிறுமைதோன்ற நோக்குவது.

299 தம்மை விரும்பிவந்தவர்க்கு ஒன்றைக்கொடாதிருப்பது நாணன்று, எல்லாநாளும் பயத்தினாலேவருகிற நாணமும் நாணமன்று; தன்னை எளியவனாகவைத்துக் குடிப்பிறப்பாலும் ஒழுக்கத்தாலுந் தன்னினும் மேலானவர்கள் செய்ததைச் சொல்லாதிருப்பதே நாணம் என்பது ஒரு பழைய உரை.

300 கடமானைக் கொன்ற காட்டிலுறை வேங்கைப் புலியானது அந்தக் கடமான் இடப்பக்கம் கீழாக விழுந்ததானால், அம்மானைத் தின்னுமற் போய்விடும், அதுபோலப் பெரியோர்கள் விரிந்த ஆகாசம் கவித்த உலகமெல்லாம் பெறினும் மானம் அழிய வந்தாகில் அதனை விரும்பார்கள் என்க.

'தொடங்கு வினைதவிரா அசைவில் நோன்றாட், கிடந்துயிர் மறுகுவதாயினும் இடம்படின் வீழ்களிறு மிசையாப் புலி' (அகம் 29) என்பதனால் புலியின் அத்தகைய மானத்தை அறிக.

(31) 'இரவச்ச' மாவது வறுமையுற்றா ரொருவரை அவ்வறுமை தானே தள்ளிக்கொண்டுபோய் இரப்பிக்கும்பொழுது, தங்கள் பிரகாசமெல்லாம் அடங்கி, கண்கள் குழிந்து, கடுகப் பேசவுங் கூடாமல் ஒடுங்கி, தாம் அறிந்த தாமங்களை மதுரமாகச் சொல்லித் தமது வறுமையைப் புலப்படுத்துங்காலத்து ஐசுவரியவான்கள் அதனைச் செவியிலே ஏற்காது அவரை எளியராக நினைத்துக் கடைக்கணித்தலையும், கொடுப்பாரைப்போலே யிருந்து, பிறகு ஒன்றுமில்லையெனவே, பெருமூச்செறிந்து செயலற்றுப்போகும் போக்கையுங் கண்டு, அந்த இரப்பினை அஞ்சுதலாம்.

மானமுடையாரே இரவினை அஞ்சுவ ராதலால இஃது, அதன் பின் வைககப்பட்டது.

301 'இநத வறுமியாா நமமாலே ஆகினறாலலது எநத நாளும இவாதமமாலே நாம ஆதரபடியான ஒரு காரியமுமுடைய ரலலா' என்று தமமை மயஙக நினைதத மனததினையுடையாாபின் தெரிநத அறிவினையுடையாா செலலக்கடவரோ எனக

மயஙக நினைததலாவது 'செலவம சகடககால போலவரு' வதனைச செருககால நினையாமை 'தெருணட வறிவினவா' எனபுழி இனசாரியை நிறக இரணடனுருப தொககது

302 இழிவான காரியஙகளைச செயது சாதுமனம சநதோஷபபட்டினனறுய நிறைய உணகினறதிலும பழிககததககக காரியங களைச செயயாமல பசிததல ஒருவாககுக குறறமோ? கணஇமைதது விழிககிற மாததிரமாயிருககும ஒருவன இறநதுபிறககிறது எனக

'அபபடிபபட்ட பிறபபுககாக இழிவான காரியஙகளைச செயயாமல நலல காரியஙகளைச செயயவேணுமெனபது கருதது'

இழி, பழி, முதனிலைத தொழிறபெயாகள இழிததறகு பழிததறகு எனக அழிதது, இவவுடலை யழிதது எனலுமாம

303 வறுமையினாலே இரககத துணிநது இரவாமலிருப் பாருமிலலை அபபடி இரநதுகொணடு திரிநதாலும சிறிதுதூரததி லேயே எதிரேவநது தழுவிககொணடு வீட்டுககு வாருமெனறு கூட அழைததுககொணடுபோய உணணுமெனறு உபசரிபபாரு மிலலை. அபபடி உபசரிததாரிடத தலலது சாபபிடச சமமதியாா மேலானபெரியோாகள எனக

"உலகததில இபபடிச செயவா ரிலலாமையால, இரபபினை அஞசககடவன" எனபது ஒரு பழைய உரை முகம - அதிதி யானவன உள்ளே நுழைதறகு இடமாகிய இலலததான நோககு, புகுதல - அவ இலலததான நோககிய அநநோககெதிா சென்று புகுதல, முகம புகுதல எனபது இலலததான முகனமாநது நோகக, அநநோககினுககு எதிாசென்று புகுதல்

304 மகாலக்ஷ்மி தன்னை விட்டு நீங்கினாலும் தெய்வங் கோபித்துக் கொண்டாலும் செல்வாபாற் சென்று இர என்னும் நெஞ்சத்தைக் கோபித்துக்கொண்ட மனத்தினனாய, இரவாமை யாகிய உயர்ந்த ஒழுக்கத்தை நினைக்கினல்லது பொருளைத்தேடிப் புதைத்து வைக்கும் அறிவில்லாா பின்சென்று எனக்கு இல்லை யென்று அவாகள் முகமபாாக்கத் தாம நாணிக் கழுத்தை வளைத்துக் கொண்டு நில்லாா மேலாயினாா எனக.

305 ஒளியாத உறுதியான ?யையுடைய கண்களைப்போல் வாாிடத்தும் இரவாமல் உயிாவாழ்வதே ஒருவருக்கு வாழ்க்கையாவது, இரக்கக்கடவேன் என்னும் நினைப்பினுள்ளும் ஒருவாக்கு நெஞ்சு வெந்து உருகாநிறகும் ஆதலால, இரக்கிறவன் மனம் எப்படி இருக்கும் எனக.

'கரவாது உவந்தீயும் கண்ணன்னாா கண்ணும் இரவாமைகோடி யுறும' என்றும 'இரவுள்ள உள்ளம் உருகும கரவுள்ள, உள்ள தூஉம இன்றிக்கெடும்' என்றும கூறினா பொய்யில் புலவா என்க.

306 தமக்கு இன்னாமையான பொல்லாததே பொருந்தக்கடவது, நல்லதே பொருந்தாம விருக்கக்கடவது என்று சொல்லித் தன் நெஞ்சினைத் தானே இரக்க ஆசை நீங்கிவிடுதலால, பொருண் மேற காதலையுடைய மனத்தினாலே துன்பமிகுத்துக் கண்ணுங் குழிந்து அன்னியா பக்கற்சென்று இரக்குமிப்பு என்ன காரணந் தான் என்க. காதலகவற்றல - காதலாலவருத்தல

307 மலையின் அகலமெல்லாம பொன்னைக்கொழித்து விழுகிற அருவியினையுடைய மலைநாடனே! இந்த உலகத்திலே எந்நாளும முன்பு பிறந்தவாகள வடிவல்லாமல் பலரும புதியவாகளாயப் பிறந்தாலும இரக்கிறவாகளை இகழ்ந்து பேசாதவனே என்றும பிறவாதவன் என்க எல்லாரும் இரப்பவாகளை இகழ்வதால், இகழாதவனே உத்தமபுருஷன் என்பதும, அவனே மோக்ஷமடைதற்கு உரியான் என்பதும கருத்து மகன் - உத்தம புருஷன். 'மகனே தோழி என்றனள்' (அகம. 48) என்புழியும காண்க

'இல்லெனக்கு ஈக என்பவனை நகுவான்......யாதும் கடைப் பிடியாதா'ன் என்றாா பிறரும் (திரிக 75)

308. தன்னுடைய வறுமை தன் மேனியை அழிக்கத் தன் னெஞ்சினுள்ளே நலலறிவினைக் கெடுத்து, அறிவிலலாமையை நிறுத்திக்கொண்டு, ஒருவரிடத்திலேபோய் எனக்கு யாதானு மொன்றனைத் தரவேணுமென்று இரக்க இரக்கப்பட்டவன் இல்லையென்று மறுத்தானாகில் தான் சாகாமலிருப்பனோ எனக.

"இரப்பவர் சொல்லாடப் போஓம் உயிர்" என்றார் வள்ளுவ னாரும். மாற்றுதல் - மறுத்தல்.

309. "ஒருவர் ஒருவரைச் சேர்ந்தால் அவர் நினைவின்படியே ஒழுகவல்லராய் மனங்கொள்ள நடந்துபோவதல்லது பெருமை கெட்டு எமக்கு யாதானும் சிறிது தந்து உதவி செய்யமாட்டீரோ என்று சொல்லுஞ் சொல்லைப்பார்க்கிலும் மெள்ளத் தான் துறந்து போய்த் தவம்பண்ணும் நல்லவழி இன்றோ" எனக.

மேற்பாடலில் இரத்தலினும் இறத்தல் சாலுமென்றார், இப் பாடலில் துறத்தல் சாலுமென்றார். ஏகாரம் எதிர்மறை, வறுமை யால் ஒடுங்கிஒழுகும் வாழ்க்கை என்றுமாம்.

310. பழைய நட்பே காரணமாக ஒருவர் தம்பால் விரும்பி வந்தவிடத்து அப்பழைமைக்குப் பொருத்தமாக யாதானும் ஓர் உதவியைத் தாம்செய்க, அவ்வாறன்றி அவ்வுரிமையினாலே வந்த அவரை இவர் தாங்கி உதவிசெய்யாரெனில், வந்தவ்டந்தவர் தம நெஞ்சத்தில் மூட்டப்பட்டு அணையாமல் நின்று சுடுகின்ற நெருப்பு அது ஆகும் எனக.

கந்து - பற்றுக்கோடு பசைதல் - விரும்புதல் கிழமை - உரி மை பொத்துதல் - மூட்டுதல் பொறுத்தல் - தாங்குதல், ரக்ஷித் தல் கிழமை அவர் பொறுரெனனின் என்று கூட்டுக. இது பாஞ்சாலனான் துருபதன் துரோணாசாரியன் கிழமையைப் பொறாது எள்ளியபோது, அத்துரோணாசாரியனுக்கு உண்டான மனக்கொதிப்புப் போன்றதொன்று.

'பழைய உறவே காரணமாகத் தாமும் அவரும் கலந்து நடந்த முறைமையினைக் கொண்டு, அவ்வுறவினாலே அவரை வினவாமல் ஒன்றைச்செய்தால், அப்படிச்செய்த காரியத்தை அவர்

பொருளாகில், தன் நெஞ்சிலே மூட்டப்பட்டு ஆறாமல் இருந்து கொண்டு சுடுகிற நெருப்பல்லவோ' என்பது ஒரு பழைய உரை

5 'பொதுவியல்' லாவது, அரசியல் முதலாக முற்கூறிய வியல்களுக்கும் 'பகையியல்' முதலாகப் பிற்கூறும் இயல்களுக்கும் பொதுவாகிய இயலாம்

(32) 'அவையறிதல்' லாவது கற்ற அறிவினையுடையவர் திரட்சியை அறிதல் 'அஃதாவது உலகத்துக்குப் பொதுப்பட வழங்கும் நூல்களைக் கற்றுணர்ந்தாரும் தங்கள் தங்கள் சமய நூல்களைமாத்திரம் கற்றுணர்ந்தாரும், எல்லா நூல்களையு முட்புகுந்து உண்மையான பொருள்களை உணர்ந்தாரும், பலகற்றும் ஒன்றனையுஞ் சொல்லாமலடங்கி யிருப்பாரும் கூடியுள்ள சபையிற் போய், தான் ஒன்றனைச் சொன்னால் அது வெல்லும் தோற்கும் என்று அறிந்து சொல்லுதலாம் இரவினை அஞ்சுவான் கல்விமுற்றத்தால் அரசன் பாற் பரிசு பெற்றுவாழ முயலும்போது அவ் அரசனோடிருந்த அவையினது இயல்பினை அறிதல் இன்றியமையாத தொன்றாகலின் இஃது இரவச்சத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது

311 உண்மையான ஞான நூல்களைக் கற்றவருடைய ஸபையிலே கலந்திருப்பதனைத் தவிர்ந்து, அவ்விடத்திலே ஞானமில்லாதபொருள்களைக் கொண்டுவந்து அவற்றினை மிகவும் பரக்கப் பேசித் தாம் சொன்ன அறப்பொருளையேகைக்கொண்டு ஒழுகும் மயக்கமான அறிவுடையார் முன் சான்றோர் தம்முடைய நல்ல ஞான உபதேசங்களைச் சொல்லாமல் நழுவ விடக்கடவர் என்க

கோட்டி - ஸபை உறழ்தல் - கலத்தல் கை - சிறுமை இருள் என்னும் பொருள்தரும் கார் என்னுஞ் சொல் ஈண்டு மயக்கத்தை உணர்த்திற்று 'வெளியார்முன் வான்சுதை வண்ணங் கொளல்' என்றார் பெரியாரும்

312 தன்னுண்டய நாவுக் கிசைந்த பாடங்களைச் சொல்லி நூலின் நயத்தினை உணர்வார்போல நடித்துச் சம்பிரதாயமல்லாத பொருளை அந்நூற்குட புகவிடும் வஞ்சகரான பொய்ப்புலவனை ஸபையிலே கற்றடங்கிய உண்மைப்புலவர் அணுகார்; அவ்வாறு

அணுகினால் அத்தீப்புலவன் அச்சபையிலே அவ்வணுகியார்குடியைச் சீர்குறையும்படி பழிக்கும், அல்லது தன் தோள்களைத் தட்டிக்கொண்டு சண்டைக்கு எழுந்திருக்கும் என்க.

அணுகினால் என்பது அவாய் நிலையான் வந்தது நாப்பாடம், செவியேறக் கற்றபாடம் என்பது ஒரு பழைய உரை.

313 தாம் சொன்னவழியையே பிடித்துக்கொண்டு, தம் நா சுனையெடுத்தாற்போல அதனையே பலகாலும் சொல்ல விரும்புவாரும், பிறர் கற்ற கல்வியின் அளவையாவது அவர் மற்றையோர் மனங்கொள்ளும் வண்ணம் பொருளை விரித்துரைக்கும் வல்லபத்தையாவது தெளிய அறியாரும், தாம் கற்ற சில விஷயங்களைப் பிறர் மனம் கொள்ளும்படி உரைக்கும் வழியை அறியாரும், இவற்றைச் சொல்லின் நாம் தோற்பது நிச்சயம் என்பதனை அறியாராய் மரபில்லாதன பலவற்றை உரைப்பாருமான மாந்தர் பலர் உண்டு என்க.

'சொற்றஆறு' என்பது சொற்றாறு என்று அகரம் தொக்கது, ஆறு கொண்டு என்பது ஆற்றுக்கொண்டு என்று வலிமிக்கு, 'சொற்றாற்றுக்கொண்டு' என்றாயிற்று. கற்ற ஆற்றல் என்றும் கற்றவன்மை யென்றும் கொள்ளப்பட்டது. சொல் தாறு என்னும் கொண்டு, சொல்லாகிய தாறு எனவும் ஆம். தாறு, யானை காளை முதலியவற்றைக் குத்தி ஓட்டச்செய்யும் முட்கோல்.

314 நல் ஆசிரியனிடத்துப் பொருள் விளங்க அறிந்த பாடத்தால் அல்லாமல் பேதையானவன் தான் பள்ளியிலே அப்பத்தமாகக் கற்ற பாடத்தால் ஒரு சூத்திரத்தைக் கற்றுக்கொண்டு அதனை நல்லறிவுடையோர் நடுவிலே புகுந்து கூசாமற் சொல்லித் தன்னுடைய புல்லறிவினைத் தெரிய அறிவித்துவிடும் என்க.

கணக்கு - ஆயர், கணக்காயர் என்றாயிற்று, கணக்கு நெடுங்கணக்கு எனப்படும் அரிச்சுவடி, ஆயர், ஆயத்தை உடையவர், ஆயம் ஆவது கூட்டம், ஈண்டுச் சிறுபிள்ளைகளின் கூட்டம், சிறுபிள்ளைகளைக் கூட்டமாக வைத்துக்கொண்டு அரிச்சுவடி கற்பிக்கும் உபாத்தியாயர் என்பது கணக்காயர் என்பதன் பொருள், இவ்வுபாத்தியாயர் பால் இளமையில் வழுப்படக் கற்ற பாடம்

என்க பேதை நாணாது சொல்லுதல், 'ஒண்மை உடையம யாம் என்னும செருக்'கினால்

315 தாம வெல்லுகிறது காரணமாக விலஙகுகளைபபோல உணமைபபொருளை மனததுககொள்ளாமல வெமபிக கொதிதது எழுநது எரிநதுவிழுவாரோடு எதிரததுத தமது சொலலின சதுரபபாட்டினைக கொணடு செலகின்றவா தமகையில் அவாகளால அறைநது உதிரககபபட்ட தம பலலைச சுரையின விதைபோனறு காண்பா எனக

ஒனறுதல - எதிரதது நெருஙகுதல விததகம - சதுரபபாடு பல்லுதிர அறையபபடுவா எனபது கருதது

316 சுதத பாடததைக கறறு, அதன பயனைத தெளிய அறியமாட்டாத மூடா வெறுககத தககனவறறைச சொலலும போது, அழியாத சீாமையினையுடைய சானறோா 'இபபடிக் கொத்த பிளளைகளைப பெற்றவள என்னபாவஞ செயதாளோ!' எனறு மிக வருநதித தாமும இபபுலலிய சொற்களைக கேட்டலாற் நாணி மௌனமாய நிறபா எனக

தேடருஞசீா எனறும பாடம 'சானறோனெனக கேட்ட தாய' 'ஈன்ற பொழுதிற் பெரிது உவ'ததலால, மூடனெனக கேட்டதாய 'குழவிஇறபபினும ஊனதடிபிறபபினும' நலமனறோ என்றும, 'வாதுவல வயிறே வாதுவல் வயிறே நோவே னதனை நினனீனறனனே . . . . .எமமில செயயாப பெருமபழி செயத கலலாக காளையை யீனற வயிறே" எனறும, 'உணட எனமுலை யறுததிடுவன யான' எனறும் இறப்பத துனபுறுவாள எனறு, இறபபபரிநது என்றா. சமழ்த்தல் - நாணல. கீழ் 155 ஆம பாடலிலும மூடர் சொற்கேட்டுச சான்றோா வருநதுவா என்று கூறப்பட்டதூஉம் காணக ஈன்றாட்கு என்பது 'எவ வினையா தாய்வயிறு கறிபப' எனறாற்போலநின்றது

317. பெறததகக பரிசத தொகையினைப பெற்றுககொண்டு வழங்கும் பரத்தையரது தோள்போல வரன்முறையாகக கற்ப வர்க்கெல்லாம் நூல்கள் எளிதாய் வரும, ஆனாலும தளிாபோன்ற

மேனியையுடைய அபபரதநதையரது உளளம போல யாவரும எளிதில அறிய ஒணணுததாகும அநநூலின் உட்கருதது என்க

'பெறுவது' ஆவது நிரணயிககபபட்ட பரிசததொகை என்க. அது 'மாதவிமாலைககுக் கோவலன கொடுதது வாஙகிய பரிசம் ஆயிரததெண கழஞசு பொன' எனறுறபோனறது நெறிபபட்டுக் கற்றலாவது ஆசிரியன நின்றநெறியினகட்பட்டு ஒழுகுதலும பிற்றைநிலை முனியாது கற்றலுமாம கலவியிற் பெரியார அயோத் திமாநகரைச சூழநதுளள அகழியை வருணிககு மிடதது, அது "பொன்விலை மகளிர மனமெனக கீழபோய" எனறு அருளிச் செயதமையால (கம்ப நகர 14) அமமகளிர கருததின ஆழததை அளவிடல அரிதெனக உலகததில நூலகறறாபலராக அவை யிலே தலைவராதறகுரியார சிலரேயாதறகுக காரணம யாதென வினவினாககு உததரமாக எழுநதது இபபாடல் எனக மேற் பாடல்களில இதனை விளககுவா மூறி - மநதளிருமாம இது மாமை எனபபடும், மகளிரககுச சிறநத மேனியழகாகும பெறுவது கோடலாவது, கொடுபபாரைக கொளளாது விலையைக கொள்ளுதல் எனபா பரிமே (குறள். 813)

318 அறிவு வரததககக புஸதகஙகளையே மிகுதியாகச் சேகரிதது அவறறினை அனபோடு சுமநதுகொணடு தமமில்லத ஈ நிறைதது வைபபினும அவற்றின் பொருள தெரியாராய் மூலபா டததினை மாததிரம மறவாமல மனததிற போற்றியிருககினற புலவரும வேறுவா, அவறறின பொருளை அறிநது தெளிந் தும் பிறா ஐயஙகளைத தெளிவிததும சிற்றககவல்ல புலவரும வேறுவா எனக புததகமே - ஏகாரம பிரிநிலை அவற்றை - அப் புஸதகஙகளிலுள்ள பாடலகளை எனக. அகம, மனமுமாம புலவர் பிறறைததேற்று மாற்றை அடுதத பாடலிற் கூறுவா

319 பழிபபற்ற காட்டுபபசுககளின் மநதை தங்குகின்ற நெடிய மலைநாடனே' நூலின பொருளைச சஙகிரகமாகச சொல்லு தல், விஸதாரமாகச சொல்லுதல், உட்பொருளைச சொலலுதல், அதனில் இல்லாது குறைநத பொருளை அழைததுச சொல்லுதல் ஆகிய இப்படிபபட்ட நான்கு வகையாலும ஆராயநது விரிவுரை கூறமாட்டாதார சொற்கள் நூலிற்கு நல்ல உரை ஆமோ என்க.

நூற்குப் பொருள் கூறுதல் நால்வகைப்படும் என்பதனை 'பொழிப்பே அகலம் நுட்பம் எச்சமெனப், பழிப்பில் சூத்திரம் பன்னல் நான்கே' என்பதனால் அறிக. பொழிப்புரையாவது பாடம், பதப் பொருள், உதாரணம் என்ற மூன்றும் கூறுதல். அகலவுரையாவது எடுத்துக்கொண்ட நூலிலிருந்தாயினும், பிற நூல்களிலிருந்தாயினும் ஆக்ஷேபங்களைக் காட்டுதல். அவ்வாறு செய்து அவற்றிற்கு ஸமாதானங்கள் கூறித் தன் கோட்பாட்டைநிலை நிறுத்துதலும் நூலினுள் மறைந்துகிடக்கும் நுணுகிய பொருளை எடுத்துச்சொல்லுதலும் முறையே நுட்பவுரை எச்ச வுரைகளாம். அடுத்த பாட்டில் ஸபையில் தலைவராதற்குரிய நல்லாசிரியரிலக்கணங் கூறுவர்.

320 எவ்வளவுதான் அறிவு நூல்களைக் கற்று, பொழிப்பு அகலம் நுட்பம் நூலெச்சம் எனப்படும் உரை விசேஷங்களை அறிந்து கூறத்தக்காராயினும், நல்ல குடிப்பிறப்பில்லாதவர் ஒரு ஸபையிலே வழுச்சொல்லையுடைய கல்லாதவரை அணைத்துக் கொண்டு போகும் பொறுமையாகிய கருவியை உடையார் ஆவரோ? ஆகார். நற்குடியிற் பிறந்த நல்ல அறிவாளர்களோவெனில் அவ்வறிவு நூல்களிற் பழகித் தெளியாதார்பால் காணப்படும் புல்லறிவினைத் தாம் காண்பதில்லை என்க.

எனைத்தென்பது அளவினையும் தன்மையினையும் காட்டிற்று. மேல் நூல் கற்பினும் என்று வந்தமையால், பிறர் என்பதற்கு நூல் கல்லாதார் என்று பொருள் கூறப்பட்டது. அவரைக்காத்தலாவது, அக்கல்லார் பல்லாருள் நாணல்பரிந்து கண்ணோடி அவருரையை வருந்தியுங் கேட்டல். 'நீரொழியப் பாலுண் குருகே' போன்றவராதலின், நல்லறிவாளர்கள் நூல்தேறாதாரின் புல்லறிவினை அறிவது இல்லை என்றார். தாம் என்றார், தம்மின் வேறான தீயறிவாளர் புல்லறிவே அறிவரென்பதுகருதி. 'வலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறப்பும், வானயாற்றன்ன தூய்மையும் வானயாறு, நிலம் படர்ந்தன்ன நலம்படர் ஒழுக்கமும், திங்களன்ன கல்வியும் திங்களொடு, ஞாயிறன்ன வாய்மையும் யாவதும், அஃகாவன்பும் வெஃகா உள்ளமும், துலைநாவன்ன சமநிலை உளப்பட, எண்வகை யுறுப்பினராகித்' திண்ணிதின், வேளாண் வாழ்க்கையும்

தாஅ ளாண்மையும், உலகியலறிதலும் நிலைஇய தோற்றமும், பொறையும் நிறையும் பொச்சாப்பின்மையும், அறிவும் உருவும் ஆற்றலும் புகழும், சொற்பொருளுணர்த்துஞ் சொல்வன்மையும், கற்போர்நெஞ்சம் காமுறப்படுதலும், இன்னோரன்ன தொன்னெறி மரபினர் பண்ணருஞ் சிறப்பின் நல்லாசிரியர்' என ஆத்திரேயன் பேராசிரியன் கூறிய பொதுப்பாயிரத்தானே அவையிற் றலைவரா தற்குரிய ஆசிரியரைக்கண்டுகொள்க நவிறல் - பழகுதல், 'நாவொ டுநவிலா நகைபடு தீஞ்சொல்' (அகம் 16) என்புழியும் காண்க

6 'பகையிய'லாவது இம்மை மறுமை வீடுகட்கு உறுதி யாகிய புகழ் அறம் ஞானங்களை 'அடைய ஒட்டாமற் றடுக்கும் பொல்லா ஒழுக்கங்களைக் கூறும் இயலாம் அவ்வொழுக்கங்கள் புல்லறிவாண்மை, பேதைமை, கீழ்மை, கயமை என்னும் நான்கதி காரங்களாற் கூறப்படும் அவற்றுள்,

(33) 'புல்லறிவாண்மை'யாவது, அற்ப அறிவினை ஆளுந் தன்மை அது தான் சிற்றறிவினனாயிருந்தே தன்னைப் பேரறிவினனாக மதித்து, உயர்ந்தோர் கூறும் உறுதிச் சொல்லைக் கொள்ளாமை அவையறிவானுக்குப் பகை புல்லறி வாண்மை யாதலின் அதன்பின் இஃது வைக்கப் பட்டது

321 அருளினாலே தர்மத்தை உரைக்கும் அன்புடையவர் வாயினின்றும் வருஞ்சொல்லைப் பொருள்போலே மனத்திலே வைத்துச் சோர்வுபடாமற் காத்துக்கொள்வர் அறிவுடையோர், ஒரு பொருளினும் வைத்து எண்ணத்தகாத அறிவிலியோர் அச்சொல்லை இகழ்ந்து சொல்லும், இஃதென்போல எனின், கூழ் போலக் காய்ந்த பாலைத் துழாவிய அகப்பை அப்பாலின் சுவையை அறியாததுபோல என்க

பாற்கூழ், கூழ்ப்பால் என்று முன்பின்னாகத் தொக்க உவமைத்தொகை கூழ் - சோறுமாம், 'கூழுடைவியனகர்' (புறம் 70)

322 பொறுமை முதலிய குற்றமில்லாதவர் தர்மவழியைக் கூறும்போதும் செப்பமுடையா ரல்லாதார் அதனைச் செவியிலும் ஏற்றுக்கொள்ளார், அஃதென்போல எனின் தோலைக் கவ்வித்

தின்னும் புலையானாயானது பாற்சோற்றின் ருசியை அறிந்து கொள்ள முடியாதவாறுபோல் என்க

தாமோபதேசம் பண்ணுவார் குற்றமுள்ளவராயின் அவருபதேசத்தை ஒரு சிலர் கேளாதிருத்தல் கூடும், அங்ஙன மன்றெனபார் அவ்வியமில்லார் என்றார் அறத்தாறு உரைக்குங் காலும் என்ற சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கதெனக் தோல் கல்வித்தின்னும் என்றமையால், குணுங்கர் நாய்க்குப்பிறவற்றினுங் காட்டில் தோலின்கண் விருப்ப மிகுதியைக் காட்டிற்று

323 கண்ணிமைக்கும் முன்னே தமமுயிர் போகும் முறையினை எல்லா வகையாலும் தாம் கண்டிருந்தும், தினையளவும் நன்மையினைச் செய்யமாட்டாத நாணமில்லாத மூட ஜனங்கள் இருந்தாலென்ன இறந்தாலென்ன எனக் எனைத்து, எல்லாம்

324 ஒருவனுக்கு ஜீவித்திருக்கும் நாளோ சில, அச்சில நாளும் உயாக்குக் காப்பில்லை, ஆதலால், கண்டபேரோ டெல்லாம் கூடி மகிழாமல் பலரும் தூற்றும் நிரந்தரமான பழியோடு தான் ஒருவனாக விலகித் தனித்திருந்து யாவருடனும் பகைகொள்ளுதல் என்னகாரணமோ எனக

ஏமம் - காப்பு பழியால் என்புழி ஆல் ஒடுப்பொருளில் வந்த மூன்றும் வேற்றுமை உருபு மற்ற இரண்டிடத்தும் ஆல் அசைகள் தணடுதல் - நீங்குதல்

325 ஒருவனை அவன் சென்றிருந்த சபைமுன்னே சென்று ஒருவன் அவமதித்து வைதானாக, அப்போது வையப்பட்டவன் ‘இது நாம் முன்செய்த வினையின் பயன்’ என்று பொறுத்துக் கொண்டு சும்மா இருப்பானாயின் அதன்மேல் வைதவன் வாழ்ந்திருப்பானென்னில் அது அதிசயிக்கத்தக்கது தான் என்க

வியத்தக்கான் - வியத்தற்குத் தகுதியுடையன் “மனறிற் கொடும் பாடுரைப்பான் .. எச்சமிழந்து வாழ்வான்” என்பவாதலின், வியத்தக்கான் வாழுமெனின் என்றார் • புத்திர மித்திரகளத்திராதியரோடு நாசமுறுவான் என்பது கருத்து

326 முதுமைப் பருவம் பின்னும் அதிகரிப்பதன் முன்னே அறச்செயல்களைச் செய்யப் பிறரையும் உத்ஸாகப்படுத்தித் தானும்

அதனைக் கண்டு முயலாதான், வீட்டிலுள்ள வேலைக்காரியாலும் எற்றித் தள்ளப்பட்டு, 'வெளிப்புறத்திற் போ' என்னும் பொல்லாத சொற்களைக் கூறப்படுவன் எனக். ஊக்குதல் - பிறரை உத்ஸாகப்படுத்துதல், முயலுதல் - தான் முயன்று செய்தல் நூக்குதல் - தள்ளுதல் 'போக்கென்னும்' என்பது அகரம் தொக்குப், போகென்னும் என்றாயிற்று 'இறக்கக்கடவாய்' என்னுமாம் இது வைதற் பொருளில் வந்த வியங்கோள் போ என்னும் பொருளாயின் விதித்தற் பொருளாய தொழுத்தை - வெள்ளாட்டி

327 புல்லறிவினார் நல்ல நுகர்ச்சிகளைத் தாமும் பொசித்து நன்றாக விரார், தகுதியுடைய பெரியோர்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்யார், தமக்கு அரணாகிய நல்ல அறத்தினது நெறிகளையுஞ் சேர்மாட்டார், ஸம்ஸார ஸம்பத்திலே ஆழ்ந்திருந்து மறுமைக்கு உறுதிகளைமறந்து வீணே தம்முடைய நாள்களைக் கழிப்பரெனக்

ஆக்கம் - ஈண்டு ஆக்கிக்கொண்ட குடும்பமாகிய செல்வம். மயங்குதல் ஸம்ஸாரம் ஸ்திரமென்று மயங்குதல் அவத்தமே வாழ்நாளைக் கழியாமற் பயன்படக் கழித்தல் 'கருமமுமுள்படாப் போகமுந் துவ்வாத் தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்யா - ஒரு நிலையே முட்டின்றி மூன்று முடியுமே லஃதென்ப பட்டினம் பெற்ற கலம்' என்பதனால் அறியப்படும்

328 சிறுவயதிலே தொடங்கித் தாம் இறந்து போகுமிடத்துக்கு உணவாகிய அறத்தைச் சிக்கெனவே தேடிக்கொள்ளாமல் தேடிய பொருளை இறுக இறுக வைத்துக்கொண்டு அறத்தினைச் செய்தற்குப் பின்னை நினைப்போமென் றிருக்கும் அறிவில்லாதவர் தாமிறக்குங் காலத்து நாவிழந்து பேசவொண்ணாமையால் கையால் ஜாடைகாட்டின பொன்னும் புளித்த விளங்காயாமெனக்

"புளிவிளங்காயாவது அந்தியகாலத்திலே ஒருவன் வாயெழாமலிருக்கிறபோது பெண்டு பிள்ளைகளைப் பார்த்துத் தான் தேடின பொருள்களைத் தருமம் பண்ணச்சொல்லிக் கையால் சமிக்கைக் காட்டினால், அதனைப்பார்த்து அவர்கள் அவன் சொல்லுகிறதை யறிந்தும் அறியாதார்போல, 'ஐயா!' விளாம்பழமா கேட்கிறீர்?

அது கொடுக்கும் பக்குவத்தையிலில்லையே! என் செய்வோம்?" என்று மெய்யான உறவுபோல அழுவார்கள் (சிந் 1553) பொருளைக் கொடுக்கச் சொல்லுகிற வசனம் பொய்யாய்ப்போம் ஆனபடியினாலே பொருள் வந்து கிட்டினபோதே தருமத்தைப் பண்ணவேணும் மென்பதாம்." வலசி - உணவு, ஈண்டு அறமாம் தோட்கோப்பு - தோளிற் கோக்கப்படும் கட்டமுது

329 சிறற்றிவினையுடையார் வறுமை வந்தவிடத்தும் தீராத பிணிவந்தவிடத்தும் மறுமைக்கு உறுதிவேணுமென்கின்ற மனத்தராய்த் தருமத்தைச் செய்யவேணுமென்றிருந்து, ஐசுவரியமும் உடலவலிமையு முண்டானகாலத்திலே ஒரு சிறு கடுகளவாகிலும் மறுமைக்கு உறுதியான தருமத்தைச் செய்யச் சிந்தியார் எனக

விழுப்பிணி - பிழைத்தற்கு ஏதுவில்லாத பிணி "விழுத் தொடை" (அகம் 53) எனபுழிப்போல ஆற்றிய காலமாவது ஐசுவரியத்தாலும் உடலவலியாலும் அறஞ் செய்யச் சக்தி பெற்ற காலமாம் ஐந்தை - சிறுகடுகு

330 அளவிறந்த காதலையுடைய தமது உயிரை ஒத்தாரைக் கொண்டு போகிறதற்கு முயற்சிசெய்யும் கூற்றத்தினைக் கண்டு வைத்தும், பெறுதற்கரிய மனுஷ்ய சரீரத்தைப் பெற்ற பஃலறிவாளர் அறஞ்செய்கிறதற்கு நினையாமல் ஒரு பயனுமில்லாமலே தமமுடைய வாழ்நாளைக் கழிப்பாரோ எனக

எனனே, என்னும் வியப்பிடைச்சொல உடம்பின் பெற்ற கருமையை உணராதிற்று கூற்றமுங் கண்டு என்னுமிடத்து உம்மை பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது

(34) 'பேதைமை'யாவது யாதும் அறியாமையாம், "இந்த மனம் இந்திரியங்களின் வழியோடி அந்தந்த அனுபவங்களை உண்மையாகக் கருதி இந்தப்ரத்யக்ஷ பரமாண மொன்றினையுமே துணிந்து மற்ற பரமாணங்களான சாஸ்திர முதலானவைகளைத் தப்பறையென்று மயங்கி, மறுமைக் குறுதியை யிழந்து, இந்தப் பிறப்பிலே உலகத்துக்கு இயற்கையான முறைகளைத் தமக்குச் சிறந்தவர்கள் சொல்லக்கேட்டும் உட்கொள்ளாமல இகழ்ந்து, பொல

லாதவர்களுடன் இணங்கி, 'எல்லாராலும் இகழப்பட்டு இம்மைப்பயனையும் இழத்தலாம்" என்பது ஒரு பழைய உரை புலவறிவாண்மையின் மிகுதியே இஃதாகலின் இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது

331 தம்மைக் கொல்லுதலில்வல்ல பெரிய கூற்றம் தமது உயிரைக் கொண்டுபோகிறதற்குக் காலத்தையும் உபாயத்தையும் பார்த்துத் திரிய, இந்தச் சமுசாரமென்னப்பட்ட வலையிலகப்பட்டு நின்று, மனைவாழ்க்கையின்கண்ணே ஒழுகி, அதிலுண்டாகிய இன்பங்களை யனுபவித்து, அதனை மெய்யாகக் கருதி இறுமாந்திருக்குமவர் பெருமையானது, யாமையைக் கொல்லுகிறவர்கள் தண்ணீரை உலையாகவைத்து அதினுள்ளே யாமையை விட்டுத் தீமூட்ட, அந்தயாமை தனக்குப் பின் வரப்போகிற நிலைமையை யறியாமல் அந்த நீரிலே முழுகி விளையாடினாற்போலும் எனக

யாமையென்று மேல்வந்தமையால், கொல்லுநர் என்பதற்கு யாமையைக்கொல்லுகிறவர்கள் என்று பொருள் கூறப்பட்டது 'உலைப்பெய்து அடுவதுபோலுந் துயர்' என்று கீழ் 114 ஆம் பாட்டில் வந்ததும் இச்செய்தியையே குறித்தது. தனக்கு ஈண்டை வலையாவது ஸம்ஸாரவலை செம்மாத்தல் - இறுமாத்தல்

333 குடும்பத்துக்கு வேண்டுவனவெல்லாம் குறைவறச் செய்து நிரப்பிவிட்டு, தாமதத்தைப் பின்னர் அறிவோம் என்று குடும்ப பாரத்திலேயே மூழ்கியிருப்பவர் தன்மையானது பெரிய கடலிலே முழுகப்போனவர் ஓசை எல்லாம் ஒருங்கே அவிந்தபின் நீர் ஆடுவோம் என்றிருந்ததலோடு ஒக்கும் எனக மற்று கீழ் 19 ஆம் பாட்டிற்போல வினைமாற்றின்கண் வந்தது உடன் - எல்லாம்

333 குலமும் தவமும் கல்வியும் உயர்குடிப்பிறப்பும் பிராய முதிர்ச்சியும் ஆகிய இவ்வைந்தினையும் தடையில்லாமல் ஒருவன் அடைந்திருந்தவிடத்தும், நன்மையமைந்த குற்றமற்ற பழைய சிறப்பினையுடைய உலக வாழ்க்கையை வாழ அறியாமையானது நெய்யில்லாத பாற்சோற்றுக்கு ஒப்பு எனக

உலகமறிதலாவது 'உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுக'லை அறிதல், இதுகல்லார் கல்வி பலகற்றும் அறிவிலாதா ராவர் எனக

இனி, நலமந்த மில்லாதவோா மோக்ஷத்திற்கு உறுதியானவ அறியாமையுமாம எலலாவறறிறகும கடையிலே மூபபினை வைத்தா 'மூபபினகண நன்மைககனறுன.. .கல்விபபுணை கைவிட்டான' எனபவாகள்ன

334 அறிவுடையோாகூறும உறுதிசசொறகளைக கேளாவாயி னும கற்கள் அதமரான மனிதாகளைககாட்டிலும மிகவும நலலன, ஏனெனில, அவை தமமையடைநதவாககு நிற்றல, இருததல கிடததல நடததல எனனபபடட எலலாக காரியஙகளுககும நினைதத போதெலலாம உதவி செயதலான எனக

இனனினி எனபதனைக கீழ 29 ஆம பாடலிற கூறி யாஙகுக கொளக 'கலலை ஒருவன ஒரு பரகாரமாக வகுததது அதறகுப பிராணபரதிஷ்டை பணணினுல அவனுககு அது சொாககமோக்ஷஙகளைக கொடுககும, ஒரு வாயககாலுககுமேல படுககச செயதால அநத வாயககாலிலே அவன விழாமல தனமேல நடநது போமபடி உதவி செயயும, தனனை எதிாததுப பகைவன வருஙகால அவனமேலே எறிநதால அது அபபகைவனைத தன் புறததி எறிநதவனை ரக்ஷிககும' இவவாறுன பல உதவிகள அது செயதலால, தீஙகினையேயனறி உதவியே செயயாத கடையரின மேலானது எனறுா.

335 தான பெறுவது ஒனறுமிலலாவிட்டாலும ஐசுவரியங களைப பெறறவனையேபோலத தமமோடு எதிரிடாத பேரோடும கோபஙகொணடு வைரததினுலே பொலலாத வசனஙகளை உணமைபோலப புனைநது கூறுவிட்டால பேதைககு நாவானது தனனைத தினனுமபடியான கொடிய தினவுடைததாகும எனக

336 நலல கொழுநதுகளையுடைய புனனைகள மலாநது பரிமளிககும கடறகரையையுடையவனே! தமமிடத்திலே பிரியமிலலாதாா பினனே திரிநது அவாகளைத தமமிடததிலே பிரியமுள்ளவாகளாகப் பணணிக கொள்ளுவோ மெனகிறவாகள ஆககிககொள்ள முயலும புல்லிய நட்பானது கல்லைக கிள்ளிக கையை வேறுவேலை செயய வொடடாதவாறு இழநததனோடு ஒககும எனக

தங்கண் அமர்விலார் என்று மூலபாடத்தினைத் திருத்திக் கொள்க. அமர்வு - விருப்பம் வணக்குதல் - வசப்படுத்துதல் கேண்மையை அறிவு என்பர் ஒரு பழைய உரைகாரர்

337 எறும்பு தனக்குக் குடிக்கிறதற்கு ஆகாவிட்டாலும் நெய்யிருக்கிற பானைப்புறத்தைவிடாமற் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும், அப்படிப்போல யாதொன்றனையும் கொடாராயினும் செல்வமுடையோரைச் சுற்றிக்கொண்டு விட்டுப்போகார் உலகத்துப் பேதையாயினோர் என்க.

338 நல்ல ஸுகங்களைத் தினந்தோறும் அனுபவியாமலும், தானத்தைச் செய்யாமலும், இல்லாதவர்க்கு யாதாயினும் சிறிதும் ஈயாமலும், எல்லா வாற்றாலும் இனியவர்களான மனைவியரைக் கூடாமலும், புகழ்பட வாழாமலும் இருக்கும் பேதையர் தம் வாழ் நாளையும் வெறுப்ரோ என்க

அருந்ததிக் கற்பினார் தோள் (சேர்தல்). திரிகடுகம் போலும் மருந்து' என்றும் 'கற்புடையாட் பூப்பினகட் சாராத தலைமகன். . . . .கலவிப்புணை கைவிட்டார்' என்றும் கூறப்படு தல்நோக்கி 'எல்லாம் இனியார்தோள் சேரார் முனியார்கொல் தாம் வாழுநாள்' என்றார் இத்தகையார் இருத்தலினும் இறத்தல் நல மென்பது கருத்து நாளையும் என்றபாலதாய சிறப்பும்மை விகா ரத்தாற் றொக்கது

339 ஒருவர் தம்மை விரும்பிக்கொண்டாட அதற்குமாறாக 'யாம் அவரை விரும்புகின்றிலேம்' என்றிருக்கும் ஆய்ந்த நன்மை யில்லாத பேதையாரிடம் காணப்படும் நட்பானது, ஒலிக்கின்ற குரலோடு பாய்ந்து விழுகின்ற அலைகடல் சூழ்ந்த உலகம் கைவச மானாலும் இன்னாது என்க

340 ஒருவன் விரிவாகக் கற்ற கல்வியும், பரந்த மென்மைக் குணமும், குடிப்பிறப்பும் அயலார் புகழவே பெருமை அடையும், அவ்வாறன்றித் தான் புகழின் மைத்துனர்கள் பலருண்டாய மருந்தினாலே தீராத பித்தன் என்று பலராலும் இகழப்படுவான் என்க.

ஈண்டுமைத்தினராவார் 'வரிசையறியாக் கலமென் சுற்றமும்' விடுரும் தூர்த்தரும் நடரும் வேழம்பருமாம் அவர் இவனை எப்பொழுதும் முகஸ்துதி செய்து புறத்திறப் புகழ்ந்து அகத்திற பழிப்பர் என்பது கருத்து பேதையர் தம்புகழ்ந்து தம்மையே ஏளனத்திற் குள்ளாக்குவர் எனக

(35) 'கீழ்மை'யாவது குலமும் குடியும் உடையரேனும் அவை யில்லாதார்போலப் பொல்லாத குணமுடைய கடையராயினார் தன்மையாம் பொல்லாத குணமாவன், ஒருவர் ஐசுவரியத்தைப் பார்த்துப் பொறுமல் அவர் செல்வம் கெடத்தக்க காரியங்களைப் பண்ணுதலும், தாம் பெற்ற அற்பத்தைக் கொண்டு தம்மைத்தாமே மதித்துப் பிறரை அவமதித்தலும், ஒருவர் செய்த நன்றியை நினையாமையுமாம் பேதையாருள் ஒரு சாரரே கீழாயினராதலால் பேதைமையின் பின் இது வைக்கப்பட்டது

341 அரிசிக் கப்பியை நாள்தோறும் ஒருபடியாகக் காலத்தாலே வாயிலே போட்டாலும் குப்பையைக் கிளறுகிறதை விடாத கோழிபோல மிக்க தாமங்கள் அடங்கியுள்ள நூல்களை விரித்துச் சொல்லி அறிவித்தாலும் கீழானவன் தன் மனம்போன வாறே நடந்துகொண்டு போவான் எனக

கடவது ஆ, கடமையாக காலே, நாளின் காலேவேளையுமாம்.

342 உறுதியான நூல்களைக்கற்று அதன் பொருளை உட்கொண்ட தோஷமற்றவரிடத்திலே தாமறியாது போகவேண்டு மென்றுசொன்னால் கீழானவன் நித்திரைகொள்ளவேணும் என்று சொல்லி எழுந்து போய்விடுவான், அஃதல்லாவிடின் தனக்கு ஒரு நோயினைக் கற்பித்துச் சொல்லிக்கொண்டு போவான் எனக

காழ் - உறுதி, மறங்குதல் - நோயுறுதல் என்பது ஒரு பழைய உரை

343 மிகுதியாக விழுகிற அருவியையுடைய மலைநாடனே! தாம்பெரிய செல்வத்தைப் பெற்றாராயினும், தம்முடைய ஒழுக்கம் குன்றாமல் அந்த ஒழுக்கத்தின் வழியே நடந்துகொள்ளுவார்

சான்ரோர், பெரிய செல்வத்தைப் பெற்ற விடத்திலேயும் தாம் செய்யும் பொல்லாத குணத்தினைச் உடையவல்லவ ஞவதல்லது செல்வமுடைமையால் பெருமைக்குணம் உடையனுகான கீழா னவன் எனக

நடை - செல்வம் பிறங்குதல் - மிகுதல் பிறங்குநீர்ப் பணை' என்புழிப்போல

344 தினையளவு நன்றி ஒருவர் செய்தால் அதனைப்பனை யளவு போலப் பெரிதாக நினைத்துக் கொண்டிருப்பார் சான்ரோர் பனையளவாக நன்றியை எந்நாளும் செய்தாலும் விளங்கும் அருவி யினையுடைய மலைநாடனே! ஒரு நன்மையினையும் அறியாத கீழான வனிடத்து ஒரு நன்றியும் இல்லையாய் விடும் எனக

நன்றியில் என்றும் பாடம் செய்தநன்று என்று முன் வந்த மையால், 'பனையனைத்து' என்பதற்குப் பனையளவு நன்றி என்று பொருளுரைக்கப்பட்டது

345 பொற்கலத்திலே சோறூட்டி அதற்குக் காவலாகப் புறத்தே மணிட்டயா காத்துக் கொண்டிருந்தாலும் நாயானது எச்சிலை எப்பொழுது போடுவார்களோ என்று இமை கொட் டாமல் பார்த்திருக்கும், அதுபோலத் தன்னைப் பெருமையுடை யவனுகப் பண்ணிக் கொண்டிருந்தாலும் கீழானவன் செய்யும் காரியங்கள் அந்தக் கீழ்மைத் தொழிலேயாகும் எனக

புறந்தருதல் - காத்தல் சீர் - தன்மை பெருமையுடைத்தாக என்று முன் வந்தமைக்கு ஏற்பக் 'கருமங்கள் வேறுபடும்' என்பு தற்கு கீழ்மைத் தொழிலாகும் என்று பொருளுரைக்கப் பட்டது

346 தேவேந்திரனுடைய ஐசுவரியத்தை ஒத்த செல்வத் தைப் பெற்றாராலும் சான்ரோர் எப்பொழுதும் வரம்பு கடந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லார், காணிப்பொன்மேலே முந்திரிப் பொன் அதிகமுண்டாகில் கீழானவன் தன்னை இந்திரனைப் போல எண்ணிக்கொண்டு விடுவான் எனக.

சக்கரன் செல்வம் சக்கரச்செல்வமெனக வாசுதேவக் கோட் டம் என்பதுபோல, சக்கரன் - இந்திரன், 'புருகூதன் சக்கரன்

புரந்தரன் மருத்துவன் . ..ஐநதருநாதன் இநதிரன்பெயரே' என்பது பிஙகலம இந்திரனுய எண்ணிவிடும என்று பின்னா வநதமைககு ஏற்ப சககரசசெலவம என்பதறகு இநதிரனுடைய ஐசுவரியமஎன்று பொருள கோடலே சிறபபுடைததெனக முநதிரி எனபதுமுந நூறறிருபது கூற்றில ஒனறு காணி எனபது எணபது கூறறி லொனறு காணிமேற முநதிரிமிகலாவது காணிமுநதிரி, அலலது காலவீசமாம, அறுபதது நானகு கூறறிலொனறு கால வீசம பொன பெற்ருனுயின், கீழாயினுன தனனை இநதிரனுக மதிததுவிடும எனக

347. குறறந தீரநத பசுமபொனமேலே குணம சிறநத நவ மணிகளை அழுத்தி அழகுபெறச செயயபபட்டதாயினும, செருப பானது தன காலுககலலாமல மறற உறுபபுகளிற பூணறகு ஆபர ணமாக ஆகாதவாறுபோல பெரிய'செலவததை யுடையனுயினும கீழானவன தான செயகிற தொழிலால மதிககபபடுவான எனக

மைதீர பசும பொனனுவது, கிளிசசிறைப பொன, 'வீறுயா பசுமபொன' எனபுழியும் காணக (சிலப அரங 165) நவமணி களாவன வயிரம, மரகதம, மாணிககம, புருடராகம, வயிடூரியம, நீலம, கோமேதகம, முதது, பவளம எனபன அவறறுள வயிரத திறகு இநதிரசாபமபோல ஒளிவிடுதலும, எடடுபபலகையும, ஆறு கோடியும, தாரையும, சுததியும, தராசமும உடைமை குணசசிறப பாம மரகததததிறகுப பசிய ஒளி பரததலும, நெயததலும, கிளிக கழுததும மயிலினகழுததும ஒததலும, பசுமபயிரபோலப பசதத லும. பொனமையோடு கூடிபபசததலும, பததிபாயதலும, பொன வணடின வயிறுஒததுத தெளிதலும குணசசிறபபாம மாணிககம நானகுவகை அவையாவன பதுமராகம, நீலகநதி, குருவிநதம, கோவாஙகு எனபன அவறறுள பதுமராகம தாமரைப பூ செஙகழுநீரபபூ, சாதகபபுளளின கண, இநதிரகோபம, மினமினி மாதுளமபூ, மாதுளவிதை, நெருபபுததழல முதலியன போனறி ருததல குணசசிறபபாம நீலகநதி அசோகநதளிர கோகிலக கண செமபஞசு, பலாசமபூ, அரளிபபூ, இலவமபூ எனற ஆறும போனறு ஒளிவிடுதல குணச்சிறபபாம குருவிநதம செமபஞசு, திலகம, உலோததிரம, முருககமலர, குனறி, முயல உதிரம

'சிந்துரம், குக்கிறகண் என்ற எட்டும் போன்று ஒளிவிடுதல் சிறந்த குணமாம் . கோவாங்கு கோவைக்கனி, செங்கல், குராமலா, மஞ்சள் என்ற நான்கும் போன்று ஒளிவிடுதல் சிறந்தகுணமாம், புருடராகத்திற்கு 'பூச உருவிற் பொலந் தெளித்தனைய' நிறம் சிறந்தகுணமாம் வயிரேரியத்திற்குத் தேன் துளிபோலவும் சூரிய னொளிபோலவும் கலந்து விளங்குதல் சிறந்த குணமாம் நீலமணி நீலோற்பலம், சுருமபு, காயாமபூ முதலியனபோல நிறமுடைத் தாதல் சிறந்தகுணமாம் கோமேதகத்திற்கு மஞ்சளும் சிவப்பும் கலந்தாலொத்த நிறம் சிறந்த குணமாம் முத்துக்கு வெள்ளியைப் போலவும், அங்காரகனைப் போலவும் வெண்ணிறமை செந்நிறமை யுடைமையும் உருண்டை வடிவுடைமையும் சிறந்தகுணமாம் பவளத்திற்கு உருட்சியும், சிந்துரமும் ஈச்சங்காயும் முசுமுசுக்கைக் கனியும், துதளம்பழமும் போன்ற நிறம் சிறந்த குணமாம் இவ் வாறு மாணடமணி அழுத்திச் செய்யப்பட்ட தெனினும் செருப்புச் செய்துகொண்டவன் காலுக்கு ஆவதல்லது அவனுடைய பிற உறுப்பிற்கு அணியாவதில்லை என்பாா தன காறகேயம் என்றா காகுத்தன் அடிநிலையும் (செருப்பும்) காண்ணப்பன அடிநிலையும் முறையே பாதாழ்வாருக்கும் பரமசிவனுக்கும் சிரத்தே யணியத் தக்க மாணபுடைத் தாயினவே எனின், அவை காகுத்தற்கும் கண ணப்பற்கும் காறகேயாயின்மை சிந்திக்கப்படும்

348 காவவினுலே பிறரால் அழிக்க ஒண்ணாத மலை நாடனே! கீழானவன் குணமானது கணணோட்டமிலலாமல் ஒருவனைக் கடுமையான வசனங்களால் பேசவல்லதாம், பிறருக்கு வந்த துக்கங்களைக் கண்டு சந்தோஷப்படும் அடிக்கடி கோபா வேசமுடையதாகும், அக்கோபத்தினை ஒருவன் ஆறறவும் ஆறமல் வெந்து அயலாரை இகழ்ந்து பேசும் எனக

வேகம் சினவேகம், வேகுதல் என்பது கோபத்தினுற கொதித்தல் ஏகுமாம் என்று கணணழித்து நலலோா சமாதானம் செய்யவும் பகைமை ஒழியாது மீணடும சணடைக்கு எழும் எனக விறனமலை,தனபெருமையாறபிறமலைகளை வெலலும வெற்றியினை யுடைய மலையுமாம

349 மதுவினைபபொழிநது பரிமளியாநினற நெய்தறபூவினை யுடைய ஒலியாநின்ற கடறகரையை யுடையவனே! தம பினனே ஒருவா ஒருநாள நிறபினும அவரைச சான்றோா பலநாள பழகிய பழைமையானவா எனறு அவரிடம இனிய குணமுடையராவா, கீழானவாகளோ தமபினனே ஒருவா பலநாள திரிநதுகொணடு போனாலும அவரை விருமபாதே இகழவா எனக

பனனாட பினனிறபினும கீழாயவா விழையாதே எள்ளுவா எனறு கூடடபபடடது நிறபினும எனறபால சிறபபுமமை விகா ரததாறறொககத கீழாயினோபின பனனாள நிறபின எனறறகு ஏறபச சானறோா முன ஒருநாள நிறபினெனறு வருவிததுரைக கபபடடது கீழ 154 ஆம பாடலிலும 'செலவுழிக கணணொருநாட காணினுஞ சானறவா, தொலவழிக கேணமையிற றோனறப புரிநதியாபபா' எனறு கூறபபடடிருததலை நோககுக உயிாததல ஈணடு மணம வீசுதலுககாயிறறு

350 ஐயனே! செனாய, காதுகொமபு முதலிய உறுபபுக களைக குறைதது, கொயயததகக இளமபுலலைத தினமும கொயது கொணடுவநது போகடடு உணபிததாலும சிறிய இடபங்கள் வணடியைபபூணடு இழுததலைக கறகமாடடா, அதுபோல, அடைவிக கபபடடசெலவ முடையராயினும, கீழமககளை அவாகள செயகிற தொழிலால அறியபபடுப எனக

குறைததலாவது, காளைககனறுகள வளரவேணடி கொம பைச சூடடுககோலால தீயததலும காதுகளை அறுததலும வால மயிரைக கததரிததலும மரபு 'பெரிய எருது தினகிற புல்லைக குறைத்து'எனபது ஒரு பழைய உரை தேறறினும எனறும பாடம இதற்குத தெளியசசெயதாலும எனபது பொருள வையம - தோ எனப, கொலலாவணடி எனறும, கூடாரவணடி எனறும் வழங குப இதனை 'மானமா நோககியும வைய மேறி' (சிலப. கட லா 120) எனபுழிககாணக தீற்றுதல, உணபிததல், 'நென்மா வல்சி தீற்றி' (பெருமபாண 343) என்புழியும காண்க கீழ் 347 ஆமபாடலிற் கீழ்மககள் நனகுமதிததற்கு உரியரல்லா எனறா இப பாடலில் அவர் பிறாககுப பயனபடுதலுமிலா என்றா

(36) 'கயமை' யாவது, "குலத்தாலும் குடியாலும் கல்வியாலுங் குறைவற்றிருக்கவும் அதனாலே ஒரு பயனுமில்லாதவ ராய்க் கீழானவர் செய்கையாயினவற்றைச் செய்தல் அவை பிறருக்கு ஒரு கேடுவந்தால் தமக்கொரு நன்மை யாகக் கருதுதலும், பிறருக்கொரு நன்மை வந்தால் தமக்கு ஒரு கேடுவந்ததாக நினைத்தலும், தமக்கொருவர் நன்றி செய்தால் அவர்க்குத் தீங்குசெய்தலும், ஒருவரிடத்திலே தமக்கு ஒருகாரியம் ஆகவேண்டி யிருந்தால் அஃது ஆக்கிக் கொள்ளுமளவும் அவர்க்கு உபசாரம் செய்து அந்தக் காரி யம் ஆனபின்பு அவரை அந்நியரைப் போலப்பார்த்தலும், தம்மைத் தண்டிக்கத் தக்கவர்க்கு உபசாரஞ் செய்து சிறிது பொருள் கொடுத்தலுமாம்" என்பது ஒரு பழைய உரை கீழாயினாரின் ஒருசாராரே கயவராதலின், இது கீழ்மை யின் பின் வைக்கப்பட்டது

351 நிறைந்த அறிவினையுடையவர் வயதிற் சிறியராயினும் தம்மனம் தீயவழியிலே செல்லாமற் காத்தும் நல்வழியிலேயே செல் லுமாறு வளப்படுத்தியும் தம்மை அடங்கச்செய்வர், புல்லறிவி னோர் பிராயம் முதிர்முதிரத் தீய தொழில்களில் தழும்பேறித் தீயொழுக்கங்களிலே ஒழுகித்திரிந்து பருந்துபோல மனத்துள்ளே குற்றம் நீங்கார் எனக்

ஆர்ந்த என்பது ஆர்த்த என வலித்தல் விகாரம்பெற்றது காத் தலாவது ஐம்புலன்களையும் நெறியினின்றும் விலகாமற் காவல் செய்தல், ஓம்புதலாவது நன்னெறியிலே மேலும் மேலும் செல் லுமாறு மனத்தை வளர்த்தல் எருவை - பருந்தின் ஒருசாதி அது, மூடவொவாயெல்லாம் கழன்ற மிக்க முடைநாற்றமுடைய தசையை மிகவிரும்பிக் கவரும் இயல்பினதென்பதும், இடுகாட்டிலும் சுடுகாட்டிலும் சென்று பிணத்தின் தலையைக்குத்திக் கண்மணி களைப் பிடுங்கிக்கொண்டு பறந்துசெல்லும் தன்மையதென்றும் கூறுப இதனை, 'செஞ்செவி எருவை புலிதுறந்த கலவுக்கழி கடுமுடை, கொள்ளைமாந்தரின் ஆனாது கவரும்' என்றும், 'ஆளழித் துயாத்த அஞ்சுவரு பதுக்கைக், கூர்நுதிச் செவ்வாய் எரு வைச்சேவல், படுபிணப் பைந்தலை தொடுவன குழீஇ, மல்லன

மொசிவிர லொறறி மணிகொணடு, வல்வாயப பேடைககுச சொ ரியும்' என்றும பயினறுளளமை கொணடு அறிக (அகம 3,215) புலலறிவினரும இவவெருவைபோலப பலருமவெறுததது அஞசத தகக தீதொழிலை விருமபிசசெயவா எனக போதது, பொதது எனபதன நீட்டலவிகாரம, பொதது - பொநது, ஈண்டு மனக குற்றமுடைமை அறிவால மனம நிறைநதிராமையுமாம திரிதந் தரிவைபோல எனறு பாடஙகொணடு 'பொலலாத தொழிலை நினைத்திருககிற வேசிகளைபபோல' எனபது ஒரு பழைய உரை இபபாடலின முனனிரணடடிகட்கு பரஷ்லாதனையும பினனி ரணடடிகட்கு ஹிரணயனையும உதாரணங காட்டலாம

352 நீா அறுத வளமுடைய பெரிய பொயகையிலே எப பொழுதும விடாமல வாயநதிருநதாலும தனககுளள வழுமபினை அறுககமாட்டா, தேரையானவை அதுபோலக குறறமறற சீாமை யினையுடைய நூலகளைககறறாலும அநதநூலகள சொனன முறை மையிலே ஒழுகததகக அடககமொனறு மிலலாதவாகள நலல குடியிலே பிறநதவா எனறுதல நூலகறறவா எனறுதல சான றோரால தெளியபபடுப தனமையராதல அரிது எனக

பொயகைககுச செழுமையாவது நீாவறறாமையும தாமரை செஙகழுநீா முதலியன பூததுப பரிமளிததலுமாம தேரைககு வழுமபாவது அதன மேலுளள வழுவழுபபான பாசி நூலுககு வழுமபாவது காவடா (மூலதேவா) இயறறிய சில நாலகளபோலக களவு, காமம சூதுமுதலியவறறைககூறுதல ஞானபாககததை யே உபதேசிககும நூலெனபாா வழுமபில சீா நூலெனறாா நுணுக கமாவது ஈணடு ஐமபுலனகளும அடஙக ஒழுகுதல கலவி இலலா ராயிருததலினலே கயவா தீதொழிலிற கனறிப பொதத அறறா யினா, வழுமபில சீா நூலகறபின நனமககளாகாரோ எனறுவின விறாககு உததரமாக எழுநதது இபபாடல எனக "கற்றனா ஞான மினறேற காமததைக கடககலாமோ?" எனற கலவியிற பெரியாா அருளிசசெயலும ஈணடு சிநதிககததககது "ஓதியுணாநதும பிறாக் குரைததும தானடஙகாப பேதையிற பேதையா ரில" எனறாா பெரியாரும

353 கூட்டமான மலைகளையுடைய நாடனே! ஒருவர் முன்னின்று கூச்சமின்றிக் குற்றமெல்லாம் மறையக் குணமே கூறுதற்கும் சான்றோர்க்கு அரிதாயிருக்க, எதிரில் நின்று தாக்ஷிணியமில்லாமல் குணமெல்லாம் அழியக் குற்றமே கூறும் சிறியவர்கட்கு நாவானது கல்லினாலோ விஷத்தினாலோ வேறு எதனாலோ பண்ணப்பட்டது அந்தோ! என்க.

கணம் - கூட்டம். கண் - தாக்ஷிணியம். அழுங்குதல் - கெடுதல். ஒருவர் உழை நின்று கண் இன்று குணன் அழுங்கக் குற்றம் கூறும் சிறியவர் என்று கூட்டப்பட்டது. இதற்கேற்பச் சான்றோர்க்கு 'உழை நின்று கண் இன்று குற்றம் அழுங்க' என்று வருவித்துரைக்கப்பட்டது. குற்றம் மறைத்துக் குணத்தினை எதிரிற் புகழ்வதால் புகழ்பெற்றார் அப்புகழ்ச்சியினை வஞ்சப்புகழ்ச்சி என்று திரியக் கொள்ளுவாரோ வென்று சான்றோர் அஞ்சுவதால் 'குணனேயுங் கூறற்கு அரிதால்' என்றார். உம்மை சிறப்பும்மை. சான்றோரது நா செஞ்சொல்லோடே பயிலுமென்பதும் சிறியவர் நா அதனின் வேறான தீச்சொல்லேடே பயிலுமென்பதும் கருத்து. எற்று - எத்தன்மைத்தான பொருள் ஓ, இரக்கப்பொருளில் வந்தது. இக்கயவர் பிறர்க்கு என்ன தீங்கு என்றார்க்கு உத்தரமாக இப்பாடல் எழுந்ததெனக.

354 இரண்டு புறமும் உயர்ந்து அகன்ற அல்குலையுடைய குலமகளிர் வெள்ளாட்டிகளைப்போலத் தமது உடைமேனி முதலியவற்றை அழுக்கடையப் பண்ணிக்கொள்வரே யன்றித் தம் பெண்மையினது அழகைப் பிறர் கண்டு மயங்குமாறு அலங்கரித்துக் காட்டலை அறியாராய், இற்கண்ணே உறைந்து அடங்கியிருப்பர்; அவரின் வேறான பரத்தையரோ வெனில் தம் பெண்மையினது அழகைப் புதுவெள்ளம் போலக் கஸ்தூரி, பூ, சந்தனம் முதலியவற்றால் அலங்கரித்துக் கொண்டு, பலருக்கும் விளங்கக் காட்டித் தம்மையொத்தார் பலரோடு கூடிச் செருக்கோடு இராசவீதி கடைவீதிகளில் நடந்துசெல்வர் என்க.

முன்னையதான பெண்ணீர்மை, கற்பு நாண்முதலிய நற்குணங்களமைந்த பெண்ணியற்கை பின்னையதான பெண்ணீர்மை,

அககுணஙகள் ஒழிந்த பெண்ணியறகை புதுப்பெருக்கு "பூ நிரைததும மெனதாது பொருநதியும தேனவளாவியும செம பொன விராவியும், ஆனைமாமதம ஆற்ற வளாவியும", "மதமழ யானை யெனன" (கமப ஆற்று 8,16)ச சேறல நோககி அது பரததையாககுத தொழிலுவமமாகக கூறபபடடது மதிததல - செருககுதல இது 'மத' எனனும உரிசசொல ஈறு திரிநது நின றது 'மதித்துஇறபபா மறறையவா' எனபதற்கு இயையக குலமக ளிா இலலினை இறவாது அடஙகியிருபபா எனறு கூறப்படடது அவா இலலினைக கடவாா எனபதனைப 'படிசொற கடவாத பாவாய' எனபதனல அறிக.

பகைவாபாலும நொதுமலா பாலுமே கயவா குறறங கணடு ரைபபா நடடோாபால அவவாறு செயயாா எனருாககு, அவவா றனறு, அவா நடடோாபால சிலநாள உறவு பாராடடித தம காரி யம ஆனபினனா அவரை அவமதிடபா எனருாாயிறறு "புதுபபு னலும பூஙகுழையாா நட்புமிரணடும, விதுபபறநாடின வேறலல - புதுபபுனலும, மாரியறவே யறுமே யவரனபு, வாரியறவே அறும" எனறு மேல 370 ஆம பாடலிற் கூறுவதும, "தலையும ஆகமுந தாளுந தழீஇ யதன, நிலைநி லாதிறை நினறது போலவே, மலையி னுளளவெலாஙகொணடு மணடலால, விலையின மாதரை ஒததவ வெளளமே" (கமப ஆறறு 6) எனறு கூறுவதும நோககிப புதுபபெருககததைப பரததையருககு உவமை கூறுஙகருததினைச சிநதிகக

355 கயவாதமககு நனமையளிககும உததமாகள ஏவிய எவ வேலையையும செய்யார், தமமைஅடிதது வருததிப பொலலாஙகு செய்யவலலாரைக கணடபோது அவாககு எவ ஏவலையும செய வாா, அதனல அககயவா, தளிாமேல் நினறதானும் பிறா ஒரு என்று கொணடு அடிததாலன்றித தானக அததளிரின உளளே பதியாத உளியின தன்மையினை ஒததாராவா எனக

இனி அககயவாதமககு உறுதியாயின சொலவாரிடத்தும இனி யால்லரோ என்று வினவினாககு உததரமாக எழுந்தது இபபா டல் என்க. தட்டுதல் - அடித்தல "ஏவவுஞ செய்கலான்" என

றும "கருமபுபோற கொலலப பயனபடுங்கீழ்"என்றுங கூறினா பொய்யில புலவரும எனக

356 மலையில்வாழும குறவன் தன் மலைதநத பொருளின் நலததினை நினைத்து அமமலையைப பாராடடுவன, நாடடில்வாழும் உழவன தனககுப பயன்படவிளைநத விளைநிலததினை நினைநது அதனைப பாராட்டுவன, சானறோா தமககு ஒருவா செயதநனமை யை நினைததுச செயதாரைச சிறககப பாராடடுவா, கீழானவன தனனை ஒருவா ஒருகால வைததனையே நினைதது அவரைப பகைபபன எனக

உளளுதல - நினைததுப பாராடடுதல குறவன, உழவன, சானறோா எனற இவா முறையே மலைநலம, நிலநலம பிறாசெயத நனறு ஆகிய இவைகளை நினைததிருததல இயலபுபோலக கீழ பிறா வைததனை நினைததிருததல இயலபெனபதும, குறவன நில நலததை உளளுதலும, உழவன மலைநலததை உளளுதலும சான றோா பிறா செயத தீமையினை உளளுதலும, அரிதாயவாறு போலக கீழ பிறா செயத நனறியை உளளுதல அரிது எனபதும கூறினாரயிறறு "நோதது நிகரலலாற நீரலல சொலலியக கால, வோதது வெகுளாா விழுமியோா, - ஓாததனை, உளளத தான உளளி உரைததுரா யூரகேடபத, துளளிததூண முடடுமாங கீழ்" எனற 64ஆம பாடலையும நோககுக ரிதனைல, அற்பததிறகும பெருஙகோபங கோடல கயவா குணம எனபது கூறபபடடது

357 தமககு ஒரு நனறி செயதவா பினனா ஒருசோ நூறு பிழைசெயதாலும சானறோா பொறுபபா, கயவாகளோ தமககு எழுநூறு நனறியைச செயதவா ஒரு தீஙகினை அறியாமையாற செயதுவிடின அவவெழுநூறு நனறியினையும தீஙகாய எணணி விடுவா எனக,

ஒனறுதல - கூடுதல, ஒருசோ எனறபடி, ஊாவன, பறபபன, நீாவாழவன, விலஙகு, தாவரம, தேவா, மககள் எனற பிறபபு எழினும பிறபபொனறுககு நூறு நனறி விழுககாடு எழுநூறு நன்றிசெயது என்றா போலும' இது நனறி மறததலும கயவாக்கு இயலபெனபது கூறபபட்டது

358 வறுமையுற்ற காலத்தும் நற்குடியிற் பிறந்தவர் செய்கிற உதவியைப் பெருஞ்செல்வம் எய்தியவிடத்தும் அறிவிலியாகிய கயவர் செய்யமாட்டார், கொம்பின்கண் இரும்பாலே யன்றி வயிரத்தாலே பூண்கட்டினாலும் பன்றியானது போரிற் பகைவர்க்கு வருத்தத்தைச் செய்யவல்ல யானை ஆகுமோ எனக.

எடு - பொல்லாங்கு 'எடுநிலத்தில் இடுவதன்முன்னம்' என்றார் பெரியாரும் எடு பருவம் எட்டுப்பவரும் ஐகாரம் சாரியை. ஈண்டு வறுமையை உணர்த்திற்று செயித்தல் - வருத்துதல் யானைக்கொம்பில் இருப்புப்பூண் செறித்தலும், அதனைக்கொண்டு பகைவர் மார்பினை உழுவித்தலும், அவர்கோட்டை மதிலினை இடிப்பித்தலும் வழக்கு 'வயிரம் செறிப்பினும்' என்பதற்கு வயிரம் முற்றினாலும்' என்பது ஒரு பழைய உரை கீழ் இறப்பிறப்பு என்னும் அதிகாரத்தில், 'செல்லாவிடத்துங் குடிப்பிறந்தார் செய்வன, செல்லிடத்துஞ்செய்யார் சிறியவர் - புல்வாய், பருமம் பொறுப்பினும் பாய்பரிமா போற் பொருமுரண் ஆற்றுதலின்று' என்று கூறப்பட்டதும் நோக்குக கயவர் பெருஞ்செல்வ ராயினும் அறஞ்செய்வதிலர் என்றார்

359 "இன்றைக்கே ஐசுவரியவானாவோம் இவ் வைசுவரியம் மாறாமலே மேலும் விருத்தியாவோம், இனிச்சிறிது தாழ்த்து விருத்தியாவோம்" என்று தமக்கு எய்தாத செல்வத்தை எய்தியதாகக்கருதி மனோராச்சியம் செய்து, அதையே தொடர்ந்து உரைத்தலினாலும் மகிழ்ந்து, கடைசியில் வேறு சயப்பவித்தலால் மனம் வருந்தி, பூவினுடனிறந்த தாமரை மலரோடு பிறந்த தாமரை இலை போலப் பயனின்றி அழிந்தார் பலர் எனக

ஒன்றி ஒன்ற எனத்திரிக்க ஒன்றி உரையின்மகிழ்ந்து உள்ளம் வேறுதலாவது, கிருபண சாமனென்னும் பிரமசாரி தான் பிச்சை எடுத்து ஈட்டிய அரிசியினைப் பானையிற் சேமித்து, அதனை கீழ்ப்படுத்துக்கொண்டு, "நாட்டிற் சிறுவிலைக் காலம் எய்தின் இவ்வரிசியினை இருமடங்கு விலைக்கு விற்று, ஒருகாராடுவாங்கி, அது குட்டியீன்று பலகியபின்னர் அவற்றினை ஒராவினுக்கு மாற்றி, அதுகன்றுகளோடு நிரையாயினவளவில், அவற்றினை ஒருகுதிரைக்

குமாறறி, அது குடடிகளீன்று பல்கியவிடதது விறபு பெருஞ செலவமுடையேனுகி, ஒருபாாபபனக கனனிடை நாடி மணமபுரி வல அவள வயிறறில ஒருமகன பிறபபான , அவன தவழுகறறுச செலவுழி, 'ஙஙகாய மகனேஎடு' எனககூறியேறகு, அவள வேலை மிகுதியால எடாளாக, அவனே இவவாறு உதைபபல'' எனறு உதைததது, அரிசிபபானேயை உடைததது, அரிசியைத தெருவிற சிதைதது மனம வேறுகியது போனற கதையை யுடகொணடு இஙஙனம கூறினுா எனக.

'கயவா உளளபொருளே வைததுககொணடு அறஞசெய யாமல மறுமைககு உறுதியை இழநது, தமககுத தகாத செலவத திறகு ஆசைபபடடு இமமைபபயனேயு மிழநது பலராலும இகழப படுவா'' எனபது ஒரு பழைய உரை

360 நீரினுளளே பிறநத பசுமை நிறமுடைய தாயினும சடையகததது ஈரம தஙகியிருததல இலலையாதலபோல, நிறைநத பெரிய செலவததிலே பிறநது வளாநதிருநத விடததும மலையிடத துளள பெருஙகலலை ஒததாரை உலகம உடையதாயிரா நினறது எனக

ஒரும, அசை கிடை - நெடடி நிறைபெருஞ செலவம எனறபாலது எதுகை நோககி நிறைபபெருஞ செலவம எனறு யிறறு கீழ'கலஙனி நலல கடையாய மாககளின' எனறு கயவரைக கலவினும கடையராகக கூறியவா ஈணடு கலலொடு அவரை நேரொபபிததது ஈரமினமையின கலலும கயமும ஒககுமெனறு கருதின ரேனும, மறறைககூறகள போல இஃது ஒருவரால எடுப பிததுப படிமம வகுததலும நிறுததலும படுததலும செயது பயன கோடறகு ஆகாது எனபதனைவிளகக அறைபபெருஙகல எனறு அடைகொடுததாா எனக 'இதனுல கயவரது தனமையினமையும எதறகும் பயனபடாத தனமையும கூறபபடடன

7 'பன்னெறியிய' லாவது, தொடாபுடையன வலலாத பல நெறிகளேயும கூறும இயல எனக ''இநத நூலை அதிகார அடைவு செயத பதுமனுா அதிகாரஙகளின மிகுதத பாடல்களைச பலநெறி

களையும் சோதித்துச் சோதத்து ஓரதிகாரமாகப் பொருட்பாலிற் கோத்தார்" என்பது ஒரு பழைய உரை.

(37) 'பன்னெறி' யாவது, மேற்கூறியவாறு பல நெறிகளையும் கூறும் அதிகாரமாம். இதுகாறும் பெரும்பாலும் செய்வன தவிர்வனவான புருஷ தர்மங்களைக் கூறிவந்தார், இனிச் செய்வன தவிர்வனவான ஸ்திரீ தர்மங்களைக் கூறுகின்றாராதலின் இவ்வதிகாரத்தினை அவ்விருவர் தர்மங்களும் கூறும் அதிகாரங்கட்கு இடையிற் பெய்து வைத்தாரென்று கொள்ளப்படும்.

361 மேகமண்டலத்தினை உருவி உயர்ந்திருக்கிற மாளிகையாய், நல்ல காவலையுடையதாய், மாணிக்கமுதலிய நவமணிகளிழைத்தவிளக்கு அகண்டமாக எரிந்து கொண்டிருப்பதாய்ச் சிறந்திருந்தாலும் என்னபயன்? நற்குணங்களால் விரும்பத்தக்க மனையாளையில்லாதான் வீடானது பார்க்கிறதற்குப் பயங்கரமாயிருக்கிற காட்டினை ஒக்கும் எனக.

மழை - மேகம். திளைத்தல் - இடைவிடாது அம்மேகத்தோடு பயிறல் 'திளையா வரும் அருவிக் கயிலை' (திருக் 395) என்புழிப்போல. இழைவிளக்கு, வினைத்தொகை. விழை, முதனிலைத் தொழிற் பெயர். மாண்ட மனையாளாவாள் மேல் 39 ஆம் அதிகாரத்திற் கூறிய குணங்கள் நிறைந்த மனையாள் எனக. 'காண்டற்கரிய காடு' என்றார், முனிவர் வாழுங் காடன்றிப் புலி முதலியன வாழுங் காடு என்னுங் கருத்தினால். இடுகாடு, சுடுகாடு எனினும் பொருந்தும்.

362 காவலிற் சற்றும் சோர்வில்லாத வாளோர் காவலாக உள்ளே யிருந்தும், அக்காவற் சோர்வினைச் சிறிது பெறுவராயின் எவ்வளவாயினும் சோரஞ்செய்யாத காலம் சிறிதேயாம். அம் மெத்தென்ற மொழியினையுடைய மகளிர் கற்பொழுக்கத்தினைக் கொள்ளாத காலம் (சோரஞ்செய்கிற காலம்) பெரிதேயாம் எனக.

வாள், ஆகுபெயரால் வாள்வீரரை உணர்த்திற்று. வழுக்கு எனைத்தும் இல்லாத வாளோர் ஆவார், 'துஞ்சாக்கண்ணர் அஞ்சாக் கொள்கையர், அறிந்தோர் புகழ்ந்த ஆண்மையர் செறிந்த, நூல

வழிபபிழையா நுணஙகு நுணதேோசசி ஊககருங கணையி னா' எனறு சானறோா கூறிய இலககணஙகள் அமைநத வாள்வீரா எனக (மதுரை அடி 644 - 647) பாணி - காலம அசசினை மொழியாா எனபுழிச சுடடு, பணடறிசுடடு, கீழபபாடலிற கூறிய மாணபிலா மனையாளுமாம சினமொழி - சிலவாய மொழி

363 புருஷன கோபததுககு அஞசாமல 'அடி' எனறு எதிரே நிறகிற மனைவி யாா தூததனொடொககும, விடியற காலததிலே சமையலறையிற பிரவேசியாதாள மருநதிலே தீராத நோயோ டொககும, சமைதத உணவினைப புருஷனுககிடடச சமமதியாது தானுணபவள இலலிலே வாழும பேயோடொககும, இநத மூன றுபேரும கொணட புருஷனைக கொலலததகக ஆயுதம போன றவா எனக

கூறறம, பிணி, பேய எனற மூனறனுள கூறறமானது எயதி யவனைப பலநாள வருததாது அணுகியவுடன கொலலும, பிணி அவவெயதியானைப பலநாள வருததிககொலலும பேய அவனைப பலநாள வருததிக கொலவதோடு, அவன மனையகததிருநது அவன வமிசததுளளாா யாவரையும பீடிதது வருததும இவவுவ மையின தனமையை உபமேயததினும பொருததிக கொளக

364 கலியாணததைத நீககிவிடடசசொலலிக கேடடும நீககா ளுட, இருதயம வெடிததுபபோக முழஙகிய சாபபறையினது ஆா வாரததினைக கேடடுந தெளியாளாய, பினனையுமொருததியை மனைவியாக மணநதுகொணடு அவளையே மறுமைககு உறுதி என நமபி மகிழநது ஒருவன இருககும இருபபு, கலலையெடுததுததனமேல எறிகிறதவறறையுடைய பிததாஇருபபோடு ஒககும எனபா எனக

ஏமம உறுதல எனபது ஏமுறுதல எனறு குறைநது நினறது ஏமம - ரகைஷ எனபா எனபதறகு எழுவாய பெரியோா

365 ஒருவாககுத தலைமையானது தவததினை முயனறு செயது வாழதல, இடையானது நலல குணமுடைய ஸதிரீ களுடன கூடி இலலறம நடாததுதல, கடையானது பொருள் கூடடவிலலை யெனறு நினைதது அநத ஆசையால தமமை அறிய மாட்டாதாா பினனே சென்று நிற்கும நிலை என்க.

"உணரார்" ஆவார் தமது குடியும் குலமும், தன்மையும் முத லான நன்மைகளை அறியாதார்" என்பது ஒரு பழைய உரை

366 பலநூல்களையுங் கற்றுப் பொழுதினை இனிது கழிப்பா தலையான அறிவுடையார் நல்ல காரியங்களைச் செய்வதனாலே வந்த பொருளை ஏற்றவாகக் இட்டும் தாமும் உண்டும் பொழுதி னைப்போக்குவர் இடையாயினார் இனிய வஸ்துக்களை உண்ணப் பெற்றிலேம் நிறையப் பொருள் பெற்றிலே யாம் என்னும் வெறுப்பினால் இரவிலும் உறங்கார் கடையாயினார் எனக

367 செந்நெல்லா லுண்டாகிய நீண்டமூளை பின்னும் அச் செந் நெல்லினது தன்மை தப்பாமல் விளைதலால், அந்தச் செந் நெல் கழனி முழுதும் விளைகிற வளப்பத்தையுடைய ஊரனே! தகப்பனறிவே பிள்ளையின் அறிவாம் எனக

நோக்கி யறிகல்லாத தம்முறுப்புக் கண்ணுடி, நோக்கியறிப வதுவேபோல - நோக்கி, முகனறிவார் முன்னம் மறிப வதுவே' மகனறிவு தந்தை 'யறிவு' என்ற பழமொழிச் செய்யுளும் இக்கருத்தாதல் காண்க

368 உடைமையுடைய பெரிய செல்வரும் பெருமையு டைய சான்றோரும் கெட்டு, வைப்பாட்டி மக்களும் கீழான சாதி யும் பெருத்து, கடையாயினவர் தலைவராகி, குடைக்கார் போலக் கீழ்மேலாய் நிற்கும் உலகவியற்கை எனக

369 தமக்கினிய ராகிய உறவின் முறையார் தம்முடைய மனத்திலே இருக்கிற குறையை வந்துசொல்ல, அந்தக் குறையை மாற்ற நினையாத மனமுடைய கொடியவர்கள், மாணிக்கங்களைக் கொழித்து விழுகிற அருவியினை யுடைய மலைநாடனே! உயிர்வாழ் வதிலும் இறத்தல் நன்று எனக.

வரைபாய்தல் - இறத்தல்

370 புதுவெள்ளமும் அழகிய குழையினை யுடையபொது மகளிரது நட்பும் இந்த இரண்டும் விரையாமல் நன்றாய ஆரா புங்காலத்து வேற்றுமையில்லை, புதுவெள்ளம் மழையில்லை யாகில் இல்லையாம், அந்தப் பொதுமகளிர் அன்பு பொருள் வரவு இல்லை யாகில் இல்லையாம்'எனக

மேற் பொதுமகளிர் என்ற அதிகாரம் வருவதனானும், பொருளையே கொண்டு கொடுப்பாரைக் கொள்ளாத அவர் இயல்பு கூறப்படுதலானும் 'பூங்குழையார்' என்றதற்குப் 'பரத்தையர்' என்று பொருளுரைக்கப்பட்டது. விதுப்பு - விரைவு.

(38) 'பொதுமகளிர்' ராவது நல்லார் தீயா'ரென்று எண்ணுமல் பொருள் கொடுப்பார்க்கெல்லாம் பொதுப்பட நுகரத் தற்குரிய உடம்பினை உடையராகி, குணத்தின் லல்லாமல் வடிவினலமாத்திரம் மகளிர் வடிவுடையாராகு இழிவான இயல்பு கீழ் அதிகாரத்திற 'புதுப்புனலும் பூங்குழையார் தடபும்' என்னும் ஈற்றுச் செய்யுட்கருத்தோடு இவ்வியல தொடர்புடைத்தாதல் காண்க.

371 விளக்கினுடைய ஒளியும் பரத்தையர் உறவுமாகிய இரண்டும் குற்றமற ஆராயுங்காலத்து வேறுபாடில்லை. விளக்கொளியும் நெய்யற்றுமாகில் அணையும், பரத்தையர் அன்பும் கைப்பொருளில்லையாகில் அறும் எனக.

துளக்கு - தளர்ச்சி, ஈண்டுக் குற்றத்தினை உணர்த்திற்று.

372 அழகிய புடைபரந்த அகன்ற அல்குலையும் ஆராய்ந்த ஆபரணங்களையு முடைய ஒரு பொதுமகள் யாம் பொருள் மிகுதியுடையேமாயிருந்த காலத்து நம்மொடு, "ஐய! நமக்கொரு கேடெய்தின் யாம் ஆயத்தோடும் யாயோடும் வரைபாய்ந்து உயிர் துறப்போம், இது திண்ணம்" என்றுள் இப்போது எம்மிடம் பொருள் இல்லையால் தனக்காலில வாதநோயினைக் கற்பித்துக் காட்டி வரக்கூட இல்லையே என்று அழுது மலைச்சிகரத்தினுக்கு ஏறுது கீழே நின்றொழிந்தாள், இனி யாம் பொருள் பெற்று வருவேமாயின் வருவாள் போலும் எனக.

விலையினையறிக் கொடுப்பாரை விரும்புவது பரத்தையாகு இயல்பல்லாதிருக்கவும், காமம் காழ்க்கொண்ட குலமாகாது செயலான 'சாவிற் சாதலையும் நோவினநோதலையுட மேற்கொண்டார் போன்று 'செங்கோடு பாயதும்' என்றது காமுகரைப் பொருள் பறித்தற்குச் செய்யும் உபாயங்கள் பலவற்றின் ஒன்று எனக.

காணம் - பொருள் மேவுதல - விருமபி ஏறுதல கால் நோய், இரு பெயரொட்டுப பணபுபபெயா கால் - வாயு, வாயு என்னும நோய இனிக 'கோடு பாய்தும்' என்னும் சொல் கழிநதது என்று பொருள தருதலின 'மன' கழிவினகண் வநதது 'பாயதுமே' என்புழி ஏகாரம தேறறபபொருளில வநதது தும விகுதி முன் னிலையையும படாகையையும தனனெடு கூட்டிககொண்ட உளபபாடடுத தன்மை யானும நீயும என யாயும யாயமும எனக கழ்நதது, "இககாமுகன பொருளுடையனுகிய காலதது வரவே ணுமெனறு" என்பது பழைய உரை கோடுபாயதல - இறததல

373 அழகிய பரநத சுவாககததிலே தேவாகளாற் பூசிககப படும தேவேநதிரனே யாகிலும ஆகுக, கொடுககிறதறகுத தம கையகதது ஒரு பொருளுமிலலாதவாகளைத தளிாபோலும நிறத தினையுடைய அப பொது மகளிா இருகைகளாலும தொழுது, தமமிடததினின்றும போகச சொலலி விடுவா எனக

மால என்பது இநதிரனுககு ஒரு பெயராதலே, "அமராவதி யோன ஆயிரஙகணணன .காணடாவனன மால வெளளை வாரணன" எனபதனுல் அறிக (பிஙகல வானவா) மிகக வியா மோகததினைத தாததககவன எனபாா 'செஙகணமால' என்றும பெரிய அதிகாரம, பெருமை, கலவி முதலிய எல்லாவாற்றானும சிறநதானெனபாா "அஙகண விசுமபின அமராா தொழபபடுவ" என்றும கூறினாா இததகைய தேவருட் சிறநத புருஷனையாவது அவன பாற் பெறததகக காம போகததையாவது கொள் ளாது, பொருள் ஒன்றனையே கொளளுவா பரததையா எனறு அவா தொழிலை இகழ்நதா ராயிறறு இநதிரன சிறநத சிருஙகார போகததை அளிககவல்லவனெனபதனை, "புககவ ளோடுங காமப புதுமண மதுவின் தேறல், ஒகக உண்டு" என்ற கல்வியிற் பெரியாா அருளிசசெயலினின்றும, 'போகி'யென்று அவனுககு ஒரு பெயருணமையினின்றும தெளிக வனபபு, போகம, பிறபபு, தொழில் முதலியன வேண்டாா என்பது எஞ்சி நிற்றலின் மன் ஒழி யிசைககண் வந்தது "தொழுதது, பொரு ளுடையனுயின காலத்து இவன் வரவேணுமென்று" என்பது ஒரு பழைய உரை.

374. நேசமில்லாத நெஞ்சினையும் அழகிய நீலோற்பலம் போன்ற கண்ணினையும் உடைய பொதுமகளிர் தமக்குக் கொடுப்பதற்குப் பொருளில்லாதார் விஷத்திற்கு ஒப்பாவர்; உலகம் காணச் செக்கினை ஊர்ந்துகொண் டிருப்பாராலும் ஈட்டிய செல்வமுடையார் அப்பரத்தையர்க்குச் சர்க்கரைபோல இனியவராவார் என்க.

ஆணம் - நேயம், 'ஆணமில் பொருளெமக் கமர்ந் தனை' என்றார் கலியினும் (1) செக்கார் சாதியில் மிக இழிந்தனர் என்பதும், செக்கு மிருகவதை செய்யுமிடத்தினும் பதினமடங்கு அசுத்த முடைய தென்பதும் நூற்றுணிபு. காண என்பதற்கு, செக்கார் இழிகுலத்தினர் இழிதொழிலினர் என்று தாமும் உலகமும் அறிந்திருந்தும் என்றுமாம். அக்காரம் - சர்க்கரை.

375. ஒரு தலையைப் பாம்பிற்குக் காட்டி, தாமரை முதலிய பூக்களினின்றும் ஒழுகும் தேனோடு கலந்து தெளிந்த பொய்கையிலுள்ள மீனுக்கு மற்றொரு தலையைக் காட்டும் விலாங்கு மீன் போல அவரவர் மனம் ஒப்ப அன்பு செய்யும் பரத்தையர் தோளைச் சேர்வார் விலங்கு போன்ற வெள்ளிய அறிவினார் என்க.

விலாங்கு மீன், பாம்பு காணும்பொழுது பாம்பு போலவும், மீன் காணும்பொழுது மீன் போலவும் வடிவு கொள்ளும் இயல்பினது என்ப. தேம் - இனிமை, மணமுமாம். வெள்ளறிவாவது - பேதைமை. பரத்தையர் ஆளுக்குத் தக்கப - ஒழுகும் இயல்புடைய ரென்பதனை "மெய்வருபோகம் ஒக்க உடனுண்டு விலையுங் கொள்ளும், பையர வல்குலார்தம் உள்ளமும் பளிங்கும்போல, மையரி நெடுங்கண் நோக்கம் படுதலுங் கருகி வந்து, கைபுகிற் சிவந்து காட்டும் கந்துகம்" என்ற கல்வியிற் பெரியார் அருளிச் செயலினானும் தெளிக. காமரசத்தை யறிய மாட்டாமலும், நாணிழந்தும் மெய்யிடைப் போகம் ஒன்றினையே விரும்புவதுபற்றிப் பரத்தையர் தோள் சேருங் காமுகரை விலங்கோடு ஒப்பிட்டார். "பொதுநலத்தார் புன்னலந்தோயார் மதிநலத்தின், மாண்ட அறிவினவர்" என்றார் பொய்யில் புலவரும் என்க.

376. நூலொடு கோத்த மணியும் இணை பிரியாத அன்றிலும் போல நித்தியமும் நம்மோடு கூடியிருந்து ஒருநாளும் நம்மைப்

பிரியமாட்டோம் என்று உரைத்த பொன் தொடியினை யுடையாளும் போர் செய்கின்ற யாட்டுக்கிடாயின் கொம்புபோல அன்பின்றித் திருப்பிவிட்டாள்; நல்ல மனமே! அவள் பால் நயந்து நிற்பாயோ; அன்றி நன்னெறியில் திரும்புவாயோ' எனக.

பொத்துதல் - சோத்தல், 'உள்ளம் பொத்திய உரஞ்சுடு கூர் எரி' என்புழிப்போல (அகம் 279) கல் - மாணிக்கக்கல். அன்றில துணைபிரியாது, பிரியின் துயிலாதென்பதனை "அன்றில், துணை யொன்று பிரியினும் துஞ்சா காண்" (அகம். 50) என்பதனுலும் அறிக. ஆட்டுக்கிடாய் போர் செய்ய வல்லதென்பதும், அதன் கோடு பின் முறுக்குடையது என்பதும் "தகர் மருப்பு ஏய்ப்பச் சுற்றுப் சுரிந்த, சுவன்மாய பித்தைச் செங்கண் மழவர்" என்றும் (அகம் 101), "அருகோடி நீங்காது அணைதலு மின்றித் திரிகோட்ட மாவிரியச் சிறிப—பொருகளம, புக்கு மயங்கப் பொருது புறவாயை, நக்குமாம் நல்ல தகர்" என்றும் பயின்றுள்ள வற்றான் அறிக. இழே கூறியாங்குப் பல்லாற்றானும் சோதித்துப் பொது மகளிரது அன்பின்மையைத் தெளிய அறிந்தானொருவன் அப்பொது மகளிர்பால் விடாதே அன்பு செய்து ஒழுகும் தன் நெஞ்சினைக் கழறித் திருப்புவதாக இப்பாடல் செய்யப்பட்டுளளது.

377 பசுவைப்போலே சுகசிச் சுகம் கொடுத்து, காமுகர் கைப் பொருளைப் பறித்துக்கொண்டு, பின்னர் வணடி இழுத்தலுக்கு உதவாது குதித்துத் தள்ளியோடும் காளைபோலும் இழிவாகிய பொதுமகளிருடைய அன்பினைச் சிறப்பாக எமக்கேயுரித்து என்று இன்பம் நுகர்தற்கு ஆசைப்பட்டிருந்தார் வறியராகிப் பின்னர் அப்பொது மகளிரால் துறக்கப்பட்டு வருந்தும்போது உலகத்திலுள்ள பலராலும் நகைக்கப் பெறுவர் என்க.

ஆமா சேமா - இருபெயரொட்டுக்கள் ஆவாகியமா சேவாகிய மா என்க. ஆ - பசு; மா - மிருகம் சே - இடபம். குப்புறுதல் - தள்ளுதல்; குதித்தல் சில்லோ - இழிவு; இழிவுடைய பரத்தைக்கு ஆகுபெயர். ஏமாத்தல் - ஆசைப்படுதல்; 'அருந்தேமாந்த நெஞ்சம்' என்புழிப் போல.

378. காமுகரால பொருள் பெற்று இன்புற்று வந்தபோது அவர்களுக்கு இனியார்போன் றிருந்து, அக்காமுகர் பொருளை

யெல்லாம் தாம் உண்டு அககாமுகரை வறியராக்கியபோது, அக காமுகருககு வேண்டாதவரே யாவதன்றி, யாட்டுக்கிடாய்க்கொமபு போலத திருகலுமுடையவராகும் மான்போன்ற நோக்கினை யுடைய தம் குலதொழிலான களவு மாாககததிலேயே நிறகும பொதுப பெண்டிாகளது பெரிய முலையைச் செவ்விய மாாககத திலே ஒழுகுவேம என்பவர் சேரார் என்க

ஏமாததல் - இன்புறுதல ; 'காமா நெஞசம ஏமாந்துவபப' என்றா புறத்தினும தடழ - பெருமை, (தொல் சொல் 320)

379 ஒளிபொருந்திய முகததினையுடைய பொது மகளிா காமுகாககுப பின்னா துன்பஞ் செயயபபோகிற தம கருததினை உள்ளே அடககிககொணடு, இபபோது அககாமுகா தெளியத தக்கதாகச சொனன சொறகேட்டு நமபி, 'இப பொதுமகளிா எமககு உறற உறவினா' எனறு திருபதியடைகிற காமுகாகளும திருபதியடையட்டும, அபபொது மகளிர்களோ யாாககும் உண மையான உறவினா அலலா , அவா தம உடம்பினைத தம இலா பததிற்கே கொண்டுளளாாகள் எனக

ஒண்ணுதலாராக இருபபது, ஊறு செய்கிற நெஞசததினை மறைததற்கு. உடமபினா எனபது, குறிபபு வினைமுறறு

380 ஒளிமிகக முகததினையுடைய பொதுமகளிா தம்முள ளம் ஒருவன்பாலிருகக, உடமபினைப பிறனொருவன்பால இருத்தி, வஞ்சனை யாற்செய்கிற அனபெல்லாம தெளிய அறிந திருநதும் பாவஞ செறிநத பிறபபினை யுடையாரே அககபட அன்பினை அறியாராவா என்க

உளளம ஒருவன உழையதாய என்பதறகு இயைய 'உடமபு வேறொருவன் உழையதாய்' என்று வருவிததுப பொருளுரைககப பட்டது. பாவஞ்செறிநத உடமபு - பாவபபிறபபு. உடமபு உடம பெடுத்தலுக காயிற்று. விலஙகினை வதைசெயது ஊன்விறகும இடத்தினும பதின்மடஙகு அசுத்தியானது செக்காட்டும இடம்; அதனினும பதின மடங்கு அசுத்தமானது கள் விறகுமிடம ; அதனினும பதினமடஙகு அசுததமானது விலைமாதா உடமபு என்பது அறநூற்றுணிபு. இவ்வுடம்பினா பொய்ம்முயக்கத்தினை உடையாரைத் திருநீககப்பட்டாா என்றா பொய்யில் புலவரும.

இவ்வதிகாரமும் மேல் இரண்டு அதிகாரங்களும் காமத்துப் பாலுள் அடங்குவன என்றும், அதனுள் முதலாவது இன்பத் துன்பவியல் என்றும், இவ்வியலுள் இப்பொதுமகளிர் என்ற அதிகாரம் அடங்கு மெனவும் கூறுப இவ்வதிகாரத்திற் கூறியபொது மகளிர், அகப்பொருளிலக்கணங்களுட் கூறப்படும் ஒப்பாரும் மிக்காருமிலாத தலைமகனைக் கொண்டு காமந் துய்க்கப்படும் காமக்கிழத்தி, சேரிப்பரத்தை முதலாயினர் போலாது, செக்கூரந்து கொண்டார் முதலான எல்லாரானும் பொதுவாகத் துய்க்கப்படும் இழிந்த குணத்தினராதலின், எல்லாப் பொருட்கும் கேட்டினைத் தருதலோடு நரகிற்கும் ஏதுவாகிய இவ்வியல்பினைக்கூறும் அதிகாரம் திருக்குறளிற்போலப் பொருட்பாலிலேயே சோக்கத்தக்கதெனக. பரிமேலழகரும் வரைவின் மகளிர் என்ற அதிகாரத்தைக் 'கேடுகட்குக் காரணமாதலின், துன்பவியல்'என்று கொண்டார் பரத்தையரோடு தலைமகனுக்குள்ள கூட்டத்தினை மேலையோர் பாவமும் பழியுமெனக் கூறுது, தலைமகனுக்கு அப்பரத்தையர் குரவரால் வகுக்கப்பட்ட உரிமைகள் என்று அமைத்துக்கொண்டமையும் நோக்குக இஃது இறையனார்களவியல் 40 ஆம்சூத்திர உரைக்கண் தெற்றென விளங்கும்.

(39) 'கற்புடை மகளி'ராவது, கொண்டானிற் சிறந்த தெய்வம் இன்று எனவும், அவனை இன்னவாறே வழிபடுக எனவும் இரு முதுகுரவர் (தாயும் தகப்பனும்) கற்பித்தலானும், வேட்பித்த ஆசிரியன்கண்ணும், கற்பித்த ஆசிரியன்கண்ணும், சான்றோர்கண்ணும், தேவர்கண்ணும் ஒழுகும் ஒழுக்கத்தினைக் கணவன் கற்பித்தலானும் தெளிய அறிந்து, இல்லறத்தினைத் தான் வாழுமூரார் மெச்சும்படி நடாத்தும் நற்குணமுடைய மகளிரது தன்மையாம். கீழ் அதிகாரத்திற் செவ்விய நெறியில் ஒழுகுவார்க்குத் துணை ஆகாத தீயமகளிர் இயல்பு கூறினார், இவ்வதிகாரத்து அச் செவ்விய நெறிச் சேர்வார்க்குத் துணை ஆகின்ற நல்ல மகளிர் இயல்பு கூறுகின்றாராதலின், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது

381. அயோனிசத்துவமும், வனப்பும் முதலியன உடைமையால் தேவேந்திரன் மனைவிபோலும் பெருங் கீர்த்தியுடைய மனைவியே ஆனாலும், பெறுதற்கரிய தன் கற்பின் மகிமையினாலே தன்னை விரும்பி அடையும் ஆசையால் தன்னை வழிபடும் காமுகர் இல்லையாகத் தன்னைக் காக்கும், இயற்கைமணம் கமழும் நெற்றியினையுடையாளே, இல்லறமாகிய நன்மைக்குத் துணையாவள் என்க.

இதனால் பிறப்பு வனப்பு முதலியவற்றால் ஒருத்தி உத்தம மனைவியாகாள் என்றும், பிறனால் காமிக்கப்படாதவாறு அவன் நெஞ்சினைச் சுடுகிற அருங்கற்புடையாளே இல்லறத்திற்குத் தக்காள் என்றும் கூறினாராயிற்று. மருதி என்ற பார்ப்பனி காவிரி நீராடி வருகின்றாளைக் கண்டதன் மகன் காந்தமன் காமுற்று அழைத்தபோது, அவள் அஞ்சிக் கலங்கி, "மண்டிணி ஞாலத்து மழைவளந் தரூஉம், பெண்டி ராயிற் பிறர்நெஞ்சு புகாஅர், புக்கேன் பிறனுளம் புரிநூன் மார்பன், முத்தீப்பேணும் முறையெனக்கில்லை" என்று அரற்றினமைகொண்டு, பிறனால் காமிக்கப்படும் மனைவி இல்லறத்திற்குத் துணையாகாள் என்பதனை அறிக.

ஸாவாங்க ஸௌந்தரியமும் பூஷிதையுமாய் மணமண்டபம் வந்தணைந்த சீதாபிராட்டியாரின் வனப்பினை வருணிக்கப் புகுந்த கலவியிற் பெரியார், "நைவளம் நவிற்றுமொழி நண்ணவர லோடும், வையநற் கொற்றவனு மாதவரு மல்லார், கைகள் தலை புக்கன" என அருளிச்செய்தமை கொண்டு, பிறர் நெஞ்சு சுடும் பெற்றியையுடைய கற்பின் இலக்கணத்தினை அறிக. ஐராணிக்குப் பெரும் பெயராவது, அமுதெழக் கடைந்த காலத்து, அதனோடு உடன் பிறந்தமையும், அநேகம் அசசரப் பெண்களுக்கு நாயகமாய, அன்ன நடையினள் என்று பொருள் படும் 'சசி' என்ற நாமமுடைமையும் பிறவுமாம். இவ்வாறு சிறந்த அவளும் பிறர் நெஞ்சு சுடும் பெற்றியளன்றி, நகுஷன் நெஞ்சிற் புகக் கண்மை தோன்ற 'ஐராணியன்ன பெரும்பெயர்ப் பெண்டிரெனினும்' என்றார். உம்மை உயர்வு சிறப்பு. பின்னிற்பார் இன்மையாதற்கு அரும் பெற்ற கற்புக் காரணமாயிற்று. பின்னிற்றலாவது - வழிபடுதல். நன்மைக்குத் துணை என்று நான்காவது விரிக்க. நன்மையாவது ஈண்டு இல்லறம். பின்னிற்பாரின்மையையுடைய நறுநுதலாள்

என்றும், (கணவனைப்) பேணும் நறுநுதலாள் என்றும் கூட்டலு மாம். பேணுதல் கணவனைப் புறந்தரும் விருப்பத்தை உடைத் தாதல். இன்மையே என்புழி ஏகாரம்பிரிநிலை, கற்பின் - கற்பால் 'பினனிற்பாரினமையே பேணும்' என்பதற்கு, "பின்னிலலாத படிக்குத் தன் மேனியை அழுக்கடையப் பண்ணிக் கொண் டிருக்கிற" என்பது ஒரு பழைய உரை.

இனி, 'காமஞசான்ற கடைக்கோட்காலை' என்ற சூத்திரத் திற்கு இப்பாட்டை உதாரணமாகக் கொண்டு, "இதனுள் அருந்த தியைப்போலும், தமக்குப்பெரும் பொருள்களை நச்சுதலாலே இரப் பாரது வறுமையையே விரும்பிப் பாதுகாத்து, அவர்க்கு வேண்டு வன கொடுக்கும் மகளிர் நாம் செல்கின்ற வானப்பிரத்த காருகத் திற்குத் துணை ஆவா எனத் தலைவன் கூறவே, தலைவியும் பொருள் களிற் பற்றற்றாளாய் யாமும் துறவறத்தின்மேற் செல்வாமெனக் கூறியவாறு காண்க" என்றார் நச். (தொல் பொருள் சூ 192)

382 "ஒருகுடம் நீரற சோறமைத்து உண்ணுமாறு மிடிப் பட்ட காலத்தும் மடங்கலந்த மொழியும், கணவனமேற காதலும் மனைக்கு மாட்சிமையும் உடையாள் கடல்நீரை எல்லாம் வற்ற உண்ணும் கேளிர் வரினும் முன்னம் செல்வமுள்ள காலத்திற் போல மகிழ்ச்சி யுடன் இல்லறம் நிகழ்த்துதலைத் தனஒழுக்க நெறியாகக் கொள்ளும்" எனக.

மிடிப்பட்ட காலத்தும் இல்லறம் நிகழ்த்துதலை நெறி யாகக் கொள்ளும் என்றமையால், முன் செல்வமுள்ள காலத்து இல்லறம் நிகழ்த்தினமை உணரப்படும், உம்மை இறந்தது தழீஇயது. கடன் நீர்மையாவது, இல்லறக் கடமைகளை நிகழ்த் தும் தன்மை. அக்கடன்களாவன, "அறவோர்க் களித்தலும் அந்தண ரோம்பலும், துறவோர்க் கெதிர்தலும், தொல்லோர் சிறப்பின் விருந்தெதிர் கோடலும்" ஆம். கேளிர் உண்டற்கே ஒரு கடல் நீர் முற்றும் வேண்டும் எனவே, அவர் பன்மை சிந்திக்கப்படும். மடமொழி என்றமையால், கேளிர்க்கு இன்சொற் கூறன்முதலியன கொள்ளப்படும். கையாறு - கைக்கு ஆறு என னனகாவது விரிக்க, ஒழுக்கநெறி என்க 'மாதர், காதல்' (தொல் சொல், 328). "நன்னெறிப் படரும் தொன்னலப் பொருளினும்

என்னும் பகுதிக்கு இதனை உதாரணமாகக் காட்டித் தன் மனைவி இவ்வாறு செய்ய வல்லவள் எனத் தலைவன் வியந்து கூறிய தெனபா நச (தொல பொருள 146)

383 தன இல்லமானது நானகு திக்கிலும வழியாய், மிக்க சிறிதாய், மேலாகப் பெய்கிற மழை கூரைவழியாக எப்புறத்திலும கொட்டினும உத்தமமான இல்லற ஒழுக்கத்தினை ஒழுகுவதில் வல்லவளாயத் தான வாழுமூராா தனனைப புகழுமபடியான மாட்சிமைபபட்ட கறபினையுடைய மனைவி அமைந்து நினறதே இல்லறமாவது எனக

நாலாறு எனபுழி, ஆறு - திசையினை உணாததிறறு உறை - மழைத்துளி மேலாய - மேலாய ஒழுக்கங்கள இல ஈணடு இல்லறத்தினை உணாத்தினது, ஆகுபெயா இப்பாடலைப 'பெறற தேளத்துப பெருமையின நிலைஇக குற்றம சானற பொருள் எடுத்துரைபபினும்' எனனும பகுதிக்கு உதாரணமாகக காட்டி, 'இதனுள மனைவி அமைந்து நினற இந்நிலையே இல்லறமாவ தெனவே, யாம முனனா ஒழுகிய ஒழுக்கமும இததுணை நனமை யாயிறறு எனறுஞயிறறு இது குறிபபெச்சம'' எனபா நச (தொல பொருள 146)

384 கணணுக்கு இனியவளும காதலனது விருபபின வகை தனனை அலங்கரித்துக கொளளுகினறவளும், தனகறபி னால தனனையாரும அஞ்சும மதிபபினை யுடையவளும், ஒப்புரவு செய்யும இயற்கைக குணமுடையவளும, கணவனைக கணட விடத்துத் தலைநாளிற் போலக கூசுபவளும, இடம அறிந்து புலந்து, இன்பம பயக்குமாறு புலவி நீங்குபவளும, மடபபத்தினை யுடையமொழியினையுடையவளும, கணவனுடைய காதலையுடைய வளுமே மனையறத்திறகுப பொருந்திய மனைவி யாவள எனக

'காதலன காதல வகைபுனைவாள' எனபதறகுக 'கணவன கண்டு காதலிக்கும வகை புனைவாள' எனபது ஒரு பழைய உரை. உட்குடைமை, இவளது கறபுச்சிறபபுப பிறாக்கு அச்சமசெய்தல' அஃது 'ஆணமகன கையி லயிலவாள அனைத்து' எனபா முனனும ஊராண் இயல்பாவது, முன 'குடநீராட்டுணணும்' எனனும பாட லிறகூறிய இயலபுடைமை தலைமகனை வணக்கஞ் செயதும, தலை

மகற்கு எதிர்மொழியாது, வினையவழிப் பிறரால் கூற்று நிகழ்த்தி யும், எதிர்ப்பட்டுழி எழுந்தொடுங்கியும் ஒழுகுதல் தலைமகளது இயல்பாதலால், 'உட்கி' என்றார். இடனறிந்து ஊடலாவது, தலைமகன் தவறிலனாயவிடத்து ஊடுதல், அவன் அவ்வூடலை, "ஊடிய பெறுகுவங் கொல்லோ நுதல் வெயர்ப்பக், கூடலிற் றோன்றிய உப்பு" என்று விரும்புவனாதலின் 'தணிநனி கன்றிடிற் காமங் கெடூஉம் (பரிபா 6) என்பவாதலின் 'இனிதின் உணரும்' என்றார். மடமொழியாவது இராமபிரானுடன் காடு நோக்கிப் புறப்பட்ட சீதாபிராட்டியார், 'ஆண்ட நகர் ஆரையொடு வாயிலக லாமுன், யாண்டையது கானென்ன இசைத்தது' போன்றது. பெண், மகளிர் இச்சொல் இப்பொருளில் வருவதனைக் கீழ் 87 ஆம் பாட்டில் 'வம்பலன் பெண் மரீஇ' என்புழிக் காட்டினாம். ஊர் நாணியல்பினள் என்னும் பாடத்திற்கு ஊரார் தன் நற்குண நற் செய்கையைக் கண்டு நாணும்படியான நல்லியல்பினள் எனக்.

"கழியினும் வரவினும்" என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத் துக்கு இப்பாடலை உதாரணமாகக் காட்டி, "கட்கினியாள், இது காமம், வகை புனைவாள், இது கற்பு, உட்குடையாள், இஃது ஒழுக்கம்; ஊராண்மை, இது சுற்றம் ஓம்பல் ஊடி உணர்தல், இஃது தலைவை கடிதல்" என்றார் நச் (தொல் பொருள் சூ 153)

385 எம் கணவர் எந்நாளும் எம்முடைய தோளின் மேல் முயங்கிச் சிறப்புற்றாலும், இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்தநாளிற் கண்டேம்போல அவரைக் காணும் எந்நாளும் நாணுவேம், எமதி யல்பு இவ்வாறாக, பொருண்மேலுள்ள விருப்பத்தால் பலர் மார்பி னையும் அணைத்து ஒழுகும் பரத்தையர் நம் கணவரோடு நாணாது உறவினராகின்றனரே! இஃது என்ன அதிசயங்கொல் எனக.

இனி, "பொருள் நசையால் பன்மார்பு சேர்ந்தொழுகும் நாண மற்ற பரத்தையர் நம் கணவர்க்கு நாண் கற்பு முதலிய குணங்கள் அமைந்த நம்மினும் என்ன அதிகம் உறவினரோ!" என்னுமாம் இப் பாட்டை, பரத்தையரோடு கூடிப் பிரிந்துவந்த தலைமகன் தலைமக ளோடு தன்னைக் கூட்டுவிக்குமாறு தோழியை வேண்ட, தோழி மறுத்துச் செல்லியதாகக் கொள்க கெழுவென்னும் உரிச்சொல் சந்து திரிந்து நின்று பொருத்தத்தினை உணர்த்திற்று

386. நாணமுதலிய குணங்கள் நான்கினையும் பெற்ற தலைவி இல்லறப பகுதியை நிகழ்த்துமாறு தன்மனத்திற் பலவகையாகக் காணுமியல்பின் நலமானது, மனததிலே உணர்வினை உடையவன் ஓதிய நூல விரியுமாறுபோல விரியாநினறது; கொடை நலமானது வள்ளனமை பூணடான் அறததான் ஈட்டிய பொருளபோலச் செலவியுறுகினறது, கறபுநலம பிறர்ககு அச்சஞ் செயதலின் அறிவுடைய ஆணமகன கையிலுள்ள கூரிய வாளபோன்றுளது என்க

தெளளிய ஆணமகன எனறது, காபபன காததுக கடிவன கடியும விவேகமுடையானை இதனால, தலைமகள தனமனததால இலலறம நிகழ்த்துமாறறைப பலவகையாகக காணலும, பிறாககுத தான் கொடுததலும, கறபுசசிறததலும கூறப்பட்டன "அஞ்ச வந்த உரிமைககணணும்"என்னும பகுதிக்கு இபபாடலை உதாரணமாகக்காட்டி, "இது தலைவன தலைமகள உரிமைகளை வியநது கூறியவாறு" என்பா நசசினாககினியா (தொல, பொருள 146) கடிமனை புககசெவிலி அவவாறு வியநது நறறாய்ககுக கூறியதாகக கொளளலுமாம

387 எனனோடு வனபபு கறபு நாண்முதலிய எலலாவற்றாலும ஒருஙகு ஒவவாது முகம ஒனறு மாததிரம அழகிய பாத்தையரை முயஙகிய மலைபோலும மாாபினையுடைய தலைமகன் நீராடாது எனனையும முயஙகவருா அஃது ஊரன கருஙகொளளையும செஙகொளளையும ஒபபாககருதித தூணிபபதககு எனறு விலைககுக கொண்டாறகும எனக

வரைமாாபின எனனும பாடததிற்கு நனனுதலாரைத் தோயநத மாாபினோடு எனனையும தோயவரும என்று பொருள கூறுக உயாநத சாதியான செஙகொளளை இழிநத சாதியான கருஙகொளளோடு ஊரன ஒபபாக கருதினமைபோலக குலமகளோடு பொதுமகளை ஒபபக கருதினன எனறு பிறபபுவயப போலியாகக கொள்க "தவலருஞ சிறபபினத தனமை நாடின், வினையினும பயததினும உறுபபினும உருவினும, பிறபபினும வரூஉம் திறததியலெனப" எனபது தொலகாபபியம குலததால் உயர்ந்த தலைமகனே! இழிநதாரான பரததைமகளிரைத தோய்நது எச்சிற் பட்டாய், மேறகுலததுப பிறநத எமமைத தீண்டல; நீராடிவா

எனத் தலைமகற்கு வாயின் மறுத்ததாகக் கொள்க. பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகனோடு தலைமகள் புலந்து சொல்லியது. இப்பாட்டு துணி - நான்கு மாக்கால், பத்துக்கு இரண்டுமாக் கால்; துணிப்பத்துக்கு ஆறுமாக்கால் சைனாக்குக் கொள்ளின் கஞ்சி ஆகாரமாதலால், அம்மத்தத்தினரான இவ்வாசிரியர் கொள்ளை எடுத்தோதினரென ஊகித்தலுமாம். அஃதவர்க்கு ஆகாரமென்பது தலை மிருச்சகடிகை முதலிய வடமொழி நூல்களிலும் காண்க. 'நீராடாது' என்பதற்கு, தன் உயர்ந்த குலத்தின் தன்மையிற் பழகாது எனவுமாம். நீர் - தன்மை. 'நெடுஞ்சுழி நீத்தம் மண்ணுநீர் போல' என்புழிப்போல (அகம் 62). ஆடுதல் - பயிலுதல்.

388 ஊரனை தலைவனுக்குத் துடியின் இடப்புறத்துக் கண்ணை ஒப்போமாதலால், பாணனே! நீ தலைவனைப் பற்றிக்கொடியவற்றை என்பால் கூறுகின்றாய், இனி அவ்வாறு கூறாதே கொள், உனக்குத் தலைவன்மேற் கொடுமைகூற விருப்பமுளதாயின், மெல்ல அடியிட்டு விலகி, துடியின் வலப்புறக் கண்ணை ஒத்தாரான பரத்தையர் மாட்டுச் சென்று சொல்லு எனக.

இப்பாட்டு, தலைமகன் வாயில்பெற்றுப் புகுந்தது அறியாது வந்த பாணனுக்குத் தலைமகள் நகையாடிச் சொல்லியது. அஃதாவது வாயில்கள் பன்னிருவருள் ஒருவனான பாணன் தலைவியை ஊடல் தணிவித்துத் தலைமகனை அவளொடு கூட்ட எண்ணித் தலைமகன் கொடுமையைக் கூற, அவன் கருத்தினை அறிந்த தலைவி, தான் முன்னரே ஊடல் நீங்கித் தலைவனைக் கூடினமை தோன்றப் பாணனோடு நகையாடி, 'நீ என்பால் தலைமகன் கொடுமையைக் கூறவேண்டா, அதை நான் கேட்டுப் பொறுத்தேன், மற்றும் அவன் இதுபொழுது என்மாட்டுள்ளான், நீ மெல்லச் சென்று பரத்தைக்குத் தலைமகன் கொடுமைகளைக் கூறுவாயாக, அவள் கேட்டுச் சகித்திருப்பள்' என்றாள். தலைமகன் கொடுமையைப் பிறர்கூறக்கேட்டுத் தலைமகள் சகியாது இயற்படமொழிந்த வியல்பாதலின் இவ்வாறுகூறினாள். துடியின் இடக்கண் அடித்துப் பயன்கொள்ளப் பெறுததுபோல யாமும் தலைவனால் முவிப்பயன் கொள்ளப்படாதேம் என்றும், அத்துடியின் வலக்கண் அடித்துப் பயன் கொள்ளப் பெறுதல்போலப் பரத்தை தலைவனால் தழுவிப்

பயன்கொள்ளப் பெறுகின்றாளென்றும் கூறினாளாம். கண் - துடி முழவு முதலியவற்றின் அடிக்கும் இடம். 'அடிபையவிட்டு ஒதுங்கிச்சென்று' என்றாள், நீ இவனை வந்ததனைப் பரத்தை அறியின் வெகுளுவாள் என்னுங் கருத்தால். 'நிலம் பெயராத் துறைதல் வரைநிலை யுரைத்தல், கூத்தர்க்கும் பாணர்க்கும் யாத்த வென்ப' என்பதனால் பாணன் கூற்று நிகழ்ந்தது.

389 நீர் ஒழுக்கிற்கு இடையூறாயிருந்த கோரையைப் பறித்தெறிந்ததனாலே நீர் தடையின்றி ஒழுகும் தண்ணிய வயல்கள் சூழ்ந்த ஊரனான தலைவன்மீது ஒரு பெண் ஈப் பறந்து உட்காரவும் முன் புலந்து ஊடினவளும் யானே, இப்போது நீப் பறக்குமாறு தாக்கிப் பரத்தையர் முலைகள் மோதிய தலைமகனது குளிர்ந்த சந்தன மணிந்த மார்பினை நோக்கியும் பிராணனை விடாமல் இருந்தவளும் யானே எனக.

இப்பாட்டு, பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகனோடு நீ புலவாமைக்குக் காரணம் யாதென்று வினவிய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது என்று கொள்க. சாய் - கோரை. அதனைப் பறிக்க நீர் திகழும் ஊரன் எனவே தலைமகன் என்மேல் அன்புசெய்தற்குத் தடையாயிருந்த என் புலவியை நீக்க, அவன் பெரிதும் தலையளி செய்தானென்றவாறு. யான் புலந்தே நிற்பின், அவன் என்னை அகன்று பரத்தையர் மாட்டுச் செல்லவுங் கூடுமாதலால் என் புலவி கழிந்தது என்றமையால், மன் கழிவின்கண் வந்தது. ஈப் பறக்கவும் என்றபால் சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. இது புலவி பொருளாகத் தோன்றும் அச்சமாம், 'பிணங்கல் சாலா அச்சம்' (தொல் பொருள் 256) என்றமையான் இஃது அமைந்தது. உம்மைகளுள் முன்னையது எதிரது தழீஇயது, பின்னையது இறந்தது தழீஇயது. ஏகாரம் தேற்றம்.

390 அரும்பு மலரும் மாலையினனாகிய தலைவன் எம்மை அருளுமென்று பெரிய பொய் வார்த்தையை உரையாதேகொள், பாணனே! ஏனெனில் ஊரனுக்கு யாம் கரும்பின் நுனியிலுள்ள கணுக்களைப்போல ருசியற்றிருக்கின்றேம், அக்கரும்பின் நடுப்பாகத்திலுள்ள கணுக்களைப் போலத் தலைமகனுக்கு ருசி மிக்க அப்பரத்தையாகச் சென்று அதனை உரைப்பாயாக எனக.

இப்பாட்டு வாயில் வேண்டிச்சென்ற பாணனுக்குத் தலைமகள் வாயில் மறுத்தது அஃதாவது பாணன் தலைமகள்மாட்டு வந்து "தலைவி! உனனோடு கூட்டம வேணடித தலைமகன நின் தலைவாயிலின்கண் நின்றுகொண்டு, நீ அருள்செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்றன, உன் குறிப்பென்னை?" எனறுஞ்சுத தலைமகள் பாணனொடு வெகுண்டு மேறகூறியவாறு கூறினள் எனபது. மலராத பருவத்தினையுடைய அரும்பினை (வண்டு) அவிழ்க்கும் தாரினுன் எனவே புலவி உணாத்தவும் உணருஞ் செவ்வியிலலாத என்னைப பயனின்றியே புலவி உணாத்துவான எனறுளாம அன்றியும அகமலாந்து எதிரேற்றுக் கொள்ளாத காமஞ்சாலா இளமையோளை நுகாநதான என்று புலநதாளுமாம. அரும்பு, போதாய, அதன பின்னரே மலருமெனப (குறள 1227)

மூனறுவது, 'காமத்துபபா'லாவது காமத்தைபபறறிக் கூறும பகுதியாம காமமாவது ஈணடு தாமத்திறகும ஆததத்திறகும மாறுகோளில்லாத இனபமாம அஃது 'அகம' எனறு தமிழ் மொழியாளராற கூறபபடும அவா கூறும அகமாவது, "ஒதத அனபான ஒருவனும ஒருத்தியும கூடுகினற காலத்துப பிறந்த பேரினபம் அககூட்டத்தின பின்னா அவவிருவரும ஒருவாகொருவா தததமககுப புலனாக இவவாறு இருநததெனக் கூறபபடாத தாய், யாண்டும உளளத்து உணாவே நுகாநது, இனபம உறுவதோா பொருளாம," "அகத்தே நிகழ்கினற இனபத்திறகு 'அகம்' என்றது ஓா ஆகுபெயா" எனபது முதலில அறபபகுதியினைக கூறியமுறையானேபினனாபொருட்பகுதியினைக் கூறினா, ஈண்டு முறையானே இனபப பகுதியினைக் கூறுகின்றா "முன்னலே இனபபபகுதியினைச்சொலலி, பின்பு உலக முறைமையான் பொருட்பகுதியினைச் சொல்லி, அதன்பின்பு அறபபகுதியினைச் சொலலி, வீடுபேற்றிலே முறறுவிகக வேணடாவோ எனில் அவவாறன்று, இளமைப பருவத்திலே அறத்தினை உணாத்தும் நூலகளைக் கறபித்து, பினபு மணஞ்செயவித்து, அநத இல்லற முறைகேறக ஒழுகுமபடிபணணி, பின்னா உலகத்தினை நல்வழியில் நடாத்துதற்கு மநுமுதலிய நூலகளிற் கூறியபடி ஒழுகு

விதது, பின்னா இநதப பிரபஞ்சம் மேலுமுண்டாய வருதற் பொருட்டு இன்பபபகுதியினைச சொன்னுரென்பது அற்ருயின, வீடுபேறு சொலல வேண்டாவோ எனின, முன்பு சொனன முறைகளினவழி வழுவாது ஒழுகி இனபமனுபவிததது, அறுபது வயதின்மேல முழுவதும துறநது, உணமைபபொருளை அறிநது பற்றினை விடவே, வீடுபெறுமாதலால, அதற்கென ஒரு பகுதி உரைகக வேணடா எனபதாய"

(40) 'காமநுதலிய'லாவது, காமததினைககுறிததுக கூறும இயலாம கீழ்க கறபுடை மகளிா அதிகாரததுக கூறபபட்ட மாணபுடைய மனைவியோடு காமததினைக கருதி அறத திறகும பொருளுககும விரோதமினறி ஒழுகுதலாம அவவாறு ஒழுக, இமமை மறுமைப பயனகளுளவாம

391 புணராவிடின பசலைபாயும, பிணஙகி மெலியாவிடில காமம சுவையினை யுடையதாகாது, ஆகலால, தெளிநத கடல ஒருபடியாக நிலலாமல திரையால அலைககினற நீணட கழியை யுடைய குளிாநத கடறகரையை யுடையவனே'புணாநது பினனும புலபபது காமஞ சிறததறகு ஒரு வழியாம எனக

இபபாட்டு, தலைமகளை ஊடல நீககிக கூடிய தலைமகன கழி உவகையனுயத தனனுளளே சொலலியது எனக இது, ஊடுதலின கணணே உவகை பிறததலின ஊடலுவகை எனக பசலையாவது, மகளிா கணவனைப பிரிநதகாலதது அவாககு முன புளள நெறறியின ஒளிகெடடுக கணணுடியில வாயிஞல ஊதிய பொழுது ஆவிபடாநது ஒளி மழுஙகுவதுபோல வேறுபடடுக் காட்டுந தனமை உபபு - இனிமை காமததிற்குப 'புணாதலின ஊடல இனிது' ஆகலான, 'புலலாப புலபபது ஓா ஆறு' எனருா. ஒருபடியாக நில்லாது அலைகள மாறிமாறி அலைததலால கழிசிறப புறுதலபோல, ஒருபடியாக ஊடலாதல கூடலாதல இனறி மாறி மாறிச செயதல காமததிறகுச சிறபபு ஆகினறது எனபது உளளு றைபபொருள. மற்று, வினைமாறறு, முயஙகும வினையை மாற்று தலின் "தலைமகறகு வாயில்நோநத தோழி தலைமகளபுலவி நீஙகச சொலலியது" எனபது ஒரு பழைய உரை உள்ளுறை இரண டிற்கும பொருந்துமாறு காணக

392 தம்மால் விரும்பப்பட்ட காதலரது தார்சூழ்ந்த அழகு பெற்ற மார்பினை முலைகள் விம்மப் புணருமளவு மில்லாத மகளிர்க்கு மேகம் இம்மென்று பெய்ய முழங்குகின்ற திசைகள் எல்லாம் சாப்பறை கொட்டினாற்போலும் தன்மைத்து எனக

இது, "பருவங்கண்டு ஆற்றாளாகிய தலைவி தோழிக்குச்சொல் லியது" அஃதாவது, வினைமேலாவது பொருள் மேலாவது சென்ற தலைமகன்,'கார்காலத்து வருவேன்'என்று வற்புறுத்திப் பிரிந்தான், அக்காலம் வந்தும் அவன் வாராமையால், தலைமகள் பிரிவு ஆற்றாது தோழிக்குச் சொல்லியது என்க 'வேந்துறு தொழிலே யாண்டி னகமே' என்பவாதலால், வினைமேற்பிரிவு ஆறுமாதம் இடை யிட்டது வினைமேற் சேறலாவது போர்க்குப் புறப்பட்டுப் போவது பொருள்மேற் சேறலாவது, பொருள் ஈட்டி வரப் போவது இப்பிரிவும் ஆறு திங்கள் இடையிட்டது 'ஏனைப் பிரிவு மவ்வயி னிலையும்' என்பது தொல்காப்பியம் தார் - மாலை அது மார்பில் அணிவது 'இம்' ஒலிக்குறிப்பு

393 கம்மத் தொழில் செய்கின்ற கம்மாளர்கள் தம் தொழிற் கருவியை ஒடுக்கி வேலையை நிறுத்தும் மயக்கஞ் செய்யும் மாலைப் பொழுதிலே நல்ல மலர்களைப் பொறுக்கி மாலை தொடுக்கின்ற தலைவி தான் தொடுத்த மாலையைக் கையினின்றும் நழுவவிட்டு, நாயகனாகிய துணையில்லாதவர்க்கு இம்மாலை என்னபயன் தருவது என்று சொல்லி அழுதாள் எனக

இது, தலைமகள் செலவு உடம்படாமையைத் தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது. அஃதாவது, தலைமகன் வினைமேலாதல் பொருள்மேலாதல் செல்லவேண்டித் தோழிமூலமாகத் தன் நினை வினைத் தலைவிக்கு உணர்த்த, தலைவி அதற்கு உடன்படாது சொல் லியதனைத் தோழி தலைமகனிடம் வந்துகூறியதாம் கம்மம் - கம்மாளர் செய்யும் தொழில் கம்மஞ் செய் மாக்களும் கருவி ஒடுக் கினர் என்றமையால் தலைவனும் வினைமேற் சேறல் ஒழிவானாக என்பது உள்ளுறைப் பொருள் என்று - 'என்றுசொல்லி' எனப் பொருள் படுதலால் சொல்லெச்சம்.

394. அஸ்தமயமாகும் சூரியனை நோக்கி, வண்டு போன்ற, இரேகைகளையுடைய தன்கண்ணிலே கொண்ட நீரை மெல்லிய

விரலாலே முறையேவழித்துத் தெறித்து, சயனத்தின்மேலே தன் தோளை வைத்துக்கிடந்து விம்மி, கூறிய பருவத்து நாம் வாராது தாழ்த்துக்குற்றஞ்செய்த நாள்களாகச்சுவரின்கண் இழைத்தவற்றை மெல்லிய விரலில் வைத்து எண்ணுமோ தலைவி! அந்தோ எனக.

இது, வினைமுற்றி மீண்ட தலைமகன் தேர்ப்பாகன் கேட்பச் சொல்லியது. அஃதாவது போரில் வெற்றிபெற்று மீண்ட தலைமகன் தேர்ப்பாகன் கேட்கும்படி சொல்லியதாம். செல்சுடர் - வீழ்கின்ற சூரியன்; சிதர் - வண்டு; சிதர்க்கண், அரிக்கண் எனக. ஊழ் - முறை; நாள் - நாளை உணர்த்தும் சுவரிலுள்ள கோட்டுக்கு ஆகுபெயர். 'நாளொற்றித் தேய்ந்தவிரல்' என்புழிப்போல. வினை முடித்து மீளுந்தலைமகன் மாலைக்காலத்தே தன்பதி வந்தணைவதாகச் செய்யுள் செய்வது மரபாதலின் தலைவி மாலைக்காலத்தில் அவன் வரவை எதிர்நோக்கியிருந்தாளெனக.

395 பாகனே! கேட்பாயாக, சிறு சிரலானது என் மனத்தைக் கவர்ந்துகொண்ட காதலி கண்ணைத் தன் உணவாகிய கயல் என்னும் விபரீத உணர்ச்சியால் அவள் பின்னே சென்றது, பின் சென்றும், முயற்சியோடு குத்த எழுந்தும் ஒள்ளிய வளைந்த புருவமானவை விலக்குவளைவாமென்று அறிந்து அஞ்சி, குத்தமாட்டாதாயிற்று எனக.

இது, தலைமகன் தானுற்றதனைப் பாகற்குச் சொல்லியது. அஃதாவது தலைமகன் தான் கண்ட தலைவியின் இயல்பு இன்னவாறாகும் என்று தன் உயிர்ப்பாகனுக்குச் சொல்லியது எனக. பாகனுவான், பேரறிவும், பெருங் கல்வியுமுடைய பார்ப்பான்; அவன் தலைவனுக்கு இன்றியமையாதவன். அவன் அறியாதது தலைமகனிடம் ஒன்றுமில்லை யென்பது மரபு. சிரல் புருவத்தினை விலலென்று அஞ்சி எறியாது விலகியதுபோல, தோழியையும் ஆயத்தினையுங்கண்டு அஞ்சாநின்றேன் யான், நீ என் அச்சத்தினை ஒழித்துத்தலைமகளுடன் என்னைக் கூட்டக்கடவாய் என்றுபாங்கற் கூட்டம் வேண்டினுணர்க்க கொள்க. சிரல் - சிச்சிலிப்புள்; அது மீனுண்ணும் பறவைகளுள் ஒன்று. அமம் - கேள். 'எறிகல்லாது' என்பாலது கடைக்குறையாய 'எறிகல்லா' என நின்றது.

396. சிவந்த ஆம்பல்போல மணங்கமழும் வாயையும் அழகிய மருங்குலையுமுடைய என் மகளின், சிவப்புமிக்க செம்பஞ்சிக் குழம்பினைப் பஞ்சினைக்கொண்டு ஊட்டினாலும் 'மெல்ல ஊட்டு மெல்ல ஊட்டு' என்று கூசி, உள்ளுக்கு இழுத்துக் கொள்ளும் அடிகள் இப்போது பரலையுடைய கானத்தைச் சகித்தனவோ ஐயோ! என்க.

இது, மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியது, நற்றாய் சொல்லியதூஉமாம். அஃதாவது தலைமகனுடனே தலைமகள் இல்லவர் அறியாமல் இரவே தலைமகன் ஊர்க்குப் போய்விட, அவள் போன நெறி பாலை நிலமாதலால், அதன் கொடுமையைக் கூறி, இரங்கிச் சொல்லியதாம். இவ்வாறு நற்றாய் சொல்லியதும் ஆம். நற்றாய் ஆவாள் தலைவியைப் பெற்ற அன்னை. கிழத்தி செவிலியாவாள் தாயின் தோழி. மருங்கிற்கு அடிகள் கானம் ஆற்றின கொல்லோ என்று கூட்டுக. பஞ்சி ஊட்ட அடிகள் அஞ்சும் என்று அவற்றின் மென்மையை விளக்கினார். "பஞ்செனச் சிவக்கும் மென்கால் தேவி" என்றார் கல்வியிற் பெரியாரும். மகளிர் வாயின் பரிமளத்திற்குச் செவ்வாம்பல் மலரை உவமைகூறுவது வழக்கு, "ஆம்பல் நாறும் தேம்பொதி கிளவி" என்றார் பிறரும். அன்றே, இரக்கம் குறித்துவந்தது 'பையவென' என்றபாலது பையென என்று தொக்கு நின்றது.

397. ஓலைக்கணக்கு எழுதுவோர்களின் ஒலி அடங்குகின்ற புல்லிய சிவந்த அந்திப்பொழுதின்கண்ணே இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்துபோன தலைமகனது பிரிவை நினைந்து, தன் அழகிய முலைமேற்பூசி அழகு செய்கின்ற சந்தனத்தோடு மாலையையும் வீசி யெறிந்து அழுதாள் என்க.

இது, தலைமகன் ஒருவழித் தணந்து வந்தமையுணர்ந்த தோழி அவன் பிரிவை ஆற்றாத தலைவியின் நிலைமையைச் சிறைப்புறமாகக் கூறியது. அஃதாவது தலைமகன் தலைமகளைச் சிலநாள் நீங்கி மறுபடி அணைய, அவன் பிரிந்தகாலத்தில் தலைவி வருந்தியதைத் தலைமகன் கேட்குமாற்றால் மறைந்து நின்று கூறியதாம். வனமுலைமேற் றிமிர்ந்து கோலஞ்செய் சாந்தோடு மாலை பரிந்திட்டு அழுதாள் என்று கூட்டுக. அஃதாவது இயற்கை யழகுள்ள முலைமேலே திமிர்ந்ததனால் செயற்கையழகும் செய்கிற சந்தனத்தோடு

மாலையையும் வீசி எறிந்து அழுதாள் என்க. நாயகன் இல்லாக் காலத்துச் செய்தற்கு உரித்துச் செய்வனவான சந்தனக்கோலமும் பூமாலையும் வேண்டாமென்று வீசினாள் என்பது குறிப்பு. இதனைத் தலைமகனை வரைவொடு புகுமாறு (வெளிப்பட மணந்து கொண்டு போமாறு) குறிப்பால் உணர்த்தினாள்.

398 பிரகாசம் பொருந்திய தொடியினையுடைய தோழி! மெல்லியல்புடைய மகளிரால் நடந்துசெல்லல் ஒண்ணாத பாலை நிலத்துவழியில் காளைபோன்ற தலைவன் பின்னாலே நானே நடந்து செல்லல் மாட்டுவையோ என்று ஐயுறுகின்றாய், பெருங் குதிரையை ஒருவன் பெற்றானாகில், அப்போதே அதனை ஊருமாற்றையும் அவன் கற்றுணர்வான் எனக்.

இஃது உடன்போக்கு நேர்ந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. அஃதாவது தலைவனுடன் அவன் ஊர்க்குப் போக உடன்பட்ட தலைமகள் தோழிக்கு ஐயம்நீங்கத் தன் கடைப்பிடியைச் சொல்லியதாம். இது, தலைமகளையும் தலைமகனையும் உடன்போக்குப் பொருத்துவித்த தோழி செவிலியுழைச்சென்று அறத்தொடு நின்றாளாக, அவ்வறத்தொடுநிலை மாட்சிமைப் படாமையால், தலைமகனை நோக்கி, நீ, "நீரில் ஆற்றிடைப்போய் வருந்துங்குறையினை?" என்றுட்குத் தலைவி அறத்தொடுநிலை மாட்சிமைப் பட்டதறியாது கூறியதாம். "வெளிப்பட்ட பின்றையும் உரிய கிளவி" என்றதனால் இது பெறப்பட்டது (இறை களவு சூ 23)

காளை என்று தலைமகனைக் கூறினமையால் அவன் பாலை நிலத்துத் தலைவனாயினான். குதிரையைப் பெற்ற ஒருவன் அதனை ஊருமாற்றைக் 'கற்கவேண்டுவதுபோல நாயகனைப் பெற்ற யான் அவன் குறிப்பறிந்து ஒழுகும் கற்பொழுக்கத்தினை மேற்கொண்டேனென்று தான் பேரிற்கிழத்தியாயினமை கூறினாளாம். கற்றான் என்பது துணிவு பற்றிவந்த காலவழுவமைதி.

399. பூவிலுறையும் பாவையாகிய திருமகள்போலும் என் மகள் நேற்று என் முலையின்கண்ணும் முத்துவடமும் தன் மெய் முழுவதும் பொருந்துமாறு தழுவிய குறிப்பினை யான் அது போழ்து சிறிதும் அறிந்தேனில்லை, அது கலைமானின் கூட்டங்கள்

வேஙகையை வெருவி ஓடும நெறியிலே தலைமகளேடு செலல வேணடிசசெயத குறிபோலும எனக

இஃது உடனபோயின தலைமகளை நினைநது செவிலிததாய மனையினகண மயஙகியது நறருய மயஙகியதூஉமாம அஃ தாவது, தோழியால தலைமகள தலைமகனுடன போயினள எனறு சொலலககேடட செவிலி முனனுள நடநதனை நினைததுச சொலலியது நறருய அவவிஷயததைச செவிலிசொலலக கேடடுச சொலலியதும ஆகும

முதது, அதன வடததுககு ஆயினது ஆகுபெயா முழு மெயயும, மெயமுழுதும் எனறு மாறுக இலககணம - குறிபபு 'கலககணம வேஙகை வெரூஉம' எனறதன கருதது தலை மகனும அவனைச சாநதாரும சானறோரை முனனிட்டு வரை வொடுபுகுதறகுத தலைமகள தநதையை அஞசினாகள எனறவாறு

400. பொனபோலும சுணஙகினையுடைய கோஙகருமபு போலும முலையினையுடை தோழீ! கண மூனறுடைய சிவபெரு மானும, காககையும, படததினையுடைய பாமபும, எனனைபபெறற தாயும எனககுச செயத பிழை எனன? பொருளை நாடிபபிரிநத தலைவா சென்ற அஙகொடிய வழியே பிழைசெயதது எனக

இது, தலைமகன பொருளவயிற பிரிநதவிடதது ஆறறளாய தலைமகள் தோழிககுச சொலலியது. ஈணடுப பொருள வயிற பிரிவு தலைமகன், 'யான பொருள ஈட்டிவநது, தலைமகளை வரையல' (மணஞசெயவல) எனறு பிரிவது

"பொனபோலும நிறததையுடைய கோஙகினது அரும்பை ஒததமுலையினை யுடையாய! காமனை உருவழிததப பினனுமவனை உளளுககிய மூன்றுகண்ணையுடைய சிவனும, குயிலை வளாதது விட்டகாககையும, மதியைஅடைய விழுஙகிபபினபு முளதாககி விட்ட படததையுடைய பாமபும், இநதளபப முறுதற்கு என்னை ஈனற தாயும எனககுபபிழை செய்ததென்னை? பொருளவயிற பிரிநது நமமுடைய தலைவா போயின நெறியனறோ பிழைசெய் ததுு எனறவாறு" எனபது ஒரு பழைய உரை

பொன், அது போன்ற சுணங்கிற்கு ஆகுபெயர்; பொன் போன்ற கோங்கு எனினுமாம். பாங்கனார் - தலைவர், அவர் சென்ற நெறி சேய்மைத்தாயிராமல் அணிமைத்தா யிருப்பின், இளவேனிற் பருவமாகிய இதனில் மன்மதனார் குயிலும் மதியும் அன்னையின் கொடுஞ்சொல்லும் எனக்குத் துன்பமா யிரா; அவை பெரிதும் விரும்பத் தக்கவாகவே காணப்படும்; எனக்குத் துன்பம் விளைத்துப் பிழைசெய்வது தலைவர்சென்ற நெடிய வழியே என்றாள் என்க. தலைமகன் சென்ற பாலை நிலம் தலைவியின் உள்ளத்து அகலாது நிற்றலின், அந்நிலத்து மலராகிய கோங்கினைத் தோழி முலைக்கு உவமை கூறினாள். 'பொன்னின்ற' என்ற கருத்தாற் தலைமகன் பொருள்வயிற் சென்றதனை உள்ளி எனக் 'கமழ்கெழு மூவா காக்கும், மொழிபெயர் தேஎத்த பன்மலை யிறந்து' தலைவர் சென்றாரென்று தலைவி வருந்துவது இயல்பாதலால், அந்நெடு நெறியே பிழை செய்ததென்றாள். அன்னை வேறுபட்ட தலைவியை ஐயுற்றுக் கொடுஞ்சொற் கூறுவது வழக்கென்பதனை, "உன்னங் கொள்கையொ டுளங்கரந் துறையும் அன்னை சொல்லும் உய்கம்" என்று தோழியும் தலைவியும் கூறுமாற்றால் உணர்க. தலைமகன் அணிமைக்கண் நின்றபோது அன்னைசொல்லும் கொடுஞ்சொற்கள் தலைவிக்கும் தோழிக்கும் உள்ளத்துத் துன்பஞ் செய்யாது மகிழ்வூட்டுமென்பதனை "இல்வந்து நின்றோற் கண்டனள் அன்னை, வல்லே என்முகம் நோக்கி, நல்லைமன்னென நகூஉப் பெயர்ந்தோளே!" (அகம் 248) என்பதனாலறிக. காக்கை குயிலை வளர்த்து விடலாவது, குயில் தான் இட்ட முட்டையினைக் காக்கையின் கூட்டிற் போகட்டுவிட, காக்கை அதனை வேற்று முட்டையென்று அறியாது, தனதென்றே நினைத்து அடைகாத்துக் குஞ்சுபொரித்து வளர்க்குமென்ப. இக்கருத்தினைக் கொண்டே குயில் 'பரபிருதம்' என்றும், காக்கை 'பரபிருத்' என்றும் வடமொழியாளரால் வழங்கப்பெறும். பரபிருதம், பிறரால் போஷிக்கப்படுவது; பரபிருத், பிறரைப் போஷிப்பது.

குறிப்புரை நிறைவேறியது

"கண்ணன் கழலிணை நண்ணு மனமுடையீ
ரெண்ணுந் திருநாமந் திண்ணம் நாரணமே"

ஸ்ரீ:

குறிப்பு அகராதி

எண் - பாட்டெண்

அ, சுட்டுப் பொருளில் வருவது, 123, 171, 367, 369
அஆ - ஐயோ, (அருளின்கட் குறிப்பு) 9
அஃகுதல் - குறைதல் 12
அக்காரம் - வெல்லம், 112, 206, 374
அக்காரமன்னோர்வாக்கு, 374
அக்கு - சங்குமணி, 123
அகடு - நடுவு, 2
அகத்தார் - வீட்டிலுள்ளார், 31
அகத்து - உள்ளே, 106, 126, 331, 337, 360, மனத்தில், 303
அகம் - வீடு, 303 318
அகலநிலா, 151
அகல்யாறு, 150
அகல்வானத்து உம்பர் - அகன்றவானத்தின் அப்பால், 137
அகலம் - மார்பு, 389, 392 விரிவுரை, 319
அகலல்குல், 354, 372
அகழ்தல் - தோண்டுதல், 150
அங்கண், 148, 151, 176, 373.
அங்கணம் - ஜலதாரை, 175,
அங்கை - உள்ளங்கை, 123
அங்கோடு-அழகியபக்கம், 372.
அச்சத்தோடிந்நாற்பொருள், 82
அச்சம், 81, 82, 83 84, 145, 299
அச்சு - வண்டியச்சு, 48
அசாஅ - தளர்ந்து, 201
அசைஇ - தளர்ந்து
அசைந்த - நோமையினின்றுந் தளர்ந்த, 187
அசையாது - தளராமல், 194.
அசைவு - தளர்ச்சி, 150
அஞ்சிப்பின் வாங்குமடி, 396.
அஞ்சுதல், 74, 87, 172, 256, 297, 396
அஞ்ஞானம், 311
அட்டது - சமைத்தது, 271
அட்டில் - சமையலறை 363
அடக்கம், 65, 170, 242
அடக்குதல் - புதைத்தல், 26, மறைத்தல், 105, 196, 221, 229
அடக்குப - அடங்கச்செய்வார், 351
அடகு - இலை, 289, இலைக்கறி, 207, 217
அடங்கு, 74, 116, 171.
அடப்பமழு, 107.
அடாஅ அடுப்பு - சமைக்காத அடுப்பு, 94.

அடிபெயராது - அடிபெயர்க்க வொண்ணாது, 62

அடுதல் - சமைத்தல், 68, 114, 116, 271, 289, 363, 382.

அடுக்கன் மலை - பக்கமலையை யுடைய மலை, 203

அடுக்கிய மூவுலகு, 100

அடுத்தடுத்து, 203, 348.

அடுப்பு, 94

அடுவதுபோலுந்துயர் - காய்ச்சுவதுபோலும் துன்பம், 114,

அடைக்குமர் மாணடைக்கதவு - சுவர்க்கவாசற்கதவு மூடப்பட்டிருக்கும், 271.

அடைத்திருந்துண்டல், 271

அடைந்தக்கால் - வந்துசேர்ந்த போது, 123

அடையப்பட்டார் - சேரப்பட் டார், 287

அடையாவாம் - மூடப்பெறு மல் திறந்திருக்கும், 91

அடையாவாம் ஆணடைக்கதவு - சுவர்க்கக்கதவு அடைபட்டிரா வாம் 91

அடைமொழிந்தார் ரானறமைந்தார் - சோதலை ஒழிந்தார் அறிவுதிரம்பினார், 54

அண்ணு, 31

அணங்கருந் துப்பினர் - பிறரை வருத்துகின்ற வெல்லற்கரிய வலியுடையபாம்பு, 241

அணங்கு காமநெறியால் உயிர் வாட்டுந்தெய்வப்பெண், 14

அணங்குதல் வருத்துதல், 241,

அணிகலம் - ஆபரணம், 242.

அணிகிளர்வண்டினம் - அழகிய வண்டுக்கூட்டம், 290.

அணிநீலக்கண் - அழகிய நீலோற்பலம் போன்றகண், 374.

அணியகலம் - அழகிய மார்பு, 389, 392

அணியார் - சமீபத்திலுள்ளார், 218, 261

அணியாரோ, 251

அணை - சோத்துக்கட்டு, 192; தடை 231, படுக்கை 394.

அத்து, - செந்நிறம், 281.

அதர் - வழி, 192

அதனை அது, 276

அந்தோ - ஐயோ, 394.

அபகாரம், 69

அபரணம் - பிறபகல், 207.

அம்பல் - சிலரறிந்தபழிச்சொல் 87

அம்பு - பாணம் 89, 152

அம்ம - கேட்பாயாக, 395

அம்மருங்குல் - அழகிய இடை யையுடைய மகள், 396

அம்மனைக்கோலாகிய ஞான்று - தாயினைக்கோலாகிய காலத்து, 14

அம்மா, இடைச்சொல், 173.

அமர்தல் - விரும்பி இருத்தல், 323, விரும்புதல், 1, 392.

அமர்வு - விருப்பம், 336

அமரர் - தேவர், 373

அமரார் - விரும்பாதார், 206.

அமிழ்து, 200, 210, 217

அமைந்த - பொருந்திய, 63

அமைந்தார் - அடங்கியவர், 54.

அமைந்தன - பொருந்தினவ ன, 240.

அமைவுடைய - பொருத்தமு டைய, 135.

அயாதல் - விரும்புதல், 16
அயல் - அயலார், 87
அயிர - கண்டு சர்க்கரை, (பா) (116)
அயிராணி - இந்திரன் றேவி, 381 (அருந்ததி என்பர் நச)
அயில - கூர்மை, 386
அரக்கு - சிவப்பு, 396
அரண், 164
அரவு - பாம்பு, 400
அரற்றுதல - ஒலித்தல், கூவல், 41, 249
அரா - பாம்பு, 241
அரி - ரேகை 394
அரிது, 74, 76, 109, 161 184, 244, 352, 353, 361,
அரிமா சிங்கம். 141, 152, 198
அரிமா கொடிப்புற கறிக்கு மோ 141
அரிமாப் பிழைப்பெய்தகோல சிங்கம் தப்பி ஒடு மாறு குறி தவறினபத அம்பு, 152
அரிய, 77, 282, 317,
அரியர், 162, 165, 224, 226
அரியோர் - இலரோர், 77
அருக்கலது - குறையாதது, 161
அருங்கலம் - அரிய ஆபரணம 10
அருந்தம் - செல்வம், 304
அருந்ததி 381 (நச)
அருந்தவை - தீர்தற்கரிய குற றம், 295
அருமபிணி - தீர்தற்கரியநோய், 173, 363
அருமபு, 390, 400
அருமபெறல யாக்கை - பெற றகரிய உடமபு, 34
அரும்பெறற் கற்பு, 381.
அருமை, 56, 164
அருவி, 71, 77, 79, 161, 228, 285, 231, 232, 290, 307, 343, 344, 369
அருள், 7, 20, 273, 321, 390.
அருளில கூறறு, 20
அருளும - அனபு செய்யும், 390
அருளு மவனே நகும - அருளு டையாரும அவனைச்சிரிப்பர் 273
அரோ (அசை), 211, 239, 266, 386 [நிழல், 166.
அலகு நிழல - மாலைக் கால
அலகுல, 354, 372
அலலல - வறுமை, 170, 252, 87
அலலலகளைபவெனின - துன்ப ததை நீக்குவாராயின, 170.
அலலலடைபபட்டார் - துன் பமடையப்பட்டவர், 287.
அலகு - அளவு, 22. 140
அலரி - பூ, 199
அலவன - நணடு, 123
அலறதல, 20, 25, 29
அலி - ஆணுறுப்பு மிகுததுப் பெண்ணுறுப்புக் குறைந்த நபுமசகம், 85,
அலிபாகி யாடியுணபா - நபும சகமாயப் பிறந்து கூததாடி ஜீவிபபார், 85
அலே - திரை, 107.
அலேததல - ஆட்டுதல், 47, 128, 194, 224, 287, 391.
அவவியம - மனக் கோட்டம், 322
அவவும - அவையும், 171.
அவததம - பயனின்மை, 327.

அவமதிப்பு, 163
அவா - ஆசை, 59, 181.
அவாய் - விரும்பி, 251
அவிழ்தல் - நெகிழ்தல், 12, 390
அவை - சபை, 325
அவிதல் - அடங்குதல், 66, 332
அவிர் கதிர் ஞாயிறு - விட்டு விளங்குகின்ற கிரணங்களை யுடைய சூரியன், 89
அழல் - தீ, 89, 124, சூரிய வெப்பம், 202
அழித்தல், 92, 129, 238, 302.
அழித்துப் பிறக்கும் பிறப்பு - அழிந்து மறுபடி பிறக்கும் பிறப்பு, 302
அழிதல், 33, 105, 141, 147, 252, 272, 293 302, 309
அழிந்தார் பழி கடலத்துள் - பழியாகிய கடலுள் அழிந் தார், 272
அழுங்குதல், 123
அழுங்குதல் - கெடுதல், 111, 300, 353
அழுத்துதல் - பதித்தல், 347
அள்ளிக் கொள் வன்ன - அள ளிக் கொள்ளத் தக்க, 262.
அளத்தல், 7, 103
அளவு, 81, 91, 190, 272, 323, 330
அளாய - அளாவிய, 177
அளாயற்று - வளாவியதுபோ லும், 240
அளித்து - இரங்கத் தக்கது, 15
அளியர் - இரங்கத்தக்கார், 298.
அளிய விகழ்தல் - நெஞ்சு நோவ இகழ்தல், 219
அளிநீரார் - அருட் குணமு டையார், 355
அற்புதத்தளை - ஸ்நேகபந்தம், 12.
அற்றக் கடைத்தும் - இல்லாத போதும், 150.
அற்றம் - வறுமை 78
அறங் கூறவேண்டா, 158
அறத்தாறு - அறநெறி, 257, 322
அறநெறி, 118, 172
அறப்பயன், 38, 99
அறம், 7, 10, 19, 29, 32, 32, 83, 99, 118, 158, 165, 172, 190, 257, 272, 321, 322, 326, 330, 332, 338.
அறவினை, 29, 326, 332
அறவுணரும் - முழுதுமுண ரும், 382
அருச்சுடுவேதாதீ - அணியா மற்சுடுமதீ, 310
அறிதற்கரிய பொருள், 317
அறிதிரேல் அறியவேண்டின், அறிந்தீரில்லையோ, 106, 252
அறிதும் - அறிவோம், 272.
அறிமின், 172
அறியா - அறிந்து (கடவுள்); அறியாத, 163, 171, 257
அறியார் - அறியாதவராய, 48
அறியாருமல்லர், 108
அறிவதறிதல் - அறியவேண்டு வன அறிதல், 74, 108
அறிவனூல் - கடவுள் அருளிச் செய்தநூல், (பா)140
அறிவினவர், 162, 187, 301 351.

அறிவு நூல் - அறிவுதரும்நூல், 140.
அறுகக இல்லாவாம் -நீக்கமாட்டாவாம, 352
அறுநீாச் சிறுகிணறு - நீரறு கினற சிறு கேணி, 275
அறுமிடத்தும - நீரற்றவிடத்தும, 185.
அறைகடல சூழ் வையம் நக - ஒலிகின்ற கடலசூழ உலக த்தாா சிரிககக்கடவா, 230
அறைப பெருஙகல் - பக்கமலை யிலுள்ள பெரியகல், 360
அறைப பெருஙகல லனறைரு டைதது, 360 [377
அன்பு, 305, 321, 370, 371,
அன்மை, 229, 262
அனறில, 376
அனனம, 107, (குருகு), 135
அனனோ - ஐயோ, 162, 330, 396.
அனைதது,239, 329,344, 386
அனையம- ஒபபேம, 388, 390
அனையா, (அனையாா)213,216, 218, 270, 390
ஆ - பசு, 101, 115, 118,279
ஆஅயககணணும - செலவமு ளளவிடததும, 184
ஆககம - செலவம, 129. 275, 301, ஸமசாரம 327
ஆகுும - உணடாகுும, 124
ஆகா - இயலாது, 104
ஆகாதெனினும - குடிககஇய லாவிட்டாலும, 337
ஆகுவா - சிறபபா, 179
ஆஙகு - போல, (உவமை இ டைசசொல்) 79, 171, 197, 201, 375
ஆட்டுதல் - அலேயிலிட்டுஅலை த்தல், 35,
ஆட்பாாத துழலுங் கூற்று - ஆளைபபார்ததுத் திரியுமயம தூதன், 20
ஆடிய - நீராட, 332
ஆடியறறு - விளையாடினறு போலும, 331
ஆடியுணபாா - கூததாடிச சீவனம செயவாா, 85
ஆடிவிடடறறு - புணாநது நீங் கினறுபோலும, 240
ஆடு கோடு - ஆடுனற கொம்பு, 192
ஆடுதும - நீராடுவோம, 332.
ஆணகடன - புருஷலக்ஷணம், 98 [யவா, 351.
ஆணடிலாயா - வயதினாலிளை
ஆணடைக கதவு - சுவாககக ீகதவு, 91, 271
ஆணமகன, 202 386
ஆணமை, 194
ஆணம - நேசம, 374
ஆணிழநதபேடி - ஆணுறுப்புக் குறைநத நபுமஸகம, 251.
ஆணினமை - பௌருஷமின் மை 84 [181.
ஆது நாம - நாம வழவோம,
ஆமபல, 236, 396 [377.
ஆமா - பசுவாகிய விலங்கு319,
ஆமிடததேயாகுும, 110
ஆமை, 331
ஆமையை உலைநீரிலிட்டுத் தி மடுததல, 331
ஆயநதமைநத கேள்வி, 63.
ஆயநல மிலலாதாா மாட்டு - உததமகுண மில்லாதாரிடம் 339.

ஆயிழை - ஆராய்ந்து பூணட ஆபரணம், 372.
ஆயுதகால், 37 [161.
ஆாகும் - சபதிககின்ற, 122,
ஆாததல - ஒலிததல, 73, 122, 161,223,364, நகாவிததல, 290, நி-றதல,351
ஆாவா - உணபாா, 200
ஆாபபெறேனம - செலவம நிாமபப பெறறிலேம, 366
ஆாவுணலின - வயிறு நிறைய உணடலின, 302
ஆருயிா, 238, 330
ஆலம விதது, 38
ஆலமாம, 197
ஆவதறிவாாப பெறின, 73
ஆவதின மாககள - உறுதியாவன செயதுகொளளாத ஜனஙகள், 271,
ஆவாம - விருததியாவோம,32
ஆவின கன்று, 115
ஆவுளுய்தது விடினும - ஆககளின மததியில செலுததி விட்டாலும, 101
ஆழ்கலததனனகலி - கடலில ஆழ்கின்ற மாககலததிலுளளாாகதறும ஒலிபோனற ஆாவாாம 12,
ஆள்வினை - இடை விடாத முயறசி, 195
ஆளாய - ஊழியனுய, 122
ஆற்ற - மிக, 6, 7, 34, 62, 69, 78 [தாலும, 78
ஆற்றப்பசிபபினும - மிகபபசித
ஆற்ரு தாா் - பிரதி உதவி செயயமாட்டாதாா 98
ஆற்ருமை - மாட்டாமை, சகதியினமை 67.
ஆற்ருன் - செய்த தவபபயத்தால், 103, 243
ஆற்றுதல - உண்பிததல, 184; உதவுதல, 284. செய்தல 295, 309 சகிததல, 151, 303, 396, செலுததுதல, 396, (அகம 35)
ஆறறிய காலம - செயலாற்றிய காலம, (சகதியுளள காலம) 329.
ஆறறுநதுணை, 75, 196
ஆறுபோயறறு யாறறைககடந்தாறபோலும, 136
ஆனபடுசெய-பசுவினசெய,239
ஆனற - அமைனற, 54, 106, 163, 252
இகநது - கடநது, 33
இகலிலாா - விரோத மிலலாதவா, 137
இகவா - கடவா, 6
இகழ்நத வினைபபயததால, 58.
இகழதல - மதியா திருததல, 58, 117, 136, 157, 159, 180, 219, 235, 253, 321
இசைதல் - கூடுதல, 95, 111, 152, 181, 194
இசையாவாகும - ஒலியா நிறகும, 257
இசை தோறும - பொருநதும போதெலலாம, 60
இசைநத சிறுமை - பொருந்திய சிறுமைக குணம, 187,
இசைபட - புகழ உணடாக, 338
இசையாதெனின - கூடாவிட்டால் 95, 152, 181, 194.
இசையா வொரு பொருள் இல்லெனறல் - கொடுக்கக்

கூடாத ஒரு பொருளை இல்லையென்றல, 111
இட்டஞான்று -வைததபோது, 216
இட்டாறு (இடடுஆறு) - நெருங்கியவழி, 288
இட்டுக கலுழநதாள - நழுவ விடடு அழுதாள, 393
இடககண அனையாா - (கூடியின) இடபபுறததினை ஒததாா, 390
இடம்- இடபபுறம, 300, 388, காலம, 91, 149, 354, பருவம 11விசாலம, 116, 300
இடமபட - பரபப, 116
இடித்தல - நசுககுதல, 156, மேகம முழஙகுதல, 100
இடுககண - துனபம, 141, 328, 382, [உளளம, 274
இடுககுடை உளளம - குறுகிய
இடுககு - லோபகுணம, 274
இடுகாடடு ளோறறைப பனை - பிண மிடடுப புதைககும மயானததிலுளள ஆண பனை, 96
இடுதலை-போடடபபட்டதலை,49
இடுநீறறுற பை யவிநத நாகம- இட்ட விபூதியினுலே கோபம தணிநத (படம அடங்கிய) நாகம, 66
இடும்பை - துனபம், 107,282
இடுமபைகூா நெஞசததாா - துனபம மிகக நெஞசினை யுடையாா, 107
இடை - மததிமத தொழில், 365, மததிமா, 297, 366
இடைககண - நடுககணு, 390
இடைதிரிதல் - நடுவில் வேறுபடுதல, 212.
இடைதெரிநது - அழிதலைத் தெரிநது, 54
இடைபபுகுதல் - நடுவிற புகுதல, 254, 255, 314.
இடைமிடைதல - இடையே கோததல, 80
இடையாக - ஆயுளின் இடைபபட டகாலததிலே, 119
இடையிடையே வைதத - மதகியில வைதத, 46
இதழ - மடல, 221
இநதிரன, 346, 373
இநதிாறுவெணணிவிடும், 346
இமமானை யெனசெயவதெனறு 393
இமமியாிசித துணையானும - மதசஙகாயப புலவாிசியே உணவுககுத துணை யானுமு, 94
இமமென - இம என னும அநுகரண ஒலியுடன, 391
இமமைப பயககும - இமமைப பயனை விளைககும, 132
இமைததல - கணணிமைததல், 302, 323, 345, பிரகாசித்தல, 127, 146, 361
இயககுவான - செலுததுபவன 136 [334
இயஙகுதல - சஞ்சாித்தல்,
இயலபிலாா - நற்குணமிலாதாா 224
இயலபு - குணம 74, 205, 224 244, 292, 384
இயலபுடையாா - தன்மை யுடையவா, 74,
இயனறது - செய்யபபட்டது 353

இயனெறி - கீர்த்தி, 294
இயைந்தவளவு - கூடியவளவு, 91; 272
இரட்டியுறும் - இருமடங்கு நன்மையாகும் 95
இரப்பாரைக் கொன்றீயாமை யச்சம் - யாசிப்பவர்க்கு ஒரு பொருளைக் கொடாமை அச்சம் 145
இரப்பாரை எள்ளாமகன இரப்பவரை இகழாத புருஷன, 307
இரவாதார் - யாசியாதவர், 296
இரவாமையீதல் - யாசியாது கொடுத்தல், 95
இரவெனனும் ஈனவிளிவு - யாசகம் என்னும் மிகத் தாழ்ந்த கருமம், 40
இரிதல் - ஓடுதல், 212
இருக்கை எழல் குடிப்பிறந்தார் ஒழுக்கம், 143
இருங்கழி - பெரிய உப்பங் கழி, 168
இரு சிகையு முண்டீரோ - இரண்டு கவளமாகிலும் உண்டீரோ, 18
இருதலைப்பெய்தும் - அறமும் இன்பமுமாகிய இருபக்கமும் பொருந்தும், 114
இருந்தனறு - இருந்ததில்லை, 258
இருந்தை - கரி, 258
இருந்தைக்க - இருக்க, 79
இருப்பாக்குங் காலர் - இருப்பு விலங்குகள் ஒலிக்கும் காலினர், 122
இருப்புனம் - பெரியகொல்லை, 178.
இருமை - இம்மை மறுமைகள், 129
இல-இல்லறம், இல்வாழ்க்கை, 13, 182, 383, குடும்பம், 30, 332, நற்குலம், 146, 212, 320. 358, மனை, 198, 210, 225, 326, 363; மனைவி, 364.
இலல - இல்லாதன, 219
இல்லத்தி வாக்குதலால் - வீட்டிலுண்டாக்கிக் கோடலால் 225
இல்லாளமைந்ததே இல - மனையாள் அமைந்து நின்றதே இல்லறமாவது, 383
இல்லாளா - இல்லில் இருக்கையில, 86
இலவாழ் பேய - மனையில் வாழும் பேய, 363
இலக்கணம் - குறிப்பு, 399
இலங்குதல - மிளிர்தல், 227, 344.
இலாஅகக் கிலலை தமா - பொருளில்லாதகுப் பந்துக்களிலலை, 283
இழந்தாங்கு - இழந்ததுபோல, 199
இழிக்கத்தக்க - பழிக்கத் தக்கன, 302
இழிந்தவை - இழிந்த வஸ்துக்கள், 259
இழிப்பு - அவமதிப்பு, 163
இழுக்கு - குற்றம், 362
இழை - ஆபரணங்கள், 361
இழைத்த நாள்-அளந்து செய்த ஆயுள் நாள், 6
இளம்பிறை, 241
இளமை கொனனே கழிந்த

ன்று இளமைவீணே கழிந்தது, 55
இளமை மகிழ்ந்தார் - இளமைக்கு மகிழ்ந்தார், இளமையில் அறஞ்செய்தலை மறந்தார், 11 (இனியது 39)
இளியா - இகழ்ந்து, 253
இளிவந்த போழ்து - அவமானம் வந்தபோது, 62
இளையா - சிறியவயதினா, 351
இளையானடக்க மடக்கம், 65
இறகொண்டு - மனைவியை மணந்துகொண்டு, 364
இறசாவு - இலவாழ்க்கையிற பொருந்துதல், 182
இறசெறிந்து - இலவாழ்க்கையிற பொருந்தி, 13
இறப்பிறந்தார் கணணே யுள, 146
இறறிதனபணபு - இதனியல்பு இததனமைதது, 49
இறறிதன வணணம, 50
இறறோனறி - குடிபபததிலவந்து பிறந்து, 30
இறததல மிகுதல, 38, 99, 174, 223, 228
இறபபச சிறிது - மிகசசிறிது, 99
இறுகாலதது எனனை பரிவு - ஆயுள முடியுங காலததுத துககமேன, 110
இறுகிறுக - மிகஇறுக, (பரிபா) 328
இறுகிறுகி - மிகஇறுககி, சிககனமா யிருநதது, 328
இறும் அளவு - இறககுமவரை, 209 [304
இறைஞ்சுதல் - வணக்குதல்,
இன்பத்தின் பக்கமிருந்தைக்க - இன்பததின பகுதியிலே இருகக, 79
இனப மிடை தெரிநது, - இன்பம அழிதலையுணாநது, 54.
இனபமெனக கெனைததாற் கூறு - இனபம எததனைமைதது எனககுககூறு, 84.
இனபமே காமுறுவா ஏழையர், 54, 60,
இனப மொழியாமைகணடாலும - இனபம நீஙகாமையைககணடாலும, 79,
இனமை தழுவபபட்டாராகக - வறுமையடைநதவராகக, 285
இனனா - இததகையாா, 205.
இனனுஙகெழுநதிருபபாா - துனபுறறு எழுவாா, 11
இனனுஙகுசெயவாாபபெறின் - துனபஞ செயவாரைபபெற்றுல 355
இனனுத செயதாதாா யாா - துனபமெயதாதாா யாா ? 119
இனனினியே - இபபொழுதே, 29, 334
இனனே - இபபோதே, 55
இனம - கூட்டம, 283, 290. சுறறம, 146, 179, 180, 204 240, 244, 245
இனியவொழிகெனறு - இனியவாக ஒழியககடவனவெனறு, 76
ஈ, 41, 61, 218, 259, 389
ஈககாறறணை - ஈயின்காலளவு சிறுமை, 218
ஈசசிற கனனதோா தோலறினும, - ஈயின சிறகளவாகிய

சிறுதோலறறுஹும, 41
ஈட்டுதல - சமபாதிததல், 10 280.
ஈணடுவகாவீண்டும, 93
ஈணடுதல - நெருஙகுதல, 32, 109, 245 பெருகுதல, 93
ஈணடுநீரவையம, - மிககநீராற சூழ்நத உலகம109
ஈணடை வலை - இவ வுலக வினைப வலை, 331
ஈதலிரடடியுறும - கொடுததலி ஹும இருமடஙகு நனமை யுணடாம. 95
ஈாககிலெனா - இழுததாலெனா, 26
ஈாஙகுனறநாட - குளிாநதமலை நாடனே 113
ஈாஙகோதையாள - குளிாநத மாலையை யுடையாள, 46
ஈாஙகிடையகத திலலாகும - நெட்டியிடைத்து ஈரமிலலா தாகும, 360
ஈாமிலாளாதொடாபு - அனபி லாதவா நேசம, 138
ஈவதுஆணகடன - கொடுததல புருஷலக்ஷணம, 98
ஈன்றுடகு இறபபப பரிந்து - பெறற தாயககுமிக இரஙகி 316
ஈனம - இழிவு, 40, 198
உகிா - நகம, 198, 206
உகுதல் - உதிாதல, 45, 292
உசாவுதல் - க்ஷேமம விசாரித தல், 201
உஞற்றுதல் - முயன்றுசெய் தல், 32.
உட்கான்பிறனில்புகல் அஞ்சா மல் பிறன மனைவியை விரு மபல், 83.
உட்கி - பேசுதலிற்கூசி, 384. (மெதமெதனப பேசி என்ற படி)
உடகு - அசசம, 49, 50, 83, 164, பலருஙகூசததகக மதிபபு, 102, 384
உடகுடைமை - பிறா அஞசும ஆறறலுடைமை, 188
உடகுடையாள - பிறாதன கற பினைககணடு கூசும மதி பபைபபெறறவள, பிறாமதி ககும மதிபபுடையள,(பழைய வுரை) 384
உடஙகு - ஒருசோ, 173
உடமபிடடு - உடமபைபபெற் றிருநது, 102
உடமபழிநதககண்ணும, 141
உடமபிறகே ஒபபுரவு செய தல - உடமபை வளாததற கே வேளானமை செய தல, 37
உடமபினபயன கொணடாா - உடமபிஞலாகிய பயனைக கொணடவா, 35
உடமபு 10, 34, 35, 37, 40, 42, 80, 102, 120, 141, 173, 330, 379, 380, உடம பையுடைய மககள, 258; பிறபபு 380
உடமபுநீடடிததது நிறகுமெனி ன- உடமபு நெடுநாள இற வாதிருககுமாஞல, 40
உடன - எல்லாம, 33,
உடாஅதா - ஆடையுடுககாது, 10
உடுக்கை - வஸதிரம, 141.
உடுததது, 64.

உடைமை, 233, 251, 281
உடைய பிலர தலைபபடுதல - மிககபொருளுடைய சுவாக தகதை எதிாபபடுதல, 160
உடையாா - செலவமுள்ளாா, 160, 337
உடையீா - செலவமுடையீா, 7
உணடல, 206, 217, 271
உணடாகவைககறபாற றனறு - செலவமுணடாளுல தருமம பணணுதல வைணககததக கதன்று, 1.
உணடாநெறி - வழி யுணடாகும, 154
உணடி, 1, 13, 363
உணடுண டெனனு முணாவு - இனபம நிசசயமாக உணடு எனனும எணணம 25
உணணபபணணபபடும அனுபவிககுமாறு செயக, 37
உணணுடடம - உளளததுள ஆராயசசி, 18 [303
உணணுமின - உணணுஙகள,
உண்ணாகைததது உணணறக - உணணததகாதா னைகசசோறுஉணணுதொழிக, 80
உணணேணம - உணடறியேம, 366
உணகுதல - உலாதருதல, 252
உணாதல - அறிதல, 4, 39, 106, 144, 173, 182, 239, 247, 292, 321, உடலொழிதல 384
உணாவது உடையாா - அறிய வேண்டுவன அறிநதவா, 264,
உரையாமை முன னுணரும ஒணமையுடையாா - சொலலாமுன்னேயே அறியுமபுத்திதெளிவுடையாா, 292,
உணாவுடையாா குறிபபினகீழ்ப்பபடடதுலகு, 196
உணராா - பதியாதாா, 365
உணராாபின சென்று நிலை - தமதனமையை அறியாாபின சென்று இரநது நிறகும நிலை 365 [334, 364,
உதவுதல - பயனபடுதல, 218,
உதிாநது உககபல, 45
உபபிலிபபுறகை - உபபிலலாத கூழ, 206
உபபிலிவெநதை - உபபிலலாத வெநத உணவு, 289
உபபு - இனிமை, 133, 391.
உபகாரஞ செயததனை யோராதே - உதவிசெயததை நினையாது, 69
உபாயம - முயறசி, 119
உமபா - அபபால, விணணுலகம, 37, 137,
உமபருறைவாாபதி - (வானததுககு) அபபால வசிபபவாாகிய தேவா உலகு 137
உமமை - பிறபிறபபு, 58 முறபிறபபு, 85, 94
உமி - நெலலினுமி, 221
உயததீடடுந தேனீககரி, 10
உயததல - எடுததுக கொணடுபோதல், 10, 25, 318, செலுததுதல, 59, 66, 101
உயதல - பிழைததல 23, 53, 90, 97, 277.
உயநதபல - தபபிபபிழைததனபலவாம, 277

உய்ந்துபோமாறேவலிக்குமாம மாண்டார் மனம் - பிழைத்துப்போம வழியிலேயே மாட்சிமைபபட்டார் மனம இழுககும, 23
உய்யகொண்டு - பிழைத்தலை மனத்துட்கொணடு, 53
உயயுமாறு - பிழைககும விதம, 97
உயங்குதல - வருந்துதல், 391
உயாதது நிறுததல - மேமெல டுதது நிறுததுகல், 248
உயலாகும - பிழைத்தலாகும, 90.
உயிாபோயாா - இறநதவா, 50
உயிாததல் - பெருமூச்சுவிடுதல 33, வாசனைவீசுதல, 108, 349
உயிரைததாஙகாது - உயிரைத தரிககாது, 62
உாஙகவரு - அறிவே பறறுக கோடாக, 153
உரவுநீா - உலாவும நீா, மிகக நீருமாம, 175
உரவோா - அறிவுடையோா, 57, 88
உரன - வலிமை, 65.
உராய் - உராயநது பரந்து, 64
உரு - அழகு, 102, 223, 240, 74
உருகெழு - உட்குபபொருநதிய, 90
உருததமனம - இளாநத ஊக கம, 304
உரும - இடி, 164.
உருவின - வண்ணததையுடையன, 118
உருவுடைக்கனனி - வடிவழகிய கன்னிகை, 274.
உருவுபலகொளலீங்கு - இங்கு வடிவம பலகொளளல, 118.
உரைததுராய - பரந்து உரைத்து, 64.
உரைப்பினும நாயகுரைததற்று - உரைக்தாலும நாய்குரைததது போலாம, 254,
உரையாதுளளாறிவிடும - பரவாது உள்ளே அடஙகிவிடும, 88
உரையாமா நூலிறகு நனகு - நூலிற்கு நனமையானஉரையாமோ, 319
உரையாரோ தாமுற்றநோய் - தாமுற்ற துனபததினை உரையாா, 292
உரைவிததக மகிழ்வாா - சொல்வின விஸதாரஙகளை உரைபபாா, (பரநதுபேசுவாாஎனறபடி) 315
உலகததோா சொல வில்லாா யாா - உலகததிலே செததாரெனறு சொலலபபெருதவா யாா, 119
உலகநூல் - ஜீவனோபாயததை அறிவிககும நூல 140
உலகு அறிவுடையாா குறிப்பினஙீழ்ப பட்டது, 196.
உலகு உயயுமாறெனனை - உலகம் பிழைக்கும வழிஎபபடி, 97
உலகு உவபப்பசசெய்து - உலகததாா மகிழுமபடி செய்து, 74
உலகு ஊட்டுதல - உலகததாரை உண்பிததல், 185
உலததல் - அழித்தல், அழிதல் 3, 22, 93, 168, 289.

உலந்தக்கண்ணும - அழிநதவி டத்தும, 185
உலவாமுன் ஞெபபுரவாறறு மின் - கெடுவதனமுன் வே ளாணமை செயயும 22
உலறி - சிதைநது, 141
உலை - நீருலை 114, 331, கொல்லுலை, 298
உலைபபெய்து அடுவதுபோ லுந்துயா, 114
உவா - உபபு, 263 [47
உவர்ததகக - வெறுககததகக,
உவரி - உவாததநீா, உபபுநீா, 245, கடல, 146
உவரில்கிணறு - உபபிலலாத கிணறு 263
உழததல - வருநதுதல், 277
உழநதககடைததும - வருநதிய விடததும, 147
உழலவதெலலாம - துனபுறு வதெலலாம, 107
உழலும - சுழலும,20
உழவா, 178
உழவன பயநத விளைநிலம உள ளும, 356
உழவாா - வருநதாா, 35
உழவு, 115
உழுபடை, 178.
உழைதஙகட் சென்றாககு - தஙகளிடம சென்றாககு, 167
உள்கூாபசி - வயிறறினுள்ளே மிகுகின்றபசி, 286.
உள்ளடக்கல் - மறைததுக கோடல், 105,196.
உள்ளத்தவா - மனசசெருககு டையவா, 26
உள்ளத்தான் நள்ளாது - மனத தான்நட்புக்கொளளாது,128
உளளதது முன்னியவை முடி கவென்று, (கடவுள)
உளளததைதத தேரும துணை மை - மனககருததைத ஆராய நதறியும அறிவு, 127
உளளமெனுநாா - மனோதிடம எனனும கயிறு 153.
உளளவிடம - பொருளுளள சமயம, 91 [289
உளளறறு-மனககிளாசசியறறு,
உளளாறிவிடும - மனததுள ஆறிவிடும, 88
உளளுடைய - உளளவெலலாம கெட 57
உளளுதல - நினைத்தல, 304
உளஙகிழிதத அமபு, 152
உளவரை - உளளமடடும, 153, 271
உளவரையாற செயவா செயற் பாலவை, 153.
உளிநாா - உளியின குணத தையுடையவா, 355
உளையலரி - பிடரிமயிா போலு றது, 199
உறறககால - அடைநதால்,113
உறறவா - தமமை அடைநத வா, 334
உறறவாககுத தாமுதவலான - அடைநதவாககுத தாம உத விசெயதலான், 334.
உறககுநதுணையது - மிகசசிறிய அளவினது, 38
உறபபுணாக - நனறாக நட்புக் கொள்க, 173.
உறழதல - கலததல், 311
உறற்பால -சமபவிககத்தக்கன, 104, 109, 117

உற்பால நீண்டாவிடுதலரிது - சம்பவிக்கத் தக்கனவற்றை அனுபவியாமல் ஒழிதல் அரிது, 109
உற்பாலயாக்கு முறும், 117
உறுகாலம் - துன்பம் வந்த காலம் 110.
உறுதிதொழிலராய் - தமக்கு நன்மையைத் தேடிக்கொள்ளும் தொழிலுடையராய், 128
உறுபயனே இல்லையுயிர்க்கு - உயிர்க்குப் பொருந்திய பயனில்லை, 130
உறுபுலி - மிக்கபுலி 193
உறுபுனல் - மிக்கநீர் 185
உறும் - அமையும், 95, 117
உறுமாறு - பயன்படும்படி 95
உறுவது - நன்மையாவது 74
உறுவர்-தேவர், (வலிமிக்கவர்) 104
உறை - மழைநீர் 184, 383
உறைக்கும் - தாக்குந்தம் வீசும் 43 [தலற்றகாலம் 184
உறைப்பருவகாலம்-மழைபெய்
உறைபதி - வசிக்கின்ற இடம் 280.
ஊக்கம் - மனவெழுச்சி 129
முயலும் கருமங்கள், 196
ஊக்கமழிப்பது மனவெழுச்சியை அழிப்பது, 129
ஊக்கல் - முயன்றுசெய்தல் 57, 69, 326, 395
ஊட்டியக்கண்ணும் -போஷித்தவிடத்தும், 40
ஊட்டு, 1, 26, 40. 345, 396
ஊடுதல் - பிணங்குதல், 384
ஊதியம் - பயன் 12,144, 233
ஊர் - பதி, 90, 96, 175, 184, 242
ஊர்கேட்ப ஊரார்கேட்ப, 64
ஊர்தல் - (கரும்பு) நசுக்குதல், 34 (குதிரை) சவாரி செய்தல், 398, (செக்கு) செலுத்துதல், 374
ஊர்நாணியல்பு (பா) - ஊரார் நாணும்படியான நற்குணம், 384
ஊர்பரியம் - செல்லுகின்ற சந்திரன், 125
ஊரங்கணநீர் - ஊரின்கண் உள்ள சலதாரை நீர், 175.
ஊரன், 367, 387, 388, 389, 390
ஊராண் இயல்பு - ஒப்புரவு செய்யும் குணம், 384
ஊராண்மை - ஒப்புரவு, 240.
ஊர்நாறும் - ஊரிலுள்ளாரை உணர்விக்கும், 184
ஊர்பாறு - செலுத்தும் வழி, 398
ஊர்ந்தெழுந்தி - ஊரைத் தனக்கு உள்ளாக்குமாறு எழுந்தது 90
ஊழ் - முறை, 394
ஊழி - ஊழிக்காலம், 130
ஊன்று - ஊன்றுகோல், 110, 150
ஊற்று - நீரூற்று, 184, 185, 263
ஊற்று நீர்க்கேணி, 184
ஊறு - துன்பம், 379
ஊன் - மாமிசம், 80 193
ஊனகெடினு முண்ணாகைத் துஉணணற்க - மாமிசம்வற்றினும் உண்ணத்தகாதார்

பொருளை உணர்மொழி
க, 80
ஊனறியாங்கு - தாங்கிறை
போல, 197
ஊன்ற - அழுத்த, 279
எஃகுடையார் - புத்திக்கூர்மை
யுடையார், 137
எக்கலத்தானு மினிது - எப்
பாத்திரத்திற் பெய்தாலும்
சுவையுடைத்து, 206
எக்காலும் - எப்போதும், 43,
83, 112
எச்சம் -எஞ்சியது, (செல்வம்,)
134, 299, நூலெச்சம்,
319
எச்சில - உண்டுமிகுந்தது,345
எஞ்சினா - இறவாது பிழைத்
தார், 21
எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும்,
63, 74, 172, 174, 355
எஞ்ஞான்றும் பெறுமின்பெரி
யார் வாய்ச்சொல் 172
எடுத்தல் - தாங்குதல், 203
எடுத்தேத்தற் - தாங்கிப் புகழ்
தல், 163
எடுப்ப - எழுப்ப 87 [எ 46
எத்திறத்தான் - எப்பகுதியின
எதிர்செல்வம் - எதிர்கொண்டு
போதலும், 143
எம்மையறிந்திலிர், 165
எம்மையுலகத்தும் - எவ்வுலகத்
தும், 132
எய்த அடைய, 114, விடுத்த
152
எய்தகோல் - விடுத்த அம்பு,
152
எய்தார(ன்) - அடையாதார
(ன்,) 119, 114
எயிறு - பல் 287
எரிப்பச்சுட்டு - எரிக்குமாறு
சுட்டு, 124
எரிவாய நிரயம் - எரியினையு
டைய நரகம் 58
எருத்திறைஞ்சி - கழுத்தை
வளைத்து, 304
எருத்து - கழுத்து, 3, 304
எருவை - பருந்து, 351
எல்லாமிரப்பார்க்கு மொன்றீயா
மை யச்சம் - கொடுக்கத்
தக்கனவெல்லாம் யாசிப்ப
வர்க்குச் சிறிதும் கொடாம
லுக்கு அச்சம், 145
எல்லாமொறுக்கும் மதுகை -
எல்லாவற்றையும் அடக்க
வல்ல வலிமை, 65
எல்லாருங்காண 45, 66, 107
எல்லில - இரவில் 8
எல்லையிகந்தொருவார் - முடி
வைக் கடந்து நீங்குவார், 33
எவ்வநோய் - துன்ப நோய்,
124
எவ்வமுழந்தக் கடைத்தும் -
துன்பமுழந்தபோதும், 147
எவன் - யாது பயன், 63,
யாது, 105
எழில் - எழுச்சி, 53,167.
எழில்நலம் - எழுச்சியும் அழ
கும், யௌவனபோகம்,167
எழிலி - மேகம், 392
எழுதுகோலே, 253
எழுநூறு தீதாய்விடும் 357
எழுநூறு நன்றிசெய்தல், 357
எள்ளுதல் - இகழ்தல், 157,
298, 307, 325, 340, 348
349
எள்ளுவர் கீழாயவர் 349

எற்றுவியனறதோ நா - ஙா எத னுற்செய்யப்பட்டதோ,353
எற்றென்றும் - யாதொன்றும, 150.
எறிநீர்பபெருங்கடல - அலை வீசும்பெருஙகடல், 285.
எறிபுனம - வெட்டிசசுட்ட கொல்லை,180 (புறம 231)
எறிபுனஙதீபபட்டககால சநத னமும வேஙகையும வேமே 180
எறியெனறு எதிாநிற்பாள - அடி எனறு எதிரில நிறகும மனைவி 363
என், 12, 26, 86, 228, 361
என்பு - எலும்பு, 45, 46, 292, உடம்பு, 210
என்போடியைநத அமிழ்து - உடமபுககு ஏறற அமிாதம, 210
என்றும் பரிவதிலா - எபபோ தும வருநதா, 182
எனனுனும - யாதாயினும, 5, 98, 159, 205
என்னைபரிவு - இரககம ஏன, 110
என்னை அவரொடு பட்டது - அவரொடு உறவுபட்டது யாது? 117
என்னையுங தோயவரும் - என னையும முயங்க வரும 387.
என்னை யுலகுய்யுமாறு - எவ் வாறு உலகததாா பிழைப பா் 97.
என்னொடு சூழா தெழுடு நெஞ் சே - என்னொடு ஆலோசி யாமலெழும் மனமே, 55.
எனதெனதென்று, 276.
ஏனைத்து - எத்தன்மைத்து, 84; எவ்வளவு, 18, 323
ஏனைததூழிவாழ்தி - எவ்வளவு ஊழிக காலம வாழ்வாய், 130
ஏகுமனிததிவ்வுலகு - இவவுல கததுமககள செலலுவா, அ வா இரஙகததககாா, 15
ஏகுமாமெனனுமாங கீழ, 384
ஏட்டைபபருவம - வறுமைக காலம, 358
ஏதிலவரையிரவு - அயலாரை இரததல, 306
ஏதிலாககாளாய - அயலார்ககு ஊழியராய 122
ஏதிலா ாிறகட குருடனய் - அயலாரிலலாளிடததுககுரு டன போனறவனுய (பிறா மனையாளை விருமபாதவனாய எனறபடி), 158
ஏதிலா ாினசொலிறறீதாமோ- அயலாா இனிய சொலலினு நதீஙகு பயககுமோ, 73
ஏதிலானறுயககபபடுமே - அய லானுல அனுபவிககபபடும 274
ஏதின மனையாளை நோககு - அயலான மனைவியை விரு மபிப பாாததல, 86
ஏமகெறிபடருமாறு - அரணுகி யதவ ஒழுககததிற் செலலும வழி 13
ஏமம - அரண் 13, 327
ஏமாநது - ஆசைபபட்டு, .377; இனபுறறு, 378
ஏமாந்தேம் - பிதநேறினேம் மகிழ்ந்தேம், 182
ஏமுறுதல்-இன்பமுறுதல், 364

எலாமை - எதிர்காலமை 67
எலாவிடா - எதிர்கக ஒண்ணுத துனபம், 113
எழை - அறிவிலி 54 60, 276
எறபார - எதிரப்பார 67
எறறை இரநதகை, 98
எறமைபபனே - ஆணையனை 96
எனைவினை நலவினை 3
ஐநதை - சிறுகடுகு 329 [99
ஐயப்புகூஉம் பிசசை எடுககும
ஐராணி இநதிரனதேவி 381, அருநததினனபா நச (தொல பொருள் சூ 192)
ஐவாய ஐநதுவழிபுடைய 59
ஒணகதிர வாணமதியம - ஒளியகதிரையுடைய பிரகாசம பொருநதிய சநதிரன 176
ஒணசுடா ஒளியஅககினிச சுடா, 183
ஒணணிறபபாதிரி ஒளளியநிற தடையுடைய பாதிரிபபூ, 139
ஒணணுதலார ஒளளிய நெற றியையுடைய மகளிர, 379
ஒணபுருவரும - ஒளளிய புருவம, 395
ஒணபொருள - மிகக பொருள, 102 அறததானீட்டிய பொருள, 195
ஒணமை அறிவு, 196, 292
ஒணமையுடையார குறிபபினகீழபபடட உலகு, 196
ஒபபில போலி, 124, 131
ஒபபுரவு வேளாணமை 22, 37, 148
ஒராஅல - நீககுதல 246
ஒரீஇ - நீஙகி, 6, 36, 157, 213, 239
ஒருஙகுடன - ஒருசேர, 332
ஒருதலையாபபறறி - உறுதியாகப பிடிதது,விடாமறபிடிதது160
ஒருநாடகாணினும - ஒருநாட்கணடாலும 154
ஒருபுடைபாமபு கொளினும - ஒருபுறததுப பாமபுபறறியிருநதாலும, 148
ஒருவா செயத நனறு உளளுவா சானறோர சானறோா பிறா ஒருவாசெயத நனறியை நினைததிருபபா, மறவாா, 356
ஒருவாபொறை இருவாநடபு - ஒருவா பொறுமையை மேறகொளள இருவாககும நடபாகும, 223
ஒருவன மககடகு எசசமமனச செயவன விசசை 134
ஒருவன குழவினறித தனனைச செயின ஒருவன தனனைத தாழவினறிப பணணினால, 195
ஒருவுதல - நீஙகுதல 33, 36
ஒ௱கார - தளரார 148
ஒலகுதல தளாதல 145, 173
ஒலலா - கூடா, 258
ஒலலா - பகைவா 188
ஒலலும வகையான பருவமினமாணடாரறம - கூடியவகையால அறிவான மாடசிமைபபடடாா தமுவுமறஙகளைசசெயயுஙகள, 36
ஒலலுமவகை - இயனறவகை,71
ஒலலெனருவி ஒலலெனறு ஒலிககும அருவி 77
ஒலலை - சீககிரம 66
ஒலவகொடாஅதொழிநதபகல இயனறவறறைக கொடாது ஒழிநதநாள, 169

ஒலி, 249, 256, 397
ஒழியுமே - நீங்குமா? 43
ஒழுகியல்வும் - ஒழுகியஒழுக்கங்களும் 171
ஒள்வாள் தன்னொன்னார் கைப்பட்டக்கால - ஒட்பமுடையவாள் தன் பகைவர் கையிற்படின், 129
ஒளி - தான் உள்ளேயகாலத்து மிக்குத் தோன்றுதலுடைமை; 9
ஒளிப்பினும் காமம்சும - ஒளித்தாலும் காமம்வருத்தும், 90
ஒற்கம் - (குணத்) தளர்ச்சி, 204
ஒறுத்தல - தண்டித்து அடக்குதல, 65
ஒன்பதுவாய் - நவத்துவாரம்,47
ஒன்றுவுணர்ற் பாற்றன்று - ஒருபடியாக நினைத்தற்குத் தகுதியுடைத்தன்று 143
ஒன்றும் தோன்றுகெடும் - சிறிதும் தோன்றாமற் கெடும் 186
ஒன்றி எழுந்த - தொடர்ந்தெழுந்த, ஒருசேர எழுந்த, 357
ஒன்றி யுரையின் மகிழ்ந்து - தொடர்ந்து உரைத்தலினால் மகிழ்ந்து, 359
ஒன்றிற்கு உரியார் - ஒருகாரியத்தை முற்றுவித்தற்குத் தகுதியுடையார், 170
ஒன்றுதல - கூடுதல, 171, 315, 357, 359
ஒன்றேயும் - ஒன்றேனும், 102
ஒன்னார் - பகைவர் 129, 188
ஓஒகொடிதே - மிகக்கொடிது 88
ஒக்கியவொள்வாள் - ஒக்கியவொட்பமுடையவாள், 129
ஓங்கருவிநாட - மிக்க அருவியையுடைய நாடனே 79
ஓட்டல் - நீட்டித்தல், 235
ஓடுதல் - கழிதல், 68
ஓதம் - அலை, 249; கடல், 391
ஓம்பு - பாதுகா 351
ஓர்தல் - நினைத்தல், 64, 175, 360
ஓர்த்து - கவனித்து, 64
ஓராதே - கவனியாதே 69
ஓராற்றால் - ஒருவழியால் 194
ஓரும் (அசை) 72
ஓவா - ஒழியாத 341
ஓவாது - ஒழியாது 32, 63
கசடு - குற்றம், 260, 342
கட்டி - வெல்லம் 35 (காட்டிப் புழுக்கு பதிற் 90.)
கடக்கருங்கானம் - தாண்டமுடியாதகாடு, 398
கடகம் - தோள்வளை, 289
கடப்பாட்டது - கடமையுடையது 261
கடமா - மானின்ஒருசாதி, 300.
கடல 73, 97, 98, 107, 108, 138, 166, 230, 242, 263, 264, 269, 272, 275, 332, 382
கடலத்துள் - கடலுள் (அத்துச்சாரியை) 272
கடலுக்கு வளமாவது ஓதக்கோலை, (அப்பா) சங்கு, பவளம், முத்து, உப்பு என்ற ஐந்தும் உடைமை, 48
கடவதா - கடமையாக, 341
கடற்றண் சேர்ப்ப, 73, 97, 98, 107, 108, 138, 166, 242, 245, 246, 349.
கடாஅய் - அதட்டி, 258

கடாஅயினும் - கேட்டாலும், 255
கடி - காவல், 86, 238, மணம், 56, 364
கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம், (கப்பறை) 99
கடித்து - நீக்கி, 156
கடிதல் - ஓட்டுதல், நீக்குதல், 41, 97, 157, 278,283
கடிப்பு - முரசு அடிக்குங்கோல், 100
கடு - விஷம், 374
கடுக்கெனல் - வெட்டெனல் 189, 348
கடுங்குறளை - கொடியகோள்,
கடை - கீழ்மக்கள், 297
கடைக்கால - கடையானவர்கள் 368 (பழையவுரை)
கடைநின்று உழலவதெல்லாம் - தலைவாயிலில் நின்றுவருந்துவதெல்லாம், 107
கடைப்பட்டான - கடையாயினவன், 136
கடைப்பிடித்தல் - மறவாதொழுகுதல, 20
கடைபோகச் செல்வமுயத்தார் - முடிவுவரையில் செல்வத்தோடிருந்தார், 119
கடையெலாங் காய்பசி யஞ்சும் - அதமர் எல்லாம் வருத்தும் பசிக்கு அஞ்சுவர், 297
கண் - அறிவு, 44; இடம், 56, 69, 75, 148, 156, 326, 340. 368, 373; எதிர்ப்புறம், 353, கணு, 156, 390, 399· கருத்து, 13; முரசு முதலியவற்றின் அடிக்குமிடம், 100, 388
கண் கயலுக்கு உவமை, 395
கண் குத்திற்றென்று தங் கைகளையார், 226.
கண்டகரநூறி - கணுக்கள்தெறிக்க நசுக்கி, 156
கண்டத்துணைத்து - கண்டாற்போலும், 126
கண்டல் - தாழை, 194
கண்டுழி - கண்டவிடம், 62
கண்ணகன்ற சாயல் - யாவரிடத்தும் பரந்த மென்மைக்குணம், 340
கண்ணவாத்தக்க கலம் - கண்கவரத்தக்க ஆபரணம், 251
கண்ணவாய - கண்களையுடையவாய 49
கண்ணி - போர்ப்பூ, 16
கண்ணில் புன்மாக்கள் - அறிவில்லாத அற்பமனிதர், 44
கண்ணின்று - எதிரிலநின்று, 353
கண்ணினார் - கருத்துடையவர்,
கண்ணோட்டம் - தாக்ஷிண்யம 155, 348
கணபாடு - தூக்கம், 366
கண்மூன்றுடையான் - சிவபெருமான், 400
கண விளக்கப்பட்டு - கண் மயக்கப்பட்டு, 47
கணக்காயர் - உபாத்தியாயர் 314
கணம் - கூட்டம் 25, 285, 353, 399
கணவர் - கொழுநர் 385
கதம் - கோபம் 61
கதிர் - ஒளி 89, 176, 224, ஞாயிறு, 89
கதிர் முத்தம் - ஒளிபொருந்திய முத்தம், 224
கதிர்வாண் மதியம் - கிரணங்களையுடைய ஒள்ளிய சந்திரன், 176

கதுப்பு - அளகம் 294 (அகம் 39)
கந்து - தறி, 192; பற்றுக்கோடு, 303, 310
கபலி - நொய், 341
கம்மம் செய் மாக்கள் - கம்மியர், (கொல்லர்) 393
கமழ்தல் - பரிமளித்தல், 117, 180, 199, 294
கமுகு - பாக்கு 216
கயப்புலால் புன்னை கடிதல் - மடுக்களிலுள்ள புலால் நாற்றத்தைப் புன்னை நீக்குதல்,97
கயப்பூ - மடுவில் மலர்ந்த பூ 215
கயம் - கீழ்மக்கள் 356, மடு, 97, 215, 375
கயம் தன்னை வைத்தை உள்ளி விடும் - கயவர் தமயைப் பிறர் வைத்தனையே நினைத்து அவர் செய்த நன்றியை மறந்து விடுவர், 356
கயல் 44, 395
கயவர் - குண ஈனர் 66, 143, 145, 200, 355
கயவரோடு ஒன்று உணர - கீழ் மக்களோடு ஒப்ப மதிக்க, 143
கரத்தல் - ஒளித்தல் 19, 92, 305
கரி - சாக்ஷி, 10
கருங்கொண்மூ வாய்திறந்தமின் - கரிய மேகம் தோற்றுவித்த மின்னல், 8
கருங்கொள், 387 [380, 395
கருத்து - உள்ளம் 181, 211,
கருந்தோல் - வலியதோல், 47
கருநரைமேற் சூடேபோற் பெரியவர்கண் தீமை தோன்றும் - பெரிய இடத்தின் மேற்சூடு போலப் பெரியவரிடம் தீமை வெளிப்படத் தோன்றும் 186
கரு நரையைக் கொன்றன்ன வின்னா - பெரிய இடத்தைக் கொன்றாற் போன்ற தீமை, 186
கரும்பாற் கழனி - வலிய நிலத்து வயல் 122, கரும்பார் - வன்பார் என்பது போல நின்றது (குறள் 78)
கரும்பின் கடைக்கண் அனையம் - கரும்பின் கொழுந்தாடையை ஒத்துளோம் 390
கரும்பின் இடைக்கண் அனையார் - நறுக்க நறுக்கச் சாறு பொழியும் கரும்பின் கணுவைப் போலப் பயன்படுவார், 390
கரும்பீன்ற திரள்கா லுளையலரி - கரும்பு விளைத்த திரண்ட காலையுடைய குதிரையின் பிடரி மயிர் போலும் பூ, 199
கரும்பு 34, 35, 138, 199, 211, 390
கரும்பூர்ந்த சாறு - கரும்பினை ஆலையிலிட்டு ஆட்டிய ரசம் 34
கருமங்கள் வேறு படும் - காரியங்கள் வேறுகும், 236, 345
கருமம் - காரியம் 231 249 250
கருமமே கல்லார்கட் டீர்வு - படியாதவரை நீக்குதல் நல்ல காரியம், 129
கரும வரிசை - காரியத்தின் பெருமை 249
கருவி - ஆயுதம் 320, 393
கருனை - கருணைக் கறி யுணவு 200, 207, 210, 268

கருணைச்சோறு - கருணைக் கறியோடு கூடிய சோறு 200
கருணையால் - நல்ல கறி, உணவோடு 268 [135
கரையில - எல்லை யிலவாகும்
கல் நனி நல்ல - கற்கள் மிக நல்லன 334
கல்லா - கற்று, 366
கல்லாது போகிய நாள் - நூல் கற்காது கழிந்த நாள் 169
கல்லாப் புன்மாக்கள் - படிக்காத அற்ப மனிதர்கள், 45
கல்லாமை யச்சம் 145
கல்லுதலுமுயந்தார் - தோண்டு சிரமத்தையும் தப்பினார் 277
கல்லெறிந்தன்ன கயவர்வாயின் ன்சொல் - கல்லால் எறிந்தாலொத்த ஒலியும் இன்னாமையுமுடைய கீழாயினார் சொல் 66
கல்லென்றலறல் - கல் என்னும் ஒலியுடன் கதறல் 25
கல்வரை - கல்மலை 154, 283
கல்வரையு முண்டாம் நெறி - கல்மலையிலும் வழிதோன்றும் 154
கலவி 131, 132, 135, 195, 333
கலவிபோன் மம்மர் றுக்கு மருந்து காணேம் - கலவியைப் போல மயக்கந் தீர்க்கும் மருந்து காணேம் 132
கல்வியழகே யழகு 131
கலக்கலத்தல் 140, 256
கலங்கலத்தைத் தீவளி சென்று சிதைத்தாங்கு - மரக்கலத்தின் நன்மையைத் தீக்காற்றுச் சென்று கெடுத்தாற் போல, 179
கலம் - பாத்திரம், 206, 239, 289, 345, பூண் 40, 251; மரக்கலம் 12, 179, 250
கலவாமை கோடியுறும் - நட்புக் கொள்ளாமை கோடி மடங்கு நன்மையாகும் 168
கலவை - கலவை யுணவு 268
கலி - ஆரவாரம், 12
கலுழ்தல் - அழுதல் 372, 393
கலைக்கணம் - மான் கூட்டம் 399
கவவுதல் - கௌவுதல் 70, 322
கவற்றல் - கவலையுறச் செய்தல் 44, 45, 89, 306
கவாஅன் - மடி 201 [253.
கழறுதல் - இடித்துக் கூறுதல்,
கழனியுட்சேர்வா - வயலிற் சேர்வா, 122
கழி - கடற்கழி 168, 391; மிகுதி 113, 128, 275
கழிகிளைஞர் - மிக்க உறவினர், 113
கழிகேண்மை - மிக்க உறவு 128
கழிச்சேர்ப்ப - உப்பங் கழியையுடைய கடற்கரைத் தலைவ 168
கழித்தல் - விலக்குதல் 56
கழிதல் - இறத்தல் 273
கழிந்தன் றிளமை - இளமை கழிந்தது 55
கழிந்தார் - இறந்தவர், 49
கழிநல்குரவு - மிக்க தரித்திரம் 275
கழீஇ - கழுவி 258
கழுகு 48
கழுநீர் - அரிசி களைந்த நீர், 217
கழுமியார் - பொருந்தியவர், 228
கழூஉம் - கழுவும் 285

லறிவு நாளுந் தலைப்படுவர் 139 [285.

கள்ளத்தானட்டார் - வஞ்சனையாக நட்புக்கொண்டவர், 128

கள்ளம்-வஞ்சனை 20, 128, 380

கள்ளார் - களவுசெய்யார் 157

கள்ளி 262

களனுயிர்த்தல - தேனைப் பொழிந்து கமழ்தல 349

களங்கனியைக் காரெனச் செய்தாருமில - களாப்பழத்தைக் கருமையாகச் செய்தார் யாருமில்லை, தானே அமைந்தது என்றபடி 103

களர்நிலத்துப் பிறந்த உப்பு - உப்புக் களரியிலே விளைந்த உப்பு 133

களிறணைக்குங் கந்து - களிற்றினைப் பிணிக்கும் தறி 192

களைதல - நீக்குதல 9, 44, 170, 226, 239

கறகிளிக் கையிழந்தற்று - கல்லைக் கிளிக் கையை இழந்தாற்போலும், 336

கறகொண் டெறியுந் தவறு - கல்லைக் கொண்டு எறிகிற பித்தன் செயல் போலுந் தவறான செய்கை, 364

கற்பு 293, 381, 383

கற்றமகன் துணையா நல்ல கொளல - படித்த ஸத் புருஷன் துணைகொண்டு நல்ல நூல் கேளை அறிதல், 136

கற்றறிந்தார் கேண்மை நுனியிற் கரும்பு தின்றற்று, 138

கற்றறிந்தோரைத் தலைநிலத்து வைக்கப்படும் - படித்தறிந்தவரை முதன்மையான விடத்தில் வைத்தல் தகுதி, 133

கற்றுரைச் சோர்தொழுகின் நல்

கறங்குதல் - ஒலித்தல் 23, 228,

கறித்தல - கடித்தல், 141

கறுத்து - கோபித்து, 63, 315

கறுவு - துவேஷம், 335

கறை - கருமை, 231

கனறி - கோபித்து, 315, தழும்பேறி 351

கன்று - ஆனைக்கன்று 101, 115, 279

கனனியா 274

கனம்பொதிந்த நூல - பெருமை பொருந்திய நூல 341

கனமணி - பெருமைபொருந்திய மணி, மிக்க மணியுமாம 127 146

கனியொழிய நறகா யுதிர்தலு முண்டு - கனி யுதிராதொழியப் பசுங்காய உதிர்தலு முண்டு 19

காக்கை கடிதல - காக்கையை ஓட்டுதல 41 [217.

காஞ்சிரங்காய - எட்டிக்காய், காஞ்சிரங்காழ - காஞ்சிரங்கொட்டை 243 [157

காட்சியார்-அறிவினை யுடையார்,

காட்டுதல - தோற்றுவித்தல், 314, 319, 374

காட்டியத்தல - சுடுகாட்டில்கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தல். 25

காடுளாயவாழும் சிவலுமகுறும் பூழும் - காட்டிலுள்ளனவாய அச்சமாய வாழும் சிச்சிலிப்புள்ளும் காடையும், 122.

காடு - கானம், 122, சுடுகாடு, 25, 361

காண்பாம - ஆராய்வாம், 137

காணம கைபபொருள, 372, 374 [351
காததல, 9, 57, 59, 280, 320,
காதம, 100
காதலவருஙகருததலலா - அனபுடையாரும கருதுவாரலலா, 181
காநதள, 283
காபபு காததல 83, 277, 361
காபபுயதல - காததலுககுததபபுதல, (காககவேணடுவ தவசிமிலலாதிருததல எனறபடி) 277
காமநோய - காமததினுலே வருமநோய, 88
காமுறுதல - விருமபுதல, 54, 60, 259, 313
காயம - உறைபபு, 116
காரடகு கரியஇலை, 217
காரணமினறிப பலவுமுளவாம - ஒருகாரணமுமினறிபலவும புதியனவாக உளவாகும 183
காரறிவாளா - தூயபுததியுடையவா, 311
காரெனச செயதாா - கருமையாகசசெயதாா, 103 [84
காலகுறைததல காலைவெடடுதல
கால - பாமபு, 368, காறறு, 372
காலநோய - வாதநோய, 372
காலாடுமபொழுது - செலவாககுநடநது கொணடிருககுமபொழுது, 113
காலாறுசெலலல - கால்நடையாக வழிநடததல, 268
காவாது, 63, 230
காழ் - உறுதிபபொருள, 342, கொடடை, 243, மனவுறுதி, 14; வயிரம, 192
காழ்கொணட கணணே - வயிரமமுறறியவிடதது 192
காழாய - உறுதிபபொருள்களை 342 [398.
காளை - பாலை நிலததலைவன.
காறகாறுைய காடடிககலுழந்து - காலிலேவாதநோயைககாட்டி அழுது, 372
காறறொழில - முயறசியினுற செயயுமதொழில, உததியோகம, 193 [123
கானமுரிதது - காலைமுரிதது,
கானறு - ககக 269
கானக நாட - மலைநாட, 76
கானநதலைபபடடதீ - காடடிற பறறிய நெருபபு, 291
கானல - கடறகரை, 117, 194
கானலநதண சோபப, 194
கிடநதெதவன - இருநதெனன 105
கிடநதுணடல - இருநது அனுபவிததல, 37
கிடை - நெடடி 360
கிணறு, 263, 275
கிழமைபொருஅா அவாவினிநடபுரிமையாலே அவரைாசுசியாராயின, 310
கிழவன உரியவன, தலைவன, 101
கிளாதல - விளஙகுதல 290
கிளி, 283
கிளைகளாய - பநதுககளாய, 30
கிளைஞா, 113 [யா, 341
கிளைபபழவா - தோணடுதலழி
கிளைபொருளிலலான் - கிளைககும பொருளிலலாதவன, 65
கீழகளை நளளாறிவுடையாா - கீழமககளை யுடையாா அறிவுடையவாகள 262

கீழ்மேவான் - கீழ்நிலையில வைப பான், 248
குஞ்சியழகு - சிகையின அழகு 131
குடிகொழுததல - குடியான்து செலவம மிகுததல, 96
குடிபபிறநதார - நறகுலததிறபி றநதார, 69, 142, 143, 145, 147, 148, 149, 150, 153, 156, 185
குடிபபிறநதார கூறறாதம வாயிற சிதைநது 156
குடிபபிறநதார செயவா செயற பாலவை 147, 153, 185
குடிபபிறபபினுதியயஎன, 144
குடிமையான வாதிககபபட்டு - குலபபெருமையால தடைப பட்டு, 66
குடை கலஞ - பனையோலைக குடையே பாததிரமாக, 289
குடை 3, 21, 289, 368
குண்டுநீர - ஆழமானநீர 94
குண்டை - ரிஷபம 350
குணுஙகர - புலையர 322
குததுதல், 48, 226
குதலைமை - தளாசசி 197
குதிததல - கடததல, தாணடு தல், 6
குதிரை. 398
குபபுறூடம - தள்ளும 377
குபபை - தெருககுப்பை 341
குமபம் - குடம (சண்டு உமபும) 47
குமபி - நரகம 81
குய - தாளிபபு, 217
குரமபொழுநது - வரமபுகடநது, 153
குருததிற கரும்பு தின்றற்று - அடிக குருத்தினகண கரும் பைததினறறாபோலும 211
குருதி - இரததம் 46
குலநதலைபபட்ட விடததும் - நற் குலததாரைக கூடியவிடதது 160
குலநலததாலாகுவா சானறோர - குலததின நனமையாலே சா னறோராவார, 179
குவளை, 44, 236
குழககனறு - இளஙகனறு, 101
குழவியிடததே இளமைபபருவ ததே, 11
குழீஇ - கூடி 137
குழை - இளநதளிர, 167, காத ணி, 370
குழைகொணடு தாழ்நத குளிரம ரம - தளிரைககொணடு தாழ் ச்சிபொருநதிய மரம, 167
குளகு - இலையுணவு, 16
குறறஙகொணடோரா - குற்றத் தினைமனததுடகொணடுசெண டைககு எழார, 153
குறறி குசசி, சிறுகோல, 178; குததி, 237
குறடு - கொலலன ஆயுதம 208
குறினும - குததினும 258
குறுமபூழ - காடை 122
குனறநாட 113, 128, 212, 290, 319
குன்றம (குனறு), 90, 113, 128, 175, 176, 212, 231, 257, 290, 307, 319,
குன்றலிலா - குறைதலிலா, 112
குன்றனனா கேணமை கொளி ன் - குனறுபோனறவா சிறே கததைககொண்டால 176
குன்றா - குறையார, 141

குன்றிய சீர்மையராயினுஞ் சீர் பெறுவர் குன்றனையார் கேண்மை கொளின், 176
குன்றின்பரப் பெல்லாம்பொன் ஒழுகும் அருவி, 307
குன்றேறி யொள்ளியபினுங் காமஞ் சுடும், 90
கூடுந்துணையல்லால் - கூவுமன வனறி, 140 [வாக 122
கூட்டுளாய - கூட்டினிடத்தன
கூத்தன் புறப்பட்டக்கால் - கூத்தாடுவான் போனற உயிர் உடலினின்றும் வெளியே புறப்பட்டால், 26
கூத்தியார் கண்போற் றடுமாறும் தாளாளர் - கூத்தாடுபவள் கண்போலச் சஞ்சாரஞ்செய்யு மழுயறசியாளர், 191 [215
கூம்புதல் - இகழ்தல், குவிதல்,
கூர்த்த - தகுதிமிக்க, 81
கூர்த்து - கோபமிகுந்து, 70
கூர்தல் - மிகுதல், 81, 107, 286
கூர்மை - புத்திக்கூர்மை, 287
கூரை - கூரைவீடு, 231
கூழ்ப்பத்தார் - கூழத்தொட்டி 257
கூற்றங் குதித்துப் பந்தார் - யமனைத் தப்பிப் பிழைத்தார், 6
கூற்றங் கொண்டோடும்போது உடம்பும் பயனின்றே 120
கூற்றங்தொடுத்தாறு சொல்லுஞ் சுரம் - யமனுதன் கட்டிக்கொண்டுபோகும் சுரத்துவழி, 5
கூற்றம் (கூற்று) - யமனுதன், வாழ்நாள் இடையறுத்து செல்லுங்காலத்தினைப் பொருள் வகையாற் கூறுபடுத்துங் கடவுள், 4, 5, 6, 7, 20, 35, 36, 106, 120, 172, 188, 330, 331, 363.
கூற்றமளந்து நாளுண்டல், 7
கூற்றுடன்குமுட்குடைமை, 188.
கூறுதி - கூறுதேகோள், 388
கூறை - வஸ்திரம், 281
கெட்டாற்று வாழ்கை - பொருட் கேடுற்ற வறிய வாழ்க்கை 388
கெடுங்காலமின்றிப் பரக்கும் - அழியுங்காலமே யில்லாது பரவும், 68
கெழீஇக் கொள்ளல் - பொருந்திக்கொள்ளல், 213
கெழீஇயினர் - உறவினர் 385
கேடருஞ்சீர் - கேடில்லாத சிறப்பு, 316
கேடெண்ணறக - கேட்டினைச் சூழாதே, 80
கேண்மை, 82, 125, 128, 138, 154, 166, 172, 176, 204, 211, 213, 236
கேணி 184
கேழ் - நிறம், 41, 212
கேள் - உறவினர், 9, 29, 191, 201, 382, விசாரி, 30, 86
கேள்வி, 63, 106, 137, 260
கேள்லற்சசெனறுன எனபபடுதல், 29 [ம 201
கேளிரைக்காண வருத்தம் கெடு
கை - இழிவு 311, ஒழுக்கம் 193, 382, கைப்பொருள்371
கைக்குயாம வேம்பு, 112
கைகாட்டுதல் - கையால் சமிஞ்ஞை காட்டுதல், 328
கைஞ்ஞானம் - இழிவான ஞானம், 311 (பரிபா)

கைத்து - கைபபொருள் 19, 80 92, 206, 217
கைபபரூப பேயச் சுவையின் காய, 116
கைமமாலை - கையகததுளள மாலை 393
கையறியா மாககள் - முறை யறியா மனிதா, 163
கையாறு - ஒழுககநெறி 382
கையுருபபாணி - கறபு ஒழுகக ததை மேறகொளளாத காலம 362
கையுறிற்கால குறையும - கையி லகபபட்டால காலவெடடப பெறும 84
கைவாய - ஒழுககததினிடம 59
கைவிடுதல - விட்டுவிடுதல, 43, 76, 130, 181, 208,214,294
கொட்டுதல் - இதம பேசுதல, 208, அடிததல 257
கொடடாஅதொழிநத பகலபடாஅ தாம பணபுடையாாகண 169
கொடிபபுற கறிககுமோ அரிமா, 141 (சிறுதேரை பறறியும இன்னும 193)
கொடுநதாளைக கோட்டழகு - வளைநத உடையினது கரையின அழகு 131
கொடுவினையாாகுவா - தீதமொழிலினா ஆவா, 124
கொடைககடன - கெடுககும கடமை, 184
கொடையொடுபட்ட குணம - ஈகையோடு பொருநதிய குணம, 91
கொணடானைக்கொல்லுமபடை - கணவனைக கொலலும ஆயுதம, 363
கொணமூ - மேகம, 8
கொமமை வரிமுலை - குவிந்து அழகியவான முலை, 85, கொமமை வருமுலை எனறுபாடங்கொண்டு ‘ இளவயதையும பெரிய முலைகளையும’ எனபது ஒரு பழைய வுரை
கொயதளிர் ரனனா - கொயததளிர்போனற மேனிகள, 373
கொல (இடைசசொல) 36, 41, 48, 49, 58, 394
கொலலச சுரபபதாஙகீழ - வருததக கீழமககள பயனபடுவா, 279
கொலலன, 298
கொலலுதல - அழுசதுதல, 111, நைய நெருககுதல 279
கொலலை - பயிரினறித தரிசாயிருககும காடு, 178, 283
கொலலை யிருமபுனம பெரியபுனமாகிய கொலலை, புனமெனறது முனபு பயிராயிருநது இபபோது யாது மிலலாதது கொலலையெனபது பயிரின்றித தரிசாயக கிடநத காடு 178
கொலலோ, 298, 385, 396
கொலலைவல பெருங கூறறம - கொலை செய்தலவலல பெரிய யமதூதன, 331
கொழிதது - ஆராயநது, 319
கொழு(வு) - மூளை, 46
கொழுததல - செல்வமிகுதல, 96
கொள்கை - கோடபாடு, நலலொழுககம, 141
கொளளு, 3o7
கொனறனனவின்று செயினும்-

கோன்றாற் போன்ற இன்னு மையைச் செய்தாலும், 186
கொன்னார் - பயன்படாதவர், (சுவாதகம் புகாதவர் என்பது ஒரு ப. உரை) 243
கொன்னே - பயனின்றியே, 9, 55, 162, 286, 330
கொன்னே பரவுதலின் வினை காரியத்துக்குக் கண்டவிட மெல்லாம் ஓடித்திரியாதீர், 92
கோக்கொலை - அரசனால் அடையும் கொலைத் தண்டனை, 81
கோங்கு, 223, 400
கோட்டழகு - கரையின் அழகு, 131
கோட்டி - சபை, 155, 255, 260, 311, 312
கோட்டிய வில்வாங் கறிந்து - வளைத்தவில்லின் வளைவென அறிந்து, 395
கோட்டுப்பூ - கிளைகளிற் பூத்த பூ, 215
கோட்பட்டார் - அபகரித்துக்கொள்ளப்பட்டார், 134
கோட்பார்ப்ப - கொள்ளுஞ்செவ்வியைப்பார்ப்ப, 331
கோட் புக்கபனை - காய்த்தபனை 96
கோட்டலை - கொள்ளுதலை, 101
கோடி - கோணி, 124
கோடியுறும் - கோடிப்பங்கு நன்மை யுண்டாம், 168
கோடிறீக் கூற்றம் - கோணுதலில்லாத கொடியயமதூதன், 5
கோடு - கரை, 263, தந்தம் 358 தலையிற் கொம்பு, 376, 378 பக்கம் 354, 372, மரக்கொம்பு, 192, 215 சிகரம், 372
கோடுபொய்த்தல் இறத்தல், (வரைபாய்தல்) 372
கோத்தல் - புனைந்துசேர்த்தல் 335
கோத்திரங் கூறப்படும் - குலம் பழித்துரைக்கப்படும், 242
கோதாய - மாலையை உடையவளே, 109
கோதி - சிதறி, 47
கோது - அசாரம், 34, 106
கோதை - திரட்சி, 71, பூமாலை, 46, 48, 209
கோதை யருவி - மாலைபோல ஒழுகுகின்ற அருவி, திரண்ட அருவியுமாம், 71
கோதையாள், 46
கோல் - அம்பு, 152 ஊன்று கோல், 11, 13, 14, 17 கழி, கொம்பு, 41, 253, 258
கோலஞ் செய் சாந்தம் - அழகு செய்யும் சந்தனம், 397
கோலம் - அழகு, 43, 397
கோலூன்றி, 11, 13
கோழி, 341
கோளாற்றக் கொள்ளா - நீரை மிகக் கொள்ளா, 191
கோறக்கண்ணளாகும் - கோலைக் கண்ணாக வுடைய ளாவாள், கோலினாலே வழி தெரிந்து நடப்பவளாவள், மிக்க முதிய ளாவள் என்றபடி, 17
கோறல் - கொல்லுதல், 219
சக்கரச்செல்வம்-இந்திரனுடைய ஐசுவரியம், 346
சக்கரன் - இந்திரன், 346
சகடக்கால்போல - வண்டிச் சக்கரம்போல, 2
சத்தம் - தருக்கநூல், 52

சந்தனம, 180, 234
சமழ்த்தல் - நாணல், (விசாரப படுதல் ப உரை) 316
சமழ்மை - லஜ்ஜை, தாழ்வு, 72
சலம - கபடம, 188
சலவா - பொயயா, கபடா, 188
சாஅயக கண்ணும - துன்புற றகாலததும, 184
சாககாடு - சாவு, 52
சாகாடச்சிற்றுழி - வண்டி அசசு ஒடிநதவிடததுஃ, 48
சாதல், 219, 295
சாநதகததுணடென்று செபபுத திறநது ஒருவன பாமபுகண டாறபோல, 126
சாநது - சநதனககலவை, 48, 126, 389, 397
சாய - கோரை, 389
சாயதல - தளாதல, 157, 184, 295
சாயல - மெனமைககுணம, 142 340
சாரல - மலையினபககம, 127, 234
சாலுதல் - அமைதல, 7, மிகு தல, 34, 49, 188, 318
சாவா - சாதறகுரியா, 24
சாறு - ரசம, 34
சானறவா - அமைநதவா, 41, 154, 190
சான்றாணமை - பல குணங களாலும நிறைநது அவற்றை ஆடற்றன்மை, (குறள் அதி 99 பரிமே உரை) 126, 142, 179
சானறோா, 58, 68, 100, 126, 133, 151, 152, 153, 165, 179, 356, 357, 368.
சானறோா கொடுத்தா ரெனப் படுஞ்சொல - சற்பாததிரத திறகொடுததாரெனறு சொல் லபபடும சானறோருடைய புகழ்ச்சிச்சொல, 100
சிகை - குடுமி, ஈணடு ஒரு கவள அனனததிற்கு ஆயி னது 1
சிதா - வண்டு, 394
சிதலை - கறையான, 147, 197
சிதன மணடிற்றாயினும - கறை யான மொயததாயினும, 147
சிதைததாங்கு - அழிததாற்போ ல 179
சிதைநது - ஒழுககநதவறி, வரம் புகடநது, 71, 156
சிரல - சிச்சிலிபபறவை, 395
சிலலை - இழிவு, (இழிவான வேசைககு ஆகு பெயா) 377
சில நாளடிபபடிற கலவரையு முணடாம நெறி - சிலநாள காலடிபபடுமானால கறபாறை யிலும வழிதோனறும, 154
சிவல, 122
சிறறம - சிறியதருமம, 272
சிறததல - மிகுதல, 104, 232
சிறநதககாற சீரிலாா நடபு - நல் லோரலலாதாா நேசமமிகுமா யின, 232
சிறபபிறறணிபபாருமில - மிகு மாயின குறைபபாரிலலை, 104
சிறபபு - சிறபபினையுடைய தவ வொழுககம, 62
சிறியவா கேணமை நாணிழற் போல விளியும, 166
சிறியாா சிறுமையுந தோனறா தாம பெரியாா பெருமை யைச சாாநது, 177

சிறியார் தொடர்பு தானே தே-
யும், 125
சிறுகர் - குறையர், 110
சிறுகாலை - இளம்பிராயம் 328,
முற்காலம், 35, 110 [170
சிறுதகைமை - தலைவணக்கம்
சிறுநோக்கு - அவமதித்த பார்-
வை, 298 [130
சிறுவரை - சிறிதுகாலம், 24,
சிறை - அணை, 222, பக்கம், 147
சின்மொழி - சில்வாய் சொல்,
மெத்தென்ற சொல், 362
சினம், 68, 164, 178
சீர்கொண்ட சான்றோர் சினம்
தானே கணியும், 68
சீர்மை - விழுப்பம், 176
சுட்டுக்கோல் கொல்லன் கருவி
யுள் ஒன்று, 208 [யன், 394
சுடர் - ஒளி, 189, 398, சூரி
சுடுகாடு, 121
சுடுதலால், 63, 129
சுடுதற்கு மூட்டிய தீ, 224
சுரத்தல், 279
சுரம் - பாலைநிலம், 5
சுரும்பார்க்குங்காடு - வண்டுகள்
ஒலிக்கும் கானம், 122
சுரைவித்துப் போலும் பல், 315
சுற்றுக் கோட்புகல் - சுற்றிக்
கொள்ளப்படல், 96
சுனைத்து எழுதல் - தினவு
கொண்டு எழுதல், 313
சூத்திரம், 314
சூழாதெழுநெஞ்சே - ஆலோசி
யாது எழும் மனமே, 55
சூன்றிடல் - தோண்டுதல், 44
செக்கர் - செவ்வானம், 397
செக்கூர்ந்து கொண்டார் - செக்
குச் செலுத்திப் பொருளீட்டி

ஞர், (வாணிபர்) 374
செங்கண்மால் - இந்திரன், 373
செங்கொள், 387
செதும்பு - ஊற்றுச்சின்னீர், 128
செந்நெல், 367
செப்பு, 126 [331.
செம்மாப்பு - இறுமாப்பு, 50,
செம்மை யொன்றின்றி - நல்
லொழுக்கம் சிறிதுமின்றி, 85
செய் - வயல், 218
செய்குரு - செய்யாத, 362
செய்கை - செயல், 127, வேலைப்
பாடு, 147
செய்தொழிலாற்ற கீழ்க்களைக்
கணப்படும், 347, 350
செய்தொழுகியவவும் - செய்து
ஒழுகியனவும், 171
செய்ந்நன்றி கொன்றாரிற் குற்ற
முடைத்து, 111
செய்வர் செயற்பாலவை, 147,
153, 185
செயற்பால செய்யார் விடினும்-
செய்யத்தக்கன செய்யாது
விட்டாலும், 97
செயற்பாலவை-செய்யத்தக்கன,
147, 153, 185 [358.
செயிர் - குற்றம், 50, துன்பம்,
செயிர் தீர்க்கும், 50
செயிர் வேழம் - (பகைவரை)
வருத்தவல்ல யானை, 358
செல்சுடர் - அஸ்தமிக்கின்ற
சூரியன், வீழ்கின்ற சூரியன்,
394
செல்லாமை - வறுமை, 148
செல்லாவாம் செற்றார் சினம்-
பகைவர் சினம் பலியா, 178
செல்லாவாம் நல்கூர்ந்தார் சொல்
115

செல்லாவிடம் - பொருளில்லாத காலம், 149
செல்வம் 1, 2, 8, 53, 93, 119, 170, 185, 251, 261, 267, 272, 274
செல்வம் சகடக்கால் போல வரும், 2
செல்வம் விடுக்கும் வினையுலக்கத் தக்கால், 93
செல்வமொன்றுண்டாக வைக்கற்பாற்றன்று, 1
செல்வர் - செல்வமுடையர், 8, 115, 170, 270, 277, 296, 368.
செல்வரைச் சென்றிரவாதார்- பெருமுத்தரையர், 296
செல்வழி - போகுமார்க்கம், 154, மறுமை, 8
செல்வுரைக்குமாறு - ஏற்குமாறு உரைக்கும் வகை, 313
செல்லிய - செல்ல வேண்டி, 399
செவ்வனேர் நிற்றல் - நன்றாக நேர் நிற்றல், 148
செவ்விகொளல் தேற்றாதாங்கு- ருசியை அறிந்து கோடலைத் தெளியாததுபோல, 322
செற்றார் - பகைவர், 178
செற்றம் - வருந்தியும், 10
செறிந்தவுடம்பினவர் - திணிந்த பிறப்புடையவர், 380
செறிப்பில்கூரை - கட்டுக்களெல்லாமற்றுப் பிரிந்த கூரைவீடு 231
செறிவுடையார் - அடக்கமுடையவர், 312
செறு - வயல், 222
செறுதல் - கோபித்தல், 4, 134, 164
சேக்குதல் - உறங்குதல், 319
சேக்கை - உறங்குமிடம், சயனம் 30
சேடியர் - வெள்ளாட்டிகள், 354
சேண் - தூரம், 30, 164, 181, 263
சேதனம் - அறிவு, 106
சேமா - இடபமாகிய விலங்கு, 377
சேர்கலர் - சேரமாட்டார், 121
சேர்தும் - இடைவிடாது நினைப்போம் (கடவுள்)
சேர்ந்த வினைத்தர விழைப்பவோ, 180
சேர்ப்ப - கடற்கரையையுடையவனே, 73, 97, 98, 107, 108, 117, 138, 146, 166, 168, 194
சேர்ப்பன - நெய்தல் நிலத்தலைவன, 242
சேவல், 48
சேறு - சாரம், 106
சேனைத்தலைவர், 3
சொல்லளவல்ல - சொல்லின் மாத்திரையல்ல, 195
சொல்லாதிருப்பது நாண - அறியா திருப்பதே நாணத்தக்கது, 299
சொல்லாமையுள்ளுமோர் சோர்வச்சம் - சொல்லாதிருந்த விடத்தும் தவறிச் சொன்னோமோ என்பதாக அஞ்சும் அச்சம், 145, இது மாவளத்தான் தான்பிழைத்தான்போலத் தாமப்பல் கண்ணனார் முன் அஞ்சிய அச்சம்போன்றது, (புறம் 43 பார்க்க)
சொற்பழி தலையெல்லாம் அஞ்சி விடும் - தலையாயார் சான்றோ

ர்கூறும பழிச்சொற்கு அஞசு வா 297
சொனஞானம் சோர விடல - சொலலத்தக்க ஞானோபதேச தனைச்செய்யாதொழிக, 311
சோதிடம, 52
சோாநத நடை - தளாநதொழுகும மல ஜலம 13
சோாவு - மறதி, 145
சோரவிடல - விடுகினறவாறு
ஞானமுமல ஒருகாலைககு ஒருகால ஒயவிடுதல 311 (குறள் 818உரை பரிமே)
சோலைபபயன மரம - சோலையி லுள்ளபழமரம 17
ஞாயிறு - சூரியன, 7, 89
ஞாலம - உலகம, 72, 148, 296
ஞாலம விளககுஞாஉ கிஙகள் - உலகததைப பிரகாசிககச செயயும சநதிரன 148
ஞானறு - போது, 14
ஞெமிர்த்திடுதல - தழுமபாகுதல, 237 [ல. 237
ஞெமுக்குதல (பா) - அமுககுத
தககவா, 112 [259, 327
தககார, 38, 80, 112, 250,
தககாாகேடு எணணறக 80
தக்கார கை அறபபயன பட்டக கால்வான சிறிதாப போாதது விடும, 38
தககோலம - வால்மிளகு 43
தகடு - புறவிதழ 266
தகா - ஆட்டுககிடாய,376, 378, உடை, 156, 257
தகாககோடு ஆயினள - ஆட்டுக கிடாயின் கொமபுபோலததி ரும்பிவிட்டாள், 376, 378
தகல்வேண்டா - தகுதிவேண் டாவாம, 167
தகவு - தகுதி 241
தகுவது - தககது, 223, 226
தகைததது - தனமையையுடைய து, 101, 138, 192
தஙகருமமுறறுநதுணை - தமகாரி யம முடியும அளவும, 231
தடடுதல - அடிததல், 355
தடம - விசாலம, கோட்டம் 116, பெருமை, 378
தடி - மாமிசம, 46
தடுமாறறத தெலலையிகந தொரு வுவாா -மயககததின முடிவை ககடநது நீஙகுவாா, 33
தடுமாறறம - சுழறசி, மயககம, 27, 33, 140, 191
தடுமாறுதல - சஞசாரஞ செயத ல, 191 [209.
தணகோதை - குளிாநதமாலை,
தணசோபப, 73, 97, 98, 107, 108, 138, 146, 166, 194, 227, 242, 249 391
தண்டாச சிறபபிறறம மின்னுயி ரைததாஙகாது - கெடாதசிற பபாகிய தவவொழுககததிலே தம இனிய உயிரை நிறுததா து, 62
தணடி - விலகி, 324
தணடுதல - நீஙகுதல, 62. 324.
தணனேறு - சோலைஊனறி ,14
தணணமபடும - சாபபறை ஒலி ககும 6
தணணீர், 139
தண்புறகை - குளிாநதகூழ்,210
தணவயல - குளிாநதவயல், 389
தணியாதபிததன - தெளியாத பைததியமுடையான, 340
தநதை - பிதா, 197, 237, 253.

367 [137,
தமமுட்குழீஇ - தம்முள் கூடி, 367
தமமுடமபினா - தமககேயுரிய உடமபுடையாா 379
தமமுழை - தமமிடம, 159
தமமுனடககிக கொளளல - தமம னததுன அடககிக கொளக, 229
தமமைததாங கொளவது கோள னறு - தமமை தாமே பெரிய வராகமதிததுககொளவதுதகு தியனறு, 165
தமமை யிகழ்வாரைத தாமவரின முனனிகழக - தமமைப பழிப பாரை அவா தமமைபபழிபப தனமுனனமதாமபழிகக,117
தமமொடு செலவது தாம செயத வினையலலாற் பிறி தில்லை 120
தமதாயபோழ்து, 278
தமா - பநதுககள, 30, 77, 87, 283, 379 [87
தமாபரீஇ - பநதுககள இரஙக,
தமரலலா - பநதுககளலலா 379
தமராயாா மாட்டு, 207
தலை - முதனமை, 79,365
தலைககூடபபெறுதல - சேரப பெறுதல, 162
தலைததாநது - தலைபுடைநது 257
தலைநககியனன துடைதது, 87
தலைநிலததுககற்றுணாநதோரை வைககபபடும - கற்று அறிநத வரை முதனமையான இடதது வைககபபடும,*133
தலைநிறையப பூச குடிப பொய்ககோலஞ்செயதல, 43
தலைப்படுதல்-பொருநதுதல்,139, 160, 291, உய்தல், 272
தலைமககளாகற் பாலா - உததம
ராதற்குரியாா 205
தலைபாகசசெயவானுநதான - முதனமையோனுகத தன்னைச செயவானும தானே, 248
தலையாய சானறோாமனம, 298.
தலைவருதல - பொருநதுதல,57, 79, 141, 198
தவங கலவி யாளவினை எனறிவ றருனுதங குலம, 195
தவசி - தவமுடையான, 99
தவததாறறவஞ செயயாதாா - தவஞசெயதகாணமாக இபபிற பபில தவஞசெயத விலலாத வா, 31
தவததின முனனிலலாதாம பாவம, 51
தவலரும தொலகேளவி - தவறு தறகரிய பழைமையான நூற கேளவி, 137
தவறநிலை - பிழையிலை, 69
தவறு, 69, 191
தழஙகுதல - ஒலிததல, 339
தழீஇநதழீஇநதண ணமபடுமே - சாபபறறை 'தழீம' 'தழீம' எனறுஒலிககும 6
தளையுமவிழநதன - கடடுமதளாநதன, 12 [101
தறசெயத - தனனைச செயத,
தறசோநதாா - தனனைசசோநதவா , 93,150, 170
தறசோநதாா அலலல களைபவெனின, 170
தறி - முளை 257
தனகாய பொறுககலாக கொமபு - தனகாயைத தாஙகமாட்டா கிளை, 203
தனதாகததான கொடான 278.
தாககருநதன்பம - தாஙகஇயலா

தஞுன்பம, 57
தாககிமுலைபொருத அகலம் - மோதி முலைதாககிய மாாபு, 390
தாஞசெயவினை யலலாறறமமொ டுசெலவது பிறதிலலை 120
தாஞ்சோநத வினததால ஒருவ ா இகழபபடுவா 180
தாமபெறற யாககையா லாய பய ன கொளக, 48
தாமவரையாது - இவவளவென றுதாம கணககிடாமல, 98
தாமவேணடிநகொணடாா கொ டாபபு - தாமவிருமபி ஆககிக் கொள் டவா நடபு 222
தாமாம பலா்னகை பெறப - பலராலதாம நகையைப பெறு வா 377
தாமாயிறகாணவே கறபழியுமெ னபாா - தாமோவெணில கண டாற கறபுஅழியும எனநினை பபா, 293
தாமுமவாிறகடை - அவரை ஒப பத தாமும அதமாாவா 227
தாமுளராககேடினறு - சாமசிவி ததிருககுமளவும கேடுறுவதி லலை, 132
தாய தாயககொணடு ஏகும - தா யையே குறிததுததாவிக கொ ணடுபோகும, 15
தாயநாடிக கோடலை - தாயைத தேடிககொளளுதலை, 101
தாயததவா - தாயாதிகள, 278
தாயலற - பெற்றவள்கதற, 20
தாா - மாலை, அதுதோளிலணி வது, 392
தாரம-மனைவி, 81, 82 [தல், 72
தாிததிருததல - பொறுத்திருத
தாழததல - தாமதிததல, 235
தாழவினறித தனனைசசெயின - தாழவுறாமல தனனைச செய் துகொணடால, 192
தாள - அரை, 261, முயறசி, 191, 200
தாளாணமை - முயறசியை ஆ ளுநதனமை 200
தாளாளாககு உணடோ தவறு - முயறசியுடையாாககுத தவறு உணடாவதிலலை, 191
தானகெடினும தககாாகேடு ணணறக, 80
தானசிறிதாயினுந தககாா கைப படடககால அறபபயன வான சிறிதாப போாததுவிடும, 32,
இஃதுஎறறற சிறபபுககு உதா ரணம, (தொல பொருள கு 75 நச)
தானைககோடடழகு - வஸதிரத தினகரையழகு, 131
திகழதல - மிகுதல, 389
திஙகள - சநதிரன 148, 151
திணணறிவாளா - உறுதியான அறிவினா, 27
திமிாதல - பூசுதல், 397
திரட்டுதல உருணடைவடிவா கசசெயதல், 103
திரளகால - திரணடகால, 199
திரளகாலுளையலாி - திரண டகாமபுடைய குதிரைபபிடாி மயிாபோனறபூ, 199
திரு - செலவம, 57, 167, 291, 304
திருமகதுகை - செலவபலம, 291
திருவததவா - செலவா, பாககி யசாலி, 57 [194
திரையலைததல-அலைமோதுதல்,

திளைத்தல் - இடைவிடாது பயிறல், 161 [138
தின்றற்று தின்றாற்போலும்,
தினைத்துணையர் - அற்ப அளவுடையார் 105
தீக்கூற்றம் - தீயயமதூதன் 5
தீங்கூக்கல் - தீங்கினைமுயன்று செய்தல், 69
தீண்டுதல் - அடைதல் 109
தீப்பட்டக்கால் சந்தனமும் வேங்கையும் வேம் 180
தீப்புலவன் - வசைகூறும்புலவன், 312
தீயவை ஒருவுமின் - தீயவைகளை நீக்குமின், 36
தீயாரேகண்மை வெறுமின், 172
தீயினஞ்சேரச் சான்றாண்மை கெடும் 179
தீர்த்தமாம் - புண்ணியதீர்த்தமாகும், 175
தீவளி - சுழல்காற்று, 19, 179
துக்கத்துடங்கி - துக்கத்துக்குக் காரணமாகிய ஸம்சாரத்திற் பொருந்தி, 121
துக்கத்துள் நீக்கிவிடும் - துக்கத்தினின்றும் நீக்கிவிடும் (துக்கமாவன: காமம், வெகுளி, மயக்கம்) 190
துக்கத் தொழுநோய் - துக்கந்தரும் குட்டநோய். 123
துகடீர்பெருஞ்செல்வம் - குற்றந்நீர்தற்கு ஏதுவாகிய பெருஞ்செல்வம், குற்றமாவது விருந்துகண்டு ஒளிக்கும் குற்றம், அது தீர்தற்கு ஏதுவாகியபெருமைபொருந்திய செல்வம் எ-க, 2. [264
துகில் - மெல்லிய வஸ்திரம்
துச்சாரி - தீயவழியிற் செல்லுவோர், 84
துஞ்சினார் - இறந்தார், 21
துடி - உடுக்கை, 388
துடியின்வலக்கண் அனையார் - துடியின் வலப்புறத்து அடிக்குமிடம்போலப் பயன்படுவார் 388
துடியினிடக்கண் அனையர் - துடியின் இடப்புறத்து அடிக்குமிடம்போலப் பயனின்றி இருப்போம், 388
துணிவொன்றி - துணிவுகொண்டு, 55 [136, 140
துணை - அளவு, 75, 94. 105,
துப்பு - வலி, 241
துப்புரவு - நுகர்ச்சி, 87, நுகரப்படும் உணவு 289
துய்க்குமிடத்தச்சம் - அனுபவிக்கும்போது அச்சம், 83
துய்த்தல் - அனுபவித்தல், 83, 93, 273
துயராண்டுழவார் - அப்போது துயருறார், 35
துரும்பு, 35
துவ்வா - அனுபவித்து, 256. 366
துவை - துவையலுணவு, 217
துழாய் - துழாவி, 311
துளித்தூண்முட்டுமாங்கீழ், 64
துளக்கம் - கலக்கம், தளர்ச்சி, 189, 371
துற்று - உணவு 190
துற்றுவார் - உண்பார், 190
துன்புறூஉம் பெற்றிதரும் - துன்பமுறும் தன்மையைத்தரும், துன்பந்தரும் என்றபடி, 235
துன்னியார் துய்ப்பார் - அணுகியவர் அனுபவிப்பார், 167

துனனுதல - நெருஙகுதல், 76,
167, 226 [327
தூஙகி - தஙகி, பொருநதி, 121,
தூணி, 387
தூறறுதே - தூற்றும, (ஏகாரம எதிாமறை), 75
தெஙகு, 216
தெரியததெரியும தெரிவிலா - தெளிய ஆராயும ஆராயசசியிலலா, 168, 247
தெருணடவறிவினவா - தெளிநதஅறிவினவா, 301
தெருமருநது - சுழனறு 151
தெளளிதின - தெளிவாக, 135
தெளிவுபறறி எதிாகாலம இறநதகாலததாற கூறபபடடது சுறறுனைததாருமாறு, 398, விரைவுபறறிநிகழகாலம இறநதகாலததாற கூறபபடடது செனறன செனறன வாழநாள, 4 [50
தெறறென - தெளிய, தோனற
தேஙகமழ நாறறமிழநதாஙகு - இனிமையாகக கமழகினற பரிமளததை இழநதாறபோல 199
தேசு - ஒளி, 105
தேம - ருசி, 199, 375
தேயவொரு மாசுறின - அழிவா ஒரு குறறமுணடானல 151
தோகிறகும பெறறியரிது - தெளிநதறியும தனமை கூடாது 352 [யும சகதி, 127
தேருநதுணைமை - ஆராயநதறி
தேவரே தினனினும வேமபு என்றவழி, உமமை உயாவு சிறபபு, 112
தேறறு - அறியாத 274
தேறறுவொழுககம - தீயொழுககம, 75
தேற்றும புலவா-பிறாஜயஙகளைத தெளிவிககவலல புலவா 318
தேனீ, 10 [121.
தொகக - தொகுதியான 37,
தொடாபு - நேசம 113, 125, 138, 166
தொடி - வளையல், 111
தொடுததல - வளைததல, 5
தொணடாயிரவா - ஒனபதினாயிரமபோ, 284
தொலசிறபபு - பழையசிறபபு, 137, 195
தொலலை - பழைமை, 101
தொலலைவருணம - பழைமையானஜாதி, 136
தொலைசசுதல - அடிததுககொலலுதல 300 [52
தொலைவிலலா - முடிவுஇலலா,
தொழுததை வெளளாடடி, 326
தொழுநோய -குடடநோய, 123
தொனமை - பழைமை 216
தோட்கோபபு - தோளிறகோககபபடும கடடமுது போனற அறம,20,328 தோட்கொட்பு எனறு பாடஙகொணடு, தோளிறகிடநது சுழலும கட்டமுது எனபது ஒருபழையஉரை.
தோடட - தோண்டிய, 215
தோடபுடைககொளளா - தோளததடடிககொணடு, 312
தோணமரீஇ - தோளைபபுணாநது, புணாநது எனறபடி, 85
தோணியியககுவான - தோணி ஓட்டுவோன, 136
தோயவரும - முயஙகவரும் 387

தோல, 44, 46, 322

தோளைவைத்து அணேமேற் கிடநது-சயனததில தோளைவைததுப படுதது 394

தோளி - தோளேயுடையாய, 47

தோற்பை - தோலாகியபை: (உடமபுஎனறபடி) 26.

தோற்றஞ்சாலஞாயிறு - விளககம அமைநத சூரியன 7

தோனறியககால உணடானஞல 2

நககுதல, 87, 377

நக - இகழநது சிரிககககடவா, 230, 238

நகுதல - மகிழ்தல, 137, 324

நகும - எளளும, 273

நகை - இகழ்சசி, 377, விளேயாட்டு, 187

நகையேயும வேணடாத நலலறிவிஞாகட் பகையேயும பாடுபெறும, 187

நசசியாா - விருமபிவநதவாகள, 299 [299

நச்சுதல - விருமபுதல, 82, 96,

நசசுவாாசசோா - விருமபுவாரை அடையா, 82

நசை - விருபபம, 111, 263, 365 381, 385

நசைஇ - விருமபி, 32 222, 286

நட்கபபெறின - நட்புசசெயயக கூடுமாயின, 174

நட்டாாககும, 271

நட்பாட்சி - நட்பை ஆளுநதன்மை, 215

நட்புநாா - சிநேகபநதம்,12

நடுககுறறு - நடுககமெலடுதது, 93

நடுவணது - நடுவுளளள தான பொருள 114

நடுவூர் - ஊாநடு, 96

நடை - ஒழுககம், 343, சலமலிகளள, 13, செலவம 343

நணபாற்றி நட்கபபெறின - சிநேகம செயயும தனமையைச செயது சிநேகிககக கூடியுமாஞல, 174

நநதிய - பெருகிய, 179

நநதும - சிறககும, 125

நமபறகபிறனறுரம நாணுடையாா - பிறாமனேவியை நாணமுடையாா விருமபாதொழிக, 81

நமபுதல - நசைகோடல, 81, 87

நயததல - விருமபுதல, 215

நயபபாரு நடபாருமில - விருமபி நடபாா யாருமிலலே, 215

நயமிலறிவினவா - நீதியோடு படாத அறிவிலலாதவா, 162

நயவாதுநிறகுநிலே - நனமைபயவாது நிறகினற நிலே, 267

நரமபு, 46, 153

நரமபெழுநது நலகூாதல - நரமபு தோனறுமாறு வறுமை உறுதல, 153

நரிமா, 152

நரை - இடபம, 186 கேசம வெளுததல, 11

நலகுரவு - தரிததிரம, 267, 275

நலகுவாா கட்டேநசை - கொடுபபவாகணணே விருபபம உளதாகும, 263

நலகூாதல - வறுமையுறுதல, 115, 153, 242, 270, 277, 296, 298, 301 [129

நல்லகருமமே கல்லாாகட் டோவு, நலல குலந தலேபபட்டவிட்டதது - நல்ல குலததுபபிறநதாரைக கூடியபோது, 160

நல்லகொளல் - நல்லநூறபொரு ளைககறறுககோடல், 136

நலல செயவாாககுத தமா அரிய ரோ - நனமையைச செயகிற வாககு நட்பினா இலலை யோ, 77

நலலவைசெயயி னியலபாகும - நறகருமஙகளைச செயதால் இயலபெனறு கொளளபபடும், 144

நலலவை வேணடினும வேண டாவிடினும - நறபயனைவிரு மபினும விருமபாதொழியினு ம, 109

நலலறிவினாகட பகையேயும பாடுபெறும - நலலறிவாளரி டம பகையும பெருமையடை யும 187

நலலாண மகறகுககடன - நலல முயறசியை யுடைய புருஷ னுககுககடமை, 202 [41

நலலாய - நனமைவாயநதவளே,

நலலார - நலல குணமுடையம களிர, 12, 188

நலலாருநதியும கேட்பா - நல லஅறிவினாமனம நொநதும கேடபா, 155

நலலாரு மஃகினா - அழகியமனை வியரும அனபுகுறைநதாா,12

நலலாவின கனறுயின நாகும விலைபெறூஉம - நலலவழிப பசுவின கனறுஎலல சிறுகன றும பெருவிலைககுபபோகும, 155

நலலொழுககஙகாககுந திருவத தவா - நலலொழுககம கெடா மல் ஒழுகும பாககிய முடை யவா, 57

நலவரை நாட, 154

நலவினை தீாவிடததுத தீது நிற கும - நலவினை ஒழியுமிடத்து பபாவம நிறகும், 51

நலம - அழகு, நனமை, 167, 179, 286, 333

நலமாடசி நலலாரைச சாாநது - நறகுணததால மாட்சிமையப டடபெரியோரைச சோநது 175

நலவா - நலலவா, 188

நலிதல - வருததுதல, 308

நவை - குறறம, 295

நளளாதாா - பகைவா, 207

நள்ளாது - நேசியாது, 128

நளளாாறிவுடையாா - அறிவு டையாா சோாா, 262

நளிகடல - நீாசெறிநதகடல, பெருஙகடலுமாம 166, 242 (புறம 26)

நறகாய உதிாதலுமுணடு, 19

நறசாாவு - நலலோாசிநேகம,171

நறவுயிாததல - வாசனைவீசுதல, 108

நறுநுதலாள நனமைததுணை - ப ரியஙகமழும நெறறியினையு டையாள நலலறமான இலல றததிறகுததுணை 381

நனமககள பககநதுறநது - நல லோரைததுறநது, 266

நனமை வடயபாயவிடல நனமை யின எலலையில நிறக, 188

நனறு - அறம, 130

நனறிகொனறா - உதவிசிதைத தவா,111

நனறிலநனறறியாா மாட்டு - நன றியை அறியாதாரிடம நன மையிலவாம, 344

நன்றே - நீதி, 24; ஏகாரம் எதிர் மறை, நன்மையே, 294

நன்னெறிசேர நமக்கு - நமக்கு நற்கதி உண்டாக, 55

நனிபெரிதும்-மிகப்பெரிதும், 17

நாகம், 66, 164, 240

நாகு - இளங்கன்று, 115

நாட்கேட்டுக் கலியாணஞ் செய்தல், 86

நாட்டம் - ஆராய்ச்சி, 18

நாட், 77, 79 113, 127, 128, 154, 161, 186

நாடன், 10, 71, 76, 77, 79, 113, 127, 128, 154, 161, 185, 203, 212, 223, 228, 231, 232, 234, 239, 283, 285, 290, 307, 319, 343, 344, 348, 353, 369,

நாடி - ஆராய்ந்து, 230

நாடிக்கோடல் - தேடிக்கொள்ளுதல், 101

நாடின - ஆராயின, 370, 271

நாடு - தேடு, 15, 101, 225

நாண் - மெய்யினொடுக்கம், 385, வெட்கம், 88, 155, 314, 323

நாணல்பரிந்து - நாணுதற்கு இரங்கி, 155

நாணி - மானத்திறக்குஞ்சி, 241

நாணிழல் - (நாள் + நிழல்) காலை வேளைநிழல், 166 [ர், 81

நாணுடையார் - மானமுடையார்

நாணுடையாள் பெற்றநலம் - நாணமுடைய குலஸ்திரீ பெற்ற நற்குணம், 386

நாணுப்பட்டல் வெட்கப்பட்டல், 88

நாத்தினனும் நல்லசுனைத்து - நாவினை அரித்ததினனும் நலத்தினைமை யுடையது, 335

நாப்பாடம் - செவி ஏறக் கற்ற பாடம், 321 [345

நாய், 70, 213, 218, 254, 322,

நார் - கயிறு, 12, 26, 153

நாரத்தொடுத்த ஈரக்கிலென, 26

நாரற்றன - பந்தமற்றன, 12

நாலாறுமாறாய் - நான்குபுறமும் வழியாய், 383

நாவாய் - கப்பல், 224

நாவின்கிழத்தி - ஸரஸ்வதி, 252

நாவினோர், 256

நாழி-இரண்டுபடி கொண்ட அளவை, 7

நாளவாய் - விடியற்காலம், 207

நாளுண்ணுனும் - வாழ்நாளை உண்ணும், 7

நாளும் தலைப்படுவார் - தினமும் அடைவார் 139

நாளும் வரிசையாகத்துய் - தினமும் கிரமமாகவளரும், 125

நாறா - மணங்கமழாத, 266

நாறினும் - கமழ்ந்தாலும், 259

நானம் - கஸ்தூரி, 294

நிகரல்லா - சரியொவ்வாதவா, 64

நிச்சல் நினையுங்கால் - தினமும் நினைக்கும்போது, 81

நிரப்ப - திருப்திசெய்விக்க, நிரப்பச்செய்ய, 306

நிரப்பு - பொருள்தேடுதல், தரித்திரம் என்றபடி, 282, 287

நிரயத்துன்பம் - நரகயாதனை, 84

நிரயம் - நரகம், 58, 84, 233

நிரை - மந்தை 319, வரிசை, 111, 288

நிரைதொடீஇ - வரிசையான வளையல்களை யுடையாய், 111

நிரைமனை - வரிசையான வீடுகள், 288

நிலநலத்தால் நந்தியசெல் - நிலத்தின் வளத்தால் செழித்தசெல், 179
நிலமிசைத்துஞ்சினார் - உலகத்தில் இறந்தார், 21
நிலவரார் நிலமிசைமேல் - உலகத்து இறவாது நிலைத்திரார், 22.
நிலாப்பாரிக்குந் திங்கள் - நிலா வைப்பரப்பும் சந்திரன், 151
நிலைமையில் நெஞ்சம் - சஞ்சலப்புத்தி, 87
நிலையாது நீத்துவிடும் - ஸ்திரமாயிராமல் நீங்கிவிடும், 28
நிலையாமைகண்டு நெடியார் துறப்பார் - ஸ்திரமில்லாமையைக் கண்டு தாமதியாமல் துறவு கொள்வார், 53
நிழற்பயந்தாங்கு - நிழலைக்கொடுத்தாற்போல், 38
நிற்றியோ போதியோ - நிற்கின்றனையோ போகின்றாயோ, 376
நிறந்தெரிந்து தோன்றுந்தாம், 177
நிறம்வேறும் - ஒளிகெடும், 183
நிறுப்பான் - நிலைநிறுத்துவான், 248
நிரூடம் - நிறுத்தும், 57
நிறைப்பெருஞ்செல்வம் - நிறைந்தபெருஞ்செல்வம், 360
நின்றிலக்கும் - மிக்குத்ததும்பும், 128
நின்றன நின்றனநில்லா - ஸ்திரமாயின எல்லாம் நிலைத்திரா, 4
நின்று வீழ்ந்தக்கதுடைத்து - நின்றுபோன்றிருந்து வீழ்ந்தாற்போலும், 102
நின்றுழி நின்றே - நின்றவிடத்து நின்றும், 183
நின்றோடிப்பொய்த்தல் - கொடுப்பான்போலவிருந்து காலஹரணம் செய்து இல்லையென்றல், 111
நினைப்பக்கிடந்ததெவன் - ஆலோசிக்க என்ன காரணமுண்டு, 105
நினைப்பவருவதொன்றில்லை - ஆலோசிக்க வருகின்றதொன்றுமில்லை, 265
நீக்கல் - விலக்கல், 104
நீங்குப்புள் - விலகும்பக்ஷிகள், 30
நீசர் - கடையர், 68
நீட்டித்துநிற்குமெனின் - நெடுங்காலம்நிற்குமாயின், 40
நீட்டேனேல், 238
நீண்ட - வளர்ந்த, 236, 254
நீணிரயத்துன்பம் - நெடுங்கால நரகயாதனை, 84
நீணிலம் - நீண்டபூமி, 27
நீர் - குணம், 236
நீர் கொண்ட வெப்பம்போற் றானே தணியும் சான்றோர் சினம், 68
நீர்த்தன்றி - தகுதியன்றி, 70
நீர்மை - நற்குணம், 44, 112, 287, 382
நீரல்ல - தகுதியல்லன, 64, 72
நீரல்லார் - குணமற்றவர் 64, 72, 236
நீராய்நிறந்தெரிந்து பால் தோன்றுந்தாம், 177
நீருட்குளித்து முயலாகும் - நீரிலுள் குளித்தும் பிழைத்தல் கூடும், 90
நீருமமிழ்தாயவிடும் - நீரும் அமிர்தம்போல இனிக்கும், 200

நீரொழியப் பாலுண்குருகில் - நீரை ஒழித்துப்பாலை மாத்திரம் உண்ணும் அன்னம்போல, 135

நீள்கடற்றண்சோப்ப, 108

நீள்சோலை, 84, 108, 234, 391

நீள்வரை - நீண்டமலை, 226

நீறுற்ற பையவிந்தநாகம் - விபூதியினாலே படம் அடங்கிய பாம்பு 66

நீறு - விபூதி, 66, 266

நுங்கு சூன்றிட்டன்ன கண் - நுங்கினைத் தோண்டினாற் போன்றகண், 44

நுணுக்கம் - அடக்கம், 352

நுனிநீக்கித்தாரில் தின்றன்ன - நுனியை நீக்கிவிட்டு அடிக்கணுவிடம் தின்றாற்போல, 138

நுனியிற்கரும்பு தின்றற்று - கரும்பின் நுனியில் தின்றாற்போலும், 138 [கொள்ள, 136

நூல்கற்ற மகன்றுணையா நல்ல

நூறி - நசுக்கி 156

நெஞ்சுட்க - நெஞ்சு திடுக்கிட,49

நெடியார் துறப்பர் - நீட்டியாராயத்துறப்பர், 53 [107

நெடுங்கடை - பெரியதலைவாயில்

நெடுமொழி - பெரும்புகழ், 'நெடுமொழியெங்கணவன்' என்பது (வெண் மா) வஞ்சினமொழியுமாம், 236

நெய்தல் நறவு உயிர்த்தல் - நெய்தல் மலர் தேனைக் கக்குதல், 108

நெய்தலறைந்தன்னநீர்த்து - சாப்பறை கொட்டினாற் போலுந் தன்மைத்து, 39

நெய்தேய்ந்தவிட்டது இருள் பரத்தல, 51, 57

நெய்பாலயிர் காயம் - நெய்யும், பாலும், கண்டு சர்க்கரையும், உறைப்பும், 116

நெய்யிலாப்பாற் சோற்றினோர், 338

கெல, 179, 367

நெறியல்ல செய்தொழுகியவவும் - ஒழுக்கமல்லாதன செய்து தீய ஒழுக்கம் ஒழுகினயாவும், 171

நெறியறிந்த நற்சார்வு சார - நன்னெறியை அறிந்த நல்லோரை நட்புக்கொள்ள, 171

நேர்த்து - எதிர்த்து, 64, 67,

நேர்நிற்பினும் - பிரத்தியக்ஷமாக எதிரில் நின்றாலும், 148

நோப்பார்யார் நீணிலத்தின்மேல் - இப்பெரிய உலகில் ஒப்பார் யார், 27

நேரல்லார் - சமானமாக வைத்தெண்ணத்தகாதார், 72

நொய்யதோர் புக்கில் - அற்பமான புகுமிடம், 41

நோக்கியிருந்தேனும் யான் - நோக்கியும் யான் பிராணனைவிடாதிருந்தேன், 359

நோலாஉடம்பு - தவஞ்செய்யாத பிறப்புடையான், பாவியென்றபடி, 258

நோலாஉடம்பிற்கு அறிவுபுகலொல்லா - புண்ணியமில்லாதவனுக்கு அறிவு புலப்படாது. 256 (ப உ) ஒல்லாது என்பாலது கடைக்குறையாய் ஒல்லா என நின்றது எறிகல்லா (395) என்புழிப்போல.

நோவினல்லது - வெறுத்துக்கொள்ளினல்லாமல், 76
நோன்றாள் - வலியமுயற்சி, 198
பக்கத்தார் - அருகிலுள்ளார், 214
340 [266
பக்கம் - பகுதி, 79, 244, 258,
பகடு - ஏர், 2
பகை, 82, 187, 219
பகை பழி பாவ மச்சம் - பகையும், பழியும், பாவமும், அச்சமும், 82
பகையேயும் பாடுபெறும் - பகையும் பெருமைபெறும், 187
பசுஞ்சோலைக்கில்லை யொலி - பசியபனை ஓலைக்கு ஒலிஇல்லை, 256
பசலை - கணவனைப் பிரிந்தகாலத்து மகளிர்க்கு உளதாகும் நெற்றியின் ஒளிமழுக்கம், 391
பசித்தல், 78, 286, 302
பசியது - பசுமையானது, 360
பசும்பொன் - கிளிச் சிறைப்பொன், 347. [310
பசைதல் - அடைதல், 60, 187,
பசைதல் பரியார்மேல் - அடைதலைவிரும்பார் மேலாயினார், 60 [தும், 187
பசைந்தத்துணையும் - கூடியவிடத்
பஞ்சி - செம்பஞ்சுக்குழம்பு, 396
பட்டவை பொருந்தியவை, 108
பட்டினம் - கடற்கரையூர், 250
பட்டினம் பெற்றகலம் - துறைமுகத்தை அடைந்த மரக்கலமுடையவன் மனம் போல அமைதியுடைமை, 250
பட்டுந்திலுமுடுத்து - பட்டுவஸ்திரங்களையும் மெல்லியவஸ்திரங்களையும் உடுத்து, 264
படர்தல் - செல்லுதல், 13, நினைத்தல், 168
படாஅ - உண்டாகா, 142, 169
படாஅவிடுபாக்கறிந்து - செல்லாதுவிடுதலை அறிந்து, 255
படிதல் - ஆடுதல், 331
படுசாந்து - மிக்கசந்தனம், 48
படுதல் - உண்டாதல், 22, 142, 150, 169, 239, ஒலித்தல், 6, 96, 246, சாதல், 255, தகுதியாதல், 9, 37 89, 133, மிகுதல், 27, 48
படுபனை- ஒலிக்கின்றபனை, 96
படுமழை மொக்குள்-மிக்க மழையிலுண்டாகின்ற குமிழி, 27
படை - கருவி, 175, 363
பண்டத்துள் வைப்பதிலார்- பொருளாகமதிப்பதிலார், 50
பண்டம் - பொருள், 13, 48,50
பண்ணப்பணைத்தல் - மிக்கிளைத்தல் 251
பண்பாற்றும் நெஞ்சத்தவர் - மக்கட்பண்பினைச்செலுத்தும் உள்ளமுடையவர், 174
பண்பிலார் - நற்குணமிலார், 78, 159
பண்பு - குணம், 49, 78, 138, 159, 169, 174, 189
பணிவு - வணக்கம், 241, 242
பணை - கிளை, 251
பத்தர் - தொட்டி, 257
பத்தெட்டுடைமை - பத்தாயினும் எட்டாயினும் உடைத்தாயிருத்தல், 281
பதக்கு (அளவு) 387
பதி - உலகம், 137
பந்தம் - கட்டு, 234
பயந்தாங்கு -கொடுத்தாற்போல,

38, 139, பயந்தவிடத்திலே, 79 [17
பயன்மரம் - பழமுடையமரம்,
பயனறுவான் - பயனையறுப்பிக்கமாட்டான், 276
பயனில பொழுதாகக்கழிப்பார் 162
பயனுணரார் வியவும் - பிரயோசனத்தை அறியார் கெடவும், 106
பயின் - அரக்கு, 267
பரக்கும் - பரவும், 68
பரப்ப - மிக, 124
பரல் - சிறுகற்கள், 396
பரவுதல் - பரத்தல், 88, 92,
பரற்கானம் ஆற்றின் - சிறுகற்களையுடைய காட்டுவழியில் செல்லுதலின், 396
பராஅரை - பருத்தஅரை, 246
பரிசு - தகுதி 309
பரிதல் - அறுத்தல், 397, இரங்குதல், 35, 58, 87, 110, 155, 157, 182, 187, விரும்புதல், 60, விரைந்து செல்லல், 149, 220
பரிமா - விரைந்து செல்லுங்குதிரை, 149
பரிவுதூஉஞ் சான்றோர் கடன் - பரிந்து இரங்குவதும் சான்றோர் கடன், 58
பரீஇ - இரங்கி, 87
பரீஇ - கடித்து, விரைந்து சென்று என்றும் ஆம், 220
பருகுதல் - குடித்தல், 240
பருமம் - சேணம், 149
பருவம் - காலம், 274, 358
பருவமெனைத்தள - வயது எவ்வளவு ஆயின், 18
பல்லவா - பலா, 144
பல்லா - பலபசு, 101
பல்லாரறிய - பலரறிய, 86
பல்லாருள் நாணல் பரிந்து - பலர்முன் லஜ்ஜைப்பட்டற்கு இரங்கி, 155
பல்லான்ற கேள்வி - பலவாகநிறைந்த கேள்வி, 106
பல்லென்பு கண்டொழுகுவேன் - பல்லாகிய எலும்பினைக் கண்டு ஒழுகும் நான், 45
பல்லோர்கட்டங்கா - பலரிடம் நிலைத்திரா, 88
பலர்க்காற்றிக் கெட்டுலந்தக்கண்ணும் - பலர்க்கும் கொடுத்து கைகெட்டழிந்த போதும், 185
பலர்நச்சவாழ்வார் - பலரும்விரும்பவாழ்வார், 96
பழவினை - ஊழ், 101, 123
பழி, 13, 79, 82, 84, 108, 144, 302, 312 [கைகள் 312
பழித்தக்க - பழிக்கத்தக்க செய
பழியாகாவாறே தலை - குற்றமாகாதவழியே முதன்மையானது, 79 [ருந்தியவை, 105
பழியொடு பட்டவை - பழிபொ
பறக்கழுதல், 13
பற்றுவிட்டாங்கு - தொடர்புவிட்டதுபோல, 171
பறப்பப்பயின் - கல்லொடு கூடிய அவ் அரக்கு, 267
பறம்பு - கல், 267
பறை, 24, 25
பறையறைந்து கல்யாணஞ் செய்தல் 86
பன்மார்பு சேர்ந்தொழுகுவார் - பல ஆடவரைப் புணர்ந்துதீய ஒழுக்கம் ஒழுகும் வேசையர். 385

பன்றி, 257, 358.
பனிபடுசோலை - குளிர்ச்சிபொருந்தியசோலை, 17
பனைத்துணையா - பனையளவு பெரியவா, 105
பனையன்னா - பனைபோலவா, 96
பாங்கனா - தலைவா, 400
பாசம் - பற்று, பிசாசுமாம், 130
பாடம், 312, 314, 316
பாடு - பெருமை, 105, 187, 252, 281, 292 340
பாணன், 388, 390
பாணி - காலம், 362, கை, 16
பாத்துண்டல் - பகுத்துண்டல், 92, 271
பாதிரிப்பூ, 139 [126
பாம்பகத்துக் கண்டதுடைத்து,
பாம்பின்தலை நக்கியன்னதுடைத்து - பாம்பின் தலையைத்தன் மந்திர சித்தியைப் பலருக்கும் அறிவிக்க நக்குவதனை ஒக்கும், 87 [375
பாம்பு, 87, 126, 148, 220,
பாம்பு கொளினும் - பாம்புபற்றிக்கொண்டாலும், 148
பாய்பரிமா - பாயும் விரைந்த செலவையுடையகுதிரை, 149
பார்த்துழிப்பெயரிலென - பார்த்தவிடத்து எதிர்ந்துவிட்டால் சாலென்னன், 26 [48, 340
பாராட்டுதல் - கொண்டாடுதல்,
பார்க்கும் - பரப்பும் 151
பால் - க்ஷீரம், 116, 118, 135, 177, 206, 240, 258, 321
பாலுண் குருகின் றெரிந்து - (நீரை ஒழித்துப்) பாலையாத்திரம் உண்ணும் அன்னம் போல அறிந்து 135
பாலோடளாய நீர் - பாலோடுகலந்தநீர், 177
பாவம், 51, 82 295, 390
பாவமத்தவத்தின் முன்னில்லாது - தவஞ்செய்யப் பாவம் நில்லாது அறம், 51
பாழ்படுதல், 306
பாற்கூழ் - பாற்சோறு, கூழ்போற்காய்ந்தபால் 321
பாற்சோறு, 322 [121
பிணைத்த - பிணைகளையுடைய,
பிணப்பறை, 23
பிணம், 23, 25, 121, 281
பிணி, 55, 135, 173 329, 363
பிதகா, 52, 340
பித்தமென்றெள்ளப்படுப, 340
பிதற்றுதல், 45 52
பிதுக்குதல் - வெளியேகள்ளிக் கொணர்தல், 20
பிரியப்பிரியுமாம் நோய், 247
பிரியப்பெரும் படர்நோய் செய்யும், 168
பிரிவு, 173 220, 397
பிலந்தலைப்படுதல் - சுரங்கத்தை அடைதல், 160
பிழைநூறு பொறுத்தல் - நூறு பிழைகளைப் பொறுத்தல், 357
பிழைத்ததெவன் - பிழைசெய்தது என்ன, 400
பிழைப்பெய்தோல் - தப்பிப் போக எய்த அம்பு, 152
பிள்ளைத்தாயலறக்கோடல் - தாய் அலறும்படி பிள்ளையை எடுத்துப்போதல், 20
பிறர்நாறத் துற்றுவா - பிணனுலை வரும்பயனை அனுபவிப்பா 190
பிற - வேறு, 105, 134

பிறக்கலான் - பிறவாதவன் 307
பிறங்குதல் - மிகுதல், 343
பிறந்தும் பிறவாதாரில் - பிறந்தாராயினும் பிறவாதவரோடு ஒப்பார் 7
பிறப்பினொன்று என்றுணருமறிவினோர், 173
பிறப்பினுட்பண்பாற்று நெஞ்சத்தவர் - மக்கட்பிறப்பினுள் அம்மக்கட் பண்பினைச் செய்யும் விருப்பமுடையவர் 174
பிறப்பினையாருமுனியார் - பிறவியையாரும் வெறார், 174
பிறர்கடுஞ்சொற்பொறுமின் 172
பிறர்மறையினகட் செவிடாய - பிறர் இரகசியங்களைக்கேளாதவனாய 158
பிறழ்ந்து - தடுமாறி, 110
பிறன்தாரம் நச்சுவார் - பிறன்மனைவியை விரும்புவார், 82
பிறன்றாரம்நம்பற்க -பிறன்மனைவியைவிரும்பாதொழிக, 81
பிறனில்புகல் - பிறன்மனையாளை விரும்பல், 83
பிறை, 125, 241
பின்றை - பின்னை, 23, 36
பின்னரும்-பின் புறத்திலேயும், 92
பின்னையவர் கொடுக்கும் போழ்து, 278
பீடழிக்கும் நோயுள் - பெருமையை அழிக்கத்தக்கநோய்கள் புலவுமுள், 92 [261
பீடிலார் - பெருமையிலாதவர்,
பீடு - பெருமை, 92, 261
பீள் - கரு, 20, 269
புக்கவிடத்தச்சம் - புகுந்தபோது அச்சம், 83
புக்கில் - புகுமிடம், 41
புகல் - விரும்புதல், 42, 83
புகழ், 9, 73, 82, 166, 219, 383
புகழ்தலின் வைதலே நன்று, 219
புகழ்மை, 73
புகழாளர் தொடர்பு, 166
புகற்கரியபூழை-நுழைய இயலாத்துவாரம், 282
புகை, 282
புடைப்பெண்டிர் - வைப்பாட்டிகள், 368 [297
புடைபரந்த - பக்கத்திற் பரந்த,
புண்ணியமோ வேறே - புண்ணியத்தின் விளைவானதுவே றுயிருக்கும், 264 [198
புணப்படுக்கும் - புணருக்கும்,
புணர்கடல் சூழ் வையம் - ஒன்றோடொன்று கூடிய கடல்களால் சூழ்ந்த உலகம், 264.
புணர்தல் நிரயத்தொன்று - கூடுதல் நரகானுபவம்போலும், 233
புணர்தற் கரியார் - கூடுதற்கு அரியார், 162
புணருமொருவாக் கெனின் ஒருவாக்கு வந்து பொருந்துமானால், 144
புத்தோடு - புதிய ஓடு, 139
புதல்வன் மறைப்பக்கெடும், 197
புதவு - வாயில், 99
புதியார், 307.
புதுப்புனல், 370
புதுப்பெருக்கம் - புதுவெள்ளம், 354
புரிந்தவாறு - விரும்பியபடி, 341.
புரிந்தியாப்பார் - அன்புசெய்து நட்பிற்பொருந்துவார், 154

புரை - குற்றம், 11, 161; ஒப்பு, 317
புரைதீரா - குற்றமநீங்காத, 11
புல்லறிவாளர் - அற்ப அறிவினர், 8, 121
புல்லறிவினரோடு நட்பு, 239
புல்லறிவுகாட்டிவிடும், 314
புல்லறிவுதாமறிவதில், 320
புல்லாப் புலப்பதோராறு - புண்ணாந்த பின்பு புலப்பது (காமம் சிறத்தற்கு) ஒருவழி, 391
புல்லாப்புன்கோட்டி, 255
புலவிதழ் - புறவிதழ், 221
புலவீரம் - அற்ப ஈரம், 115
புலவாய் - மான், 149
புலவாய் பருமம் பொறுப்பினும் பொருமுரணுற்றுத் விளைறு, 149 [று, 121
புலங்கெட்ட புல்லறிவாளர் வயி
புலத்தல் - ஊடுதல், 391, வெறுத்தல், 252
புலம் - அறிவு, 121
புலால் புலால்நாற்றம், 97
புலி, 193, 206 [206
புலியுகிர்போன்ற வெண்சோறு
புலமிநதுசே, 32
புழுக்கல் - சோறு, 206
புள், 30, 121 212
புளிவிளங்காய் புளித்தவிளங்காயம்போலாம், 328, சிந் 1553
புற்கை கூழ் (இழிந்த உணவு என்றபடி) 206, 210 [171
புற்பனி - புன்மேற் பனித்துளி,
புறங்கடை - வாயின்புறம், 293
புறங்காடு - சுடுகாடு, 45 -
புறங்கூற்றின் மூகை, 158
புறஞ்சுடுதல், 89 [260
புன்கோட்டி - கொள்ளுமாங்கிழ,
புன்னுனிமேனீர் - புல்லின் நுனிமேல் நீர், 29
புன்னை, 97, 117, 246 [117
புன்னை விறற்பூங்கமழ் கானல் புனத்த வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமே எறிபுனந் தீப்பட்டக்கால், 180
புனம் - கொல்லை, 178, 180
புனல்-நீர், 128, 185, 212, 222
புனற்றந்து, (புனல்+தந்து) 185
புனை - அலங்கரி, 120, 384
பூங்குன்றநாட, 128, 212
பூத்தொழிகொம்பு - பூத்துமாறிய கொம்பு, 290
பூண்டான் - கணவன், 56
பூம்பாவை செப்பத்தூறி, 399
பூவினகிழத்தி - லக்ஷ்மி, 252
பூழை - துவாரம், 282
பெடைச்சேவல் - பெடையோடு கூடியசேவல் 48
பெண் - மனைவி, 87, 384
பெண்டிரும் வாழாரோ, 94
பெண்ணை - பனை, 216
பெண்ணீர்மை - பெண்மையின் அழகு, 354 [ஒருபக்கம், 147
பெய்யாவொருசிறை - பெய்யாத
பெய்வளாய் - பூண்டவளையுடையவளே, 47 [199
பெயாபொறிக்கும் பேராண்மை
பெயற்பால - பெய்யும்பகுதி, 97
பெரியராகக் கொள்வது கோள். 165
பெரியவாக்கட் செல்லாது வைகி யவைகலபடாஅதாம பண்புடையாகண், 169
பெரியவர் கேண்மை பிறைபோல நாளும் வரிசைவரிசையா நந்தும், 125

பெரியாகட்டீனமை கருநரைமே றசூடேபோற ரோனறும - பெரியாரிடம தோனறும தீ மைபெரிய இடபததினமீது சூடுதோனறுவது போலககா ணபபடும, 186
பெரியா பெருமை சிறுதகைமை - பெரியாருடைய பெரு மை தலைவணககமாம, 170
பெரியாாவாயசசொல பெறுமின -பெரியாா வாயினினறுமவரு ஞசொறகளைச செவியில ஏற றுககொளளுஙகள, 172
பெருநதோளி, 47
பெருநடை - மிககசெலவம,343
பெருமபொருள்வைததீா - மிகக பொருளைததேடி வைததவா களே!, 6
பெருமிதம - செருககு, 291
பெருமுததரையா, 200, 296
பெருமையுடையாசெறின,164
பெருவரைநாட, 186
பெறறி - குணம, 235
பேடி - பெணதனமை மிகுதது ஆணதனமை குறைநத நபும ஸகம, 251 [71
பேதை யோடியாது முரையறக,
பேய்சசுரைககாய, 116
போததினனு செயயாமைநனறு - திருபபித ஈஙகுசெயயாமை நலம, 67
பேராணமையில்லாககடை,199
பேருமபிறிதாகித தீாததமாம-தீ ாததமெனறு வேறுபெயாபெ றும, 175
பை - படம, 66; பை,42
பைஙகூழ் - பயிா 191
பைமமறியாப் பாாககபபடும - பையமறிததுப பாாககப்ப டும, 42
பைய - மெலல, 99, 309
பையவிநத - கோபமடஙகிய, படம அடங்கிய 66
பொஙகுநீா ஞாலம - பொஙகுமா கடலாற சூழபபெறற பூமியி லுளளசானரோா, 72
பொசசாந்து - மறநது, 182
பொததுதல - கோததல, மூட்டு தல, 310, 376
பொதி - கதிா, குலை, 269
பொயககோலம, 43
பொயகை - குளம, 352
பொயததல - இலலையெனறல, 111
பொயமறைககும மீபபோாவை, 42
பொயயோடிடை மிடைநதசொ ல - பொயகலநத சோல, 80
பொரிதாள - சருசசரையுளள அரை, 261
பொரீஇ - ஒபபிதது, 220
பொருகடல - அலை மோதுங் கடல, 97 [லமீன, 44.
பொருகயல - போாசெயயும கய
பொருட்டககா - பொருளாகத் தககவா, 220
பொருமுரண் ஆறறுதலினறு - போாசெயயும மாறுபாட்டை சசெயதலில்லை, 149
பொருள 181, 195, 220, 273
பொருள காததிருபபானேல, 9
பொருளிலலான கொடையே கொடைபபயண, 65
பொருளில வறுஙகோட்டி - பொருளிலலாத வெற்றுச் சொல, 155

பொருளுமவனை நகும், 273
பொலிகட னென்னும் பெயர்த்து - விருத்தியாகும் கடன் என்னும் பெயருடையது 98
பொலிதல் - சிறத்தல், 98
பொற்பாவை - மகாலக்ஷ்மி 266
பொறி - புள்ளி, வாக, பாதம், பாணி, பாயு, உபத்தம் என்னும் ஐம்பொறியுமாம், 283, (இதுபற்றி, செம்பொறி வண்டினம் என்பதற்குச் சிவந்த காலகளையுடைய வண்டினம் என்பர் பழைய உரைகாரர்)
பொறிக்கும் எழுதும், குயிலும், 199 [290
பொறிய - புள்ளிகளையுடைய, 203
பொறுக்கலா - தாங்கமாட்டாத, 203
பொறுத்தியப்பா - பொறுத்துக்கொண்டுபோவா, 66
பொறுப்பினும் - பூண்டாலும், 149 [172
பொறுமின் பிறர் கடுஞ்சொல்,
பொறை - பொறுமை 65
பொன்றிலென் பொன்றுக்காலென் 323
பொன்னும் புளிவிளங்காய், 328
பொன்னே கொடுத்தும் புணர்த்தகரியார், 162
போஒந் துணையறிவாரில், 140
போகுவார் பலலறிவினார், 327
போகம், 103
போத்தரா - பொத்துஒழியார், உள்துளைநீங்கார், குற்றம் நீங்கார் என்றபடி, 351
போதரும் போதச்சம்-அநுபவிக்குங்காலத்தது அச்சம் 83 [376
போதியோ - போகிறுயோ, 55,
போகத்தலையாக்குமரிது -மறைத்தல் எவர்க்கும் அரிது, 151
போர்த்துவிடும் - மூடிவிடும், 38
போலவதூஉம், போலும், இவை ஒப்பில்போலி, 124, 181
போவதே போலும்பொருள், 181
போற்றி - காத்து, 49, 120
போற்றிப்புனைந்த வுடம்பு, 120.
போற்றுமினவஞ்சம் - வஞ்சனை செய்தலை விடுங்கள், 172
மக்கட்குச் செய்வனவிசைசை - ஒருவன் தன் புத்திரனுக்குச்சம்பாதித்து வைக்கவேண்டியனகலவி, 134
மக்கட்கென்றேங்கி - புத்திரருக்கென்று இரங்கி, 130
மக்கட்பிணத்த சுடுகாடு - சுடுகாடுகள் ஜனங்களின் பிணத்தையுடையன, 121 [56
மக்கட்பேறு-மக்களைப்பெறுதல்,
மக்கள் மனம்வேறு செய்கையும் வேறு - மாந்தர்கள்து மனம் வேறுயும் செய்கைவேறுயுமிருக்கும், 127
மக்களாலாயபயன், 37
மகளிர் அடிகட்குப் பஞ்சிகொண்டேடுதல், 396
மகளிர் எழில்நலம்-மகளிரதுஎழுச்சியின்து அழகு, யௌவண போகம் 167 (ப உரை)
மகளிர்கண்களுக்குக் கயல் உவமை, 395, குவளை, கயல், வேல் இவைகள் உவமை, 44
மகளிர்பல்லுக்கு முல்லையரும்பு மமுத்தும் உவமை, 45
மகனறுணையா நல்லகொளல் - ஸத்புருஷன் துணை கொண்டு நல்ல நூற்களைக் கற்றுக்கோ

டல், 136
மகனறிவு-தந்தைஅறிவு-தகப்பன அறிவே பிள்ளையின அறிவாம, 367
மகாலக்ஷ்மி, 266, 267
மகிழ்ச்சி - மறதி, 16
மஞ்சள் -கஸ்தூரிப்பொட்டு, 131
மஞ்சு - மேகம், 28
மடநல்லாயென்ற ற்றறுஞ்சான்றவா - மடப்பம பொருந்தியநற்குணமுடையவளே என்று புலமபும் அறிவிலிகள், 41
மடமொழிமாதராள் பெண் - மடப்ப மொழியினையுடைய அழகுடையாள் கற்புடைய மகளாவாள், 384 [273
மடவோன - அறிவிலலாதோன
மடிதிரை - மடஙகியஅலை, 224
மண்டி - நெருஙகி, 48, 62
மண்டிற்றாயினும் - மொயததாயினும், 147
மணஙகொண்டு - கலியாணஞ்செயதுகொண்டு, 25 [23
மணபபறை - கல்யாணபபறை
மததஙகாயபபுலலரிசி, 94
மதலை - பறறுக்கோடு 197
மதித்தல் - செருக்குதல், 354
மதித்திறப்பா - செருக்குறறு நடப்பா, 354
மதியம - சந்திரன 125, 176
மதுகை - முதன்மை, 65
மதுகையவா - வலியினையுடையார், 198
மதுகையுரன - அறிவின்வலி, முதன்மையும் வலிமையுமாம், [65
மதுரம - ரஸம, 211
மதுரமிலாளா தொடாபு - விரஸமானவா் நேசம், 211
மமமா் - மயக்கம, 14, 132, 393
மமமாறுகக மருந்து - மயககநீககும மருந்து, 132
மயககிவிடினும - கலக்கிவிட்டாலும, 189
மயலினறி - அவிவேகமிலலாமல, 183
மரததா் - மரமபோனறவா, 145
மரீஇ - கலந்து, 85, 87, 220
மருங்கறக் கெடுவிடும - இடமுமதெரியாது அழியும், ?
மருந்து, 132
மருவுமின மாணடாா்றம - மாட்சிமைபபட்டாா் மேறகொண்டஅறததினை அனுசரியுங்கள், 36
மரூஉ - மருவுதல், 246
மரையிலை - தாமரையிலை, 359
மலகுதல - மிகுதல, 263
மலலல - வளம, 296
மலஙகு, ஒருமீன, 375
மலராயந்து - மலரைபபொறுக்கி, 393
மலிதல - வளமமிகுதல, 9?
மலைநலமுளளுஙகுறவன் - குறவன்தன மலையின வளததைநினைததிருபபன, 356
மலையாடுமஞ்சு - மலையிலேசஞ்சரிககும மேகம 28
மறறறிவாம - பினனறிவாம, 19 332
மறறு, 19, 58, 60, 72, 78, 120, 141, 158, 332.
மறஙகும - நோயைககறபிதகதுச் சொல்லும 342 (ப உரை)
மறந்திடுக செல்வா தொடாபு - செலவா நட்பினை மறப்பாயாக, 293

மறி - யாட்டுககுடடி, 16
மறுமை, 95, 183, 275
மறுசிகை - மறுததகவளம, வேறுகவளம, 1
மறுமையறியாதா ராககம - இமமைச செயததுதா மறுமைக காகும என்பதனை யறியாதாா செலவம, 275
மறுவிலரோனும - தோஷமறறவரோனும, 180
மறை - இரகசியம, 157, 230
மறைபபகெடும - தாஙகநீஙகும, 197
மன, ஆககபபொருளில வநதது, 389, ஒழியிசைப பொருளில வநதது, 40, 109 151, கழிவுப பொருளில வநதது, 126, 372 [23
மனறஙகறஙக-ஸபையில ஒலிகக
மனனாதிருவுமகளி ரெழினல முநதுனனியாா துயபபா - அரசாசெலவததையும ஸதிரீகளின, யெளவனபோகததையும அருகிலிருபபவா அனுபவிபபா, 167.
மனனுமகிழ்சசி-நிலைபேறிலலாத மகிழ்சசி, 16 [ளமை 11
மனனுவிளமை - ஸதிரமறற இ
மன்னியமூனறு - பொருநதிய மூனறு, அவையாவன அறமும பொருளும இனபமும, 114
மனததனையா மககளெனபாா - ஊககததினனவினா மககளெனறுகூறபபடுவாா, 245
மனததி னழியுமாமபேதை - மனததினுல தளருமபேதையாயினன, 33
மனததுககண மாசாயவிடும - மனததுள குறறமாயவிடும, 129
மனததைச சுடுதல - உயிரைசசுடுதல, அஃதாவது நரகததை அனுபவிககபபண்ணுதல, 89 (பழைய உரை)
மனநதீதாம பககமரிது - மனம தோஷபபடும பகுதி இலலை 244 [189
மனபபிரிபபு - மனவேறுபாடு,
மனமபுரிநதவாறே மிகும - மனமவிருமபிய வழியே சிறககும 341
மனமவேறு செயகையும வேறு - எணணமவேருயுய செயகை வேருயுமிருககும, 127.
மனமறியபபடட தொனறனறு- மனததைஅறிநது செயதுகொணடதொனறு அனறு, 212
மனை - மனைவி, 85
மனைபபாசங கைவிடாய - குடுமபபநததை விடடுவிடடாடடாய, 130
மனையாளுமிலலாளா - மனைவி வீடடிலிருககையில, 86.
மனையாளை மாறருாகொள - தன மனைவியைப பகைவா கைபபறற, 3
மனையாறு அடைவொழிநதாரா னறமைநதாா - இலலறமாாககததில சோதலை ஒழிநதாா அறிவால விசாலிததது அடஙகினவா, 54
மாககள - ஐயறிவேயுடையமனிதா, 44 45, 96, 163, 271, 334
மாககேழமடநலலாய -மாநதளிா நிறததினையுடைய மடப்பம

பொருந்திய நற்குணமுடைய பெண்ணே, 41 [128
மாசாயவிடம் - குற்றமாயவிடம்
மாசுறின் - குற்றம் வந்தடையு மாயின, 151 [யது, 42
மாட்சித்து - பெருமையையுடை
மாட்சியிலலாரும் - பெருமையி லலாரும், 175
மாட்டும் - இடத்தும், 2, 14, 99, 161, 168, 335
மாடம் - மாளிகை, 361
மாணட - மாட்சிமைப்பட்ட, 56, 361
மாணுக்குடிப்பிறந்தார், 145
மாணினமைசெய்யும், 84
மாதா மீனைமாட்சியாள - (கண வன்) காதலையுடையவள் இல லறத்திறகுத்தக்கமனைவி,384
மாதாவணடாாகும மலிகடல - காதலையுடைய வண்டுஒலிக கும வளமிக்ககடல, 73 [313
மாநதாகள், 14, 30, 91, 257,
மாயாதேனுமாறறிவிடின - இற வாதேனு மறுத்துவிடின், 308
மாரிவறப்பிற தருவாரிலலை - மழைவற்றினுற் கொடுப்பாரி லலை, 104
மால் - இநதிரன், (செங்கண மால்), 373
மாறுதல் - மறுத்தல, 98, 308
மாறீவார் - பிரதியுபகாரம செய வார், 98.
மான, 378
மானமமுங்கவரின - மானங்கெ டநேரின, 300
மானமுடையார் மதிப்பு - மான முடையவர் மதிப்புக்குக் கார ணமாகிய ஒழுக்கம் 294
மானமுடையார் மனம, 291
மானவருங்கலம - மானமென் னும அரிய ஆபரணம, 40
மிகும - சிறககும 193, 341,
மிகைமக்களான மதிக்கற்பால பெருமையுடைய நன்மக்களா ல கௌரவிக்கத்தக்கன, 163
மிடி தரித்திரம 56
மிடுக்கு - வலி, 93
மிடைநத - கோத்த, 80
மிதித்து - அவமதித்து, 61
மினனு - மினனல, 8, 268
மீக்கூறறம - முதனமை, 53
மீட்டு - திருமபி, 70
மீதாடி - மேலாடி, 115
மீதூர - மேலிடடுவர, 60 [47,
மீப்போாதத - மேலேபோாதத
மீப்போாவை - மேறபோாவை, 42 [சம, 375.
மீன - நக்ஷத்திரம, 113, மச
முக்காலைக்கொட்டு - மூனறுந தரத்தேகொடடும சாப்பறை, 24
முக்குற்றம - காமம, குரோதம, மயக்கம, 190
முகமபுகுதல - விருமபிய நோக கினுக்கு எதிர் சென்று நோக குதல, 303
முகம புணப்டுக்கும - முகத்திற புண்ணுணடு பண்ணும, 198
முகிழ - மொட்டுக்களையுடைய, 262
முகை - மொட்டு, 45
முட்டாறறுப்படுதல் - பொருள் முட்டுப்பாடுறுதல, 288
முட்டிகை - சமமட்டி, 208
முட்டு - இடையூறு, 238, 250, 288

முட்டுமொங்கீழ, 64 [238
முட்டுறுதல் - இடையூறுபடுதல்
முடிகிறகு முளைத்தவா - முடிக்கும் மனச்செருக்கினை யுடையவா, 62
முடியுமளவெல்லாம் - இயபிறப்புமுடிகிற அளவுடைய பிறபிறப்புத்தோறும், 190
முடுகுதல் - விரைதல், 238
முடைச்சாகா டச்சிற்றுழி - முடைநாற்றமுடைய வண்டியாகிய உடம்பினின்றும் உயிர் சென்றவிடத்து 48
முத்து 45, 146, 224, 399
முததோடிமைக்கு முழங்குவரித்தணசோபபு, 146
முநதிரிமேறகாணி மிகுதல், 346
முயங்காககாற - புணராவிட்டால், 391 [392
முயஙகுதல் கூடுதல், 220, 391,
முயல் - ஒருமிருகம் 176, முயறசிசெய், 288, 326, 365
முரசம - பேரிகை, 100
முரணுறறுதல் - மாறுபாடடினைச்சகிததல், 149
முரிததல - ஒடிததல், 123
முலை, 45, 287 [399, 400
முலை, 85, 378, 389, 397,
முலைககண - முலையிடத்துக்கண், 399
முழஙகியது - ஒலித்தது, 100
முழஙகுவரிததண சோபப - ஒலிக்கும் கடலையுடைய குளிர்ந்த கடறகரைத் தலைவ, 146
முழுமககள - மூடர், 358
முறறல - முறறியபழம, 237
முறறுற்றுந்துற்று - முனனே உணணும உணவு, 190
முறிபுரை - தளிரபோனற, 317
முறியாரகுளகு - தழையாகும உணவு, 16
முறுக - காய, 171
முறுவல - நகை, 45
முறைபிறழுநதுவாரா - முறைதபொறிவாரா 110
முன்னரேசாநாள - முனனிடத்திலேயே சாகுநாள தாமில்லையெனறபடி, 9 [117
முனனிசுழக -முறபட்டு இகழக,
முனனியவை முடிகவெனறு - கருதியவை நிறைவேறுக எனறு, (கட)
முனனே வினையாயவிடும - முறபிறப்பிற செயதவினையின பயனாயவிடும, 107 [316
முனிததக - வெறுககததகக, 92,
முனியாா - வெறாா, 174, 338
முனிவு - வெறுபபு, 92, 174, 208, 316, 338, 366
மூககு, 59
மூகையாய - ஊமையாய, 158
மூததல, 52, 55, 92, 326, 351
மூவுலகமாவன இவவுலகும, பிதிரருலகும, சுவாககவுலகுமாம அவவுலகஙகளி லுளளாா, 100
மூழை - அகபபை, 321
மூனறு, 100, 114, 250
மெயஞஞானம கறறல உணமையான நூல கறறல, 116
மெயயதா உடமபில இருககவும, 213
மெலலிய நலலாருள மெனமை - மெதுவெனறவரான நலலவரிடையில மெனமையான குணமுடைமை (வேணடும), 188

மெல்லியற்காதன் மனையாள் - மென்மையான இயல்புடைய அன்பமைந்த மனைவி, 86

மேலாயமீன் - மேலிடமானவானத்துள்ள நக்ஷத்திரம், 113

மேலாயார் செய்தது சொல்லார் திருப்பநாண் - தன்னின் மேலானவர் தனக்குச்செய்த உதவியைச்சொல்லிப் பாராட்டாதது லஜ்ஜைக்கிடம், 299

மேலாறு - மேலிடத்துள்ள ஆறு, 268, 383

மேலாறுபோய - ஆறுபோல (உணவின்) மேலே செய்யும்பாலும் பெருக, 268

மேலைத்தவத்தாற் றவஞ்செய்யாதார் - முற்பிறப்பிற் செய்தத வத்தின் பயனாக இப்பிறப்பிற் றவஞ்செய்யாதவர், 31

மேலைவினைப்பயன் - பூர்வஜன்மப் பாவப்பயன், 105

மேவாது - விரும்பாது, 371

மேற்செருழிலுங்கும் - மேலான காரியங்களும் கைகூடும், 193

மேன்முறை - முற்காலம், 56

மை - குற்றம், 333, 347 மேகம், 142

மைத்துனர் - மனைவியின் ஸகோதரர், ஈண்டு விதூஷகரும் தூர்த்தரும் விடரும் முதலாய கல்லென் சுற்றம், 340

மைந்துற்று - மயக்கமுற்று, 87

மையறு தொல்சீருலகம் - குற்றமற்ற பழைய சிறப்பினையுடைய உலகஇயற்கை, மோக்ஷமுமாம், 333

மொக்குள் - குமிழி, 27 [384

மொழி சொல், 362, 379, 382,

மோட்டிடம் - செல்வம் உயர்ந்த காலம், 358

யாஅரொருவர் - யாவரொருவர், 127

யாக்கை - உடம்பு, 18, 27, 28, 30, 34, 41

யாக்கைக்கோள் உடலைப்பற்றிய விசாரம், 18

யாக்கை தமக்கொழிய - உடல டந்துக்கள் வசம் நீங்க, 30

யாத்தல் - கட்டல், 28, 151, 214, 277

யாத்தாரோடியாத்த தொடர்பு - நட்புடையாரோடு சம்பந்தப்பட்ட நட்பு, 214

யாதுங்கரவன்மின் - சிறிதும் ஒளியாதிருங்கோள் 92

யாதும் அறங்கூற வேண்டா - சிறிதும் தருமோபதேசம் செய்யவேண்டா 158

யாதுமுறையாது - சிறிதும் தேயத்த வருத்தாது, 48

யாப்பார் - கட்டுவார், 154

யாப்புயந்தார் - பிணித்துக் கட்டி அடிக்கப்படுதலினின்றும் பிழைத்தார், 277

யார்க்கும் வசையன்று - எவர்க்கும் பழியன்று, 111

யார்மாட்டும் கலவாமை கோடியுறும் - யாரிடமும் நட்புக்கொள்ளாமை கோடி மடங்கு நன்மையாம் 168

யார்மாட்டும் அறப்பயன் செய்க - யாவரிடத்தும் தருமத்தைச் செய்க, 99

யாருநிலவார் நிலமிசைமேல் - யாரும் பூமியில் சாவாது நிலைத்திரார், 22

யாரும பிறநதும பிறவாதாரில பிறநதாராயினும யாரும பிறவாதவரை ஒபபாா, 7

யாவரே அஃகாரம தினனினும எனறவழி உவமை இழிவு சிறபபு 112

யாறகழநதககால - யாறறைத தோணடினல, 150

யானுமதனையது - யானும அப பொருளை அவவாறே வழங கேன, துவவேன 276

யானை 3, 21, 198, 213

யானைத தலைமிசைக கொணட

யானைபெருதத / 3 [குடையா 21

யோசனை 100

வகை - பிரகாரம, 384

வசை - குறறம, 111, 152

வஞசமபோறறுமின - வஞசனை யைச செயயாதீா 172

வடவ - கறிமுளளி, 264

வடதிசையுங கொனறுளா சால பபலா - வட திசையாகிய புணணிய திசையிலும சுவா ககம புகாமல பயனினறிக கழிநதாா மிகப பலா ஆவா, இது வடதிசையினராலை அக ததியனறும தொலகாபபிய னறும ஒருவரை ஒருவாசபித துகொணடு சுவாககமிழநத துய, தெனறைடடவரான பா லைக கெளதமனறும ஆய அ ணடிரனும சுவாககம புகக துமபோனறது, 243

வடிதத நூலாா - சாரமெடுதத நூலுணாசசியினா, 163

வடிததல - உறநதிடுதல 257, சாரம எடுததல 163, சுரத தல 279

வடுபபட - குறறமுணடாக 156

வடுவறு காடசியாா - குறறமில லாத அறிவினா 157

வடுவிலா வையம - குறறமறற உலகு 114

வணடு 73, 223, 283, 284, 290

வணணம 50

வணஙகம - கொடை 269

வணமைபுமனன தலைத்து - கொடையும அவவாறேயாம 269

வநதது வநதது கூறறு 4, இது விரைவு பறறி எதிாகாலம இறநத காலததாற கூறப பெறறது

வமபலன - அயலான 87

வயஙகொளி மணடிலம - விளங கும ஒளியையுடைய சூரியன 22 [391

வயஙகுதல - விளஙகுதல 22,

வயபபடடான - வசபபடடான, வையபபடடான, 325

வயல - கழனி, விளைவயல, 367, 389

வயா - சூலுறறகாலதது நுகரப படும பொருணமேல செல லும வேடகை நோய, 201 (தொல சொல 371 நச)

வயிரஞ சேறிபபினும - வயிரம முறறினும, பூண கடடினு லும எனறுமாம 358

வயிறு 121

வரமபு - எலலை, 188

வரனறி - வாாி அடிததுக கொ ணடு, 369

வரி - அழகு, 85

வரிசை - முறை 18 125, 249

வரிமுகம - இரேகையையுடைய முகம 198

வரிமுலை - தேமலையுடையமுலை, அழகிய முலையுமாம் 85, வரு முலை (பா)

வருணத்துக் கடைப்பட்டான் - ஜாதிகளுள் தாழ்ந்தவன் 136

வருந்தியுங் கேட்பர், 155

வருமுலை - தோன்றுகின்ற முலை 85 (பா)

வரை - மலை, 71, 77, 154, 186, 223, 226, 231, 239, 283, 369,387, மூங்கில்226, வரைகின்ற, எல்லைப்படுத்துகின்ற, 231

வரைதல் - எல்லைப்படுத்தல், 24 98, 130, 153, 271 [231

வரைநாட 71, 77, 154, 186,

வரைபாய்தல் - இறத்தல் 369, (கோடு பாய்தல், 372)

வரைமார்ப - மலைபோன்று அகன்ற மார்பனே, 387

வல்சி - உணவு 328

வல்லதாம் - வன்மையை யுடையதாகும் 101

வல்லூற்று - வலிதாக ஊறுகிற ஊறல் 263

வலக்கண்ணையாக்குரை - வலப் புறக்கண்ணை ஒத்தார்க்குச் சொல், 388

வலவைகள் - நாண இல்லாதவர்கள், வல்லவர்கள் என்றுமாம் 268

வலிக்கும் - இழுக்கும், 23

வலையகத்துச் செம்மாப்பார் - வலையினுள்ளிருந்து இறுமாப்பார் 331

வவ்வார் அபகரியார் 134

வழங்காத்செல்வரின் நல்கூர்ந்தார் - இரவலர்க்குக் கொடாத செல்வமுடையாரினும் தரித்திரர் பிழைத்தார் 277

வழங்குமின் - கொடுமின் 6

வழங்குதல் - கொடுத்தல் 6, 9, 276, 277

வழிபடுதல் - வணங்குதல் 309

வழு - குற்றம் 253

வழுச்சிக் கழிதலே நன்று நழுவி விலகுதலே நன்று 71

வழுக்கு - குற்றம், 362 (சண்டு காவற் சோர்வு)

வழுக்கோலைக் கொண்டுவிடும் - குற்றமுடைய ஓலையாகக் கொள்ளுவான் 253

வழுதுணை - கத்தரி, 264 [46

வழும்பு - அழுக்கு 352 நிணம்

வளருகிர் - கூரிய நகம் 198

வளம்பட வேண்டாதார் - செல்வமுற விரும்பாதார் 103

வளாய் - வளையையுடையாய் 47

வளி - காற்று, 108, 179

வறனுமொரு நடைகீழ் - கீழ்மக்கள் தீயதாகிய ஒரே ஒழுக்கத்தை ஒழுக என்றும் வலியுடையார் ஆவர், 343

வறப்பின் - வறண்டால், 104

வறிஞர் - தரித்திரர் 1

வறுங்கோட்டி - அறிவற்ற சபை, பொருளற்ற சொல், 155

வாங்குதல் - பின்னுக்கு இழுத்துக்கொள்ளுதல், 396

வாண்மதியம் - ஒளியுடைய சந்திரன், 176

வாதிக்கப்பட்டு - தடுக்கப்பட்டு 66

வாய்க்காலனையார் தொடர்பு 218

வாய்த்தீயிற் கேடில்லை - வைதவிடத்துத் தீயினாற்கேடில்லை

கிடைகக அதனை ஈவதனுற குறைவில்லைஎனவுமாம 134 வாயததீ எனபத "வயினை மாம" எனறது போல நின றது (அகம 49) [63

வாயதிறநது சொலலுஞ சொல,

வாயிலகள பனனிருவா அவா தோழி, தாய, பாாபபான், பாஙகன, பாணன, பாடினி, இளையா, விருநதினா, கூததா, விறலியா, அறிவா, கணடோா எனபாா 63

வாயில வேணடுதல - தூது வேணடுதல

வாயிற சிதைநது - வாயிலுலவா யபுமீறி, 156

வாயிற பொய கூறுா, 157

வாரி - வருவாய, 370

வாரியறவே - வருவாய ஒழியு மாலுல, 370

வால - வெணமை, 206, 224, 232, 258, வாலாகிய உறுபபு 213

வாலிதாம பககம - வெணமை யாகும பாகம 258

வாவல - வெளவால, 261

வாழதியெனனெஞசே, 130

வாழ்நாட் கலகாய - ஆயுடகு அளவாக, 22

வாழ்நாணமேல வைகுதல ஆயுள நாள் மேல தஙகுதல, 38

வாழ்நாளுலவாமுன ஒபபுரவு ஆறறுமின - ஆயுளமுடிவதன முன வேளாணமை செயயுங கள 22

வாழ்வதறிதிரோல - வாழவதன காரணம அறியவேணடின, 106

வாழ்வின வரைபாயதல நன்று - வாழவதனினும இறததல நன று 369

வாழாதாாகளிலலை தமா - வறிய வாககுப பநதுககளிலலை, 290

வாள 129, 191, 362, 386

வாள வாயககிடநதும வாள வீரரின காவலிலிருநதும, 362

வாளாடு கூததி - வாளைச சுழற றிககொணடு ஆடும கூததி, 191

வாளாதே - பேசாதே, 30, 325

வானகதிா முததம - வெளிய கிரணஙகளையுடைய முதது 224

வானகவிநத வையகம - ஆகாயத தாற கவிககபபெறற பூமி, 80

வான சிறிதாப போாததுவிடும - ஆகாயம சிறிதாயபடி மூடி விடும 38

வானரோயகுடி - வானை எடடு வது போலுயாநத குடிபபிற பபு 69, 142 (வானுயாதோற றமெனபது போல குறள 272)

வானரோய மலைநாட - ஆகாயத தையளாவுமமலைநாடனே, 10

வானரோயும மை தவழவெறப- ஆகாயததை யளாவும மேகம தவழகினறமலைநாடனே 142

வானதது உமபருறைவா பதி - வானததின அபபால உறை வாாகளது ஊராகும சுவாக கம, வானததின கணணுள்ள தேவாகள வசிககினற நீணட சுவாகக உலகு, 137

வானிடு விலலின வரவு ஆகாயத து இடுகினற இநதிர தனு

தோற்றம (கடவுள)
வானூா மதியம - ஆகாயததுச
செலலும சநதிரன, 25
விசசை மறறலல பிற - கல்வியே
பிறவலல 134
விசுமபு - ஆகாயம 151, 176
விடா - கனமுழை 164
விடாஅருலகததவா - உலகதத
வா விடாா 337
விடுககும வினையுலநதககால - நலவினை கெடுமாயின விடடு
ஒழியும 93
விடுபபா தம கையாறறொழுத - தம கையினுல தொழுதுவிட
டு நீஙகுவா 373
விணணுலகு, 233
விடுபாககு - விடுதல, 255
விததிடினும - விதைததாலும
243
விதுபபற - விரைதலினறி 370
வியததககான - வியககததககான
விரகு - உபாயம 279 [325
விரலில நாளவைததுக கணவன
செயத குறறம எண்ணுதல
394
விரவாா - கலவாதவா 88
விராஅயச செயயாமை - நட
புச செயயாமை 246
விரிகிறநாகம, 164
விரிபெடை - விரியன பாமபுப
பெடை 240 (விரியன பெ
டையுடனே நாகம புணாந
தால அதன் வயிற்றிலே காப
பழுற்பவித்த அநநாகததிறகு
ஆயுள் குறைநதபோம பழை
ய வுரை) [240
விரிபெடையோடாடிவிட்டற்று
விருநதினன் - புதியமனிதன்,
வேறறுமனிதன, 286
விலவாககு - விலலின வளைவு,
395
விலஙகனன வெளளறிவினா -
விலஙகுபோலும அறிவினா,
75
விலஙகாது வீடுபெறும - தபபா
மல மோக்ஷமபெறும, 59
விலஙகாமலெயதுதல - தபபா
மல அடைதல, 333
விலஙகிறகும புளளிறகுங காமு
புலலறிவாளா வயிறு, 121
விலஙகிறகும பிளளலரிது - மி
ருகஙகடகுப நடபததீாதல் இ
லலாது, மககடகு எளிதோ
என்றபடி இஃது ஒழியிசை
எசசம. 76 [269.
விழுசசெலவம - மிககசெலவம,
விழுபபிணி - தபபாது கொல
லும வியாதி, மாமஸதானத
தைபபறறிய வியாதி, தீராத
வியாதி, 329 [228
விழுமிதா - மேலாயதாக, 133
விழுமதாம நெஞசததணிநறு-
நெஞசிறகிடநது சீரியவாகும
228
விழுமிது - சீரிது மேலாயது,
217, 228
விழுமியோா - சீரியோா, மே
லோா, 64, 159
விழைதகக - விருமபததகக,
361 [109,
விழைபயன - விருமபுமபயன்
விளளலரிது பிரி லலரிது, 76
விளககினுளொண சுடரேபோ
ன்று, 189 கு, 15]

விளக்குப்புகவிருளமாய்தல், 51
விளக்கும் - பிரசித்தப் படுத்தும், [132
விளங்காய், 103, 328,
விளவு - விளாமரம், 261
விளிதல் - அழைத்தல் (சண்டைக்கு அழைத்தல்) 253, இறத்தல், 166, 198, 266, தீர்தல், 219
விளியுமசிறியவர் கேண்மை - அற்பர்நட்பு அழியும், 166
விளைநிலத்து நெல்லின் உபயினை விழுமியதாகக் கொள்வர், 133
விளைநிலமுள்ளும் உழவன் - விளைநிலத்தினை நினைத்திருப்பன் உழவன், 356
விறற்பூ - தன்பெருமையால் தீநாற்றத்தை அடக்கும் வெற்றியினையுடைய பூ, 117
விறன்மலை - தன் பெருமையால் பிறமலைகளை வெல்லும் வெற்றியையுடைய மலை, 117, 348, 369
வினைவெஞ்சத்திரிப, பரீஇ, 87
வீங்குநீர் - மிக்கநீர், கடல் 117
வீதல் - அழிதல், 106
வீழ்நாளபடாது - கழிந்ததினம் உண்டாகாமல், 22
வீழ்ந்தக்கதுடைத்து - வீழ்ந்தது போலாம், இறந்ததுபோலாம், 102
வீழுனறியாங்கு - வீழ்தாங்கின்றபோல, 197
வெஃகுதல் - விரும்புதல், 71
வெகுளார் - கோபியார், 64
வெகுளி - கோபம், 68
வெங்களத்துவேன்மகன் - கொடியவெறியாட்டுக் களத்துப் பூசாரி, 16
வெடிபட - ஒலியுண்டாக, 364
வெண்சோறு - வெளியசோறு, 217
வெண்டலை - வெளிய எலும்புத்தலை, 50
வெந்தை - வெந்தவேவை, 289 ('உப்பிலிவெந்தை' என்புழிப்போல புறம் 246)
வெய்யவுயிரா - வெப்பமாக மூச்சுவிட்டு, 33,
வெயினுறுக - வெயில் உஷ்ணம் ஏற, 171
வெருகு - காட்டுப்பூனை, 210
வெரூஉம் - அஞ்சும், 399
வெள்ளறிவு - அறிவின்மை, 375
வெறுப, 142, 226
வெறிகமழ் சந்தனம் - மணம்கமழும் சந்தனம், 150
வெறியயர் வெங்களம் - வெறியாடும் கொடியகளம், 16
வெறுப்பன செய்யாமை வேண்டும் - வெறுக்கத்தக்கன செய்யாதொழிக 161
வெறுமின் வினைதீயார் கேண்மை - தீவினையாளர் நட்பினை வெறுமின், 172
வேகம் - கோபம், 348
வேங்கால் - வேகும்போது, 35
வேங்கை, ஒரு மரம், 180, ஒரு விலங்கு, 300, 399
வேங்கை தான் தொலைச்சிய கடமா இடம் வீழின் உண்ணாதென்பது, 300
வேசை, 371
வேட்கையவர் - ஆசையுடையவர், 59
வேண்டினும் வேண்டாவிடினும் - விரும்பினும் விரும்பாவிடினும், 109

வேதிகை - திண்ணை, 96
வேயபு, 112, 210, 239, 244,
வேமபுதின்னினும என றவழி
உமமை உயாவுசிறப்பு
வோதது வெகுடல - வெகுண்
டுவோததல், 64
வேல, 16, 17, 44, 213, 265
வேலமகன - பூசாரி, 16
வேழம - யானை, 358
வேளாணமை - ஒபபுரவு, 207
வேறகணணள - வேலபோனற
கண்ணள், 17
வேறுதல - அழிதல, 3, 359
வேறுருவின - வேறுவண்ணத
தன, 118
வேனெடுஙகண - வேலபோலு
ம கூரிய நெடியகண, 265
வைகல - நாள, 7, 39, 94, 105
125, 169, நாளகழிதல, 39
விடியல, 39
வைகலும - நாளும, 39, 94
105, 125, 169
வைகும், 39
வைததீடடிஞா - ஈயாதுவைத
துககுவிததாா, 10
வைததை உளளிவிடும - தூவித
தனை நினைததுச செயத நன
றியினை மறநதுவிடுவான,356
வைதல - நிநதிததல, 156, 219,
325, 356
வைபபுழிககோடபடா - வைதத
விடததி லிருநதும பிறனுற
கொளளபபடா, 134
வையததியறகை - உலகஇயற
கை, 111
வையம - உலகம, 80, 94, 109,
111, 114, 230, 238, 264,
கொலவாபபணடி,தோ, 350

ஸ்ரீ:

செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி

எண் - பாட்டெண

அகமேகபோல	123	ஆகாமெதனி	337
அகததாரே	31	ஆடபாாத	20
அஙகண - சுறின	151	ஆடுகோடாகி	192
அஙகண - ஒருழுது	373	ஆணமினன	374
அஙகோட	372	ஆமாபோ	377
அசசம	81	ஆாததபொறி	290
அடுககனமலை	203	ஆாததவறி	351
அடைடநதாாப	173	ஆவாநா	32
அததிட்ட	281	ஆவேறுரு	118
அமபலயலெடு	87	ஆறறுநதுணை	196
அமபுமழலு	89	ஆனபடுநெய	239
அரககாமபல,	396	இசைநத	187
அருகல	261	இசையாதெனி	194
அருமபவிழ	390	இசையாவொரு	111
அருமபெறலயா	34	இசையுமெனி	152
அருபெறறக	381	இடமபட	116
அருளினறமு	321	இடுமைபகூா	107
அலகுசால	140	இடடாறறு	288
அவவியமில	322	இபை ககுமள	323
அவமதிபபு	163	இமமியாிசி	94
அழனமணடு	202	இமைமபயக	132
அளளிகொ	262	இமைமயுநன	294
அறமபுகழ	82	இரவலாகனறு	279
அறிமினற	172	இருகைகமெ	143
அறியாபபரு	171	இருமபாாககு	122
அறியாரு	108	இலஙகுநீா	207
அறிவதறிந	74	இலவமிளமை	53
அறசுவை	1	இலலாமை	303

இல்லாவிட	91	உளளதது	386
இழிததகக	302	உளளமொரு	380
இழைததநா	6	உளநாளசில	324
இளையானட	65	உறககுந	38
இறசாவி	182	உறறபால	104
இறபிறபபில	320	உறுபுலி	193
இறபிறபபெண்	212	உறுபுன	185
இறபபசசிறி	99	உறைபபருந	184
இறபபநினை	174	ஊககிததாங	57
இறபபவே	223	ஊராஙகண	175
இனபம	79	ஊருளெழு	90
இன்ருது	359	ஊறியுவா	47
இனறுகொ	36	ஊறுசெய	379
இன்னரினை	205	எஞஞானறு	385
இனனுசெயி	76	எததுணையானு	272
இனனு கை	226	எநிலதது	243
இனனு - லால	225	எமமையறி	165
இனனுவியை	306	எயதியிரு	325
இனநனயை	142	எறறெருனறு	150
இனியாாதந	369	எறிநீா	275
ஈட்டூந	280	எறியெனறு	363
ஈணடீா	109	எனபாபு	292
ஈதலிசையா	181	எனறுமபுதி	307
ஈனமாயிலவி	198	எனனு	5
உடாஅது	10	எனனேமற	330
உடுகை	141	எனைகுதகா	15
உடையபெரு	368	எனதெனதென	276
உடையாரி	160	ஏடடையபரு	358
உணடாய	284	ஏதிலாாசெய	228
உண்ணு	9	ஏமாநதபோழ	378
உணரவுணரு	247	ஏறறகை	98
உபகாரஞ	69	ஒணகதிா	176
உயிாபோ	50	ஒருநனறி	357
உருவிறகமை	240	ஒருநீா	236
உருவுமிளமை	102	ஒருபுடை	148
உலகறிய	204	ஒருவமொரு	309
உள்கூாபசி	286	ஒககியவொள்	129
உள்ளததா	128	ஓதியுமோ	270

ஓலைககண	397
கட்கினியாள	384
கடகஞ்செறி	289
கடககருங	398
கடமாதொ	300
கடலசாாநது	245
கடிதது	156
கடிபபிடு	100
கடியென	364
கடுக்கியொரு	189
கடுகெனை	348
கடையாயாா	216
கடையெலா	297
கணகயலென	395
கணமூன	400
கணஙகொணடு	25
கணமலை	353
கபபிகட	341
கமமஞசெய	393
கரவாத	305
கருஙகொள	387
கருததுணாநது	211
கருமபாடடிக	35
கருமமு	250
கருமவரிசை	249
கல்லாககழி	366
கலலாதுநீணட	254
கலலாதுபோ	169
கலலாமை	145
கல்லாரேயா	139
கலலெறிந	66
கல்லெண	253
கல்லோஙகு	283
கலவிகரை	135
கழிநதாரிடு	49
கழுநீருட	217
களாகிலதது	133
கள்ளாாகள	157
கறறதூஉ	314
கறறறிநத	256
கறறனவுங	310
கறறூருரை	260
கனனணிநலல	334
கனைகடற	138
காணிர	84
காதலாா	73
காலாடு	113
காவாதொரு	63
காழாயகொ	342
குஞசியத	131
துடரீரட	382
குடருங்கொ	46
குலநதவங	333
குறறமுமே	230
கூாததுாய	70
கேளாதே	30
கொடியவை	388
கொடுததசலு	274
கொயபற	350
கொலலையிரு	178
கொலைஞருலை	331
கொனனே	55
கோடடுபபூ	215
கோடே	354
கோலதயருவி	71
கோளாறற	191
சஙகரசசெல	346
சாயபபறி	389
சானறுணமை	142
சானறோரென	126
சிதலைதின	197
சிறுகாபெருகா	110
சிறுகாலைப	328
சீரியாா	232
செஙகெநலலா	367
செமமை	85

செய்கைபழி 147
செய்யாத செய்து 235
செல்சுடா 394
செல்லாவிட 149
செல்வாயா 8
செல்வழி 154
செழுமபெரும 352
செறிப்பில 231
செறுகசோ 222
சென்றேம 24
சொற்றளாந்து 13
சொற்ற்றறு 313
தககாரு 112
தகசோல 43
தங்கணமாவிலலாா 336
தணடா 62
தமய 17 392
தமமையிழந்த 58
தமமையிகழவாரை 117
தமரென்று 229
தலையே 365
தவம் ரு 137
தளிரமேல 355
தன்தாக 278
தாஞசெய 120
தாமேயுமன 327
தாழா 14
தானகெடி 80
திருததன்னை 304
திருமதனை 291
தினைததுணை 105
தினையனைத 344
தீயகரும 199
துககததுட 121
துகடா 2
துயகது 273
துனபமபல 54
துனபமே 60
தெணணீா 44
தெரியததெரி 168
தெளிவிலாா 219
தோணியிய 136
தொறபோாவை 42
தோறறஞசா 7
நசசியாா 299
நடடாாகு 271
நடபுகா 12
நகைகுறறு 93
நடுவுருள 96
நமமாலே 301
நயவாாக 267
நரமபெழுந்தா 153
நரைவருமெனை 11
நலலகுல 195
நலலாரெரி 298
நல லவைசெய்யி 144
நலலவைகா 338
நலலாரென 221
நலலாாநயவ 265
நலலாவின 115
நளிகட தொடாபு 166
நளிகட - படும 242
நறுமலா 209
நன்னிலைககட 248
நாபபாடஞ 312
நாயககாற 218
நாாதமதாடு 26
நாலாறுபா 383
நாளவாயப 207
நாறுததகவே 266
நிலநலததா 179
நிலையாமை 52
நினறனநின 4
நீாமையே 287
நீரிலுநுண 282
நீருடபிறநது 360

நுணை னுணாவினமை	251
நுண் னுணாவினு	233
நெடுஙகால	68
நெருபபழற	124
நோத்து	64
நேரலலாா	72
பகைவாபணிவிட	241
படுமழை	27
பணடமறி	48
பரவாவெளி	85
பாா அரை	246
பருவமெனே	18
பலலாரறிய	86
பலலாவு	101
பலலானற - கூறறு	106
பல்லானற - புலநது	252
பலநாளும	234
பழைமைகந	310
பழையரிவ	349
பனறிககூழ	257
பனளுளு	159
பனிபடு	17
பாடமே	316
பாமபிறகொ	375
பாலாற	258
பாலோடளாய	177
பாவமுமே	295
பிறந்தகுல	285
பிறாமறை	158
புககவிடதத	83
புணாகடல	264
புததகமே	318
புதுபபுனலு	370
புல்லாபபு	255
புல்லாவெழு	155
[illegible]றதது	308
[illegible]ன்னுனி	29
பெயற்பான்	97
பெரியவா	127
பெரியாாபெருந	77
பெரியாாபெருமை	170
பெருகு	234
பெருஙகடல	332
பெருநடை	343
பெருமுத	200
பெருவரைநாட	186
பெறுவது	317
பெறுவதொன	335
பொததூறகல	376
பொழிநதினிது	259
பொழிபபகல	319
பொறகலததப	206
பொறகலததாட்டி	345
பொறுபப	161
பொனனிற	269
பொனனே	162
மககளாலாய	37
மடிதிரை	224
மதிததிறப	61
மரீஇப	220
மலகு	263
மலலனமா	296
மலைநலம	356
மலைமிசை	21
மழைதிளை	361
மறறறிவா	19
மறுமைககு	183
மறுமையும	95
மனறஙகறஙக	23
மனனாஇருவு	167
மனததான	180
மனைபபாசம	130
மாககேழ	41
மாணடகுண	56
மாறுரைாய	67
மானவருஙகல	40

முட்டிகை	208	வலவைகள்	268
முட்டுற்ற	238	வழங்காத	277
முயங்காக்கால	391	வழுக்கெனை	362
முலைக்கண்ணு	399	வளம்பட	103
முல்லைமுகை	45	வறறிமற	78
முற்றற்சிறு	237	வாழ்நாட்	22
முற்றுற்றுங்	190	வாணிடுவில	(கட)
முன்னரே	92	விரிந்றநா	164
மூப்புமேல்	326	விருபபிலா	210
மெய்ஞ்ஞானக	311	விழைநதொரு	339
மெய்வாய்கண்	59	விளகரு	51
மெலவிய	188	விளகசொளியும	371
மைதீரபசும	347	வினைபபயன	34
யாஅருலகத	119	வெறியயா	16
யாஅரொருவ	127	வெறுமை	329
யாக்கையை	28	வென்றிப	315
யாமாயினெம	293	வேமபினிலை	244
யானையனையவா	213	வேற்றுமை	75
யானையெருத்தம	3	வைகலும	39
வடிவிலா	114	வைபபுழிக	134
யாவும	201		